

12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

ஒடி

ஸ்ரீ கృஷ்ணாய நமః

செளரத்ரு செளரகார்

வ்யாஸம் வஸிஷ்ட நவாரம் ஸகெத்ஃ பௌத்ரிகௌஷம் ।
பரராஸராதஜம் வநெந் ஸுகதாதம் தவொநியிம் ॥

சுமதௌவக்ஷெநாஸ்ய ஹா ஹிஸாஹுராவரொஹரிஃ ।
சுமாவொவொநஸூஹ ஹிஸாவாநாஜராயணம் ॥

சுநிஸ்ஸித்ராஹ்யாஸம் வெஷ்வாஸகௌஷம் ।
வெஷ்வாஸம்ஸாரஸத்ரா வாஸவ்யாஸம்நோஜிஹம் ॥

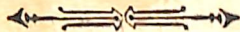
சுஸ்யஸ்ரீ தாஸாஸூரிஹாஸிஞ்ஞஸ்யு ।
வெடிவ்யாஸொ ஹவாநு ஃஷிஃ ॥

பூயெணா நுஷுஹந் ।
கூமினா நாமநாஸி ॥

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பரமஹம்ஸா தாபெவதா ।
சுஸொய்யா நநுஸொயஸிதிஸீஜம் ॥

ஸவ-யஜி-நாநு பரித்யஜ்ய ஜாகெகம்ஸாரணம்ப்ரஜெதிஸுதீஃ ।
சுஹங்கா ஸவ-பொபெவெஸ்யா ஜொக்ஷயிஷ்யாஜிஜாஸும
ஹதிசீயகம் ॥

ஸ்ரீ கృஷ்ண-த்யை-ஜப-விநியோகம்

ஓம் ஸ்ரீகங்காநாததேவ ஸ்ரீ கృஷ்ண சம்மந்தாஸ்ய
நமః ॥ ஓம் ஸ்ரீபெருந்தாய-நாததேவ மந்தஸை ஸ்ரீ கృஷ்ண
தஜ-நீஸ்யாம் ஸாஹா ॥

ஓம் ஸ்ரீ பிஷ்கு-தேவ ஸ்ரீ வெடிவாஸாய நமః
ஸாஹாம் வஷட்ட ॥

ஓம் ஸ்ரீபிஷ்கு-தேவ மைவடி-நாதாய சநாதிகாஸ்யாம்
ஹம் ॥

ஓம் ஸ்ரீபெருந்தாய-தேவ வாஸு-பெருந்தாய கநிஷ்காஸ்யாம்
வளஷட்ட ॥

ஓம் ஸ்ரீஜீய-பா துநெ ந மாண்டிவயந்நிநெ ந சுஜ-நாய கர தவ
காவுஷாஹாம் மெட்டை ॥

ஓம் ஸ்ரீக ஜநாநா துநெ ந ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய ஹ்ருதயாய நமஃ ॥

ஓம் ஸ்ரீநெடுமுய-பா துநெ ந மந்நிஸெ ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய சிரிஸெ
வாஹா ॥

ஓம் ஸ்ரீஹ்ருதா துநெ ந ஸ்ரீ வெடிவ்யாஸாய சிவாயெ
வஷ்டை ॥

ஓம் ஸ்ரீஜீயா துநெ ந ஸ்ரீ பைஹ்ருதாராய கவலாயஹம் ॥

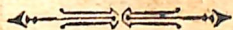
ஓம் ஸ்ரீநெடுதஜஸா துநெ ந வாஸுநெவாய நெதுதுயாய
வளஷ்டை ॥

ஓம் ஸ்ரீஜீய-பா துநெ ந மாண்டிவ யநிநெ ந சுஜ-நாய சுஷ்ருதாய
மெட்டை ॥

ஓம்

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணய பரப்ரஹ்மணே நமஃ

ஸ்ரீ பகவத்கீதாரம்பம்

முதலாவது அத்தியாயம்
அர்ச்சுன விஷாத யோகம்

திருதராஷ்டிர வாக்கியம்

யுகுகெஷுஞ்சு க்ருஷ்ணகுஷுஞ்சு ஸுபெதா யுயுதவஃ

ஜாஸகாஃ பாண்வாஸுஸுவ கிஸகுவத ஸஃஜயஃ

தர்மகேத்ரே குருகேத்ரே ஸமவேதா யுயுதஸவஃ

மாமகாஃ பாண்டவாஸுஸைவ கிமகுர்வத ஸஞ்சய||

“சஞ்சயா! புண்ணிய பூமியான குருகேசத்திரத்தில்
என் புத்திரர்களான துரியோதன னாதியரும், பாண்டு புத்
திரர்களான தருமராஜனாதியரும் யுத்த சந்நத்தர்களாய்
என்ன செய்தார்கள்?” 1

ஸஞ்ஜய வாக்கியம்

ஐஹவா து வாணுவாநீகம் வ்யூடம் துரியோதநஸ்ததா |
சூவாய-ஓ ஓவஸம்மஜே ராஜாவஹநஃ ஸ்ரவீக ॥

த்ருஷ்ட்வாது பாண்டவாநீகம் வ்யூடம் துரியோதநஸ்ததா |
ஆசார்ய முபஸங்கம்ய ராஜாவசநம ப்ரவீத் ||

“அரசனான துரியோதனன் வியூகங் கட்டியிருக்கும்
பாண்டவ சேனையைக் கண்டு, ஆசிரியராகிய துரோண
-ரீயாரிடஞ் சென்று ஒரு வார்த்தை சொல்லுகின்றான்: 2

ॐ

இந்த யுத்த பூமியில், பீமார்ச்சுனர்களுக்குச் சமானர்க
ளும் சிறந்த வில்லாளிகளுமான சூரர்க ளிருக்கின்றார்கள்.
அவர்கள் யாவரெனின், (சாத்தகியாகிய) யுயுதானனும்
யுத்த சந்நத்தனை விராடனும், மஹாரதனை துருபதனும்,
யுஷ்டிகெதுஸ்யுமிதாநம் காஸீராஜஸூவீய-வாநு ।

புரூஜிகுகுனிஹாஜஸு ஸெஷ்யஸுநாபுமவஃ ॥

த்ருஷ்டகேதுஸ்சேகிதாநஃ காஸீராஜஸ்சவீர்யவாந் |

புருஜித்குந்திபோஜஸ்ச ஸைப்யஸ்சநரபுங்கவஃ ||

மேலும், த்ருஷ்டகேது வென்னு மரசனும், சேகிதாந
னும், வீரமுடைய காசிராஜனும், புருஜித்து என்னு மரச
னும், குந்திபோஜனும், நரசிரேஷ்டனை ஸைப்யனும், 5

யுயாஸீந்யுஸூவிக்ரானு உதுளஜாஸூவீய-வாநு ।

ஸளஹெஷ்யாஷ்யஸவெஷ்யாஸு ஸவ-வனவஃஹாரயாஃ ॥

யுதாமந்யுஸ்சவிக்ரந்த உத்தமௌஜாஸ்சவீர்யவாந் |
ஸௌபத்ரோத்ரௌபதேயாஸ்ச ஸர்வௌவமஹாரதா ||

வீரனா யுதாமந்யுவும், பராக்கிரமசாலியான உத்த
மௌஜனும், அபிமந்யுவும், உபபாண்டவர்களும் (ப்ரதிவிந்த்
யன், ஸுதஸோமன், ஸ்ருதகீர்த்தி, ஸதாநீகன், ஸ்ருத
ஸேநன்) இருக்கிறார்கள். இவர்கள் யாவரும் மஹாரதர்
களே.

சுஸூகக்ஷுவிஸிஷ்டாயே தநூஹாயஜிஜோதுஹி |

நாயகாஜிஜெஸநுஸ்ய ஸம்ஜகூக்ஷ-ஓதாநு ஸ்வீரீதெ ||

அஸ்மாகந் துவ்ஸிஷ்டாயே தந்நிபோதத்விஜோத்தய |

நாயகாமமஸைந்யஸ்ய ஸம்ஞார்த்தம்தாந்ப்ரவீமிதெ ||

பிராமணேத்தமரான துரோணசாரியரே ! நமது
சேனையின் இரட்சகர்களையும், எனது சேனைக்குத் தலைவர்

களா யுள்ளவர்களையும் உமது ஞாபகத்திற்காக இனி விவ
ரிக்கின்றேன்; கேளும். 7

ஹவாநுஹீஷுஸுக்ண-ஸு க்யபஸுஸுதி-திஜ்யம் ।

கருகூராவிகுண-புல ஸளஜி-திஸுயெவது ||

பவாந் பீஷ்மஸ் ச கர்ணஸ் சக்ரபஸ் சஸமிதிம்ஜயஃ |

அஸ்வத்தாமாவிகர்ணம்ச ஸௌமதத்திஸ்ததைவச||

அவர்கள் யாவரெனில், (துரோணசாரியராகிய) நீரும், பீஷ்மாசாரியரும், கர்ணனும், போரில் வெற்றியுள்ள கிருபாசார்யரும், யுத்தத்தில் ஜயசாலியான அசுவத்தாமனும், விகர்ணனும், சோமதத்தன் புத்திரனான பூரிஸ்ரவனும், 8
சுநெடுவனவழியுடைய ஐதேய-குருகுலத்திலுள்ளார்.

நா நாஸஸுபுஹாணா ஸுவிபுபுஜவிஸாராடிஃ ||

அந்யேசபஹவஸ்ஸுரா மதர்த்தேத்யக்தஜீவிதா |
நாநாஸஸ்த்ரப்ரஹரணஸ் ஸர்வேயுத்தவிஸாரதா ||

இன்னும் அநேக சூரரும் பலவித அஸ்திர ஸஸ்திரங்
களைப் பிரயோகிக்கும் முறை யுணர்ந்தவர்களாயும், என்
னிமித்தம் தங்கள் பிராணனிடத்தில் ஆசையை விடுத்தவர்க
ளாயும், பலவித ஆயுதங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றவர்க
ளாயும் இருக்கிறார்கள்.

சுபய-பாவம் தடிஸூரகம் வையுண்டீஷாஸிரகூழிதம் ।

வய-பாவம் தடிஸூரகம் வையுண்டீஷாஸிரகூழிதம் ॥

அபர்யாப்தம்ததஸ்மாகம் பலம்பீஷ்மாபிரகூழிதம் |

பர்யாப்தம்தவிதமேதேஷாம் பலம்பீமாபிரகூழிதம் ||

இப்பெருஞ் சேனை பீஷ்மாசாரியரால் காக்கப்பட்டு
மிதமற் றிருக்கின்றது; அந்த நமது சேனை வலியற்றது.

நமது சத்துருவின் சேனையோ பீமனாற் காக்கப்பட்டு 8
மிதமா யிருக்கின்றது; இந்தச் சேனையோ வலியுடையது.

சுயநெருஷுமஸவெஷு யபாலாமலிவஸிதாம் ।

லீஷுஜெவாலிரகூஷு ஸவஞஸவ-வனவஹி ॥

அயநேஷுசஸர்வேஷு யதாபாகமவஸ்திதாம் ।

பீஷ்மமேவாபிரகூந்து பவந்தஸ்ஸ்ர்வவஹி॥

துரோணாசாரியரே ! நீங்கள் யாவரும் அவரவர்களு
க்கு ஏற்படுத்திப் இடங்களிலிருந்து, நமது சேனாபதியான
பீஷ்மரை எல்லாப் பக்கங்களிலும் இரட்சிக்கவேண்டும்”
என்றான். 11

தஸ்யஸம்ஜநயநஹஷ-ம் கூராவ்யுஜிவிதாஜிஹம் ।

ஸிம்ஹநாஜிவிநஜ்ஜிரெஷுஸம்வாஜியுளபுதாவவாநு ॥

தஸ்யஸஞ்ஜநயந்ஹர்ஷம் குருவ்ருத்தஃபிதாமஹ|
லிம்ஹநாதம்விநத்யோசசைஸ் ஸங்கம்தத்மௌப்ரதாபவாந்||

பராக்கிரமசாலியும் குருசிரேஷ்டரும் ஆன பீஷ்மர்
துரியோதனனுக்கு உற்சாகம் உண்டாக்கச் சிங்கநாதஞ்
செய்து தமது சங்கத்தைப் பூரித்தனர். 12

த.தஸ்ஸுவாஸுலெய-ஸு வணவாநகடுமாஸுவாஃ |
ஸஹடுஸெவாஹுஹநுதௌ ஸஸஸுஸுஸுஸுவொஹவசு ||

ததஸ்ஸங்காஸ்சபேர்யஸ்ச பணவாநககோமுகா|
ஸஹஸைவாப்யஹந்யந்த ஸஸப்தஸ்துமுலோபவத்||

இப்படி, பீஷ்மர் செய்யவே கவுரவ சேனைத்தலைவர்
கள்: சங்கம், பேரி, பணவம், ஆரகம், கோமுகம் இவற்றால்
யுத்த வாத்தியங்களை முழக்கினார்கள் அதனா லுண்டான
சத்தம் ஒரு பெருங் கோஷமாயிருந்தது. 13

ததஸ்ஸெதெதஹ-யெய-யெதே ஹேதிஸ்யநுந
 ஸ்மிதௌ । லோயவம் வாணவஸெஸுவ ஹிவ்யௌ ஸம்வௌ
 ப்ரஹ்மதம் ॥

ததஸ்ஸவேததர்ஹையர்யுக்தே மஹதிஸ்யந்தநேஸ்த்திதௌ |
 மாதவம் பாண்டவஸ்சைவ திவ்யௌ ஸங்கௌப்ரதத்மது: ||

பின்னர், சுவேதப்புரவிகள் பூட்டப்பட்டுள்ள உயர்ந்த
 இரதத்தில் இருந்த கிருஷ்ணர்ச்சுனர் தெய்வத்தன்மை
 பொருந்திய தமது சிறந்த சங்கங்களைப் பூரித்தனர். 14

வாண்ஜந்யுஹ்யஷீகௌஸா ஹிவ்யத்யநுஜயம் ।
 வெளண ந்யுஸ்ய ஹேஸம்வம் லீகே-யாவ்யகோதரம் ॥

பாஞ்சஜந்யம்ஹ்ருஷீகேஸோ தேவதத்தம் தந்ஞய: |
 பெளண்ட்ரம்தத்மௌ மஹாஸங்கம் பீமகர்மாவ்ருகோதரம் ||

கிருஷ்ணமூர்த்தி தமது திவ்வியமான பாஞ்சஜந்யத்
தையும், அர்ச்சுனன் தனது தேவதத்தத்தையும் பூரித்தனர்.
மேலும், பயங்கரமான செயல்களையுடைய பீமசேனன்
பௌண்ட்ரம் என்னும் தனது சங்கத்தைப் பூரித்தனன்.

சுநகவிஜயம் ராஜா கூனீபுத்ராபுயிஷிரம் ।

நகுவஸஹுஷெவஸு ஸுவொஷணீபவஸுகௌ ॥

அநந்தவிஜயம் ராஜா குந்தீபுத்ரோயதிஷ்டிரம் ।

நகுலஸ்ஸஹதேவஸ்ச ஸுகோஷமணிபுஷ்பகௌ ॥

தருமராசன் அநந்தவிஜயம் என்னும் சங்கத்தையும்,
நகுல சகாதேவர்கள் சுகோஷம் மணிபுஷ்பகம் என்னும்
தமது சங்கங்களையும் பூரித்தனர். 16

காஸ்யஸூபாஸிஸாஸம் ஸிவணீஹிஹாரயம் ।

யுஷ்ஷுஸுஜெராவிராடஸு ஸாதுகிஸூபாராஜிதம் ॥

காஸ்யஸ்சபரமேஸ்வாஸஃ ஸிகண்டிசமஹாரதஃ |
 த்ருஷ்டத்யம்நோவிராடஸ்ச ஸாத்யகிஸ்சாபராஜிதஃ ||

இவையன்றிச் சிரேஷ்டமான வில்லைத் தாங்கிய காசி
 ராஜனும், மஹாரதிகர்களான சிகண்டியும் த்ருஷ்டத்யம்ந
 னும், விராடராஜனும், மகாவீரனான சாத்யகியும் வெவ்வே
 றாகிய தமது சங்கங்களைப் பூரித்தனர். 17

ஐஹவெஷாஐ ஸவெஷ்யாஸு ஸவஸஃஸ்யஸிவீபதெ |
 ஸௌஹஸ்யஸிஹாஸாஹஸஃ ஸவாஸுஷ்யஸுஸ்யஸுஸ்யஸு ||

த்ருபதோத்ரௌபதேயாஸ்ச ஸர்வஸஃப்ருதிவீபதே |
 ஸௌபத்ராஸ்சமஹாபாஹஸஃ ஸங்காந்தத்முப்ருதக்ப்ருதகஃ ||

ஓ த்ருதராஷ்ட்ர மஹாராஜனே! மேலும், த்ருபத
 ராஜனும், பிரதிவிந்தியன் முதலிய உபபாண்டவர்களும்,

புஜபலமுடைய சுபத்திரை புதல்வன் அபிமந்யனும் ஆகிய
சேனாபதிகள் தமது சங்கங்களையும் வெவ்வேறுகப் பூரித்
தார்கள். 18

ஹவொஷொயாத்-ராஷ்டிராணாம் ஹுத்யா நிவ்யுதாரயக் |
நஹஸ்யுயிவீஹ்வதௌ ஹொவ்யநாநாநாநா ||

ஸகோஷோதார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாந்வ்யதாரயத் |
நபஸ்சப்ருதிவீம்சைவது முலோவ்யநாநாதயந் ||

மேதக் கூறிய இவ்வண்ணம் கிருஷ்ணர்ச்சனார்முதல்
பாண்டவ சேனாநாயகர்கள் செய்த சங்கநாதமானது பூமி
யும் ஆகாயமும் நிறைந்து, பிரதித்தொனி யுண்டாகித்,
துரியோதனாதியர்களுடைய ஹ்ருதயங்களைப் பிளந்தது. 19

சுயவ்யவஸ்திதாநுஜிஷ்டா யாத-ராஷ்ட்ராநுகவியுஜம் ।

புவுதெதுஸஸ்துஸம்பா தெ ய நு ராஷ்ட்ரோபாணவம் ॥

ஹுஷீகேஸம் ததாவாக்ய ரிஜிபாஹிஹீப தெ ।

அதவ்யவஸ்திதாந் த்ருஷ்ட்வா தார்த்தராஷ்ட்ராந்கபித்வஜம் ।

ப்ரவ்ருத்தேஸஸ்தரஸம்பாதே தநுருத்யம்யபாண்டவம் ॥

ஹ்ருஷீகேஸம் ததாவாக்ய மிதமாஹமஹீபதே ।

(ஸஞ்சயன் கூறுவது) திருதராஷ்டிர மஹாராஜனே !
அதன் பின்னர் அருச்சுனன், வரிசையாக நின்றகொண்
டும் பாணப்பிரயோகஞ் செய்யச் சித்தப்பட்டு மிருந்த துரி
யோதனாதியரைப் பார்த்து, போர் தொடங்குவதை யறிந்து
கொண்டு, வில்லில் நானேற்றி, இந்திரிய நியாமகனாகிய
ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைக் குறித்து, இங்கடியிற் சொல்லப்
படும் வாக்கியத்தை யுரைத்தனன்.

அர்ச்சுனன் வாக்கியம்

ஸௌ நயொரூஹயொஜை-ஹெ ரயம்ஸூராவயஜெஹுத ॥

ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம்ஸ்தாபயமேச்யுத॥

ஓ அர்ச்சுதனே! இந்த இரண்டு சேனைகளுக்கு நடுவே
இரதத்தை நிறுத்தும். 21

யாவஜெதாந்நிரீக்ஷேஹம் யொஜுகாஜாநவஹிதாந் ।
கெஜைபாஸஹயொஜவ்ஜிஹிராணஸஜெஹெ ॥

யாவஜேதாந்நிரீக்ஷேஹம் யோத்துகாமாநவஸ்திதாந் |
கைர்மயாஸஹயோத்தவ்வ மஸ்மிந்ரணஸமுத்யமே.॥

ஓ கிருஷ்ணபகவானே! இந்த யுத்த பூமியில், யான்
யாவரோடு போர்புரியத் தகுமோ அவர்களைச் செவ்வை
யாகக் காணவேண்டும்; மேலும் யார் யார் போர் செய்ய

சு - வது அத்தியாயம்

ஏவழுக்க்தோ ஹ்ருஷ்கேஸோ ட்டாகேஸேந பாரத |
ஸேநயோருபயோர்மத்யே ஸ்த்தாபயித்வா ரதோத்தமம் ||

இவ்வண்ணம் அர்ச்சனாற் சொல்லப் பட்டவராய்,
சர்வேந்திரிய நியாமகனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவ்விரு
திறத்தவரது சேனைகளின் நடுவில் அர்ச்சனனது இர
தத்தை நிறுத்தினர். 24

ஹீஷ்டௌபாண ப்ரஹ்மதம் ஸவெஷாம் உ ஹீக்ஷிதாடி |
உவாச பார்த்த பஸ்யைதாந் ஸம வதாந் குருநிதி ||

பீஷ்மத்ரோண ப்ரமுகதஃ ஸர் வஷாம் ச மஹீக்ஷிதாம் |
உவாச பார்த்த பஸ்யைதாந் ஸம வதாந் குருநிதி ||

இரதத்தை (இருவர் சேனைக்கு நடுவே) நிறுத்திய
பின்னர், பீஷ்மர் துரோணர் முதலானாருக்கும் சகல ராஜா

க்களுக்கு முன்னர், 'சுந்திபுத்ரனை அர்ச்சனா! போர்செய்தற்குக் கலந்திருக்கிற இந்தக் கௌரவ சேனையை நீ பார்' என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி கூறினர். 25

தஞ்சாவூர் தி.தா.நு. வாய்க்கால் விநாயக விதானம் ।

சூரிய-நா துறாந் ஐராத்ந வுத்ராந் வளத்ராந்
ஸலீம் ஸுயா || ஸுஸுராந் ஸுஹுடிஸெவ ஸெநயொ
ரூஹயொ ரவி ।

தத்ராபஸ்யத் சத்திதாந் பார்த்தஃ பித்ருநத பிதாமஹாநத் |
 ஆசார்யாந் மாதுலாந் ப்ராத்ருந் புத்ராந் பெளத்ராந் ஸகீம்
 ஸ்த்ததா || ஸ்வஸா-ராந் ஸ-ஹ்ருதஸ்வை ஸேநயோ ருபயோ ரபி |

அந்தப் பிரகாரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தேரை நிறுத்
தின அளவில், உபயசேனைகளிலு மிருக்கும் சிற்றப்பன்மார்,

பெரியப்பன்மார், பாட்டன்மார், ஆசிரியர்கள், அம்மான்
மார், அண்ணன் தம்பிமார், புத்திரர், பௌத்திரர், மித்திரர்,
மாமன்மார், சிநேகர் முதலானாரைக் குந்தீதேவி புத்ரனான
அர்ச்சுனன் கண்டனன்.

26½

தாநு ஸமீக்ஷ்ய ஸ கௌந்தேய ஸ்வ-பாநு ஸய-குந வஸ்தி
க்ருபயா பரயாவிஷ்டோ விஷீதந்திதமப்ரவீத் | [தாநு ||

தாந் ஸமீக்ஷ்ய ஸ கௌந்தேய ஸ்வர்வாந் பந்தூந வஸ்திதாந்||
க்ருபயா பரயாவிஷ்டோ விஷீதந்திதமப்ரவீத் |

யுத்தகளத்தி லுள்ளவர்களையும், மேற்கூறிய ஸமஸ்த
பந்துக்களையும்; குந்தீபுத்ரனான அந்த அர்ச்சுனன் கண்டு,
அதிக தயாபரனாகத் துக்கித்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்தியி
னுடன் அடியில் வரும் வகையாகச் சொல்லினன்.

27½

அர்ச்சுனன் வாக்கியம்.

ஐயுஷ்டி ஸுஜநம் க்ருஷ்ண ப்ருஷ்ணம் ஸுபுஷ்ணம் ஸுபுஷ்ணம் ॥

த்ருஷ்டிவேமம் ஸ்வஜநம் க்ருஷ்ண ப்ருஷ்ணம் ஸுபுஷ்ணம் ஸுபுஷ்ணம் ॥

ஸீதனி ஸீ மாத்ராணி ஸுபுஷ்ணம் ப்ருஷ்ணம் ॥

வெபுஷ்ணம் ஸுபுஷ்ணம் ஸுபுஷ்ணம் ஸுபுஷ்ணம் ॥

ஸீதந்தி மம காத்ராணி முகம்ச பரிஸுஷ்ணம்

வேபுஷ்ணம் ஸுபுஷ்ணம் மே ரோம ஹர்ஷம்ச ஜாயதே ॥

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானே ! யுத்தம் புரிவதற்காக எதிர்த்
துக்கொண்டு சமீபித்திருக்கும் இப் பந்து ஜனங்களைப்
பார்த்து, என் அவயவங்கள் விவிலக்கின்றன; வாய் உலர்
கின்றது; உடல் நடுங்குகின்றது; மயிர் சிலிர்க்கின்றது.

ஸ்ரீ பகவத்கை

மாணீவம் ஸ்ரம்ஸதெ ஹஸ்தாசு சுவதெஹ வரிரிஹதெ |
நவஸதெஹஸ்தாசு தம் ஸ்ரீதீவ உ ரெ ரீநம் ||

காண்டவம் ஸ்ரம்ஸதே ஹஸ்தாத் த்வக்சைவ பரிதஹ்யதெ |
நசஸக்னோம்யவஸ்தாதும் ப்ரமதீவ ச மே மநம் ||

கிருஷ்ண ! மேலும், என் காண்டவம் கையிலிருந்து
நழுவுகின்றது; சர்மம் அதிக தாபமடைகின்றது; மனம் பிர
மிக்கின்றது; இன்னும் இரதத்தின்மீது உட்கார்ந்திருப்ப
தற்கும் அசக்தனாயிருக்கின்றேன்

30

நிதிதாநி உ வஸ்யாஸி விபரீதாநி கேஸவ |
நவஸ்யோநுபஸ்யாஸி ஹக்ஷா ஸ்வஜநோஹவெ ||

நிமித்தாநி ச பஸ்யாமி விபரீதாநி கேஸவ |
நசஸ்ரேயோநுபஸ்யாமி ஹத்வா ஸ்வஜநமாஹவே ||

ஓ கேசவா! எனக்கு இடக்கண் துடித்தல் முதலா
யுள்ள அநேகமான அபசகுனங்கள் காணப்படுகின்றன.
இந்த யுத்தத்தில் பந்துமித்திராதிசைக் கொன்று, பின்னர்
யான் யாது சுகத்தை யடைய வல்லேன்? 31

நகாங்கேஷ விஜயம் க்ருஷ்ண நசராஜ்யம் ஸுகாநிச |
கிந்நோ ராஜ்யேந கோவிந்த கிம் போகைர்ஜீவிதேநவா ||

நகாம்கேஷ விஜயம் க்ருஷ்ண நசராஜ்யம் ஸுகாநிச |
கிந்நோ ராஜ்யேந கோவிந்த கிம் போகைர்ஜீவிதேநவா ||

கிருஷ்ணா! ஜபத்தையாவது, இராச்சியத்தையாவது,
சுகத்தையாவது யான் கோரவில்லை. கோவிந்தா! வீரர்களை
யெல்லாம் கொன்ற பின்னர், ராஜ்யம் யாதுக்கு? சுகம் ஏது
க்கு? உயிர் பிழைத்திருப்பதனால் என்ன பிரயோஜனம்? 32

யெஷாபெயெ-கூங்கிதெநா ராஜ்யெனா மாஸுவா நிய |
தஹெவெவ்லீ தாயெகெ ப்ராணாங்குதாய நா நிய ||

யேஷாமர்த்தே சாம்கிதம்நோ ராஜ்யம் போகாஸ்ஸகாநிச |
தஇமே வஸ்திதா யுத்தே ப்ராணம் ஸ்த்யக்த்வா தநாநிச ||

க்ருஷ்ண! யாருக்காக, நம்மால் ராஜ்யமும் போகங்க
ளும் சுகங்களும் விரும்பப்படுகின்றனவோ, அப்படிப்பட்ட
வர்களே பிராணங்களையும் தனங்களையும் விடுத்து, யுத்த
சநந்தராய் வந்திருக்கின்றார்கள். 33

சூலாய-ஃ விதரஃ வுத்ரா ஸூயெவ உ விதாஹஃ |
ரோதுவாஸூஸாராஃ பௌத்ரா ஸூரவாஸூஸநிநஸூபா ||

ஆசார்யாஃ பிதரஃ புத்ரா ஸ்ததைவ ச பிதாமஹாஃ |

மாதுலாஸ்வஸாராஃ பெளத்ராஸ் ஸ்யாலாஸ்ஸம்பந்தி நஸ்ததா ||

ச - வ - து - ஷ - த - ய - ய - ம்

23

ஐயா! கிருஷ்ண! அந்தப் பிரகாரமே ஆசார்யர்களும்,
தந்தைகளும், புத்திரர்களும், பாட்டன்களும், நல்லம்மாள்
களும், மாமன்களும், பெளத்திரர்களும், மைத்துனர்களும்,
சம்பந்திகளும் யுத்தத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். 34

வளதாளுஹைஹு ஶிலூஶி ஹுதொவி யுஸுஉடிந ।
சுவிநெசுயொசுராஜஸுஹெதாஃகிஸுஹீசுதெ॥

ஏதாந்நஹந்து மிச்சாம் கந்தோபி மதுஸுஉதந |
அபி த்னாலோக்ய ராஜ்யஸ்ப ஹேதோஃ கிந்து மஹீக்ருதே ||

ஓ மதுசூதனா! என்னைக் கொல்லும்படி வந்த இவர்
களைத் திரிலோக ராஜ்ஜிப பதவியைப் பெறக் கருதியேனும்
யான் கொல்லும்படி கோரமாட்டேன். ஒரு பூமண்டலாகி
பத்தியத்திற்காக நான் கொல்லுவேனா? 35

க - வது அத்தியாயம்

நீஹத்ய யாத்-பராவ்ஷாநம் காஷீ திஸ்யாஜ்ஜநாடி-ந ।
வாவலெவாஸ்யுயெடிஸாநு ஹகெவதாநாததாயிநம் ॥

நீஹத்ய தார்த்தராஷ்ட்ரந் நஃ கா ப்ரீதிஸ்ஸ்யாஜ்ஜநார்த்தந ।
பாபமேவாஸ்யே தஸ்மாந் ஹத்வைதாநா ததாயிநம் ॥

பிரளய காலத்தில் ஜநங்களைப் பீடிக்கிற ஓ க்ருஷ்ணா !
இந்தத் துரிபோதனாதிபரைக் கொன்று, நமக்கு யாதாப்ரீதி
யுண்டாகப் போகின்றது? நம்மைக் கொல்ல வந்த இவர்
களைக் கொல்வதால் பாவமே சித்திக்கும். 36

தஸ்யாநாஹ-பாவயஃ ஹஞ்ஞயாத்-பராவ்ஷாநஸ்யாநுவாநு ।

ஸஜநம் ஹி க்யம் ஹக்ஷா ஸுஹிநஸ்யாஜி லாயவ ॥

தஸ்மாந்நார்ஹாவயம்ஹந்தும் தார்த்தராஷ்ட்ரந்ஸபாந்தவாந் ।
ஸ்வஜநம் ஹி கதம் ஹத்வா ஸு கிநஸ்யாம மாதவ ॥

மாதவா ! பந்து ஜனங்களோடு கூடிய துரியோதனாதிய
ரைக் கொல்வதற்கு நாம் தகுதியுடையோ மல்லீம். சுவ
ஜனங்களைக் கொன்று நாம் எவ்விதமாகச் சுகம் பெறுவோர்
களாவக்கடவோம் ?

37

யடிவெடுத்த நவஸூனி லொலொவஹத வெதஸம் ।
கௌக்ஷயகூதம் ஷோஷம் ஶிசுஷெராஹை வ வாதகஸு ॥

யத்யப்யேதேநபஸ்யந்தி லோபோப ஹத சேதஸம் ।

குலக்ஷயக்ருதம் தோஷம் மித்ரத் திரோஹே ச பாதகம் ॥

ஐயா, க்ருஷ்ணா ! இந்தத் துரியோதனாதியர் ராஜ்ய
லோபத்தால் தீயமனமுடையவர்களாய்க் குலத்தைக் கழீணஞ்
செய்வதால் அடையும் பாவத்தையும், மித்திரத் துரோகஞ்
செய்வதால் அடையும் பாவத்தையும் தெரிந்துகொள்ள
வில்லை,

38

கூடும் நன்கு யிஷாவிஃ வாவாடிஷா நிவ தி-உதமு ।

கூடுகூடியதும் ஷொஷம் ப்ரவஸ்யஜிஜம்நாடிம்ந ॥

கதம் நஜ்ஞய மஸ்மாபி: பாபாதஸ்மாந் நிவர்த்திதும் |

குலகூயக்ருதம் தோஷம் ப்ரபஸ்யத்பிர் ஜநார்த்தந ||

ஓ ஜனார்த்தனா! குலநாசனஞ் செய்வதினா லுண்டாகும் பாவத்தை நன்றாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நாம் இப் பாவத்தினின்றும் நீங்குவதற்கு எப்படி முயற்சி செய்யா திருக்கக்கூடும் ?

கூடுகூடிய பூணயிற் கூடியே-பாஸ் நா தநாஃ ।

நெடியெனக் கூறும்படி யெனினி லவதற்கு ॥

குலகூயே ப்ரணஸ்யந்தி குலதர்மாஸ் ஸநாதநாஃ

நவ்ஷேதர் ம குலம்க்ருத் ஸநமதர்மோபி பவத்யுத ||

ஐயா, க்ருஷ்ண ! வமிச நாசனமுண்டாவதால்; அநாதி
யாக விளங்குங் குலாசாரம் நசித்துப்போகும் ; குல தர்மம்
நசித்துப்போவதால் அக் குலத்தவரை அதர்மஞ் சூழ்ந்து
கொள்ளும்.

40

சுயதி-பாணிலவா துஷ னு ப்ருஷுஷுதி சுயதுயம் ।
துஷுஷுஷு ஸு வானுஷுஷு ஜாயுதவண-ஸுஷு ॥

அதர்மாபிபவாத் க்ருஷ்ண ப்ரதுஷ்யந்தி குலஸ்திரியஃ |
ஸ்த்ரீஷு துஷ்டாஸுவார்ஷ்டேணய ஜாயதே வர்ணஸங்கரஃ ||

க்ருஷ்ண! அதனால், குல ஸ்திரீகள் தோஷ யுக்தர்க ளாவார்கள் ; ஸ்திரீகள் தோஷயுக்தர்க ளாவார்களாயின், வர்ண சங்கரம் உண்டாகின்றது.

41

ஸங்கரோ நரகாபெயவ க௃யவாநா^நம் க௃யஸிவ ।
வததி விதரோஹிஷா^தம் க௃பவிணா^தககி^தயா^தம் ॥

28

புது பதிவுகளைத்

ஸங்கரோ நரகாயைவ குலக்நாநாம் குலஸ்ய ச |
பதந்தி பிதரோஹ் யேஷாம் ஓப்தபிண்டோதக க்ரியாஃ ||

ஐயா, க்ருஷ்ண! இவ்வகைய வருணசங்கரமானது, குலத்தை யழித்தவர்களுக்கும், அக்குலத்திற்கும் நரகத்தை யடையச் செய்யும்; அக் குலத்தோருக்கும் அக் குலத்துக் கும் உரிய பிதூர்கள் பிண்டோதக லோபத்தினால் அதோ லோகத்தை யடைவார்கள். 42

பொபொஷொபொபொதஃகௌவாநாஹ்ணஸஹ்ணகாரபொகௌ |
உதாடினொ ஜாதி யஜி-ஹ் கௌ யஜி-ஹ் ஸாஸ்தாஃ ||

தோஷைரேதைஃ குலக்நாநாம் வர்ணஸங்கரகாரகைஃ |

உத்ஸாத்யந்தே ஜாதிநர்மாஃ குலநர்மாஸ்ச ஸாஸ்வதாஃ ||

வருணசங்கரத்தைச் செய்கிற குல நாசகர்களுடைய இந்தத் தோஷத்தினால் நித்தியமான குலாசாரங்களும் ஜாதி தருமங்களும் அழிந்துபோகச் செய்யப்படுகின்றன. 43

உதனு கூடியபாணா லுநுஷாணா ஜநாதிந
நாகெ நியதம் வாலொ ஹவீதநுஸுஸுஸு ||

உதஸந் குலதர்மாணம் மதுவ்யாணம் ஜநார்த்தந |
நாகே நியதம் வாலொ பவதீத்யநுஸுஸுரும ||

ஜநார்த்தனா ! குலதருமங்களைக் கெடுத்துக்கொண்ட
வர்களுக்கு எப்பொழுதும் நரகத்திலே வாசஞ் செய்ய நேரி
டும். இது நிச்சயம் ; இவ்வாறு நாம் கேட்டிருக்கின்றோம்.
ஆதலால், குலநாசத்தைச் செய்து குலதர்மங்களைப் பாழாக்
கலாகாது.

44

சுஹொஸைகலி ஹதூவம் சுதூம் வுவவிலிதா வயம் |
யஜுராஜஸுவலொஹந ஹனுஸுஜநுஜிதா ||

அஹோபத மஹத்பாபம் கர்த்தும் வ்யவவிலிதாவயம் |
யத் ராஜ்ய ஸுகலோபந ஹந்தும் ஸ்வஜநமுத்யதா ||

ஐயா; க்ருஷ்ண! என்ன ஆச்சரியம்! என்ன கஷ்டம்!
மகத்தான பாவத்தைச் செய்ய ஆபத்த முடையவர்களா
னோம்! ராஜ்ய சுக லோபத்தினால் பந்துக்களையுஞ் சஞ்ச
ரிப்பதற்குச் சித்தமானோம்! 45

யஜிஜோஷிதீக்ஷா ரஸஸூரஸஸூவாணயம் ।
யாத-ராவஸூ ரா ரணைஹநுஸூநெநு கெஷிதாரஹவெசு॥

யதிமாமப்ரதீசார மஸஸ்த்ரம் ஸஸ்த்ரபாணயம் ।

தார்த்தராஷ்ட்ரா ரணை ஹந்யஸ்தந்மே க்ஷேமதரம்பவேத் ॥

நிராயுதனாகி, எதிர் யுத்தஞ்செய்யச் செல்லாத என்னை
ஆயுதபாணிகளான துரியோதனாதிபர் யுத்தத்திற் சங்கரிப்
பார்களாயின்; அது எனக்குப் பெரும் க்ஷேமகரமாகும். 46

வனவஸூக்ஷாஜ-நஸூவெஷு ரயொவஸூஉபாவிஸக ।

வி ஸூஜு ஸஸாரஹாபம் ஸொகஸவிஸூர நஸூ ॥

வெழுத்த்வார்ஜநஸ் ஸம்க்யோதோபஸ்த உபாவிஸத் |

வி ஸ்ருஜ்ய ஸஸரம் சாபம் ஸோகஸம்விக்ந மாநஸஃ ||

ஓ, த்ருதராஷ்ட்ரனே ! மேற்கூறிய இவ்வகையாக அர்
சுனன் கூறி, பெருந் துக்காக்கிராந்தனாகி, வில்லையும் அம்
பையும் (கையினின்று) விடுத்து, இருதிரச் சேனைகளுக்கும்
இடையில் நிறுத்தியிருந்த இரதத்தின் பேரில், ஒன்றுஞ்
செய்யா துட்கார்ந்திருந்தனன்,

47

ஓம் தத்ஸத்

இவ்வகையாக உபநிஷத்து ரூபமானதும், பரப்ராஹ்ம வித்தையான
ஸ்ரீ பகவத் கீதையென்னும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ச்சுன சம்வாத
ரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் அர்ச்சுன விஷாத
யோக மென்னும் முதலத்தியாயம்
முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

சாங்கிய யோகம்

ஸஞ்ஜயன் வாக்கியம்

தம் தயா க்ருபயா விஷ்ட மஸுரு பூர்ணாதலேக்ஷணம் |
விஷ்டேந்தமிதம்வாக்ய முவாச மதுஸூதநஃ ||

தம் ததா க்ருபயாவிஷ்ட மஸுரு பூர்ணாதலேக்ஷணம் |
விஷ்டேந்தமிதம்வாக்ய முவாச மதுஸூதநஃ ||

“அந்தப் பிரகாரமாகத் தம்மவர்களிடத்தி லுள்ள
தையயினால் தம்மவர்களைக் கொல்ல நேரிட்டதே யென்று

நாகவும் விசனமடைந்து கண்ணீர் சொரிந்துகொண்டிருக்கிற
அர்ச்சுனனை நோக்கி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அடியில் வரு
கிற வாக்யத்தைச் சொன்னார்.” 1

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்
கூதஸூகஸ்யுயிஷ்டி விஷுஸேஸுபவ்யுதம் ।
சுநாய-ஜுஷுஸும-கீதி-காரஜ-புந ॥

குதஸ்த்வாகஸ்யுயிஷ்டி விஷுஸேஸுபவ்யுதம் ।
அநாயஜுஷுஸுமஸ்வர்க்ய மகீர்த்திகரமர்ஜுந ॥

ஓ அர்ச்சுனா! யுத்தத்திற்கு ஆரம்பஞ் செய்யப்போ
கும் இப்படிப்பட்ட சமயத்தில், சூரனுக்குத் தகுதியில்லாத
தும், சுவர்க்கமடைதற்கு விருத்தமானதும், அபகீர்த்திக்குக்
காரணமானதுமான இவ்வகைய துக்கரூபமான பேதமைத்
தன்மை உனக்கு எவ்வாறுண்டாயது? 2

நெகையும லாஸுமலி வாழ் நெதததுயுபவவடிதெ
கூழாடி ஹுடிபடிளவடயு துக்கா திஷ வாருவ ||
... பார்த்த நைதத்தய்யுபபயித |

க்லைப்யம் மாஸமகம் பாரதத...
 கூடும் ஹ்ருதயதௌர்பல்யம் த்யகத்வோத்திஷ்ட்பரந்தப||
 குந்தீபுத்ரண அர்ச்சனா! நீ பயமடைய வேண்டாம்;
 அஃது உனக்குத் தகுந்ததன்று. பகைவரைத் தவிக்கப்
 பண்ணுகிற ஓ அர்ச்சனா! துச்சமான இவ்வகைய அதை
 ரியத்தை விடுத்து யுத்தஞ் செய்வதற்கு நீ எழுந்திரு. 3

அர்ச்சுனன் வாக்கியம்

கயம் வீஷ்ணுவை வெட்டுவது தீராத பாவம்.
 இவ்வாறு செய்துவிட்டு வந்தால் தீராத பாவம்.

ததம் பீஷ்மமஹம்ஸங்க்யே த்ரோணஞ்ச மதுஸூதந

இஷ்டம் ப்ரதி யாத்ஸ்மாமி பூஜார்ஹாவரிஸுதந ||

உ - வது அத்தியாயம்

மதுவென்கிற அகரணைக் கொன்றவனும், பகைவரைக்
கொல்வோனுமாகிய ஓ க்ருஷ்ண! பூஜிதகத் தக்கவர்களான
பீஷ்மர் துரோணர் முதலானோரை யெவ்வாறு எதிர்த்துப்
பாணப் பிரயோகஞ் செய்து பிரதியுத்தஞ் செய்யவல்லேன்?

மௌ-டு நஹக்வாஹி ஹோ நுலாவாநு

ஸுயெயாஹாக்ஷம் ஹைக்ஷயபீஷீஹொகௌ ।

ஹக்ஷாஸ்ய-கூரோஹம் மௌ-டுநிஹைவ

ஹம்ஜீய ஹொமா நுயிரபுஷிஸ்தாநு ॥

சுருஹத்வாஹி மஹாநுபாவாந்

ஸ்ரேயேபோக்தும் பைக்ஷயமபீஹலோகே ।

ஹத்வார்த்த காமாம்ஸ்து குருநிஹைவ

புஞ்ஜீய போகாந் ருதிரப்ரதித்தாந் ॥

ல

ஸ்ரீ

பகவத்

கதை

ஐயா க்ருஷ்ண! மஹானுபாவர்களும் ஆசார்யர்களு
 மான பீஷ்ம த்ரோணாதிகளைக் கொல்லாமல் பிச்சை யெடுத்
 துச் சம்பாதித்த திரவியத்தை யுண்டு உயிர் வாழ்தலே
 சிரேஷ்டம்; தர்மத்தை விட்டு, ஆசார்யர்களைக் கொன்று,
 அவர்களுடைய உதிரத்தைப் பார்த்து, அர்த்த காமாத்ம
 கங்களான போகங்களை அநுபவிப்பேனான் இந்த வுல
 கத்தில் மாத்திரமே யன்றிப் பரலோகத்தில் அநுபவிக்க
 மாட்டேன்.

5

நநெவதஜிஃ சுதரனொமஸ்யொ

யபாஜயெ ஃபஜிவாநொஜயெயம் ।

யாநெவஹஸூநஜி ஜீவிஷாமி

ஸ்வஸூதாஃ ப்ரஃமெயாத்ராவஸூரஃ ॥

10 - வது அத்தியாயம்

57

நசைதத்வீத்ம் கதரந்நோகரீயோ
யத்வாஜயே மயதிவாநோஜயேயு |

யானேவஹத்வாநஜி ஜீவிஷாம

ஸ்தேவஸ்த்திதா ப்ரமுகே தார்த்தராஷ்ட்ரா ||

ஐயா க்ருஷ்ண ! யுத்தம் செய்வோமாயின் நாம் சத்
துருக்களான துரியோதனாதியரை வெல்வோமோ, அல்லது
அவர்களை நம்மை வெல்வார்களோ, இவ் வெற்றி தோல்வி
களே நாம் அறியோம். எந்தத் துரியோதனாதியரைக் கொ
ன்ற பிறகு நாம் இறப்பது நலமோ அந்தத் துரியோதனாதி
யர் நமக்கு எதிர் ஆக யுத்த சந்நத்தராய் வந்திருக்கிறார்கள்.
ஆகையால், இப்பொழுது எனக்கு ஒன்றுந் தோன்றவில்லை.

கூப-க்ஷண-பொருஷா பஹதஸுஹாவம்
புஷாஜி-கூபாயஜி-ஸஜி-புஷபெதாம் ।

யவெய்யுயஸுநாநிஸிதம் ஸு-ஹிதநெநு
ஸிஷுஷெஹம் ஸாயிஜாங்காங்குபவஸு ॥

கார்ப்பண்யதோஷோ பஹதஸ்வபாவஃ
ப்ருச்சாமித்வாம் தர்மஸம்மூட்சேதாஃ |
யச்ச்ரேயஸ்ஸயாந் ந்ஸ்சிதம்ப்ருஹிதந்மே
ஸிஷ்யஸ்தேஹம் ஸாதி மாம்த்வாம்ப்ரபந்நம் ॥

ஐயா க்ருஷ்ண! யான் இப்பொழுது சுவாதீனமற்ற
மனமுடையவனாகவும், கூத்திரிய தருமமுணராதவனாகவும்
இருக்கின்றேனாதலின், இப்பொழுது யான் செய்யத்தக்க
காரியம் யாதென் றுன்னைக் கேட்கின்றேன். எது கீர்த்தி
யைத் தரத்தக்க காரியமோ அதனை யெனக்குக் கட்டளை
யிடுக. யான் உனக்குச் சீடன்; உன்னைச் சரணடைந்த
வன். ஆதலின் என்னை ரக்ஷியும்.

நவியுபஸூர ஶிஷிவநுஷி
 ஶ்யொகஸுஹாஷண ஶிந்திரயாணாடி |
 ஶ்வாவஸுஹிவ வஸவத்ஸுஜம்
 ராஜ்யம்ஸுராணா ஶிவிவாயிவத்யு ||

நவியுபஸ்யா மிமமாபநுத்யா
 த்யஸ்சோக முசசோஷண மிந்திரியாணாம் |
 அவாப்யபூமா வஸபத்நம்ருத்தம்
 ராஜ்யம்ஸுராணா மபிசாதிபத்யம் ||

என் இந்திரியங்களையும் சோஷிக்கச் செய்யும், இத்
 துக்கமானது எந்தக் காரியத்தைச் செய்வதால் நிவிருத்தி
 யாகுமோ அத்தகைய காரியம் எனக்குத் தோற்றவில்லை.
 பூமண்டலாதி பத்தியமும், தேவேந்திரத்துவமும் இத்
 துயரை யொழிக்க வல்லவை யாகா.

ஸஞ்ஜயன் வாக்கியம்

வனவஸூகா ஹுஷீகௌஸம் மஹாகௌஸம் வானாவம் ।

நயொஸூ^{ஸூ} ஐதி மொவிந^{ஸூ} ஸூகாத^{ஸூ}ஷீ^ண வஹ^ணவஹ ॥

ஏவமுக்த்வா ஹ்ருஷீ^ண கஸம் குடாகௌஸம் பரந்தபம் ।

நபோத்ஸ்ய இதி கோவிந்த முக்த்வா தூஷ்ணீம் பபூவஹ ॥

சத்துரு சங்கார வல்லவனும், ஆலசிய மில்லாதவனு
மாகிய அர்ச்சுனன் மேற்கூறிய வகையே சர்வேந்திரிய நியா
மகனான ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பகவானுடன் சொல்லி, அவ்வளவிலே
சும்மா இராமல் மறுபடியும் சர்வஜ்ஞனான கோவிந்தனைப்
பார்த்து நான் யுத்தஞ் செய்யமாட்டே னென்று சொல்லி,
சும்மா இருந்தான்.

தஸூவாஹ ஹுஷீகௌஸம் ப்ரஹஸநிவ ஹாரத ।

ஸைநயொ ராஹயொ^{ஸூ}ஷீ^ண விஷீ^ணஜி^ணஜி^ண வஹம் ॥

தழுவாச ஹ்ருஷீசேஸஃ ப்ராஹ்மஸந்திவ பாரத |

ஸேநயோ ருபயோர் மத்யே விஷீதந்த மிதம் வசஃ ||

ஓ த்ருதராஷ்ட்ரணே! யுத்த சந்நத்தர்களான உபய
சேனைகளின் மத்தியில் துக்கித்துக்கொண்டிருந்த அர்ச்சு
னனை நோக்கி, ஹ்ருஷீசேஸன் புன்சிரிப்புடன் கீழ் வருமாறு
சொல்லத் தொடங்கினன்.

10

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

சுஸொஹ்ரா ந ஸுஸொஹஸம் ப்ராஜ்ஞாவாடிஸாஷஸெ |

மதாஸௌ ந மதாஸௌஸு நா நுஸொஹஸீவணீதாஃ ||

அஸோச்யாநந்வஸோசஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞாவாதாம்ஸ்சபாஷஸே |

கதாஸௌநகதாஸௌம்ஸ்ச நா நுஸோசந்திபண்டிதாஃ ||

ஓ அர்ச்சுனா! விசாரிக்குமிடத்தில் துக்கிக்கத் தகாத
பீஷ்மாதிகளைக் குறித்துப் பித்தனைப்போல் துக்கித்தனை;

பண்டிதர்போல வித்வ வாக்கியங்களை விளம்புகின்றனை ;
 இப்படித் துக்கித்தல் உனக்குத் தகாது. ஆத்மானாதம்
 விவேகிகள் இறந்தவர்களைக் குறித்தாவது ஜீவித்திருப்பவர்
 களைக் குறித்தாவது துக்க மடையமாட்டார்கள். 11

நகைவாஹம் ஜாதாநாஸம் நகூரெநஜநாயிவாஃ ।

நனெவவ நஹிஷ்யாஜி ஸ்வெவ்வயதீதம் வாபு ॥

நத்வேவாஹம் ஜாது நாஸம் நத்வானேமேஜநாதிபாஃ ।

நசைவநபவிஷ்யாமஸ் ஸர்வேவயமதீ பரம் ॥

அர்ச்சுனா! சர்வேசுவரனான நானும், நீயும், இந்த அர
 சர்சனும் ஆகிய நாமெல்லோரும் முன்காலத்திலு மிருந்
 தோம்; இனி வருங்காலத்திலு மிருப்போம்; ஒரு காலத்திலு
 மில்லாம லிருப்பதில்லை. நாமெல்லோரும் நித்தியர்களாய்
 எக்காலங்களிலு மிருக்கிறோம், 12

பெண்ணிநொஷிநு யயாபெண்ணெ களமாரம் யளவநம் ஜரா ।

தயா பெண்ணாநா பூரூதி யீரூதநஜுஹிதி ॥

தேவநோஸ்மிந் யதாதேஹ கௌமாரம் யௌவநம் ஜரா ।

ததா தேஹாந்தர ப்ராப்திர்த் தீரஸ்ததநமுஹ்யதி ॥

தேக மெடுத்தவனுக்கு இந்தத் தேகத்திலேயே பாலிய
மும், யௌவனமும், வயோதிகமு மெப்படி யுண்டாகின்
றனவோ அப்படியே, இருக்கிற தேகத்திற்குப் பின் மற்
றொரு தேகம் வருமாதலின், இவ் விஷயத்தில் ஞானமுடை
யவன் ஒரு மரணங்களைக் குறித்து விசனமடையவேண்டிய
தில்லை.

13

பிராஞ்ஜஸுபாஜுஸுகளஞெய ஸீதொஷஸுவஜுஸ்வஜாஃ
சுமபாவாயிநொநிதூ ஜாஹிதிசுஷு ஹாரத ॥

பகவத்கதை

மாத்தராஸ்பர்ஸாஸ்துகௌந்தேய ஸ்ரீதோஷ்ணஸுக துக்கதாஃ ||
ஆகமாபாயிநாநித்யாஸ்தாம்ஸ்திதிஃஸ்வபாரத ||

அர்ச்சுனா! சம்யோக வியோகங்களை யடைந்து அறித்
தியமான விஷயங்கள் சீதோஷ்ண சுக துக்கங்களைக் கொடுக்
கின்றன. பாரதா! அவற்றை நீ சகிக்கவேண்டும். 14

யம்ஹிநவ்யயதெதெ வுரூஷம் வுரூஷஷம் ||
ஸஜி டுஷ்ண ஸுஷம் யீரம் ஸௌஜீதகூபாயகஸுதெ ||

யம்ஹிநவ்யதயந்தேதே புருஷம் புருஷர்ஷப |
ஸம துக்க ஸுகம் தீரம் ஸோம்ருதத்வா யகல்பதே ||

அர்ச்சுனா! சுக துக்கங்களில் சமானனாகி, தீரனாகி,
விஷய சம்பந்தங்களாற் பேதிக்கப்படாத புருஷனை மோ
கூத்திற்ரு அருகன், 15

நாஸ்தேதாவிஷ்யதேபாவோ நாபாவோ வித்யதேஸதஃ । 46
உபயோரபித்ருஷ்டோந்த ஸ்த்வநயோஸ்தத்வதர்ஸிபிஃ ॥

நாஸ்தேதாவித்யதேபாவோ நாபாவோ வித்யதேஸதஃ ।
உபயோரபித்ருஷ்டோந்த ஸ்த்வநயோஸ்தத்வதர்ஸிபிஃ ॥

அசத் பதார்த்தங்களுக்குச் சத்தில்லை; சத் பதார்த்தங்
களுக்கு அசத்தில்லை; தத்துவ ஞானிகளால் இந்தச் சத்து
அசத்துக்களின் நிர்ணயஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 16

சுவிநாஸிதௌதஜ்ஜி யெநஸவஃஜிஷதௌதஜ் ।
விநாஸஜிவ்யஸ்யாஸ்ய நகஸ்சித்கர்த்துமர்ஹதி ॥

அவிநாஸிதுதத்வித்தி யேநஸர்வமிதம்ததம் ।
விநாஸமவ்யயஸ்யாஸ்ய நகஸ்சித்கர்த்துமர்ஹதி ॥

நீ
பசுவத் திதை

இந்த ஜெகத் முழுதும் எந்த வஸ்துவால் வியாபிக்கப்
பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பிரஹ்மம் நாசமற்றதென் றுணர்
வாயாக. விகார ரஹிதமான அந்தப் பிரஹ்மத்தை நாசஞ்
செய்வதற்கு ஒருவனுஞ் சாத்தியமுடைய னாகான். 17

கூகுவகூஹஜெபேஸா நித்யஸ்யோகூஸூரீரிணஃ ।

கூநாஸிநோப்ரமேயஸ்ய தஸ்மாத்யுத்யஸ்வ பாரத ॥

அந்தவந்தஇமேதேஹா நித்யஸ்யோக்தாஸூரீரிணஃ ।

அநாஸிநோப்ரமேயஸ்ய தஸ்மாத்யுத்யஸ்வ பாரத ॥

நித்தியனாகி, நாசரஹிதனாகி, பிரமாணத்திற்குக் கோ
சரியாத தேக முடையவனுக்கு அநித்தியமான தேகங்கள்
வந்தாற்போலச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலின்,
அர்ச்சுனா! நீ இப்பொழுது யுத்தத்தைச் செய்க. 18

யவன நவெ தி ஹனாரம் யஸெஸூ நஃ நஹு தெஹதே ।

உலள தள நவிஜா நீதொ நாயம் ஹனி நஹநு தெ ॥

பஏநம்வேத்திஹந்தாரம் யஸ்சைநம்மந்யதேஹதம் ।

உபௌதௌநவிஜாநீதோ நாயம்ஹந்திநஹந்யதே ॥

தேகமுடையவன் கொல்பவ னென்றும், இறப்பவ னென்றும் யாவர் அபிப்பிராயப் படுவரோ அவர் இப் பொழுது மூடரென்று தெரிந்து கொள்க. தேகி ஒருவ னைக் கொல்லுபவனு மல்லன் ; ஒருவனாற் கொல்லப்படுப வனு மல்லன்.

19

நஜாபதெ திரியதெ வாஹாஹி

னாயம்ஹநிஸ்வாஹிதா வா நஹநிபஃ ।

சுஜொநித்யஸூஸூதொயம் வுராரணா

நஹநு தெஹநுஜாநெ ஸரீரொ ॥

நஜாயதேநம்ரியதே வாகதாசிந்
 நாயம்பூக்வாபவிதாவாநபூயஃ |
 அஜோநித்யஸ்ஸ | ஸ்வ்தோயம் புராணே
 நஹந்யதேஹந்பமானே ஸ்ரீரே ||

இந்தத் தேகி பிறப்பவ னல்லன், இறப்பவ னல்லன்,
 ஸ்திரௌப முடையவன், அனாதியானவன். ஆதலால், உடல்
 கள் நசிக்குமேயல்லாமல் உடல்களை யுடையவர்கள் ஒருக்
 காலும் நசியார்கள். 20

வெடிாவிநாஸிநம் நித்யம் யநமஜமவ்யயம் |
 சுயம்ஸபுருஷஃ பார்த்த கம்காதயதிஹந்திகம் ||

வேதாவிநாஸிநம் நித்யம் யநமஜமவ்யயம் |
 கதம்ஸபுருஷஃ பார்த்த கம்காதயதிஹந்திகம் ||

அர்ச்சுனா! எவன் இந்த ஆத்மாவை நித்திய நென்
றும், ஏக ரூபியென்றும், விகார ரஹிதனென்றும், பிறப்பற்
றவனென்றும் தெரிந்துகொள்ளுகின்றானோ அவன், ஒரு
வனை எப்படிக் கொல்லுவான்? அல்லது ஒருவனா லெப்ப
டிக் கொல்லப்படுவான்?

21

வாஸாஸ்விஜீண-ஓ நிபயாவிஹாய

நவாநிமுஹாதி நரொவராணி ।

ததாஸரீராணி விஹாயஜீண-ஓ

நநாநிஸ்யாதி நவாநிஷேஹீ ॥

வாஸாம்விஜீர்ண நியதாவிஷ நய நவாநிக்ருஹ்ணாதிரோபராணி ।
ததாஸரீராணி விஹாயஜீர்ண ந்யந்யாஸம்யாதி நவாநிஷேஹீ ॥

மனிதன் எஸ்திரங்களை யொழித்து நூதன எஸ்திரங்
களை யெடுத்து எப்படி யணிந்துகொள்ளுகின்றானோ, அப்

படியே ஆத்மாவானது சிதலமான தேகத்தை விடுத்து நூத
னங்களான அன்னிய தேகங்களைக் கிரகிக்கின்றது. 22

நெநநம்மிந்நிஸஸூரணி நெநநந்நஹதிபாவகம் ।
நநெநநம்நெந்நிஸஸூராவொ நநெநந்நிஸஸூராவொ ॥

நைநம்சிந்தந்திஸஸ்த்ராணி நைநம்நஹதிபாவகம் ।
நசைநம்நெந்நிஸஸூராவொ நசைநம்நெந்நிஸஸூராவொ ॥

இந்த ஆத்மாவை ஆயுதங்கள் பேதிக்கமாட்டா; அக்
கினி தகிக்காது; ஜலம் நனைக்காது; வாயு சோஷியாது. 23

சுநெந்நெந்நிஸஸூராவொ நெந்நெந்நிஸஸூராவொ வநவந ।
நிந்நிஸஸூராவொ நெந்நெந்நிஸஸூராவொ ॥

அச்சேத்யோயமதாஹ்யோய மக்லேத்யோஸாஷ்ய ஏவச ।
நித்யஸ்ஸர்வகதம் ஸத்தாணு ரசலோயம் ஸநாதநம் ॥

இந்த ஆத்மா பேதிக்கக்கூடாததாய், தகிக்கக்கூடாததாய், நனையாததாய், சோஷிபாததாய், நாசமற்றதா யிருப்பினும், சர்வ வியாபியாகவும், ஸ்திர சுஃபாவ முடையதாகவும், சலனமற்றதாகவும் அனாதியாகவு மிருக்கின்றது. 24

சுவர்க்கொய்மிறெஞ்சொய் மிகையொய்மிறெஞ்சொய்

தஸாபெவ்விழிகெவ நம் நா நுஸாவி துஜெஹ-ஹி ||

அவ்யக்தோயமசிந்த்யோய மவிகார்யோயமூச்யதே |

தஸ்மா தேவம் விதித் தைநம் நாநுஸாசி துமர்ஷாமி ||

இந்த ஆதமா, கண்ணுக்குப் புலப்படாததும், மனத்
தாற் சிந்திக்கக் கூடாததும், கர்மமேந்திரியங்கட்கு விஷய
மாகாததும் எனத் தெரியவேண்டும். அப்படித் தெரிந்த
பிறகு இந்த ஆத்மாவைக்குறித்து நீ துக்கித்தல் தகாது. 25

சுயவெந்நித்யஜாதம் நித்ய்வாஜந்யஸேத்யுதஸு |
தயாவிக்ஷம்ஹாபாஹா நெந்வாஸாஹித்யுஹ-ஹி

அதசைம்நித்யஜாதம் நித்யம்வாபந்யஸேம்ருதம் |
ததாபித்வம் மஹாபாஹோ நைவம் ஸோசிதுமர்ஹவி ||

அர்ச்சுனா! சரீர கர்மங்களான ஜனன மாணங்கள்
தேகிக்கேயுள்ள தேதாழில்களென்று ஒருவேளை நீ நினைத்
தால், நீ அதற்குந் துக்கித்தற் கருகனல்லன். 26

ஜாதஸ்யுஹியு-வாஜந்யு யு-வாஜந்யுதஸ்யு |
தஸ்யுஹிபரிஹாரெயெ-நக்வாஸாஹித்யுஹ-ஹி ||

ஜாதஸ்பஹித்ருவோம்ருத்யுர் த்ருவம்ஜந்மம்ருதஸ்யச |
தஸ்மாதபரிஹார்யேர்த்தே நத்வம்ஸோசிதுமர்ஹவி ||

ப - வது அத்தியாயம்

53

4

எனெனில், பிறந்தவனுக்கு மரணம் நிச்சயம்; இறந்த
வனுக்கு மீண்டும் ஜநம் நிச்சயம். இப்படித் தப்பக்கூடாத
வேலைகளுக்கு நீ துக்கிப்பது சரியல்ல. 27

சுவாக்ஷாநி ஹி ஹிதாநி வாக்ஷயாநி ஹாத |

சுவாக்ஷநியநாநெவ தக்ஷா வரிஷெவநா ||

அவ்யக்தாதீநி பூதாநி வ்யக்தமத்யாநி பாத |

அவ்யக்தசிதநான்யேவ தத்ரகா பரிதேவநா ||

அர்ச்சுனா! பிராணகோடிகளின் பூர்வஸ்திதி வியக்த
மல்லாதது, மத்திய காலத்தில் காணப்படுகின்றது; அந்திய
காலத்தில் மறைந்திருக்கின்றது. இவ்வகைய பிராணகோடிக
ளின் விஷயமாக நீ துக்கிப்பது யாதுக்கு? 28

சுஸ்ய-வத்யுதிசுஸிஷெந

ஸாஸ்ய-வத்யுதிதயெவவாநுஃ |

54

நீ பகவத்கதை

சுப்ய-வெவெந்நி நயனாதி
புகாவெந்வெந்வெவகூழிக் ||

ஆம்சார்யவத்பம்யதிகஸ்சிதேந

மாஸ் சர்யவத்வத்திதைவசாந் பஃ

ஆய் சார்வசச்சைநமந்யஸ்ஸ்ருணேதி

ஸ்ருத்வாப்யேநம்வேதநசைவகஸ்சித் ||

இந்த அத்மாவை ஒருவன், யோக சித்தியால் ஆச்சரிய
மாய்ப் பார்க்கிறான்; மற்றொருவன், பிறருடன் ஆச்சரிய
மாகப் பேசுகிறான்; வேறொருவன், ஆச்சரிய வஸ்துவென்று
கேள்விப்படுகிறான். இவ்வண்ணம்-பார்த்தும் சொல்லியும்
கேட்டும் அதன் சொரூபத்தை யொருவனு மறியான். 29

சென்னை நகரத்திலுள்ள சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை

தஸா தவ-பாணிக-தாநி நக்ப-ஸாஹி துஜஹ-ஹி ||

உ - வது அத்தியாயம்

தேஹீநித்யமவத்யோயம் தேஹேஸர்வஸ்ய பாரத |

தஸ்மாத் ஸர்வாணி பூதாநி நத்வம் ஸோசிதுமர்ஹஸி ||

அர்ச்சுனா! சமஸ்த பிராணகோடிகளின் தேகங்கள் அழிக்கப்படுகையில் அவற்றிற்கு அந்தர்ப்பூதமான ஆத்மா எப்பொழுதுஞ் சங்கரிக்கப்படுவதன்று. ஆதலால், நீ பிராண கோடிகளைக் குறித்துத் துக்கிப்பதற் கருகனல்லன். 30

ஸ்யஜி-ஃவிவாவெக்ஷ்ய நவிக்ஷித-ஃஹ-ஃஸி ।

யஜி-ஃபாஜிப-ஃஜாஹெயொநுக்ஷ க்ஷத்ரியஸ்ய நவிக்ஷிதெ ||

ஸ்வதர்மமபிசா வக்ஷ்ய நவிகம்பிதுமர்ஹஸி |

தர்மயாத்தியுத்தாச்ச்ரேயோந்யத் க்ஷத்திரியஸ்ய நவித்யதே ||

நீ க்ஷத்திரிய தருமங்களை யுணர்ந்திருந்தும் இப்பொழுது சஞ்சல சித்தனாவது சரியன்று. க்ஷத்திரியனுக்குத்

தருமத்தோடு கூடின யுத்தத்தைக்காட்டினும் வேறே சிறந்த
காரிய மில்லை. 31

யஜுஹ்யாவொவவஹம் ஸும-ஆராஜிவாவ்யதஸு ।

ஸுவிநம் கூத்திரியாம் வாய-ஹவென யுஜஜீஜ்யஸம் ॥

யத்ருச்சயாசோபபந்நம் ஸ்வர்கத்வாரமபாவ்ருதம் ।

ஸுகிநம் கூத்திரியாம் பார்த்த லபந்தே ॥ தத்தமீத்ருஸம் ॥

பிரயத்தன மில்லாமலே சம்பவித்த யுத்தமானது
சொர்க்கத்திற்கு மார்க்கமாக எண்ணத் தகும். அதனை நீ
வெறுக்கின்றனை; உன்னைப்போன்ற கூத்திரியர்கள் சொர்க்க
காபேட்சை யுடையவர்களாய்த் தானே சம்பவித்த யுத்
தத்தை நடத்துவார்கள். 32

சுயவெதயலெ-^{சு}ஜி^{சு}லெ ஸ^{சு}ம^{சு}ர^{சு}லெ ந^{சு}க^{சு}ரி^{சு}ஷ^{சு}லெ ।
த^{சு}த^{சு}ஸ^{சு}ய^{சு}லெ-^{சு}கீ^{சு}தி^{சு}-^{சு}லெ ஹீ^{சு}க^{சு}வ^{சு}ப^{சு}வ^{சு}லெ^{சு}வ^{சு}ஸ^{சு}ய^{சு}லெ ॥

அ^{சு}த^{சு}சே^{சு}த^{சு}த்^{சு}வ^{சு}ம^{சு}த^{சு}ர்^{சு}ம^{சு}ய^{சு}ம^{சு}ம^{சு} ஸ^{சு}க^{சு}ர்^{சு}ம^{சு}ந^{சு}க^{சு}ரி^{சு}ஷ^{சு}ப^{சு}வ^{சு}லெ ।
த^{சு}த^{சு}ஸ^{சு}ஸ^{சு}வ^{சு}த^{சு}ர்^{சு}ம^{சு}ம^{சு}கீ^{சு}ர்^{சு}தி^{சு}ஞ^{சு}ச^{சு} ஹி^{சு}த்^{சு}வ^{சு}ப^{சு}ப^{சு}ம^{சு}வ^{சு}ப^{சு}ஸ^{சு}ப^{சு}வ^{சு}லெ ॥

த^{சு}ரு^{சு}ம^{சு} ய^{சு}க^{சு}த^{சு}ம^{சு}ன^{சு} இ^{சு}ந^{சு}த^{சு} ய^{சு}த^{சு}த^{சு}த்^{சு}தை^{சு} நீ^{சு} ந^{சு}ட^{சு}த்^{சு}த^{சு}ம^{சு}ற்^{சு}
போ^{சு}வ^{சு}ர^{சு}ய^{சு}ய^{சு}இ^{சு}ந^{சு} நீ^{சு} க^{சு}ஷ^{சு}த்^{சு}தி^{சு}ரி^{சு}ய^{சு} த^{சு}ரு^{சு}ம^{சு}த்^{சு}த^{சு}ய^{சு}ங்^{சு} கீ^{சு}ர்^{சு}த்^{சு}தி^{சு}ய^{சு}ய^{சு}ம்^{சு}
போ^{சு}க்^{சு}க^{சு}டி^{சு}த்^{சு}து^{சு}க்^{சு}ம^{சு}ா^{சு}ண்டு^{சு} ப^{சு}வ^{சு}த்^{சு}தை^{சு} ய^{சு}டை^{சு}ப^{சு}வ^{சு}ன^{சு}வ^{சு}ய^{சு}ம்^{சு}. 33

சு^{சு}கீ^{சு}தி^{சு}-^{சு}லெ^{சு}வ^{சு}இ^{சு}-^{சு}லெ^{சு}த^{சு}ா^{சு}நி^{சு} சு^{சு}ய^{சு}ய^{சு}இ^{சு}ஷ^{சு}ன^{சு}இ^{சு}லெ^{சு}த^{சு}வ^{சு}ய^{சு}ப^{சு}ா^{சு}ம்^{சு} ।
ஸ^{சு}லெ^{சு}வ^{சு}இ^{சு} த^{சு}ஸ^{சு}ய^{சு}ச^{சு}கீ^{சு}தி^{சு}-^{சு}லெ^{சு}உ^{சு}ர^{சு}ண^{சு}ா^{சு}டி^{சு}ரி^{சு}உ^{சு}லெ^{சு}த^{சு} ॥

அ^{சு}கீ^{சு}ர்^{சு}த்^{சு}தி^{சு}ஞ^{சு}ச^{சு}ா^{சு}பி^{சு}பூ^{சு}க^{சு}ா^{சு}நி^{சு} க^{சு}த^{சு}ய^{சு}இ^{சு}ஷ^{சு}ந^{சு}தி^{சு}தே^{சு}வ^{சு}ய^{சு}ய^{சு}ா^{சு}ம்^{சு} ।
ஸ^{சு}ம^{சு}ப^{சு}ா^{சு}வி^{சு}த^{சு}ஸ^{சு}ய^{சு}ச^{சு}ா^{சு}கீ^{சு}ர்^{சு}த்^{சு}தி^{சு}ர்^{சு} ம^{சு}ர^{சு}ண^{சு}ு^{சு}த^{சு}தி^{சு}ரி^{சு}ச^{சு}ய^{சு}தே^{சு} ॥

இவ்வளவேயல்ல ; சமஸ்த பிராணிகளும் உன் அப
கீர்த்தியை யெப்பொழுதுஞ் சொல்லிக்கொள்ளும். செளரிய
தெரியாதி குணங்களுடையோருக்கு அப கீர்த்தியைக்
காட்டினும் மரணம் மேல்ல்லவா? 34

ஊயாடி ணாடி வர தம் லெநுனெகூர் லெஹாரயாஃ ।
யெஷாம் லெகூர் லெஹாரயாஃ ॥
பயாத்ரணதுபரதம் மய்யந்தேத்வாம் லெஹாரதாஃ ।
யேஷாம் சத்வம் லெஹாரதாஃ பூத்வாயாஸ்ய விலாகவம் ॥

இந்த யுத்தத்திற்குச் சன்னத்தர்களாக வந்திருக்கிற
மஹாரதர்களும், நீ யுத்தத்திற்குப் பப்பப்பட்டுப் போர்க்களத்
தை விட்டு ஓடியதாக நீனைப்பார்கள். உனது தெரிய
செளரியாதி குணங்களுக்கு முன்னே உன்னைச் சன்மானித்
தவர்கள் இப்பொழுது இகழ்வார்கள். 35

சுவாமுவாழாஸ்துஷஹு நடிஷுதி தவாஹிதாஃ ।

நிதனவஸாய்யு-ம் ததெதாடி-வதாநு-கிம் ||

அவாச்யவாதாம்ஸ்சபஹுஞ் வதிஷ்யந்திதவாணிதாஃ |

நிந்தந்தஸ்தவஸாமர்த்த்யம் ததோதுக்கதரநுகம் ||

மேலும், உன் சத்துருக்கள் உன் சாமர்த்தியத்தைத்
தூஷித்துச் சொல்லத்தக்க அநேக வார்த்தைகளைச் சொல்லு

வார்கள். அதைக்காட்டிலும் துக்கம் யாதிருக்கின்றது? 36

ஹதெதாவாபுராஸ்யஸிஸ்தமகம்ஜிக்ராவாஹாக்ஷிஸெஸிஹீம்।

தஸாஹ திஷு கௌஞெய யுஜாயக்ய தநிஸுயம் ||

ஹதோவா ப்ராபஸ்யவி ஸ்வர்க்கம் ஜித்வாவாபோக்யஸேமஹீம் |

தஸ்மா துத்திஷ்ட்ட கௌந்தேய யுத்தாயக்ருதர் ஸ்சயஃ ||

அர்ச்சுனா! யுத்தத்தில் சத்துருக்களால் இறப்பா
யாகில் உனக்கு வீர சுவர்க்கம் உண்டாகும்; அல்லது, சத்

துருக்களை ஜெயிப்பாயாகில் உனக்குப் பூமண்டலாதிபத்திய
போகங்க ஞாண்டாகும். ஆதலால், யுத்தத்திற் பிடிவாத
முள்ளவனா எழுந்திரு. 37

ஸுவஹ்வெ ஸுரே க்ஷுக்ஷா ஞாநாநாநா ஜயாஜயள |
ததெதாயுஜாயயுஜுஸு நெநவ்வாவைவாஸுஸி ||

ஸுகதுகே ஸமே க்ருத்வா லாடாலாபௌ ஜயாஜயௌ |
ததோயுத்தாயயுஜ்யஸ்வ நைவம் பாபமவாப்ஸ்யஸி ||

சுக துக்கங்களையும், லாபலோபங்களையும், ஜெயாப
ஜெயங்களையும் சமமாகப் பார்த்துப் பிறகு யுத்தத்தைத்
தொடங்குக. அவ்வாறு செய்வாயாகில் உனக்குப் பய
மில்லை. 38

வனஷாதெவிஹிதா ஸாம்பெயு ஸுஹ்யெ-தாமெதி
 ஜாம்புணம் । ஸுஹ்யாபுதோயபா வாய-க கஜ-ஸநம்
 ஹாஸ்யஸி ॥

ஏஷாதேபிணிதா ஸாங்க்யே புத்திர்யோகேத்விமாம்ஸ்ருணு |
புத்த்யாயுக்தோயமா பார்த்த சர்மபந்தம் ப்ராஹ்மஸ்யஸி ||

ஓ அர்ச்சுனா! சாங்கியத்தில் இந்த ஆத்ம விசாரஞான
மானது சொல்லப்பட்டது. இனி யோக விஷயமான
ஞானத்தைக் கேட்பாயாக. இந்த யோக மார்க்கத்தை
யனுசரிப்பதால் நீ கரும பந்தத்தை நிவர்த்தித்துக்கொள்ள
வல்லவ னாவாய்.

நெடுஹானிகூடே நான் சொஸ்தி பூததுவாயொ நவிழிதெ
வலுவ னுவாய்.

நேனோபிக்ரம்நாஸோஸ்தி ப்ரத்யவாயோநவீத்யதே |
ஸ்வல்பமப்பஸ்யதர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோபயாத் ||

இந்தக் கரும யோகத்தை ஆரம்பித்து நிர்விக்கினமாக
நிறைவேற்றாமற் போயினும் குறைவில்லை. அதனால் பாவம்
சம்பவியாது. இந்த யோகத்தைச் சுலபமாக ஆரம்பிக்கி
னும் ஜநந மரண பயங்களினின்று நிவிர்த்திக்கச் செய்யும்.
வ்யவஸாயாதிசூஷுஷி ரொகெஹகூரூநநந |
பஹுஸாகாஹ்யநந்தாஸ்ச புத்தயோவ்யவஸாயிநாம் ||

வ்யவஸாயாத்மிகாபுத்தி ரேகேஹகூரூநந்தந |
பஹுஸாகாஹ்யநந்தாஸ்ச புத்தயோவ்யவஸாயிநாம் ||

அர்ச்சனா! இந்த யோகத்தில் நிச்சய ஆத்மகமர்ன
புத்தி யொன்றே முக்கியமானது. நிச்சய மில்லாதவர்க

காரி தா நஸும^ஸவரா ஜநக^ஸ மவபு^ஸரிாம் !

கியாவியெஷபஹு^ஸளாம் ஹொமெஸுய^ஸமதி^ஸபுதி ||

காமாத்மாநஸ்ஸவர்க்கபரா ஜநமகர்ம பலப்ரதாம் |
க்ரியாவியேஷபஹு^ஸளாம் போகைஸ்வர்யகதிம்ப்ரதி ||

மோரிக்நையுடைய மனத்தீதார் சொர்க்காதி போகங்
களையே உத்தம புருஷார்த்தங்களாகக் கருதிச் சொர்க்க
பலத்தின் பின்னர் ஜநநத்தையே கருமபலனாக நிச்சயித்து,
சுகாநந்தப் பிராப்தியைக் குறித்து விசேஷமாகச் சொல்லப்
படும் வேத வாக்கியங்களையே பலமுறை பிரமாணமாகச்
சொல்லுவார்கள். 43

ஹொமெஸுய^ஸமதி^ஸபுஸகூநாம் தயாவஹு^ஸதவெதஸாம் ।
வ்யவஸாபா^ஸதினா^ஸஸி^ஸயாள நவியீயதெ ||

போகைஸ்வர்ய ப்ரஸக்தர்நாம் தயாபஹ்ருதசேதஸாம் |
வ்யவஸாயாத்மிகாபுத்திஸ் ஸமாதௌநவிதீயதே ||

மேற்கூறிய இவ்வண்ணம் அர்த்தவாதமான வேதங்க
ளின் மதூர வாக்கியங்களில் மனமானது லயித்து, போக
ஐசுவரியங்களைக் கோரினவர்களுக்கு ஸ்திரமான புத்தி ஒரு
போது முண்டாகாது. 44

நெஞ்சுமூலவிஷயாவேஷா நிநெஞ்சுமூலவிஷயாவேஷா
வாஜமூலா நிநெஞ்சுமூலவிஷயாவேஷா நிநெஞ்சுமூலவிஷயாவேஷா
நெஞ்சுமூலவிஷயாவேஷா ||

தீர்த்தகுணவியோபவாதா நிஸ்தீர்த்தகுணவியோபவாதா |
நிர்வந்தீர்த்தகுணவியோபவாதா நிர்வந்தீர்த்தகுணவியோபவாதா ||

அர்ச்சுனா! வேதங்கள் முக்குண வசமாக விளங்கு
கின்றவை. நீ முக்குண ரஹிதனும், சீதோஷ்ணாதி சுக

துக்க ரஹிதனும், சாசுவத் சத்வகுண விசிஷ்டனும், யோக்
கேழ்ம ரஹிதனும், ஆத்மஞான முடையவனு மாகுக. 45

யாவாநய-உடிவாநெ ஸவ-தஸஸு-புதொடிசெ |
தாவாநு ஸவெ-ஷு வெடிஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜா
நதஃ ||

யாவாநர்த்தஉடிபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்பந்தோதகே |
தாவாந் ஸர்வேஷு- வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்யவிஜாநதஃ ||

அநேக கூபங்கள் ஸ்நாநம் பானம் முதலிய வெவ்வேறு
தொழில்களுக்கு வெவ்வேறாக எவ்வாறு உபயோகப்
படுமோ, அவ்வாறே பெரிய தடாகத்திலுள்ள ஜலம் எல்
லாக் காரியங்களுக்கும் தானொன்றே உபயோகமாகும். அது
போலவே, ஆத்மஞானியான வேதியன் வேதோக்தமான

சமஸ்த கரும பலன்களையு மோரிடத்திலாவது ஆத்மாவி னிடத்தே யடைகின்றன். 46

கலை-^{து}ணெய்வாயிகாரஸு^{து} லாமெஷு^{து} கடி^{து} உ^{து} ந^{து} ।
 லாகலை-^{து}மெய்^{து} ஹ^{து} து^{து} ல-^{து}கு^{து} ல-^{து}கா^{து} தெ^{து} ஸ^{து} ம^{து} ம^{து} ஸ^{து} கலை-^{து}ணி ॥

கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மாபலேஷு^{து} கதாசந^{து} ।
 மாசர்மபலேஹே^{து} லுர்பூர்^{து} மாதேஸங்கோஸ்த்வகர்மணி ॥

நீ நித்திய நைமித்தியாதி கருமங்களை, அவற்றின் பலன் களைக் கருதாமலே சிரத்தையோடு ஆரீப்பாயாக; கரும பலன்களில் விருப்பற்றுக் கருமங்களைச் செய்யவேண்டியது; ஆனால், கருமங்களை விடுதல் கூடாது. 47

யொ^{து} ம^{து} ஸ^{து} க^{து} லா^{து} கலை-^{து}ணி^{து} ஸ^{து} ம^{து} ம^{து} து^{து} க^{து} லா^{து} ய^{து} ந^{து} ல^{து} ப^{து} ।
 லி^{து} லு^{து} லி^{து} லு^{து} லா^{து} ஸ^{து} லா^{து} ல^{து} க^{து} லா^{து} ஸ^{து} லி^{து} க^{து} லா^{து} ம^{து} உ^{து} து^{து} ॥

நீ
பத
த.
து

யோகஸ்த்தஃ குருகர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா தநஞ்சய |
வித்த்யவித்த்யோஸ்ஸமோபூத்வா ஸமத்வம் யோக உச்யதே ||

தனஞ்சயா ! பிராப்தி அப்பிராப்திகளில் சமதிருஷ்டி
யுண்டாவதே யோக மென்பர். நீ அவ்வகைய யோகத்தை
அப்பியசித்தவனாகி ஜயாபஜயங்களைச் சமமாகக் கருதிக்
கோரிக்கை யின்றி யுத்த கருமத்தைச் செய்க. 48

உருரொணஹுவரங்குலே வுலியொமாஹநஜய |
வுஹஸாரணநில வஹ க்யவணாஃ மஹஹதவஃ ||

தூரேணஹ்யவரங்கர்ம புத்த்யோகாத் தநஞ்ஜய |
புத்தௌஸாரணமந்விச்ச க்ருபணஃ பலஹதவஃ ||

தனஜஞ்யா ! ஞானயோகத்தைக் காட்டினுங் கரும
யோகஞ் சிறந்தது; நீ ஞானயோகத்தில் சரணடைக; 49

உருரொணஹுவரங்குலே வுலியொமாஹநஜய |

கவர்க்காதி பிரயோஜன ஹேதுவான கருமங்ஙளைச் செய்
யாதே. 49

ஸுஹிஸுதூஜஹாதீஹ உஹஸுக்ருதஹுஷுதெ ।
தஸூரஹொமாயபஹுஜுஸு பொமஃ கஹிஸுக்ருதஹுஸுலம் ॥

புத்தியுத்தோஜஹாதீஹ உபேஸுக்ருதஹுஷுதே ।
தஸ்மாத்தபோகாயபுஜ்யஸ்வ யோகஃ கர்மஸுக்ருதஹுஸுலம் ॥

இவ்வுலகத்தில் ஞானயோக முடையவருக்குப் புண்
ணிய பாவங்கள் சம்பவியா. ஆதலின், நீ ஞானயோகத்திற்
குப் பிரயத்தனஞ் செய்க. கருமத்தில் பிரயோஜனங் கரு
தாது விடுதலே யோகமெனச் சொல்லப்படும். 50

கஹிஸுஹிஸுதூஜஹாதீஹ மஹுக்ருதஹுஷுதெ ।
ஜஹுஸு விநிஸுக்ருதஹுஷுதெ ॥

கர்மஜம்புத்திபுக்தாஹி பலம்த்யக்த்வாமநீஷிணஃ |
ஜன்ம பந்த விநிர்முக்தாஃ பதம்கச்சந்த்யநாமயம் ||

ஞானயோகிகள் கருமபலன்களை விடுத்து ஜன்ம பந்த
மில்லாதவர்களாய் உபாதி யற்ற மோக்ஷ ஸ்தானத்தை
யடைவார்கள்.

51

யஜாதெஜோஹகலிமம் பூஜிவ்யுதிதரிஷ்யதி |

தஜாமனோலிநிவெஷம் ஸ்ரூதவ்யஸ்யஸூதவ்யஸ்ய ||

யதாடே மோஹகலிலம் புத்திர்வ்யதிதரிஷ்யதி |

ததாகந்தாவிநிர்வேதம் ஸ்ரோதவ்யஸ்யஸ்ருதஸ்யச ||

எப்பொழுது மோகத்தா லுண்டான கல்மஷத்தை
உன் புத்தி நீக்குகின்றதோ, அப்பொழுதே நீ அதுவரையிற்
கேட்ட வேதார்த்தங்களும் இனிக் கேட்கத் தக்க வேதார்த்
தங்களும் அடைவாய்,

52

ஸ்ருதிவீபுதிவனாதெ யடாஸாஸுதிநிஸூரா ।
ஸரீயாவஹாஸுதி ஸுடாபொமலீவாஸுவி ॥

ஸ்ருதிவிப்ரதிபந்நாதே யதாஸ்த்தாஸ்யதிந் ஸ்சலா ।
ஸமாதாவசலாபுத்தி ஸ்ததாயோகமவாபஸ்யவி ॥

வேத சிரவணத்தால் முன் சலித்துக்கொண் டிருந்த
உன் புத்தி எப்பொழுது அசலமாகிச் சமாதியி லிருக்குமோ
அப்பொழுதே நீ போகத்தை யடைபவ னாவாய்.” 53

அர்ச்சனன் வாக்கியம்

ஸுதிவீபுதிவனாதெ யடாஸாஸுதிநிஸூரா ।
ஸுதிவீபுதிவனாதெ யடாஸாஸுதிநிஸூரா ॥

ஸ்த்திதப்ரஜ்ஞஸ்யகாபாஷா ஸமாதிஸ்த்தஸ்யகேஸவ ।
ஸ்த்திததீஃ கிம்பரபாஷேத கிமாஸ்தவ்ரஜேதகிம் ॥

கேஸா ! மெற்கூறிய இவ்வண்ணம் சமாதியில் நிலைத்த
புத்தி யுடையவனுக்கு லட்சணம் யாது? அவன் எப்படிப்
பேசுவான்? எப்படி யிருப்பான்? எப்படி நடப்பான்?"

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபகவான் வாக்கியம்

புஜஹா திய ஷாகாஜாநு ஸவ-பாநுவாய-பிநொநாமதாநு ।
சூதூநெநுஹா தூநாதூஷ்டஃ ஸ்ரீதபுஜேதஸூஷொஹுதெ ॥

ப்ரஜஹாதியதாசாமாந் ஸர்வாந்பார்த்தமநோகதாந் ।

ஆத்மந்யேவாத்மநாதூஷ்டஃ ஸ்த்திதப்ரஜ்ஞஸ்ததோச்யதே ॥

அர்ச்சுனா ! எப்பொழுது பிரத்தியகாத்ம ஸ்வரூபத்
தில் தனக்குள் சந்தோஷத்தை யுடையவனாய் மனதி லிருக்
கிற எல்லாக் காமங்களையும் எவன் விடுகின்றானோ அப்பொ
ழுதே அவன் ஸ்திரபுத்தி யுடையவ னென்று சொல்லப்
படுகிறான்.

உம்வெஷ நுழிமுநீநாம் ஸுவெஷுவிகதஸ்யஹம் ।

வீதராபயகெசுராயம் ஸ்விதகீரீகநிராஹுதெ ॥

துகேஷ்வநுத்விக்நமநாம் ஸுகேஷுவிகதஸ்ப்ருஹம்

வீதராபயக்ரோதம் ஸ்த்திததீர்முநிருச்யதே ॥

ஆதியாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதெய்விக துக்கங்கள்
சம்பவித்தபொழுது மனங் கலங்காதவனும், சுகங்களில்
விருப்பற்றவனும், பயம்-ரோஷம்-பிரீதி இவைக ளில்லாத
வனுமாக எப்பொழுது ஒருவ னாவானே அதன் அப்பொ
ழுது நிலைத்த புத்தியை யுடைய முனிபென்று சொல்லப்
படுகிறான்.

56

யஸுவக்தூநநிஹஸ்ஹஸ்ததூவ்யஸுஹாஸுஹஸு ।

நாநிநநுதிநபெஷி தஸ்யபுஜதூபுதிஷிதா ॥

யஸ்ஸர்வத்ராநபிஸ்நேஹ ஸ்தத்தத்ப்ராப்ய ஸம்பாஸம்பம் |
நாபிநந்ததிநத்வேஷ்டி தஸ்யப்ரஜ்ஞாப்ரதிஷ்டிதா ||

எவன் சகல விஷயங்களிலும் விருப்பில்லாதவனாகி,
அப்பிராப்தித் ப்ராப்தமான சபாசுபங்களை யடைந்தும் சுக
துக்கங்களை யடைபானே அவனே ஸ்திரபுத்தி யுடையவ
னென்று சொல்லப்படுவான். 57

யயாஸஹ்ரதௌயம் கூடுரெ-ஹாநீவஸவ-ஸம் |
ஐநி-ராணீஹியாயெ-ஹ ஸுஸு-புஜிதா பு-திஷ்டிதா ||

யதாஸஹ்ரதேசாயம் கூர்மோங்காநீவஸர்வஸம் |
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேப்ய ஸ்தஸ்யப்ரக்ஞாப்ரதிஷ்டிதா ||

மேலும், ஆமைபானது தன் கரசரணுகி அவயவங்களை
உள்ளாக இழுத்துக்கொள்ளுதல் போல, யோகியானவன்

தன் இந்திரியங்கள் விஷயாதிக் கிற செல்ல மொட்டாது
எப்பொழுது அடக்குகிறதோ அப்பொழுது அவன் ஸ்திர
புத்தி யுடையோ னாவான். 58

விஷயாவிநிவத-தெ நிராஹார்ஸ்ய டேஹிநஃ ।
ரஸவஜ-ரஸோப்யஸ்ய பரம்த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே ॥

விஷயாவிந்வர்த்தந்தே நிராஹார்ஸ்ய டேஹிநஃ ।
ரஸவர்ஜம்ரஸோப்யஸ்ய பரம்த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே ॥

உபவாசாதி மனைச் செய்யும் புருஷர்களுக்கு இந்திரியங்
களினின்று அவ்வவ் விந்திரிய விஷயங்கள் மாத்திரம் நிவர்த்
திக்கு மல்லாமல் ஆசை யகலாது. பரமாத்மாவை ஞானத்
தால் உணர்ந்த புருஷனுக்கு மாத்திரம் அவ்வாசையும்
நீங்கும். 59

யததொஹ்வி களஞெய வுரூஷஸ்ய விவஸ்திதம் ।
ஹ்விபாணி ப்ரமாதீநி ஹாநிபுஸஹம் ஶநம் ।

யததோஹ்யபி கௌந்தேய புருஷஸ்ய விபஸ்சிதம் ।
இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநி ஹாந்திப்ரஸபம் மநஃ ॥

அர்ச்சனா! பிரஹ்மப் பிராப்திக்ரம இந்த்ரிய நிக்கிர
கஞ் செய்வதற்கு எத்தனித்த விவேகிகளுடைய மனதை
யும் இவ் விந்த்ரியங்கள் பல்வந்தமாகச் சலிக்கச் செய்
கின்றன. 60

தாநிஸவ-காணிஸ்யப்யுபுகுசுவீதஜீதாரம் ।

வஸௌஹிபஸ்யஹ்விபாணி தஸ்யபுஜதாபுதிஷிதா ॥

தாநிஸர்வாணிஸம்'பம்ய யுக்தஜூஸ்தமத்பரஃ ॥

வஸௌஹியஸ்யேந்த்ரியாணி தஸ்யப்ரஜ்ஞாப்ரதிஷ்ட்டிதா ॥

அவ்வகை யிந்திரியங்களை நிக்கிரகித்து யோகியாய்
என்னிடத்தில் விருப்புடையவனா யிருக்கவேண்டும். யா
ருக்கு இந்திரியங்கள் சுவாதீனப்பட்டிருக்குமோ அவனே
ஸ்திரபுத்தி யுடையவன். 61

ய்யாயதோவிஷயாந்பும்ஸஸ் ஸங்கஸ்தஷ்டூபஜாயதே |
ஸம்மா_ஸதூஜாயதே காமஃ காமாத்க்ரோதோபி ஜாயதே ||

த்யாயதோவிஷயாந்பும்ஸஸ் ஸங்கஸ்தஷ்டூபஜாயதே |
ஸங்காத்ஸஞ்ஜாயதே காமஃ காமாத்க்ரோதோபி ஜாயதே ||

விஷயங்களைக் கருதுவானாக்து அதிற் பற்றுண்
டாகும்; அப் பற்றினால் போக இச்சை யுண்டாகும்; அப்
போக சுகத்திற்குத் தடை யுண்டானபோது குரோதந்
தோன்றும். 62

செய்யாடி வதிஸஜோஹம் ஸஜோஹாசுஷ்யதிலிஜம் ।
 ஸ்யதிலிஜஸாஜுஜிநாஸம் ஸுஜிநாஸாத்நஸுதி ॥

க்ரோதாத்பவதிஸம்மோஹம் ஸம்மோஹாத்ஸ்ம்ருதிவிப்ரம் ।
 ஸ்ம்ருதிப்ரம்ஸாத்புத்திநாஸம் புத்திநாஸாத்ப்ரணஸ்யதி ॥

குரோதத்தால் அநிவேக முண்டாகும்; அதனால்
 நினைவு தப்பும்; அதன் பின்னர் புத்தி கெடும்; அதன்
 பிறகு அவன் நாச மடைவான்.

63

நாமஜெஷ வியுஜெஷு விஷயாநிஜெயெஸூநு ।
 சுதவஜெயெயிஜெயெயாஜா ஸுஸாடி ஜிமஹுதி ॥

நாக த்வேஷ வியுத்தைஸ்து விஷயாநிந்த்ரியைஸ்சரந் ।
 ஆத்மவஸ்யைர் விதேயாத்மா ப்ரஸாத மதிகச்சதி ॥

உ - வது அத்தியாயம்

79

எவன் விருப்பு வெறுப்புக்க ளின்றி இந்திரியங்களைத் தன் மனதிற்குச் சுவாதீனஞ் செய்துகொள்வானே அவன் சரீர போஷண மாத்திரம் விஷபங்களை அனுபவித் திருப்பவனாயினும் நிர்மலத்துவத்தை யடைகின்றான். 64

புலாஜெஸவ-ஹோநா நாம் ஹாநிரஸ்யோபஜாயதே ।
புலாஜெஸவ-ஹோநா நாம் ஹாநிரஸ்யோபஜாயதே ॥

ப்ரஸாதேஸர்வதுக்காநாம் ஹாநிரஸ்யோபஜாயதே ।
ப்ரஸந்நசேதஸோஹ்யாஸம் புத்திஃ பர்யவதிஷ்டத்தி ॥

இந்த நிர்மல சித்தமுடைய புருஷனை யொரு தூக்கமு மணுநாது, அந்தச் சத்த மனமுடைய புருஷனுக்குப் புத்தி அதி சீக்கிரத்தில் ஸ்திரப்படும். 65

நாஸிஸுஹிரயுகூஸ்ய நவாயுகூஸ்ய லாவநா ।
நவாலாவயதஸூனா ரஸானஸ்யுகூதஸூவடி ।

சு. பகவத்குண

நாஸ்திபுத்திரயுக்தஸ்ய நசாயுக்தஸ்ய பாவநா |
நசாபரவயதஸ்ஸாந்தி ரஸாந்தஸ்யகுதஸ்ஸுகம் ||

இந்திரிய நிக்கிரக மில்லாதவனுக்கு ஆத்ம விஷயமான
புத்தி கிடையாது; ஆத்மசொருப பாவனையுங் கிடையாது.
பரப்பிரஹ்ம பாவனை செய்பாதுவனுக்குச் சித்த உபாதி
யில்லை; அவனுக்குப் பிரஹ்மாநந்த சுக மெப்படிவரும்? 66
ஐஹியாணாம் ஹி உராதாம் யநுநொநுவியீயதே |
ததஸ்யஹரதிப்ரஜ்ஞாம் வாயுநாவரிவாம்பவி ||

இந்திரியாணாம் ஹி சரதாம் யந்மநொநுவிதீயதே |
ததஸ்யஹரதிப்ரஜ்ஞாம் வாயுநாவரிவாம்பவி ||

எவனுடைய யிந்திரியங்கள் மனதிற்குச் சுவாதீன
மின்றி விஷயங்களில் இச்சா விகார முற்றிருக்குமோ அந்த

மனம், அவனுடைய ஆத்மாநாதம் விவேகத்தை, ஜலத்தி
லுள்ள வேடத்தைக் காற்று அலைப்பதுபோல, அலைத்து
விடும்.

67

தஸ்யாஹிஸ்ய ஹோபாஹா நிமூஹீதாநிஸவ-ஃ ||
ஐந்திரியாணீந்திரியாயே-ஹி ஸூஸ்யபுஜகூபுதிஷ்டிதா ||

தஸ்மாத்யஸ்ய மஹாபாஹோ நிக்ருஹீதாநிஸர்வஸஃ |

இந்திரியாணீந்திரியார்த்தேப்யஸ் தஸ்யப்ரஜ்ஞாப்ரதிஷ்டிதா ||

அர்ச்சகா! யாவனுடைய இந்திரியங்கள் சமஸ்த விஷ
யங்களினின்றும் திருப்பப்படுமோ அவனுடைய புத்தி ஸ்திர
புத்தியாகும்.

68

யாநிஸா ஸவ-ஃஹிதாநாஃ தஸ்யாஃ ஜாமதி-ஃஸ்யதி |
யஸ்யாஃஜாமுதிஃஹிதாநி ஸாநிஸாவஸ்யுதாஃஹிந ||

ஸ்ரீ பதவக்ஷு

அபூர்வமான மசலப் பதிஷ்டம் ஸமுத்ரமாப: ப்ரவிஸந்தியத்வத் |
தத்வத்காமாயம் ப்ரவிஸந்திஸர்வே ஸஸாந்திமாப்நோதிநகாமகாம் ||

எல்லா நதி நதங்களின் ஜலமும் சமுத்திரத்திற் பிர
வேசித்தும் அந்தச் சமுத்திரம் அணை கடவாது ஸ்திரமா
யிருக்கின்றது. அதுபோலவே, இந்திரிய விஷயங்க ளெல்
லாம் சலனமற்ற மனமுடைய புருஷனிடத்தே பிரவேசித்
தாலும், அப் புருஷன் நிர்விகாரியாய்ச் சாந்த சித்த முடை
யவனா யிருப்பான். விஷய விருப்பத்தையுடைய புருஷன்
சாந்தி யடையமாட்டான்.

70

விஹாயகாரிபுயஸுவ-பாநு வ-ஹி-ஹி-திநிஸ்யஹம் |

நிப-ஹி-நிரஹ-ஹி-ஸஸா-ஹி-யி-ம-ஹி-தி ||

மடையார்கள். இது மரணகாலத்தி லுண்டாயின் மோஷ்
முண்டாகும். வாலிபமுதல் இந்த ஞானத்தை யுடைபோன்
விஷயமாக என்னவென்று சொல்லக் கூடும்?

72

ஓம் தத்ஸத்.

இவ்வகையாக உபநிஷத்து ரூபமானதும், பரப்ரஹ்ம வித்தையான
ஸ்ரீ பகவத் கீதை யென்னும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ச்சன சம்வாத
ரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் சாங்கியயோக
மென்னும் இரண்டாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

—

ஸ்ரீ பகவத் கீதை

முன்னுவது அத்யாயம்

கருமயோகம்

அர்ச்சனன் வாக்கியம்

ஜ்யாயவீ^{க்}வெ^{க்}த^{க்}உ^{க்}ண^{க்}வெ^{க்}த^{க்}ா^{க்}வ^{க்}ஜ^{க்}நா^{க்}உ^{க்}ந ।

த^{க்}தி^{க்}ம் க^{க்}உ^{க்}ண^{க்}ி வெ^{க்}ர^{க்}ொ^{க்} லா^{க்}ம் ந^{க்}ிய^{க்}ொ^{க்}ஜ^{க்}ய^{க்}வ^{க்}ி க^{க்}ெ^{க்}ஸ^{க்}வ ॥

ஜ்யாயஸீசேத்கர்மணஸ்தே மதாபுத்திர் ஜநார்த்தந |

தத் கிம் கர்மணி கோரே மாம் ந்யோஜயி கேசவ ॥

“ஜநார்த்தனா! ஞானமார்க்கம் கருமமார்க்கத்தைக்
காட்டினும் சிரேஷ்டமா யிருக்கும் பகூதத்தில் என்னைக்
கோரமான கருமத்தில் ஏன் பிரேரேபிக்கச் செய்கின்றனை?

வ்யாஸீஸ்யுநெணவ வாக்ஷேந ஸுஹீரோஹயஸீவஸீ |

ததேகம்வதந்நிஸீத்ய யேநஸ்யுயொஹோஹயஸீவஸீ ||

வ்யாமிஸ்ரோனேவ வாக்ஷேந புத்திம்மோஹயஸீவமே |

ததேகம்வதந்நிஸீத்ய யேநஸ்யுயொஹோஹயஸீவமே ||

சந்தேககரமான வாக்ஷியத்தால் என் புத்தியைக் கல
வரப்படுத்துகின்றவன்போலக் காணப்படுகின்றனை. எத
னாய் நான் கீர்த்தியை யடைவேனோ அவ் வொன்றினை மட்
டும் நிச்சயித்து எனக்கு உரைக்கவேண்டும். ”

2

புநீ க்ருஷ்ண பகவான் வாக்ஷியம்

யொகெஷிநுஹியாநிஷா ஸுராஸுரகூலியாநய |

ஜுநயொமேந ஸாஹ்யாநாஃ கலீயொமேந யொநி
நா ||

புநீ பகவத் துதை

லோகேஸ்மிந்த்விவிதாநிஷ்ட்டா புராப்ரோக்தாமயாநக |
ஜ்ஞாந யோகேந ஸாங்க்யாநாம் கர்மயோகேந போகிநாம் ||

“ பாவமற்றவனே ! முன்னமே இவ் வுலகத்தில் ஞான
யோகத்தால் விசாரபரர்களுக்கும், கரும யோகத்தால் கர்ம
நிஷ்டர்களுக்கும் இரண்டு விதமான நிஷ்டைகள் என்னுற்
சொல்லப்பட்ட டி-ருக்கின்றன. 3

ந க்ஷிணா லீநாஸஹா நெஷுஷ்யே-ஹ் வுரா-ஹ்ஷா
ஸூ-தெ | நவஸஸ்யுஸநாஷேவ வ்விஜ்-ஹ்ஸயி மஹ தி ||

ந கர்மண மநாரம்பாந் நைஷ்கர்மயம் புருஷோஸ்நுதே |
நசஸந்நயஸநாதேவ வ்வித்திம் ஸமதி கச்சதி ||

புருஷன் கருமாரம்பஞ் செய்பாததால் அவனுக்கு ஞான
யோக நிஷ்டை யுண்டாகாது. ஆரம்பித்த கருமத்தை விடு

வதனாலேயே நிஷ்கரும லட்சண ஞான சித்தியை (மோட்
சத்தை யடையமாட்டான். 4

ந ஹிகுஸ்திசுக்ஷணவி ஜாதாதிஷு துகுக்ஷி-க்யுகு
கார-கெதஹுவஸுக்ஷி-கஸவ-கிபுக்ஷி திஜெம-கெணெண்

ந ஹிகுஸ்திசுக்ஷணமபி ஜாதாதிஷ்ட்டத்யகர்மக்ருத் |

கார்யதேஹ்யவஸுக்ஷி-கர்ம ஸர்வஃ ப்ரக்ருதிஜைர்குணைஃ ||

புருஷன் கூண காலமெனினுங் கருமஞ் செய்யாம
லிரான். யாவரும் பிரகிருதியிற் றேன்றிய குண சம்பந்தத்
தால் சுவாதீன மற்றுக் கருமங்களைச் செய்கின்றார்கள். 5

குகுக்ஷி-கெதி-யாணி ஸம்யயி ய சூஜெஸு கிநஸாஸுராநு |

ஐந்ரி-யாய-காநு விசி-கிவா-தூ கியூ-காரஸு உஷு-தெ ||

கர்மேந்த்ரியாணி ஸம்யம்ய ய ஆஸ்தே மநஸாஸ்மரந் |

இந்த்ரியார்த்தாந் விபூடாத்தமா மித்யாசாரஸ்ஸ உச்யதே ||

எவன் விவேக சூனியத்தால் கருமேந்திரியங்களை நிக்ர
ஹித்து மனதினால் இந்திரிய வீஷயங்களைச் சிந்தித்துக்
கொண்டிருக்கின்றானோ அவன் கள்ளாசார முடையவனா
யிருக்கின்றான். 6

ய ஹிந்ரி யாணி மநஸா நியயோரஹதஜஃந |
கஜெஃந்ரி யெஃ கஜெஃயொம ஸேகஸவிஸிஷ்யதே ||

யஸ்த்விந்த்ரியாணி மநஸா நியம்யாரபதேஜஃந |
கர்மேந்த்ரியைஃ கர்மயோக மஸக்தஸஸவிஸிஷ்யதே ||

அர்ச்சனா! எவன் மனதால் இந்திரியங்களை நிக்கிர
கித்து, பலத்தி லாசையில்லாமலே கருமங்களைச் செய்கின்
றானோ அவன் உத்தம நென்னப்படுவான். 7

நியதம் மாரா கஜெஃகவம் கஜெஃஜ்யாயொஹுகஜெஃணம் |
ஸநீரயா த்ராவிஹதே நபுஸியெஷுகஜெஃணம் ||

கிறது. பகவத் அர்த்த ரூபமான கருமத்தைப் பலன் கருதா
தவனாய் நீ செய்யக்கடவாய். 9

ஸஹயஜாஃ ப்ரஜாஸ்யஷ்டா வுரோவாஹ ப்ரஜாவதிஃ ।

சுநெநநபுஸவிஷ்யு ஜேஷ்வொ ஸ்விஷ்காபேயுகஃ ॥

ஸஹயஜ்ஞாஃ ப்ரஜாஸ்ஸருஷ்ட்வா புரோவாச ப்ரஜாபதிஃ ।

அநேந ப்ரஸவிஷ்யத்வ மேஷ்வொ ஸ்த்விஷ்டகாமதுக் ॥

சதுர்முகப் பிரமன் பிரஜைகளை யஜ்ஞங்களாலே சிருட்
டித்து, 'இந்த யஜ்ஞங்களாலே நீங்கள் விருத்தியடைக;
அவை உங்க ளிஷ்டங்களைக் கொடுக்கும்' என்று கூறினார்.

ஷெவாநு ஹவயதாநெநந தெ ஷெவா ஹவயதாவஃ ।

வாஸாரம் ஹவயதா ஸ்ரீ யஃ வாஸீவாஸ்ய ॥

தேவாந் பாவயதாநேந் தே தேவா பாவயந்துவஃ |
பரஸ்பரம் பாவயந்த ஸ்ஸ்ரேயஃ பரமவாபஸ்யத ||

இந்த யஜ்ஞங்களால் தேவர்களைப் பூசித்தால் அவர்கள் உங்களை விருத்தியடையச் செய்வார்கள். நீங்கள் பரஸ்பர சாகா பூதர்களாகி கேஷமத்தை யடைவீர்கள். 11

ஐஷ்டாநுஹொமாநுஹிவொஹெவா ஞாஸ்யந்தேயஜ்ஞாபாவிதாஃ |
வெதாஃ | வெதஜ்-தூ ந ப்ருஜாயெயெஸூ யொஹம் வெதூ
வெஸூ நவனவஸஃ ||

இஷ்டாந் பேகாந் ஹிவோ தேவா ஞாஸ்யந்தேயஜ்ஞாபாவிதாஃ |
தைர்தத்தாநப்ரதாயைப்யோ யோபுங்க்தேஸ்தேந ஏவஸஃ ||

யஜ்ஞங்களால் சந்தோஷித்த தேவர்கள் மனிதர்க ளுக்கு இஷ்டமான போகங்களைக் கொடுப்பார்கள். அவர்க

ளாற் கொடுக்கப்பட்ட போகங்களை யவர்களுக்கே சமர்ப்
பிக்காது தானே யனுபவிப்பவன் சோரன். 12

யஜுஸிஷ்டாஸிநஸுனோ ஔயுகெஸுவ-கிவிவெஷஃ ।
ஹஸுனெதெதக்ஷவம்வாவாஃயெவவக்ஷா துகாரணாக் ॥

யஜுஸிஷ்டாஸிநஸ்ஸந்தோ முச்யந்தேஸர்வகில்பிஷைஃ ।
புஞ்ஜதேதேத்வகம்பாபா யேபசந்த்யாத்மகாரணத் ॥

யஜுசேஷத்தை யெவன் புசிக்கின்றானே அவன் சர்வ
பாவங்களினின்று நீக்கப்பட்டவ னாவான்; எவன் தன் ஆத்
மத்திற்காகப் பாகஞ் செய்கின்றானே அவன் பாவத்தையே
புசிக்கின்றான். 13

சுனாடி வனி ஹுதாநி வஜ-ந்ராடிஸஸஹவஃ ।
யஜாடிவதிவஜ-ந்ரா யஜஃ சுஜ-ஸஔடிவஃ ॥

அந்நாத் பவந்தி பூதாநி பர்ஜந்யாதந்நஸம்பவஃ |

யஜ்ஞாந்பவதிபர்ஜந்யோ யஜ்ஞஃ கர்மஸமுத்பவஃ ||

பிராணிமன் அன்னத்தினாலேயே பிறக்கிறார்கள்; அன்
னம் வருணதேவனா லாக்கப்படுகிறது; வருணதேவன் யஜ்
ஞத்தாற் பிறக்கிறான்; யஜ்ஞம் கருமத்தா லுண்டாகிறது. 14

கூஜ-ஹ்ருஷ்ணாஹ்ருஷ்ண வஹ்ருஷ்ண ஹ்ருஷ்ணாஹ்ருஷ்ண வஹ்ருஷ்ண |

தஸமா தவ-ஹ்ருஷ்ண ஹ்ருஷ்ண நித்யம் யஜ்ஞேப்ரதிஷ்டிதம் ||

கர்மப்ருஹ்மோத்பவம்வித்தி ப்ரஹ்மாக்ஷரஸமுத்பவம் |

தஸ்மாத் ஸர்வகதம் ப்ரஹ்ம நித்யம் யஜ்ஞேப்ரதிஷ்டிதம் ||

கருமம் வேதத்தாற் பிறந்ததாக நீ யறிவாயாக. அவ்
வேதம் பரமாத்மாவினாற் பிறந்தது. சர்வ வியாபியான அப்
பரமாத்மா யஜ்ஞத்தில் எப்பொழுதும் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்ட
பிறக்கிறது.

வனவம் புவதி-தம் உகூம் நாநுவத-யதீஹயம் |
 சுமாயுரிஷ்யாராரோ லோவம் வாய-ல் ஸ ஜீவதி ||

எவம் ப்ரவர்த்திதம் சக்ரம் நாநுவர்த்தயதீஹயம் |
 அகாயுரிந்த்ரியாராமோ மோஹம் பார்த்த ஸ ஜீவதி ||

பார்த்தா ! எவன் இந்த ஆக்ஞாசக்கரத்தை யனுசரிக்க
 வில்லையோ அவன் பாவியாயும் இந்திரியங்களால் திருப்தி
 யடைபவனாயும் பயனின்றிப் பிழைத்திருக்கின்ற நென்று
 நீ தெரிந்துகொள்.

16

யஸூதர திரௌவஸூர ஞாதுத்யுபஸூரோ நவம் |
 சூதுநெவ உ ஸனூஷ ஸூஸூகாய-ல் நவிஷ்யதே ||

யஸ்த்வாத்மரதிரௌஸ்யா தாத்மத்ருப்தஸ்ச மாநவ |
 ஆத்மந்யேவ ச ஸந்துஷ்ட ஸ்தஸ்யகார்யம் நவித்யதே ||

எவன் ஆத்மத்தி லன்புள்ளவனாயும், ஆத்மத்தில் திருப்
 தியுடையவனாயும், ஆத்மத்தில் சந்தோஷ முடையவனாயும்
 இருக்கின்றனோ அவனுக்குக் கருமத்தாற் பயனில்லை. 17
 நெநவதஸுக்யுதெநாயெ-நா நாக்யுதெநஹகஸூந |
 நவாஸ்யஸவ-ஹ-ஓதஷ-ஹ கஸூநி-ஹ-ஹவாஸ்யம் ||

நைவதஸ்யக்ருதேநார்த்தோ நாக்ருதேநஹகஸ்சந |
 நசாஸ்யஸர்வபூதேஷு கஸ்சிதர்த்தவ்யபாஸ்ரயம் ||

அப்படிப்பட்ட புருஷனுக்குக் கருமத்தைச் செய்தத
 னாலாவது செய்யாததனாலாவது பிரயோசனமில்லை. அவ
 னுக்கு உலக விஷயத்தில் எந்தப் பிரயோசனமுங் கிடையாது.

தஸ்ராஜஸ்கஸ்ததம் கார்யம் கர்மஸமாசர |

சஸகொஹ்யாஹநுகஜெ- வரஜாவொ திவ-ரூஷம் |

தஸ்மாதஸக்தஸஸததம் கார்யம் கர்மஸமாசர |

அஸக்தோஹ்யாசரங்கர்ம பரமாப்நோதிபூருஷம் ||

ஆதலால், பலத்தில் ஆசையை விடுத்துக் கருமத்தை
யெப்பொழுதுஞ் செய்க. அப்படிச் செய்யும் புருஷனுக்கு
மோக்ஷம் சித்தமாகக் கைகூடும். 19

கஜெ-பெணவஹிஸம்ஸிஹி ஜாஷ்விதா ஜநகாடியம் |

யொகஸம்முஹஜெவாவி ஸம்பஸ்யநுகத-புஜெஹ-பஸி ||

கர்மணைவஹிஸம்ஸித்தி மாஸ்த்திதா ஜநகாதயம் |

லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பஸ்யநகர்த்துமர்ஹஸி ||

ஜனகன் முதலானார் கருமானுஷ்டானங்களோடே
 ஞானசித்தியை யடைந்தார்கள்ல்லவா? உலகினரது நட
 வடிக்கையைத் தள்ளக்கூடா தென்பதை யோசித்தாவது நீ
 கருமத்தை செய்யக்கடவை.

20

யடி ஞானா திஸ்ருஷ ஸூதுடிவெதரொஜநம் ।

ஸ யக்ஷுபிராணக்ஷுராதெ லொக்ஷுடிநுவத-தெ ॥

யத்ய தாசர திஸ்ரேஷ்ட ஸ்தத்ததேவேதரொஜநம் ।

ஸ யத்ப்ரமாணம்குருதே லோகஸ்ததநுவர்ததே ॥

உத்தமன் எவ்வெக் கருமங்களை யாசரிக்கின்றானோ
 அவ்வக் கருமங்களையே பாமரரு மாசரிக்கின்றார்கள். உத்
 தமன் எதைப் பிரமாணமாக ஒப்புக்கொள்ளுகின்றானோ பாம
 ரரும் அப்பிரமாணங்களையே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். 21

ந ரெ லாப-பாவிசுத-வ்யம் திரிஷு-லோகேஷு-கிஞ்சந |
நாZ நவர்புவிவாபுஷ்யம் வத-ப வாவய கஜ-பணி ||

ந மே பார்த்தாஸ்திகர்த்தவ்யம் திரிஷு-லோகேஷு-கிஞ்சந |
நா நவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்த்த ஏவச கர்மணி ||

திரிலோகங்களிலும் எனக்குச் செய்யத்தக்க கரும
மில்லை; அடையாததாவது அடையத்தக்கதாவதில்லை; ஆன
லும், நான் கருமாநுஷ்டானத்திலேயே யிருக்கிறேன். 22
யஜுஹுஹம் நவதெ-ப்யம் ஜாதுகஜ-பணிகுநி-தம் ।
ஜிவத-பாZ நுவத-ப்யம் ஜிநுஷு-பாஹ-பஸம் ||

யதிஹ்யஹம் நவர்த்தேயம் ஜாதுகர்மண்ய தந்த்ரிதம் |
மமவர்த்தமாநு வர்த்தந்தே மநுஷ்யாஃ பார்த்த ஸர்வஸம் ||

பார்த்தா! நான் கருமயோகஞ் செய்யாமற் போயி
னும் மனிதர்க ளியாவரும் எவ்விதத்திலும் என்னை யனு
வர்த்திக்கிறார்கள்.

23

உதீதேயுரிமே லோகா ந கூய-பாங்கு-பெடிஹு ।
ஸங்கராஸ்ய கத-பாஸ்யா ஸுபஹந்யாஜிபாஃ ப்ரஜாஃ ॥

உதீதேயுரிமே லோகா ந குர்யாம்கர்மசேதஹம் ।
ஸங்கரஸ்யச கர்தாஸ்யா முபஹந்யாமிமாஃ ப்ரஜாஃ ॥

நான் கருமத்தை விடுத்தவனாயின் ஜனங்கள் கெட்
டுப்போவார்கள் ; வருணசங்கரஞ் செய்தவனாவேன் ; அப்
பொழுதிந்த ஜனங்களைக் கெடுத்தவ னாவேன்.

24

ஸகாஃ கூல-புணா விசுராவஸா யயாகுவ-புனி ஹரத ।
கூபு-பாஜிசுராவஸாஸக ஸிக்ஷ-பு-பெ-பாக ஸம்முஹு ॥

ஸக்தாஃ கர்மண்ய வித்வாம்ஸோ யதாசூர்வந்தி பாரத |
சூர்யாத்வித்வாம்ஸ்ததா ஸக்த ஸ்சிகீர்ஷ-ஈர்லோக ஸங்க்ரஹம் ||

பாரதா! பாமரர் அபேட்சையோடு கருமத்தை யெவ்
விதமாகச் செய்வரோ அவ்விதமே ஞானவான் அபேட்
சை யில்லாமலே லோகோபகாரார்த்தமாகக் கருமங்களைச்
செய்யவேண்டும்.

25

ந ஸுஹி ஹேஹ ஜநயெ டிஜாநாம் கஸி-ஸம்நிநாஸு |
ஜோஷயெ தவ-கஸி-ராணி விசுராநு யுகஸுரீரவாநு ||

ந புத்தி பேதம் ஜநயே தஜ்ஞாநாம் கர்மஸங்கிகாம் |
ஜோஷயேத் ஸர்வகர்மாணி வித்வாந் யுக்தஸஸமாசரந் ||

ஞானவான், கருமத்தில் விருப்புடைய அவிவேகி
களுக்குக் கருமத்திற் கேற்பப் புத்திக்கு அவிவேகத்தை

யுண்டுபண்ணுதல் கூடாது. வேறெவ் வகையில் ாவது பல
னைக் கருதாமலே கருமத்தைச் செய்து சமஸ்த கருமங்களை
யும் பாமரர்களா லாசரிக்கச் செய்தல் வேண்டும். 26

புக்ருதெஃ கியுபாணாநி முனெணஃ கபி-பாணி ஸவ-புஃ ||
சுஹங்காரவிஜி-புஜா தூ கத-பாஹி திஜி நுதெ ||

ப்ரக்ருதேஃ க்ரியமாணாநி குணைஃ கர்மாணி ஸர்வபுஃ |

அஹங்காரவிமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதிமந்யதே ||

அஹங்கார மோகிதமான மனத்தையுடையவன் தானே
கர்த்தாவென்று கருதுகின்றான். கருமங்கள் பிரகிருதியி
னுடைய குணங்களாற் செய்யப்படுகின்றன. 27

ததவி-தூ லிஹாஸாஹா முணகபி-பிவா முபொஃ |

முணா-முனெஷுவ த-புஃ ஐ-திஜிவா ந ஸஜ்ஜதெ ||

தத்த்வவித்து மஹாபாஹோ குணகர்ம விபாகயோ: |
சனாகுணேஷுவர்த்தந்த இதிமத்வா ந ஸஜ்ஜதே ||

தத்வக்ஞானியென்றாலோ குணகரும் விபஜ்ஜனை செ
ய்து இந்திரியரூபமான குணங்கள் விஷயரூபமான குணங்
களி லிருக்கின்றனவென் றுணர்ந்து அவற்றில் விருப்பம்
வையான்.

28

புக்ஞதெமஹுண ஸஜ்ஜதே ஸஜ்ஜதெமஹுணகஜ்ஜஸு ||
தா நக்யகஸுவிஷாஜ்ஜநாநு க்யகஸுவிஷாஜ்ஜநாநுயெசு ||

பாக்ருதேர்தகுண ஸம்மூடா ஸ்ஸஜ்ஜந்தேகுணகர்மஸு |
தாநக்ருதஸ்ஸவிதோமந்தாந் க்ருதஸ்ஸவிந்நவிசாலயேத் ||

பிரகிருதியின் குணத்தால் மோத மடைந்தவர்கள்
குணங்களுக்குத் தங்க கருமங்களில் விருப்ப மடைவார்கள்.

யே மே மத மிதம் நித்ய மநுதிஷ்ட்டந்திமாநவாஃ |

ஸ்ரத்தாவந்தோநஸஞயந்தோ முச்யந்தேதேபிகர்மபிஃ ||

எந்த மனிதர்கள் மேற்கூறிய எனதபிப்பிராயத்தை
அனுஷ்டித்து அசூயையின்றிச் சிரத்தை யுடையவர்களா
யிருக்கின்றார்களோ; அவர்கள் புண்ணிய பாவ கருமங்க
ளெல்லாவற்றினின்றும் விடுபடுகின்றார்கள்.

31

யெசுவ த டிஷுஸஞயனொ நாநு திஷுனிஜிதழ் |
ஸவஹ்ஜாந விஜிஷுஸாஹ்ஜாநு விஜி நஷ்டா நவெதஸஃ ||

யே த்வேத தப்பஸஞயந்தோ நாநுதிஷ்ட்டந்திமேமதம் |
ஸர்வஜ்ஞாந விமூடாம்ஸ்தாந் வித்தி நஷ்டா நசேதஸஃ||

எந்த மனிதர்கள் மேற்கூறிய இந்த அபிப்பிராயத்தி
னின்று அசூயை யுடையவர்களாய் அநுஷ்டான மில்லா

தவர்களா யிருக்கின்றார்களோ, அந்த அவிவேகிகள் ஞான
சூனியர்களாய்க் கெட்டுப்போவார்கள். 32

ஸஹ்யஸம்வெஷ்டதஸுஸ்யாஃ ப்ரஹ்மதஜ்ஜ்ஞாநவாநபி ।
ப்ரஹ்மதிஃபாநிஹிதாநி நிஹஃ கிஃகரிஷ்யதி ॥

ஸத்ருஸம்சேஷ்டதேஷ்டதேஸ்வஸ்யாஃ ப்ரக்ருதேர்ஜ்ஞாநவாநபி ।
ப்ரக்ருதம் யாந்திபூதாநி நிக்ரஹஃ கிஃகரிஷ்யதி ॥

ஞானவானும் தன் சம்பந்தமான ஜர்மாதர கரும
வாசனைக்குத் தக்கபடி பிரவர்த்திக்கின்றான். சமஸ்த பிரா
ணிகளும் அவ்வவற்றின் ஜர்மாதர கருமவாசனை யடை
கிறார்களாதலின், கருமேந்திரிய நிக்கரகத்தா லாகுங் காரி
யம் ஒன்று மில்லை.

ஐந்ருயஸெந்ருய ஸ்ராயெ-நா மஜெஷள வுவுஷ்ளிதள |
 தயொந-வஸூமஜெ -தளஹுஸூவரிபயிநள ||
 இந்த்ரியஸ்யேந்த்ரியஸ்யார்த்தே ராகத்வேஷளவ்யவஸ்த்திதௌ |
 தயோர்நவஸமாநச்சேத் தௌஹ்யஸ்யபரிபந்திரௌ ||

இந்த்ரியங்களின் விஷயத்தில் இராகத்வேஷாதிகள்
 உண்டாகின்றன; அந்த ராகத்வேஷாதிகளுக்குச் சுவாதீன
 னாதல் கூடாது; அந்த ராகத்வேஷாதிகள் இவனுக்குச்
 சத்துருக்கள். 34

ஸூயாநஸூயஜெ-பாவி முணஃபராயஜெ-பாஸூ நுஷ்ளிதாஸ |
 ஸூயஜெ-நியநம் ஸூயம் பராயஜெ-பாஹயாவஹம் ||

ஸ்ரேயாந்ஸ்வதர்மோவிகுணஃ பரதர்மாத்ஸ்வநுஷ்டிதாத் |
 ஸ்வதர்மேதிதநம் ஸ்ரேயஃ பரதர்மோ பபாவஹம் ||

விதிப்படி செய்யப்பட்ட பரதருமத்தைக் கார்ட்டினும்
குணஹீனமான ஸ்வதருமமே சிரேஷ்டம். ஸ்வதருமானுஷ்
டானத்தில் மரண மடைந்தாலுஞ் சிரேஷ்டமே. இதர
தருமங்கள் நரகத்தை விளைக்கும்.” 35

அர்ச்சுனன் வாக்கியம்

சுய கௌநப்யுயுக்தோயம் வாஸம் ஹாதிவஹுஷம் ।
சுநிஹ்நவிவாஷேய வஹாஹிவநிபொஜிதம் ॥

அத கேநப்ரயுக்தோயம் பாபஞ்சரதிபூருஷம் ।
அரிச்சந்நபிவார்ஷ்ணேய பலாதிவஹியோஜிதம் ॥

“கிருஷ்ணா! புருஷன் (பாவஞ் செய்ய) எண்ணாதவனா
யிருந்தும் எதனாற் பிரேரேபிக்கப்பட்டவனாகிப் பலாத்

காரமாகப் பிரேரேபிக்கப்பட்டவன்போலவே பாவத்தைச்
செய்கின்றான் ? 36

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் வாக்கியம்

கூபே வனஷுகூபாய வனஷ ரஜோமுணஸஜ்வம் ;
ஹாஸநோ ஹாபாஷா விஷ்ணுநிஹவெரிணஸு ॥

காம ஏஷக்ரோத ஏஷ ரஜோகுணஸமுத்பவஃ |
மஹாஸநோ மஹாபாப்மா வித்யேநமிஹவைரிணம் ॥

இரஜோகுணத்திற் பிறந்த இந்தக் காமம் திருப்தி யில்
லாதது. இந்தக் குரோதம் பாவபூதமானது. இவை யிரண்
டும் சத்துருக்களானவை யென்றறியவேண்டும். 37

யக்ஷெநாவியுதவஹி யக்ஷா஽ஹஸைநாஹெநஹ |
யயொஹெநாவ்யுதொஹக்ஷயா஽ஹெநஹ ஶாவ்யுதஸு ॥

துமேநாவ்ரியதேவஹ்நிர் யதாநர்ஸோமலேநச |
யதோல்பேநாவ்ருதோகர்ப ஸ்ததாதேநேதமாவ்ருதம் ||

புகையானது நெருப்பையும், அழுங்கானது பளிங்கையு
யும், கருப்பையானது கருப்பத்திலுள்ள பிண்டத்தையு
மெவ்வாறு மறைக்கின்றதோ அவ்வண்ணமே காமமானது
ஞானத்தை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் 38

சூவ்யகஞ்ஜாநநெதெந ஜாநிநொ நித்ய வெவரிணா |
காபிர-ஓவெண களனெய டுஷ-ஓரொணாந நெநய ||

ஆவ்ருதம் ஜ்ஞாநமேதேந ஜ்ஞாநிநோ நித்ய வைரிணா |
காமருபேண கௌந்தேய துஷ்புரேண நலேநச ||

குந்தி புத்திரா! மேலும் இந்தக் காமம்: திருப்தியில்லா
தது; இச்சா ரூபமானது; குறைவாகவே யுள்ளது. அன்றி

யும், ஞானிக்கு நித்திய சத்துருவானது. இந்தக் காமம்
ஞானத்தை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும். 39

ஐந்ரியாணி ஔநாஸுஹி ரஸ்யாயிஷாந ஔஹுதெ ।
வளதெவி-ஓஹாஹயதெஹுஷ ஜாநஹாவுதெ ஹேஹிநஹு ॥

இந்த்ரியாணி மனோபுத்தி ரஸ்யாதிஷ்டாந முச்யதே |
ஏதாத்விமோஹயத்யேஷ ஜ்ஞாநமாவ்ருத்ய தேஹிநம் ॥

இந்தக் காமம் மனோ புத்திகளால் ஞானத்தையும்
மறைத்துப் புருஷனையும் மோகிக்கச் செய்கின்றது. 40

தஸ்யாதூதிந்ரியாணாஹ நிபஜீஹா தஷ-ஓஹ ।
வாஹாநஹுஜஹிஹேஹுந ஜாநவிஜாநநாஸநஹு ॥

தஸ்மாத்த்வமிந்த்ரியாண்யாதௌ நியம்யபரதர்ஷப |
பாப்மாநம்ப்ரஜஹிஹ்யேநம் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாந நாஸநம் ॥

அர்ச்சுனா! ஆதலின், நீ இந்திரிய நிக்கிரகத்தை முத
லிற் செய்து, ஆத்மஞானத்தையும் அனுபவஞானத்தையும்
நசிக்கச் செய்யும் காமத்தைப் பாவியென் றுணர்ந்து நீங்கி
யிருப்பாயாக.

41

ஐந்ரி யாணி வராண்யாஹு ரிந்ரி யெஹிஃ வரம் ஶநஃ ।
ஶநஸஹு வராஸுஹி யெ-ஶாஸுஹெஃ வர தஹுஸஃ ॥

இந்த்ரியாணி பராண்யாஹு ரிந்த்ரியேப்யஃ பரம் மநஃ ।
மநஸஸ்து பராபுத்திர் யோபுத்தேஃ பரதஸ்துஸஃ ॥

இந்திரியங்கள் தேகத்தைப்பார்க்கிலுஞ் சிறந்தது ;
மனது இந்திரியங்களைப் பார்க்கிலுஞ் சிறந்தது ; புத்தி
மனத்தைப் பார்க்கிலுஞ் சிறந்தது ; ஆத்மா புத்தியைப்
பார்க்கிலுஞ் சிறந்தது.

42

வனவம்ஸுஜெஃ வரம்ஸுயூ ஸம்ஸுஜா தாநரீ தநா ।
 ஜஹிஸுத்ரும் மஹாபாஹோ காமிரூபம் துராஸதம் ॥

ஏவம்புத்தேஃ பாம்புத்வா ஸம்ஸ்தப்ப்யாத்மாநமாத்மநாஃ ।
 ஜஹிஸுத்ரும் மஹாபாஹோ காமரூபம் துராஸதம் ॥

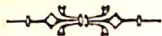
அர்ச்சுனா ! இவ்வண்ணமாகப் புத்தியைப்பார்க்கிலுஞ்
 சிறந்த ஆத்மாவை நன்றாக உணர்ந்துகொண்டு புத்தியால்
 மனத்தை நிக்கிரகித்துத் துக்கோற்பத்திக்குக் காரணமான
 காமத்தை யழிப்பாயாக.” 43

ஓம் தத்ஸத்.

இவ்வகையாக உபநிஷத்து ரூபமானதும், பரப்ரஹ்ம வித்தையான
 ஸ்ரீ பகவத் கீதை யென்னும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ச்சுன சம்வாத
 ரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் கருமயோக
 மென்னும் மூன்றாவது அத்தியாயம்
 முற்றிற்று.

நான்காவது அத்தியாயம்

ஞான யோகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

ஐஐ விவஸுதெ யொமொ ஷ்ரோஸ்தவா நஹ ஶீவ்யபு ।

விவஸுந நவெப்ராஹ ஶீநுஸிக்ஷாகவெஸ்யவீசு ॥

இமம் விவஸ்வதே யோகம் ப்ரோக்தவாநஹ மவ்யயம் ।

விவஸ்வாந்மநவேப்ராஹ மநுரிக்ஷாகவேப்ரவீத் ॥

“நித்தியமான இந்த யோகத்தை நான் சூரியனுக்குச் சொன்னேன், அந்தச் சூரியன் தன் புத்திரனாகிய வைவ

சுவத மதுவுக்குச் சொன்னான். மதுவானவர் இக்ஷுவாகு
வுக்குச் சொன்னார். 1

ணவம் வரம்பராபுராபு திரோராஜஷ்யோ விஷம் ।
ஸ காவெ நெஹ ஹதா யொமொநஷ்டம் வரணப ॥

ஏவம் பரம்பராபரப்த மிமம்ராஜர்ஷ்யோவிது ।
ஸ காலே நேஹ மஹதா யோகோநஷ்டம் பரந்தப ॥

ஏ பலவானான அர்ச்சனா! இவ்வாறு பரம்பரையாக
வந்திருக்கிற இந்த யோகத்தை ராஜரிஷிக ளறிவார்கள்.
அது வெகுகாலமாக இவ் வுலகத்தில் நஷ்ட மடைந்திருக்
கின்றது. 2

ஸணவாஸ்யோபாபெதஷ்யோ யொமம் ப்ராணதம் வரணதநம் ।
ஹதாஸி ரெ ஸவாபெதி ரஹஸ்யம் ஹேதஷ்யுதஷ்யு ॥

ஸ ஏவாயம் மயாதேத்ய யோகஃ ப்ரோக்தஃ புராதநஃ |

பக்தோஸி மே ஸகாசேதி ரஹஸ்யம் ஹ்யேததத்தமம் ||

நீ என் பத்தனும் சிநேகனுமா யிருக்கிறாயென்று பழை
மையா யிருக்கிற சிறந்த இந்த யோகத்தை இப்பொழுது
அநுக்கிரகரூபமாக என்னு லுபதேசிக்கப்பட்டது. இது
உத்தமமான ரகசியம்.” 3

அர்ச்சனன் வாக்கியம்

சுபாரம் ஸ்வதொ ஜநு வரம்ஜநுவிவஸுதம் ।

க்ய ரெத ஸ்விஜாநீயாம் சுவோடிளபுரஸ்தவாநிதி ||

அபரம் பவதோ ஜந்ம பரம்ஜந்மவிவஸ்வதஃ |

கத மேத த்விஜாநீயாம் த்வமாடௌப்ரோக்தவாநிதி ||

“சூரியனுடைய ஜநநம் முற்பட்டதும் உம்முடைய ஜநநம் பிற்பட்டதுமாயிருக்க, சூரியனுக்கு இந்த ஞானயோகத்தை யுபதேசித்தேன்’ என்று சொல்வதை எவ்விதமாயறிவேன்?”

4

புநீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்
வஹகுநி ரெ வுதீதாநி ஜநாநி தவ வாஜ-஁ந ।
தா நுஹம் வெடி ஸவ-஁ணி ந க்ஷம் வெக்ய வானுவ ॥

பஹகுநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவ சார்ஜ-஁ந ।
தா ந்யஹம் வேத ஸர்வாணி ந த்வம் வேத்த பரந்தப ॥

“அர்ச்சுனா! எனக்கும் உனக்கும் இதுவரை யெத்தனையோ ஜன்மங்கள் சென்றன; அவற்றை யெல்லாம் நான் அறிவேன்; அவற்றை நீ யறியமாட்டாய்.

5

சுஜோபிஸஸ்வயாதா ஸுதாநாஜீஸ்வரோபிஸந் ।

புக்ருதிஸ்வாஜியிஷாப ஸஹவாஜீதாபயா ॥

அஜோபிஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஸ்வரோபிஸந் ।

ப்ரக்ருதம்ஸ்வாமதிஷ்ட்டாய ஸம்பவாம் யாத்மமாயா ॥

நான் பிறப்பிறப்பில்லாதவ னாயினும், அழிவில்லாதவ னாயினும், பிராணிகளுக்கு நாயகனாயினும் ஸ்வகீயமான பிர கிருதியை யனுஷ்டித்து என் மாயையா லுண்டாகின்றேன். 6

யதா யதாஹியஜி-ஸ்ய ஹூநில-வதிலாநத ।

சுஹு-க்ஷாந லயஜி-ஸ்ய ததா-தூநம் ஸுஜாஜி-ஹ ॥

யதா யதாஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத ।

அப்யுத்தாந மதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம் யஹம் ॥

பரத வம்சத்தவனே ! எப்பொழுது வேத தருமத்
திற்கு அழிவும், அதருமத்திற்கு அபிவிருத்தியு முண்டா
கிறதோ அப்பொழுது நான் அவதரிக்கின்றேன். 7

வரித்ராணாயஸாய-நாம் விநாஸாயசதுஷ்க்ருதாம் ।
யஜு-ஸிஸம்ஸாவநாய-பாப ஸம்ஹவாஜிபுமெபுமெ ॥

பரித்ராணாயஸாதாநாம் விநாஸாயசதுஷ்க்ருதாம் ।
தர்மஸம்ஸத்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகேயுகே ॥

மேலும், சிஷ்ட பரிபாலன துஷ்ட நிக்கிரக தரும சம்
ரக்ஷணங்களுக்காகப் பிரதி யுகங்களிலும் நான் அவதாரஞ்
செய்கின்றேன். 8

ஐந கஜ-உ ஜெஹிவ்ய ஜெவம் பொ வெ தி தகூதம் ।

த்யுகூ ர ஜெஹம் பௌ நஜ-ந நெ ந திராஜெ தி ஸௌஜ-பௌ ந ॥

ஜந்ம கர்ம ச மேதிவ்ய மேவம் யோ வேத்திதத்வத் |
த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம ரைதிமாமேதிஸோர்ஜந ||

அர்ச்சுனா! எவன் என்னுடைய திவ்வியமான பிறப்பை
யும் செய்கையையும் எதார்த்தமாக அறிகிறானோ அவன்
தேகத்தை விட்டு மறுபடியும் பிறப்படைவதில்லை; என்
சொருபத்தையே யடைகிறான். 9

வீதாராமஹயகிருபாயா ஶ்நுயாரிஶ்வாஸிரிதாம் |
ஷஹவொஜ்ஜநாதவஸா பஹுதாஶ்வாவராமதாம் ||

வீதராகபயக்ரோதா மந்மயாமாமுபாஸிரிதாம் |
பஹுவோ ஜ்ஞாநதபஸா பூதாமத்பாவமாகதாம் ||

காமக் குரோத பயங்களை யற்றவர்களாயும், என்னைத்
தியானிப்பவர்களாயும், என்னை யுபாசித்துக்கொண்டு மிருக்

கிற மஹான்கள் ஞானயோகத்தாற் பரிசுத்தர்களாய் என்
சொருபத்தை யடைகிறார்கள். 10

பெய்யா லோம் பூவுடினெ தாண்டியெவஹஜாஜேஹு |
ஜிவதூநாவதூனெ ஜீநுஷ்யாம் வாயு ஸவ-ஸம் ||

யே யுதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவபஜாம்யஹம் |
மமவர்த்மாநுவர்தந்தே மநுஷ்யாம் பார்த்த ஸர்வஸம் ||

பார்த்தா ! யாவர், எவ்விதமாக என்னை யுபாசிக்கின்
றனரோ அவரை நான் அவ்விதமாகவே யனுக்கிரகிக்கிறேன்.
ஆதலால், எல்லோரும் என்னுடைய வழிபாச் சகலவிதத்
திலு மனுசரிக்கிறார்கள். 11

காங்குஷ்ணம் கஜே-ணாம் லிபிம் யஜநே ஹ ஹ டெவதாம் |

கூதிபூ-ஹி லோ நுஷெ யொகெ லிபி ஹ-வதி கஜே-ஜா ||

கரம்சுந்தர் கரம்ணம் வித்திம் யஜந்த இஹ தேவதாஃ ||
சுதிப்ரம்ஹி மாநுஷே லோகே வித்திர் பவதி கர்மஜா ||

இவ் வுலகத்தில் மனிதர்கள் பலாபேட்சையால் தேவர்
களைப் புகிக்கின்றார்கள். இம் மண்ணுலகத்தில் நற்கரும
பலன் விரைவிற கைகூடுகின்றன.

ചാതുർവർണ്യം ജിയാശ്വജ്ഞം ഗുണകർമ്മ വിഹാഗശഃ ।

தஸு கதாரா லெவி லோம் விஜுகதாரா லெய்யடி ||

சா துர்வாண்யம் மயாஸ்ருஷ்டம் குணகர்மவிபாகஸஃ |
தஸ்ய தர்சனா மயி மனா நிர்வாணம் ||

தஸ்ய கர்த்தார மபி மாம் வித்யகர்த்தார மவ்யயம் ||

குணங்கள், கருமங்கள் இவற்றின் பேதங்களாற் சதூர்
வருணங்களு மென்ன லுண்டுபண்ணப்பட்டன. அந்த
நான்கு வருணங்களுக்கும் நான் கர்த்தாவா யிருப்பினும்,

என்னை ஒன்றிற்குங் காரணனல்ல நென்றும், நித்திய
நென்று மறிவாயாக. 13

நலிாம் கூலாணி லிம்பனி நலி கூலமெல ஸ்ருஹா ।
ஐதிலாம் யொபிஜா நாதி கூலி நஸஸய்யுதெ ॥

நமாம் சர்மாணி லிம்பந்தி நமே கர்மபலே ஸ்ப்ருஹா ।
இதிமாம் யொபிஜா நாதி கர்மபிர்நஸபத்த்யதே ॥

கருமங்க ளென்னைத் தொடுகிறதில்லை. கருமங்களின்
பலத்தில் எனக் கிச்சையு மில்லையென் றிவ்வகையாக யென்
னை யுணர்ந்த ஞானி கருமங்களாற் கட்டுப்படமாட்டான்.

வளவம் ஜகூகூபா க்யுதகூல வடுவெலாவி லுலு
கூலுலி । கூலு கூலெலவ தஸூதகூல வடுவெலு
வடதாரக்யுதம் ॥

ஏவம் ஜ்ஞாத்வா க்ருதம்கர்ம பூர்வையபி முமுக்ஷுபி: |
 குரு கர்மைய தஸ்மாத் த்வம் பூர்வைய: பூர்வதரம் க்ருதம் ||

இவ்வண்ணமாக வுணர்ந்து முமுக்ஷுக்களான பூர்வீ
 கர்களாற் கருமஞ் செய்யப்பட்டது. ஆதலால், நீயும் பூர்
 வீகரால் அனாதியாகச் செய்யப்பட்ட கருமத்தைச் செய்க.

கிம் கரம் கி லகரமேதி கவயோப்யத்ரமோஹிதா: |

ததேகரம்ப்ரவக்ஷ்யாமி யத்ஜ்ஞாத்வாமோக்ஷயஸே ஸம்பாத் ||

கிம் கர்ம கி மகர்மேதி கவயோப்யத்ரமோஹிதா: |

தத்தேகரம்ப்ரவக்ஷ்யாமி யத்ஜ்ஞாத்வாமோக்ஷயஸே ஸம்பாத் ||

கருமமானது எது? கருமமில்லாத ஞானமானது
 எது? இவ் விஷயங்களில் பண்டிதர்களும் பிரமிக்கிறார்கள்.
 அந்தக் கருமாகருமங்களின் விஷயங்களை உனக்காகச்

சொல்லுகின்றேன். நீ யவற்றை யறிந்தால் சீக்கிரம் மடை
வாய்.

16

கக-கணா ஹுவி ஸொங்வும் ஸொங்வும் உவிகக-கணம் ।
கக-கண ஸு ஸொங்வும் மஹநாகக-கணா மதிம் ॥

கர்மணோஹ்யபிபோத்தவ்யம் போத்தவ்யஞ்சவிகர்மணஃ |
அகர்மணஸ்சபோத்தவ்யம் கஹநாகர்மணோகதிஃ ||

கர்மம் இத்தகைய தென்றும், நிஷித்த கர்மம் இத்
தகைய தென்றும், கர்மாபாவம் இத்தகைய தென்றும், இம்
மூன்று ஸ்திதிகளை நன்று யுரையேண்டும். இந்தக் கர்மா
கர்ம விகர்மங்களின் உண்மைத் தன்மை யுணர்ந்து கொள்
வது அசாத்தியமானது.

17

ச - வது அத்தாயம்

127

எவனுடைய கர்மங்கள் காமசங்கற்ப மில்லாம லிருக்
கின்றனவோ, எவனுடைய கர்மங்கள் ஞானமென்கூடி மக்
கினியால் தகிக்கப்படுவனவோ அவனையே பண்டிதனென்று
ஞானநூல் வல்லீலார் கூறுவர். 19

த்யக்ஷாக்ஷி-ஹ்மவாஸம்மம் நித்யத்யுத்யொநிராஸ்யம் ।
க்ஷி-ஹ்மவாஸம்மம் நித்யத்யுத்யொநிராஸ்யம் ॥

த்யக்த்வாகர்மபலாஸங்கம் நித்யத்ருப்தீதா நிராஸ்யம் ।
கர்மண்யபி ப்ரவ்ருத்தேதாபி நைவகிஞ்சித்தகரோதிஸம் ॥

கர்ம பலாபேட்சையை விடுத்து நித்திய திருப்தியுடை
யவனாய் விஷயப் பிரவர்த்தி யில்லாதவன் கர்மங்களிற் பிர
வர்த்திப்பா னாயினும் அப்படிப்பட்டவன் கர்மத்தைச் செய்
தவ னாகமாட்டான். 20

நிராஸீய-த வி-தூர்-தூர் துஷ்ணஸவ-பவரிமு-ஹம் ।
 ஸாரீரம் கெவலம் கலி-குவ-ஹா-வொதி கிலிஷ்ட ॥

நிராஸீர்யத சித்தாத்மா த்யக்தஸர்வபரிக்ரஹம் ।
 ஸாரீரம் கேவலம் கர்ம குர்வந்நாப்நோதி கில்பிஷ்டம் ॥

இச்சையை விடுத்துச் சிந்த சுவாதீன மடைந்து விஷ
 யாதிமளில் அபிமானத்தை விலக்கிச் சரீர போஷணர்த்த
 மாகத் தம்க கருமங்களைச் செய்வனைப் பாவங் ளடைய
 மாட்டா. 21

யஜ்யஹாபாஹஸஞ-ஷ்டா ஆ-ஆதீதொவிஸிதூரம் ।
 ஸிஸிஸிஸாவஸிஸுள உக்ருக்ரவி ந நிஸ்யுதெ ॥

யத்ருத்சாலாபஸந் துஷ்டோ த்வந்த்வாதீதாவிமத்ஸரம் ।
 ஸமஸ்ஸித்தாவஸித்தௌ ச க்ருத்வாபி ந நிபத்த்யதே ॥

ஆப்பிராத்தித லாபத்தாற் சந்தோஷித்துத் தொந்த்
குணங்களுக் குட்படாமலும், துவேஷ மில்லாமற் சித்தி
யசித்திகளிற் சமான புத்தி யுடையவனுய்க் கர்மங்களைச்
செய்தவன் கர்மபந்த னாகமாட்டான். 22

மதஸஃகஸ்ய ஜ்ஞாநாவஸ்திததஸஃ ।
யஜ்ஞாயா சரதஃ கர்ம ஸமகர்மம்ப்ரவிலீயதே ॥

கதஸங்கஸ்ய முக்தஸ்ய ஜ்ஞாநாவஸ்த்திதசேதஸஃ ।
யஜ்ஞாயா சரதஃ கர்ம ஸமகர்மம்ப்ரவிலீயதே ॥

அபிமான மற்றவனாயும், முக்தனாயும், ஞானத்திலேயே
ஸ்திரபுத்தி யுடையவனாயும் பகவத் பிரீதியாகச் செய்பவ
னுடைய கருமமானது முற்றும் நசித்துவிடும். 23

புஷ்பாவணம் புஷ்பஹவி புஷ்பாழாபுஷ்ப
ணாஹுதடி । புஷ்பெஹவ தெநமகவ்யம் புஷ்பகூட
ஸராயிநா ॥

ப்ரஹ்மார்ப்பணம் ப்ரஹ்மஹவிர் ப்ரஹ்மாக்கநௌ ப்ரஹ்மணாஹுதம்
ப்ரஹ்மைவ தேநகந்தவ்யம் ப்ரஹ்மகர்மஸமாதிநா ॥

யாகபாத்திரமும் பிரஹ்மமே; ஓமத் திரவியமும் பிரஹ்
மமே; அக்கினியும் பிரஹ்மமே; ஓமகர்த்தாவும் பிரஹ்
மமே. பிரஹ்மம் கர்ம சமதி யா லடையத் தகுந்த பலனும்
பிரஹ்மமே. 24

பெஷ்வபெஷ்வாவரொ யஜ்ஞம் யொயிநம் வயபுவாஸதெ ।
புஷ்பாழாவவரொ யஜ்ஞம் யஜெஞநெவாவஜஹதி ॥

தைவமேவாபரே யஜ்ஞம் யோகிநம் பர்யுபாஸதே ।

ப்ரஹ்மாக்கநாவபரேயஜ்ஞம் யஜ்ஞௌரைவோபுஜஹ்வதி ॥

சில யோகிகள் பிரயோஜனத்தைக் கருதி தேவதாரச்
சூன ரூபமான யஜ்ஞத்தையே செய்கிறார்கள். வேறு சில
ஞானிகள் பிரஹ்மமாகிய அக்கினியிற் கருமமாகிய அவிசைக்
கொண்டு ஓமஞ் செய்கிறார்கள். 25

ஸ்ரோத்ராஜீநீந்ரி யாணொநொ ஸம்யபோதிஷு ஜஹ்வதி ।
ஸஹாஜீநிஷயாநொநொ ஹ்ரி யாதிஷு ஜஹ்வதி ॥

ஸ்ரோத்ராஜீநீந்த்ரியாண்யந்யே ஸம்யமாக்நிஷு ஜஹ்வதி ।
ஸப்தாஜீந்விஷயாநந்யே இந்த்ரியாக்நிஷு ஜஹ்வதி ॥

வேறு சில யோகிகள், ஞானேந்த்ரியங்களை நிக்கிரக
மாகிய அக்கினியால் ஓமஞ் செய்து நசிக்கச் செய்கிறார்கள்.
இன்னுஞ் சிலர், சப்தாதி விஷயங்களை இந்த்ரியமாகிய அக்
கினியில் ஓமஞ் செய்து நசிக்கச் செய்கிறார்கள். 26

ஸவ-காணித்ருய கதி-காணி பூணகதி-காணி உவரொ .

சுதஸம்பியொமாநுள ஜஹதி ஜாநதிவிதெ ||

ஸ்ரீவாணீந்திரியகர்மாணி ப்ராணகர்மாணீசாபரே |

ஆத்மஸம்யமயோகாக்நௌ ஜஹ்வதி ஜ்ஞாநதீபதே ||

மற்றுஞ் சிலர், ஞானேந்திரிய கருமேந்திரியங்க ளெல்
லாவற்றினுடைய சப்தாதி வீஷயங்களைப் பிராணாதி தச
வாயுக்களுடைய பகீர்க்கமனாதி கருமங்களை (புறக்கிரியை
களை) ஞானத்தால் பிரகாசிக்கின்ற இந்திரிய நிக்கிரமமாகிய
அக்கினியில் ஓமஞ் செய்து நசிக்கச் செய்கிறார்கள். 27

புய்யஜா ஸ்வொயஜா யொமயஜா ஸ்வொயஜா

வாய்யாயஜா நயஜாஸ யதயஸஸ்ரி தவ்ரதாஃ ||

தூவ்யயஜ்ஞா ஸ்தபோயஜ்ஞா யோகயஜ்ஞாஸ்ததாபரே ||

ஸ்வராத்யாயஜ்ஞா நயஜ்ஞாப்ஸ யதயஸ்ஸம்ப்ரிதவ்ரதாஃ ||

வேறு சிலர், புண்ணிய தீர்த்தங்களில் திரவியநான
மென்னும் யஜ்ஞத்தையும்; சிலர், உடல் இளைக்கச் செய்
தும்; சிலர் பிராணாயாமாதி யோகங்களைச் செய்தும்; சிலர்,
வேத பாராயண வேதாத்த பரிஜ்ஞான யோகங்களைச் செய்
தும்; சிலர், இந்திரியங்களை ஜயித்தும்; சிலர், கடினமான
நியமங்க ளென்னும் யஜ்ஞ கர்மங்களை யநுஷ்டித்தும் வரு
கிறார்கள். 23

சுவாநெஜஹதிபுராணம் பூரணைவா நந்தயாவரெ ।
பூரணாவா நமதீரஹா பூரணாயாபிராயணாஃ ॥

அபாநே ஜஹ்வதி ப்ராணம் ப்ராணேபாநம் ததாபநே ।
ப்ராணபாநகதீருத்வா ப்ராணாயாமபராயணாஃ ॥

சிலர், அபானத்தில் பிராண வியாபாரமும் பிரானத்
தில் அபான வியாபாரமும்; மற்றுஞ் சிலர், பூரக ரேசு

சும்பக பிராணயாமங்களில் பிராண அபான் வாயுக்களின்
கதியை லயமடையச் செய்வார். 29

சுவரொநியதாஹாராஃப்ராணாநு ப்ராணெஷுஜுஹதி ।
ஸவெ-ஃவெதெ யஜவிஷா யஜக்ஷவிதக்ஷஷாஃ ॥

அபரே நியதாஹாராஃ ப்ராணந் ப்ராணேஷுஜுஹ்வதி ।
ஸர்வேப்யதே யஜ்ஞவிதோ யஜ்ஞக்ஷபிதகல்மஷாஃ ॥

இன்னுஞ் சிலர், மிதபோஜன முடையராய்ப் பிராண
வாயு நவ வசீக்ருத வாயுவில் லபிக்கச் செய்வார். இவ்வண்ண
மாக மேற்கூறிய எல்லா யோக புருஷர்களும் யஜ்ஞ கரு
மங்களை யுணர்ந்தவ ராதலின் அவ் வுணர்ச்சியால் தமது
பாவங்களைப் பரிகரிப்பர். 30

யஜஸிஷாஜீதஹுஜா யானிஸ்ய ஹ ஸநாதந்யு ।
நாயன்வொகொஃஹு யஜஸு கஹுதாந்யுஃ கஹுஸதூ ॥

யஜ்ஞசிஷ்டாம்ருதபுஜோ யாந்திப்ரஹ்மஸாதநம் |

நாயம்லோகோஸ்த்ய யக்ஞஸ்ய குதோந்யஃ குருஸத்தம ||

அர்ச்சுனா! யஜ்ஞ கருமத்தில் மிகுந்த சேடத்தைப்
புசித்தவர் சாஸ்வதமான பிரமத்தை யடைவர். இவ் வண்
ணம் மேற்கூறிய யஜ்ஞ கருமங்களில் ஒன்றையாவது செய்
யாதவனுக்கு இவ் வுலகத்திற் செளக்கிய முண்டாகாது.
அவனுக்குப் பரலோக பிராப்தி பெங்ஙனம் உண்டாகும்?
வனவம் பஹுவிதா யஜ்ஞ விததா ஸ்ரஹ்ணோ஽பிவ |
கூபஜாநிதிதாநு ஸவகா நெவம் ஜாக்ஷா விஜோக்ஷ்யஸ ||

ஏவம் பஹுவிதா யஜ்ஞா விததா ப்ரஹ்மணேமுகே |

கர்மஜாந்வித்திதாந் ஸர்வா நேவம் ஜ்ஞாத்வாவிமோக்ஷ்யஸே ||

மேற்கூறிய இவ்வகையாக நானாவித யஜ்ஞ கருமங்கள்
வேதத்தில் விரிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த யஜ்ஞங்க ளியாவுங்

கருமருபமென் றுணரவேண்டும். இதனை யுணர்ந்தால் நீ
சம்சார பந்தத்திலிருந்து நிவிர்த்தி யடைவாய். 32

ஸ்ரீயாநு ஐவ்யுயோஐஜாஃ ஜாநயஜஃ வாநுவ ।
ஸவ-ஓ கூ-ஓவிஓம் வாய-ஓ ஜாநவரிஸஜிவ்யுதெ ॥

ஸ்ரீயாந் த்ரவ்யமயாத்யஜ்ஞாத் ஜ்ஞாநயஜ்ஞஃ பரந்தப ।
ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே ॥

பார்த்தா ! திரவிய சாதன சாத்தியமான யஜ்ஞத்தைப்
பார்க்கிலும் ஞான சொருபமான யஜ்ஞம் மிகச் சிறந்தது.
சமஸ்த கருமங்களும் பிரமஞானத்தில் லபமடையும் 33

தஜிஜி ப்ருணிவாநெந வரிபுஸ்ரெந ஸெவயா ।
உவநெஐக்ஷுனி தெ ஜாநம் ஜாநிந ஸூக்ஷ ஐஸ்ரி-ஓநஃ ॥

தத்வித்தி ப்ரண்பாதேந பரிப்ரஸ்நேந ஸேவயா |
உபதேக்ஷயந்தி தே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநீந ஸ்தத்வ தர்ஸிநஃ ||

இவ்வகைய பிரமஞானமும் தத்துவஞான நிஷ்டர்களை
யாசிரயித்து அவர்களுக்குப் பணிவிடை புரிந்து சாஷ்டாங்க
மாகப் பணிந்து பிரார்த்தித்துத் தெரிந்துகொள்வாயாக.
அவர்கள் உபதேசிப்பார்கள். 34

யக் ஜாக்ஷா நஹ நஜே-ஹ ஜேவம் யாஸ்யஸி வாணவ |
யெந ஹ-ஹ தாந்யஸேஷேணக்ஷ்யஸ்யா தந்யெயாயி ||

யத் ஜ்ஞாந்வாந புநர்மோஹ மேவம் யாஸ்யஸி பாண்டவ |
யேந பூதாந்யஸேஷேண த்ரக்ஷ்யஸ்யாத்மந்யதோமயி ||

அர்ச்சுனா! பரப்பிரமஞானத்தை யடைந்தால் உனக்கு
இவ்வகைப் புத்தி மோகம் மீண்டு முண்டாகாது. மேற்

கூறிய இப் பரம்பிரம ஞானத்தாற் சராசர பூதங்க ளியாவும்
ஆத்மரூபமான என்னிடத்து விளங்கத் தரிசிப்பாய். 35

சுவிதெஹிவாவெஹி ஸ்வெ-ஹி வாபக்யதஃ ।
ஸவ-ஹி ஜாநஸ்வெநெநவ வ்யஜிநம் ஸஞாரிஷ்யமி ॥

அபிசேதவிபாபேப்யஸ் ஸர்வேப்யஃ பாபக்ருத்தமஃ ।

ஸர்வம் ஜ்ஞாநப்லவேநைவ வ்ருஜிநம்ஸந்தரிஷ்யமி ॥

பாவிகளில் நீ மகா பாவியாயிருப்பினும் உனது சமஸ்த
பாவங்களையும் இந்த ஞானமாகிய தெப்பத்தாற் கடக்க
வல்லவனாய். 36

யயெய்யாஹிஸிஜிஜாந ஹி ஹ-ஸுஸா துரா-தெஜ-ஹி ।

ஜாநாநிஸவ-ஹி சுபி-ஹி ஹ-ஸுஸா துரா-தெதயா ॥

யதைதாம்வி ஸமித்தோக்நிர் பஸ்மஸாத் குருதேர்ஜந |

ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வ கர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதேததா ||

அர்ச்சனா! நன்றாய் ஜொலிக்குமக்கினி எவ்வண்ணங் காஷ்
டங்களை பஸ்மமாக்குகின்றனவோ அவ்வண்ணமே ஞாநாக்நி
யானது சமஸ்தமாகிய கருமங்களையும் பஸ்மமாக்குகின்றது.

நஹிஜாநெந ஸஹ்யஸம் பவித்ரு மிஹ வித்யதே |
தக்ஷஸ்யம் யொமஸம்ஸிஷம் காவெநாதுநி விநிதி ||

நஹிஜ்ஞானேந ஸத்ருஸம் பவித்ர மிஹ வித்யதே |

தத்ஸ்வயம் யோகஸம்ஸித்தம் காலேநாத்மசி வந்ததி ||

இங் வுலகத்தில் ஞானத்தைக் காட்டினும் புனிதமான
தொன்றுமில்லை. அந்த ஞானத்தை யோகசித்தி செய்த
வன் காலாநுதுணமாகத் தானே தன்னிடத்து அடையப்
பெறுவான்,

ஸ்ரீஜாவாங் ஹதேஜாநம் தத்ராஸ்யபெதந்ரீயம் ।
ஜாநம் ஹஸ்யா வராம் ஸானி ரேஹிரொணாயிம்ஹதி ॥

ஸ்ரத்தாவாந் லபதேஜ்ஞாநம் தத்பாஸ்யம்யதேந்த்ரியஃ ।
ஜ்ஞாநம் லப்த்வா பராம் ஸாந்தி மசிரோணாதி கச்சதி ॥

சிரத்தையும், ஞானபேட்சையும், இந்திரிய நிக்கிரகமு
முடையவன் ஞானத்தை யடைவான். அவ்வாறு ஞானத்
தை யடைந்து அதிசேக்கிரத்தில் சிறந்த சித்த சுத்தியு மடை
வான். 39

சுஜஸாஸ்ரயாநஸு ஸம்ஸயாத்ஸா விநஸுதி ।

நாயய்வொகொஹிநபரொந ஸஹம்ஸம்ஸயாத்ஸநம் ॥

அஜ்ஞாஸ்சாஸ்ரத்ததாநஸ்ச ஸம்ஸயாத்மா விநஸ்யதி ।

நாயம் லோகோஸ்திநபரோந ஸஹம் ஸம்ஸயாத்மநஃ ॥

ஞானமில்லாதவனும், சிரத்தை யில்லாதவனும் சபல்
புத்தி யுடையவனாய் கெடுவான். சபல்புத்தி யுடையோ
னுக்கு இகலாக பரலாக சநங்கர் கைகூடமாட்டா. 40

யொரு ஸஞ்ஜலகலி-காணம் ஜொந ஸம்ஹிஸஸம்ஸயடி |
சுஜீவனம் ந கலி-காணி நிஸ்யுனி யநஜய ||

யோகஸந்யஸதகர்மாணம் ஜொந ஸஞ்சிந்நஸம்ஸயம் |
ஆத்மவந்தம் ந கர்மாணீந் பத்நந்தி தநஞ்ஜய ||

தநஞ்ஜயா ! யோகத்தாற் கரும விரக்தனாய், ஞானத்
தால் சஞ்சல புத்தியை யொழித்தவனாய், திடமான மன
முடைய புருஷனைக் கருமங்கள் பந்தியா. 41

தஜாஜிஜொந ஸம்ஹிதம் ஹ்யவஸ்யஜொநாநாஸிநாஜீநம் |
ஹிகெந்நம் ஸம்ஸயம் யொரு ஜாதிஷொதிஷ ஹாநத |

தஸ்மாதஜ்ஞாந ஸம்பூதம் ஹ்ருத்ஸ்தத்ஜ்ஞாநாவிநாத்மநஃ |
சித்வைநம்ஸம்ஸயம் யோக மாதிஷ்ட்டோத்திஷ்ட்ட பாரத ||

பாரதா ! அஞ்ஞானத்தால் ஜனித்த உன் மனத்திருந்த
சந்தேகத்தை ஞானமாகிய கத்தியாற் கண்டித்துக் கரும
யோகத்தை யறுஷ்டிப்பாயாக. இனி யுத்தஞ் செய்ய
எழுந்திரு.”

42

ஓம் தத்ஸத்.

இவ்வகையாக உபநிஷத்து ரூபமானதும், பாப்ரஹ்ம வித்தையான
ஸ்ரீ பகவத்கீதை யென்னும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணாச்சன சம்வாத
ரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் ஞானயோக
மென்னும் நான்காமத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

கர்ம ஸந்யாஸ யோகம்

அர்ச்சுனன் வாக்கியம்

ஸந்யாஸம் கரீ-^ணணாஸ கருஷ-^ணயெவ நயெயா மஸுஸம்ஸஸி ।
யு^ஹயெ^ஹ யவனதயொரொகம் தநெ^ஹஸு^ஹஹிஸு^ஹநிஸி^ஹதத் ॥

ஸந்யாஸம் கர்மனாம் க்ருஷ்ண புநர்யோகஞ்ச ஸம்ஸஸி ।
யச்சரேய ஏதயோரேதம் தந்மேப்ருஹிஸுநிஸிதம் ॥

“கிருஷ்ண! நீ ஒருகாலத்தில் ‘கரும பரித்தியாகஞ் செய்யவேண்டும்’ என்றும், மற்றொருமுறை ‘கருமங்களைச் செய்யவேண்டாம்’ என்றுஞ் சொல்கின்றாய். இவ்விரண்டனுள் எது சிறந்ததோ அதை யோசித்துச் சொல்வாயாக!”

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

ஸன்யாஸஃ கசி-ப்யொமஸு நிஸ்ய பஸகராவஹௌ ।

தப்யாஸு-கசி-ஸன்யாஸாக் கசி-ப்யொமாவிஸிஷ்யதே ॥

ஸந்ந்யாஸஃ கர்மயோகஸ்ச நிஸ்-ஸ்ரேயஸகராவுபௌ ।

தயோஸ்து கர்மஸந்ந்யாஸாத் கர்மயோகோவ்ஸிஷ்யதே ॥

கரும பரித்தியாகமும், கருமாதுஷ்டானமுமாகிய இருவதை மார்க்கங்களும் மோகூத சாதனமே யாயினும் இவ்

விரண்டனுள்ளும் க்ரும் பரித்தியாகத்தைக் காட்டினும் கரு
மா நுஷ்டானமே சிறந்ததா யிருக்கிறது. 2

ஜெருயஸஸ் நித்ய ஸந்ந்யாஸீ யொ நதவேஷி நகாமக்ஷதி ।
நித்ய-நவொஹி மஹாபாஹோ ஸுகம்பந்தாத்ப்ரமுச்சயதே ||
உதெ ॥

ஜெருயஸஸ் நித்ய ஸந்ந்யாஸீ யொ நதவேஷி நகாமக்ஷதி ।
நிர்த்தவந்தவோஹி மஹாபாஹோ ஸுகம்பந்தாத்ப்ரமுச்சயதே ||

அர்ச்சுனா ! எவனுக்குத் துவேஷ மில்லையோ, எவனுக்
குக் கோரிக்கைக ளில்லையோ அந்தக் கருமயோகியே நித்திய
சந்யாசி யெனப்படுவான். அவன் சுலபமாகக் கரும பந்
தத்தினின்று விடுபடுகிறான். 3

ஸாண்டியோ யோமுள வுய்யுளாறாஃ புவதனி ந வணிகாஃ ।
 வளக லேயோஷிதஸ்யே மூலயொவிநதெ மெழு ॥

ஸாங்க்யயோகௌ ப்ருதக்பாலாஃ ப்ருதந்தி ந பண்டிதாஃ ।
 ஏக மப்யாஸ்த்திதஸ்ஸம்ய குபயோர்விந்ததே பலம் ॥

கரும சந்யாசமான சாங்கியமும், கருமாநுஷ்டான
 மான யோகமும், வெவ்வேறென அறிவீனர் கூறுவரன்றி
 ஞானிகள் கூறார். இவ்விரண்டனுள் ஒன்றனைச் செவ்வை
 யாக அப்பியசித்தவனுக்கு அவ்விரண்டின் பலமும் கை
 கூடும். 4

யதாஃவெய்யோ யோஷிதஸ்யாந் தஜோமொ
 விதஜெத । வளக ஸாண்டியோ யோமுள யஃ வஸூதி ஸ
 வஸூதி ॥

யத்ஸாங்க்யை: ப்ராப்யதேஸ்தாநம் தத்யோகைரபிகம்யதே |

ஏகம் ஸாங்க்யஞ்ச யோகஞ்ச ய: பஸ்யதி ஸ பஸ்யதி ||

சந்யாசத்தால் அடையும் ஸ்தானத்தைக் கருமத்தா
லடையக்கூடும். எவன் சந்யாசத்துவத்தையும், கருமத்
துவத்தையும் ஒன்றென்றே யுணருகின்றானோ அவனை
யுணர்ந்தவன்.

5

ஸனூராஸஸு ஹராஸாஹோ ஜஃஸோஷுஜ்யொமதஃ |

யொமயுசெதாஜநிஸு ஹ நவிரொணா஽யி மவதி ||

ஸந்யாஸஸ்து மஹாபாஹோ துக்மாப்துமயோகத: |

யோகயுக்தோமுநிரப்ரஹ்மா நசிரோணாதி கச்சதி ||

அர்ச்சனா! கரும பிரித்தியர்கமான சந்நியாசத்துவத்
தையடைவது கஷ்டம். கருமாதுஷ்டானத்தை யுடைய
ஞானவான் சீக்கிரத்தில் பிரஹ்மத்தையடைகிறான்.

6

யொமபுசெதா விஸுஜாதா விஜிதாதா ஜிதெந்நியம் ।
ஸவ-ஹ-ஹ-தாதா ஹ-ஹ-தாதா கூவ-ஹ-ஹ-நலிஷுதெ ॥

யோகயுக்தோ விஸுத்தாத்மா விஜிதாத்மா ஜிதேந்த்ரியம் ।
ஸர்வபூதாத்ம பூதாத்மா சூர்வந்நபிநலிப்யதே ॥

கருமயோகஞ் செய்கிறவன் சித்த சுத்தி யடைந்து
மனதைச் சுவாதீனஞ் செய்து, இந்திரியங்களை நிக்கிரகித்து;
சமஸ்த பூதங்களுந் தானாகவும் தான் சமஸ்த பூதங்களா
கவும் பாவித்துக் கருமங்களைச் செய்தால் அவை அவனைப்
பந்திக்கா.

நெநவகிஹிதூரொஜீதி யுசெதாஜிநேநுத தகூவிசு ।

பஸுநு ஸுணுநு ஸுஸுநுஜிவ்ருஸுநுநுநு ஸுபநுஸுஸுநு ॥

பூவபாந விஸுஜந மூஹ னுநிஷநிஜிஷநவி ।

ஹிபாணீநிபாயெஷு வதஷு ஹதியாரபாந ॥

வைவகிஞ்சித்கரோமீதி யுத்தோமந்யேத தத்வவித் |

பஸ்யந்ஸ்ருண்வந் ஸ்ப்ருஸந் ஜிக்ரந்ந்ஸ்நந் கச்சந் ஸ்வபந்ந்ஸ்வஸந் ||

ப்ரலபந் விஸ்ருஜந் க்ருஹ்ணந் துந்மிஷந்நிமிஷந்நபி |

இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேஷு வர்தந்த் இதிதாரயந் ||

பிரமஞானி கண்களாற் பார்த்தும், காதுகளாற் கேட்
டும், தேகத்தாற் பரிசித்தும், நாசியால் வாசனை யறிந்தும்,
நாவினாற் சுவைத்தும், காலால் நடந்தும், நித்திரை செய்து
கொண்டு உஸ்வாச நிஸ்வாஸங்களைச் செய்தும், வார்த்தை
யாடியும், மல மூத்திரங்களைக் கழித்தும், விஷயங்களை அங்கீ
கரித்தும், கண்களை மூடியும், திறந்தும் இந்த்ரியங்கள் இந்

திரிய விஷயங்களில் பிரவர்த்திக்கின்றனவே யன்றிப் பரப்
பிரஹ்மமான தான் ஒன்றையுஞ் செய்யவில்லை யென்று
சித்த சுத்தியால் நினைக்கின்றான். 8-9

புஷ்பஹ்ணியாய க்ஷி-க்ஷாணி ஸம்மஞ்சுதா க்ஷரோதியஃ |
விஷ்ணுதந ஸ்வாவேந பஜ்வத்ருவிவாஹஸா ||

ப்ரஹ்மண்யாதாய க்ஷ்மாணி ஸந்தந்த்யக்த்வாக்ஷரோதியஃ |

லிப்யதேந ஸபாபேந பத்மபத்ர மிவரம்புஸா ||

எவன் தனது கருமங்களைப் பரப்பிரஹ்மார்ப்பணஞ்
செய்து ஆதையை விடக்கி அவற்றையெழுந்தடிக்கின்றானோ,
அவன் தாமரை யிலேயில் ஜலம் ஒட்டாததுபோலப் பாவத்
தரால் புரிசுத்தப்பட்டவராய்தான். 10

காரியே ந ஶ்ரீநஸா ஸுஜ்யா கெவலெரிந்ரீ யெரவி ।

யொநிநம் கரீ-கூவ-கி ஸமகூக்ரூ-ஜ்யெ ॥

காரியே ந மநஸா புத்யா கேவலேரிந்த்ரியையபி ।

யோகிநம் கர்மகூர்வந்தி ஸங்கந்தயக்த்வாத்மஸுத்தயே ॥

கருமயோகிகள் சித்த சுத்திக்நாகப் பலனை யபேட்சி
யாமலே சரீரத்தாலும்; மனத்தாலும்; புத்தியாலும், மமதை
யற்ற இந்திரியங்களாலும் கருமங்களைச் செய்கின்றனர். 11

யுஜத் கரீ-கூவ-கி ஸாநிபொநிநெந்ரீ-கூ ॥

சுயுக் காரிகாரொண ஹெஸெகூ நிஸ்யுதே ॥

யுக்தம் தர்மபலந்த்யக்த்வா ஸாந்திமாப்நோதிநெஷ்டிகம் ।

அயுக்தம் காமகாரேண பலேஸக்தோந்நபத்யதே ॥

பிரயோஜனத்தைக் கருதாது கருமத்தைச் செய்பவன்
பாரமார்த்திகமான சித்த சாந்தியை யடைவான். யோகி
யாகாத புருஷன் காமப் பிரேரேபனையால் கருமங்களைச்
செய்து பக்தனாகிறான். 12

ஸவ-ஃ கசி-ஃாணி ஶநஸா ஸஹஸ்யாஸ்தே ஸுகப் வஸீ |
நவதூரே புரே தேஹே நைவகுர்வநகாரயந் ||

ஸர்வ கர்மாணி மநஸா ஸந்ந்யாஸ்யாஸ்தே ஸுகப் வஸீ |
நவத்வாரே புரே தேஹே நைவகுர்வநகாரயந் ||

இந்திரிய நிக்கிரக மடைந்தவன், மனதால் சகல கரு
மங்களையும் நீக்கி நவத்துவாரங்களை யுடைய பட்டினமாகிய
தேகத்தில் தானே கருமஞ் செய்யாதவனாய், பிறரால் செய்
விக்கப்படாதவனாயும் அனாயாசமா யிருப்பான். 13

ந கதது-கூம் ந ககி-காணி லொகஸ்யஸுஜதிபு-ஹம் ।
 ந ககி-கூம் ஸம்யொகம் ஸ்வாவஸ்து புவத-கதே ॥

ந கர்த்ருத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரபு: ।
 ந கர்மபல ஸம்யோகம் ஸ்வபாவஸ்து ப்ரவர்த்ததே ॥

ஈஸ்வரன் கர்த்துருத்துவத்தைப் பிறப்பித்திலன்; கரு
 மங்களைப் பிறப்பித்திலன்; கருமபல சம்பந்தத்தையுஞ்
 செய்திலன்; இவை யாவும் பிரகிருதியாற் றேன்றினவென்
 றுணர்வாயாக. 14

நாடிதெகஸ்யவிதூபம் நவெவ ஸுகூதம் விஹம் ।
 சுஜாநெநா வூதம் ஜாநம் தெநஹுனி ஜகவம் ॥

நாதத்தேகஸ்யசித்பாபம் நசைவ ஸுகூதம் விபு: ।
 அஜ்ஞானேநா வருதம் ஜ்ஞானம் தேநமுஹ்யந்தி ஜந்தவம்॥

ஈஸ்வரன் புருஷனுடைய பாவத்தையாவது, புண்ணி
யத்தையாவது கிரகிக்கமாட்டான். ஞானமும் அஞ்ஞானத்
தை மன்றத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆதலால், கர்த்து
ஞத்துவ அபிமானத்தால் புருஷர் பேசுதலையடைகிறார்
கள்.

15

ஜானநதௌ தஜஜாநம் யெஷாம் நாஸிதமாத்மநம் ।

தெஷாமாதித்யவை ஜ்ஞானம் ப்ரகாஸயதி தத்ப்ரம் ॥

ஜ்ஞானேந திதஜ்ஞானம் ஏஷாம் நாஸிதமாத்மநம் ।

தேஷாமாதித்யவை ஜ்ஞானம் ப்ரகாஸயதி தத்ப்ரம் ॥

யாருக்கு தமது அஞ்ஞானமானது ஞானத்தால் நசிக்
கப்பட்டதோ, அயாருக்கு ஞானமானது சூரியனைப்போலப்
பரமான்மாவைத் துலக்கமாக விளங்கச் செய்யும்.

16

தஃப ஸுஃதா தாந ஸுநிஷா ஸுதராயணாஃ ।
மஹாஷிஷா நாராயண திஃ ஜுநாநநிய-ஓதகஸுஷாஃ ॥

தத்புத்தய ஸ்ததாத்மாந ஸ்தந்நிஷ்ட்டாஸ்தத்பராயணாஃ ।
கச்சந்த்யபுநாராயணத்திம் ஜுநாநநிர்ந்தாதகல்மஷாஃ ॥

பாவத்தை ஞானத்தால் நசிக்கச் செய்தவன் பரப்
பிரஹ்மத்திலேயே மனத்தைச் செலுத்தி, அதுவே ஆத்ம
சொருபமாக அடைந்து, அதனிலேயே விருப்புடையவனாய்,
அதே சிறந்த பதவியென்று வேறு மரக்கங்களை விடுத்து
முக்தி யடைகிறான்.

17

விஃபா விந்யஸம்வநெ ஸுஃதாஹ்ணெ மவிஹஸிநி ।
ஸுநி நெவ ஸுபாகெவ பணிதாஸுஃதஸி-நஃ ॥

வித்யா விநயஸம்பந்நே ப்ராஹ்மணேகவிஹஸ்திரி |
ஸாநி சைவ ஸ்வபாகேச பண்டிதாஸ்ஸமதர்ஸிநம் ||

ஞானிகள் வித்தியா விநயத்தோடு கூடிய பிராஹ்மண
னிடத்திலும், பசுவினிடத்திலும், யானையினிடத்திலும், நாயி
னிடத்திலும், அதைச் சமைத்துப் புசிப்பவ னிடத்திலும்
ஐக்கியானுசந்தான மடைந்து சம திருஷ்டி யடைந்திருப்
பார்கள். 18

ஐவெஹவெதஜி-தஸுமெ-^ஸயெஷாம் ஸாஜே
ஷ்விதம் ஶநம் | நிஜெ-^வஷாம் ஹிஸஜிம் ஶ்ருஷ்ண-தஸுஸு ஶ்ருஷ்ண
ணி தெஷ்விதாம் ||

இஹைவதைர்ஜிதஸ்ஸ்வர்கோ யேஷாம் ஸாம்யேஸ்த்திதம்மநஃ |
நிர்த்தோஷம்ஹிஸமம்ப்ராஹ்மதஸ்மாத்ப்ராஹ்மண்தேஸ்த்திதாம் ||

யாவனுடைய அந்தக்கரணங்கள் எல்லாவற்றிலும் சம
திருஷ்டிக்கின்றனவோ, அவனால் இந்த ஜனனத்திலேயே
மோகனம் அடையக்கூடும். எந்தக் காரணத்தினால் பரஹ்
பிரஹ்மம் ஏகமாய்த் தோஷ ரகிதமா யிருக்குமோ அந்தக்
காரணத்தாற் சம திருஷ்டி யுடையவர்கள் பரப்பிரஹ்மத்தி
லிருப்பவர்க ளாவர்.

19

நபுஹுஷெசு வியம்பாஸு நொஹிஜெசு பூ
ஷுஷாஹிபுஷு | ஸ்ரீராமஹிஸி-ஹொ ஸ்ரஹிஷு ஸ்ர
ஹிஸிபுஷு ||

நப்ரஹ்ருஷ்யேத்ப்ரியம்ப்ராப்ய நோத்விஜேத்ப்ராப்யசாப்ரியம் |
ஸ்திரபுத்திரஸம்ஸுடோ ப்ரஹ்மவித் ப்ரஹ்மணஸ்திதஃ ||

பரப்பிரமத்தி : லிருக்கிற பிரஹ்ம வித்து பிரமையை
விடுத்து ஸ்திர புத்தி யுடையவனாய்ச் சுக மடையுங்கால்
சந்தோஷியாமலும், துக்க மடையுங்கால் வருந்தாமலும்
இருப்பான்.

20

பாஹ்யஸ்பர்ஸே ஷ்வஸக்தாத்மா விந்தத்யூத்மநியத் ஸுகம் ||
ஸப்ரஹ்மயோகயுத்தாத்மா ஸுகமக்ஷயமஸ்துதே ||
ஸஸ்ய ஹபொமயுகூதா ஸுவ லக்ஷயஸூதெ ||

பாஹ்யஸ்பர்ஸே ஷ்வஸக்தாத்மா விந்தத்யூத்மநியத் ஸுகம் ||
ஸப்ரஹ்மயோகயுத்தாத்மா ஸுகமக்ஷயமஸ்துதே ||

விருப்பு மில்லாமலே இந்திரிய விஷயங்களில் எந்தச்
சுகத்தை யோகி யநுபவிப்பானோ அந்தச் சுகத்தையே பரப்
பிரமத்தினிடத்திலும் அவன் அநுபவிக்கிறான்.

21

யெஹிஸம்ஸுஸ-ஜாஹொமா டுஃவயொ நயவனவதெ 1
சூடினாவனம் கௌனெய நதெஷுரஜெதஸுயம் ॥

யேஹிஸம்ஸ்பர்ஸஜாபோகாஃ துஃகயோநய ஏவதே |
ஆத்யந்தவந்தஃ கௌந்தேய ந தேஷு-ரமதேபுதஃ ॥

அர்ச்சுனா! விஷயேந்திரியங்களா லுண்டாகுஞ் சுகங்
கள் ஆதியந்தங்ஙளை யுடையனவாதலின் அச் சுகங்கள் துக்
காதனமானவைகளென் றுணர்க. இதனாலேயே பெரியோர்
அவ் விஷய போகங்களில் விருப்படையார். 22

ஸகௌதிஹெவயஸௌஷு-ப்ராஹ்மீரவிஹோக்ஷணாக் 1
காஜிகௌயொஹ் வஹெ-ஸயுகுஸஸு-நரம் ॥

ஸக்நோதிஹவயஸ்ஸோடும் ப்ராக்ஸரீரவிமோக்ஷணத் |
தாமக்ரோதோத்பவம் வேகம் ஸயுக்தஸ்ஸஸு-நரம் ॥

எவன் இச் சரீரம் நீங்குதற்கு முன்னரே காமக்
குரோதாதிகளாற் பிறந்த ஆவேசத்தையும் ஜயிக்க வல்லவ
னவானே அவனே யோகி. அவனே பிரஹ்மானந்த சுகத்தை
யனுபவிக்க வல்லவன். 23

பொஃனாஸுஃபொஃனாராராஃ ஸுயானாஜெஃயா திரௌயஃ ।
ஸபொநீஸுஃஹநிவஃராணஃ ஸுஃஹஹஃதெதாயிமஹதி ॥

யோந்தஸ்ஸஃகோந்தராராம ஸ்த்ததாந்தர்ஜ்யோதிரௌயஃ ।
ஸயோகீப்ரஹ்மந்ர்வாணம் ப்ரஹ்மபூதோதிகச்சதி ॥

எவன் ஆத்மசுகனாய், ஆத்மராமனாய், ஞானசொருபி
யாய், உள்ளொளி யுடையவனாய் இருப்பனே அந்த யோகி
பரப்பிரம சொருபனாய் மோகூத்ததை யடைவான். 24

ஹ்ருதே ஸ்ரஹநிவ-ாண ஜேஷ்யம் க்ஷீணகல்மஷாஃ ।
 மிஹ்ருதே ஸ்ரஹநிவ-ாண ஜேஷ்யம் க்ஷீணகல்மஷாஃ ॥

லபந்தே ப்ரஹ்மந்ர்வாண ம்ருஷ்யம் க்ஷீணகல்மஷாஃ ।
 சிந்நத்வைதாயதாத்மாந ஸ்ஸர்வபூதஹிதேரதாஃ ॥

மகரிஷிகள் பாவ ரகிதர்களாய், திடசித்த முடையவர்களாய், இந்திரிய நிக்கிரக முடையவர்களாய்ச், சமஸ்த ஜீவகோடிகளுக்கும் செளக்கியஞ் செய்வதிலேயே விருப்புடையவர்களாய் மோக்ஷ மடைவார்கள். 25

காஜிக்ரஹ வியக்ரஹாநாம் யதீநாம் யதவெதஸாஸு ।
 சுலிதொஷ்ரஹநிவ-ாணாம் வத-தெவிஜிதாநாஸு ॥

காமக்ரோத வியுத்தாநாம் யதீநாம் யதசேதஸாம் ।
 அபிதோ ப்ரஹ்மந்ர்வாணம் வர்த்ததே விஜிதாத்மாநாம் ॥

ஜிதேந்திரியர்களாய், யதிகளாய், சத்திய சித்தமுடையவர்களாயுள்ள ஆத்மஞானிகள் மோக்ஷ சுகத்தை எவ்விடத்திலு மனுபவிப்பார்கள். 26

ஸுஸ-பாங்குக்ஷாபஹிஸ-பாஹ்யாஃ ஸுக்ஷு-ஸெஸுவா
தொஸு-ஸெவாஃ । பூராணாவா நளஸிளக்யக்ஷா நாலா
ஹொரவாஸிணள ॥

யதெந்நிய ஜெநாஸுஹி ஜெ-நிஜெ-பாக்ஷ பராயணஃ ।
விமதெஹா ஹபெக்யாயொ யஸஜாஜெகுவனவஸஃ ॥

ஸ்பர்ஸாங்க்ருத்வாபஹிர்பாஹ்யாம்ஸ்சக்ஷுஸ்சைவாந்தரேப்ருவோஃ ।
ப்ராணாபாநௌஸமௌக்ருத்வா நாஸாப்யந்தரசாரிணௌ ॥

யதேந்தரிய மநோபுத்திர் முநிர்மோக்ஷ பராயணஃ ।

விகதேச்சா பயக்ரோதோ யஸ்ஸதாமுக்த ஏவஸஃ ॥

எந்தப் புருடன், சப்த ஸ்பரிசாதி விஷயங்களை, இந்திரிய
வியாபாரங்களுக்கு அப்புறப்படுத்தி, பார்வையைப் புருவ
மத்தியில் நிறுத்தி, பிராண அபாண வாயுக்களை நாசிகாத்
துவாரங்களிற் சமமான உசுவாச நிசுவாசங்களாக்கி, இந்
திரியங்களையும் மனத்தையும் புத்தியையுஞ் சுவாதீனஞ்
செய்துகொண்டு, இச்சை பயம் குரோதங்களை வென்று
மோக்ஷவிருப்புடையனா யிருப்பானே அந்த மகா புருடனே
முக்த னாவானென் றறிவாயாக.

27-28

ஹோதாராம் யஜ்ஞ தபஸாம் ஸவ-ஹோக லஹஸாராடி ।
ஸஹ்ருதம் ஸர்வபுதாநாம் ஜ்ஞாத்வாமாம் ஸாந்திம்ருச்சதி ॥

போக்தாராம் யஜ்ஞ தபஸாம் ஸர்வலோக மஹேஸ்வரம் ।
ஸஹ்ருதம் ஸர்வபுதாநாம் ஜ்ஞாத்வாமாம் ஸாந்திம்ருச்சதி ॥

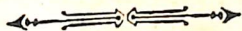
மகாபுருடன் என்னை, சமஸ்த யாகம் தவம் முதலிய
வற்றை யதுபவிப்பவ னென்றும், சர்வலோக நாயகனென்
றும், எல்லாச் சராசரபூதங்களுக்கு முபகாரி யென்று முண
ர்ந்து மோக்ஷத்தை யடைகிறான். 29

ஓம் தத்ஸத்.

இவ்வகையாக உபநிஷத்து ரூபமானதும், பாப்ரஹ்ம வித்தையான
ஸ்ரீ பகவத்கீதை யென்னும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ச்சன சம்வாத
ரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் கர்மசந்யாச யோக
மென்னும் ஐந்தாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஆறாவது அத்தியாயம்

ஆத்ம சம்யம யோகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

சுநாஸ்திதஃ சுஃ-ஹமஃ காப-ஃ சுஃ-சுரோதிதஃ ।
ஸ ஸஹ்யாவீ உ யொதீஉ ந நிரதிந-ஹாக்ரீயஃ ॥

அநாஸ்திதஃ கர்மபலம் கார்யம் கர்மகரோதிதஃ ।
ஸ ஸந்ந்யாவீ ச யோகே ந நிரக்திர்நசாக்ரீயஃ ॥

எவன் கருமபலனை விரும்பாமல் செய்யத்தக்க கரு
மங்களைச் செய்கின்றானோ, அவன் கரும பரித்தியாகஞ்

செய்த சந்நியாசியும், சித்தசுத்தி யடைந்த யோகியும்
ஆவான். அவன் யோகசாஸ்திரசம்மதமாக அக்கினிஹோத்
திர தானாதி சுருமங்களை விடுத்த யோகியைக்காட்டினுஞ்
சிறந்தவன்.

1

யம்ஸஸ்ராயஸிதிபூஹு யெ-பாமுதம் விஜ்ஜி வாணவ ।
நஹுஸ நுஜ்ஜ ஸங்கஸுர யெபாஜீ ஹவ திக்ஷுந ॥

யம்ஸந்யாஸமிதிப்ராஹுர் யோகந்தம் வித்தி பாண்டவ ।
நஹ்யஸந்யஸ்த ஸங்கல்போ யோகீ பவதிகஸ்சந ॥

அர்ச்சுனா! சந்நியாசமென்று எதனைச் சொல்கின்றன
ரோ அதனையே சுருமயோகமென் றுணர்வாயாக. சங்கற்
பத் தியாகஞ் செய்யாதவன் யோகி யாகான்.

2

எப்போது சப்தாதி விஷயங்களிலும், நித்திய நைமித்
தியாதி கருமங்களிலும் விருப்பில்லாதிருப்பானே; அப்
போது எல்லாச் சங்கற்பங்களையும் பரித்தியாகஞ் செய்தவ
னாய் ஞான மடைந்தவனென்று சொல்லப்படுவான். 4

உஃரொஹிதநாதாநஃ நாதாந லவஸாஹியௌ ।

சூரெதவஹிதநாஸநுராஹெதவஸிபுராநஃ ॥

உத்தரேதாத்மநாத்மாநம் நாத்மாந மவஸாதயேத் ।

ஆத்மைவஹ்யாத்மநோபந்து ராத்மைவரிபுராத்மநஃ ॥

புருடன் தன்னைத் தன் மனதாலேயே காத்துக்கொள்
ளல்வேண்டும். தன்னைத்தான் கெடுத்துக்கொள்ளல் கூடாது.
தனக்குத் தன் மனதே பந்து; அதுவே சத்துருவுமாகும். 5

வநுநாராதாது நலுஸு பெநாநெதுவாது நாஜிதம் |
 சுநாது நலு ஸுநுக்ஷ வநெதாநெதுவ ஸுநு
 வசு ||

பந்துராத்மாத்மநஸ்தஸ்ய யேநாத்மைவாத்மநாஜிதம் |
 அநாத்மநஸ்து ஸத்ருத்வே வர்தேதாத்மைவஸத்ருவத் ||

எவன் தன் மனதால் தேக இந்திரியாதி சமூகங்களை
 யழிப்பானோ, அவன் தன் மனதிற்கு உபகாரியாவான்
 அந்த இந்திரிய நிக்கிரக மில்லாதவனுக்கு அந்த மனமே சத்
 துருவாயிருக்கும். 6

ஜிதாதுநம் ப்ரஸானஸு வரஜாதா ஸஜாஹிதம் |
 ஸீதொஷ ஸுஷுஃஷெஷு தயாஜி நாவஜி நயொம் |

ஜிதாத்மநஃ ப்ரஸாந்தஸ்ய பரமாத்மா ஸமாஹிதஃ |

ஸீதோஷ்ண ஸுகதுஃகேஷு ததா மாநாவமாத்யோஃ ||

ஜிதேந்திரியனாய், உபசாந்தி யடைந்தவனாய், பரமாத்ம
சொருபனாய், சீதோஷ்ணாங்கங்களிலும் சுகதுக்கங்களிலும்
மானாபிமானங்களிலும் சமசித்த முடையவனாய்ச் சுகித்
திருப்பான் (ஞானி).

7

ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநத்யுஷாந்ஜா க்ருவஸ்ய விஜிதேந்திரியம் |
யுஷத ஹத்யுஷ்யதெ யொதீ ஸஜிவொஷ்டாஸ்காஹநம் ||

ஜ்ஞாந விஜ்ஞாநத்ருப்தாத்மா கூதுஸ்தோ விஜிதேந்திரியரஃ |
யுக்த இத்யுச்யதே யோகீ ஸமலோஷ்டாஸம் காஞ்சநஃ ||

சாஸ்திரீய ஞானத்தாலும் அநுபவ ஞானத்தாலும்
திருப்தியான மனமுடையவன் சமதிருஷ்டி யுடையவனாய்

இந்திரியநிக்கிரக மடைந்து; மண்கட்டி, கல், பொன் முத
லியவற்றில் சமபுத்தி யடைந்த யோகியாயிருப்பவன் ஆத்
மாநுபவ ஞானியென்று சொல்லப்படுவான். 8

ஸுஹுஷித்ரா஽ய-ஃஜாஸீந ஸ்யஸ்ததேவ்யபந் துஷு ||
ஸாயுஷ்விலவாபெஷு ஸஸுஷிவி-ஃஸரிஷு தெ ||

ஸுஹுருந்மித்ரார்யுதாஸீந மத்யஸ்ததேவ்யபந் துஷு |
ஸாதுஷ்வபிசபாபேஷு ஸமபுத்திர் விஸிஷ்யதே ||

உபகாரிகள், சிநேகிதர்கள், சத்துருக்கள், உதாசீனர்
கள், மத்தியஸ்தர்கள், விரோதிகள், பந்துக்கள், சந்புருடர்
கள், பாபாத்மாக்கள் முதலிய எல்லோரிடத்திலும் சம
புத்தியுடையான் போகாருட சிரேஷ்டனென்று சொல்
ஸப்படுவான். 9

யொநீயுஜ்த ஸதத ரோதீநம் ரஹஸிஸிதம் ।

வனகாகீயதவிதூதீந நிராஸீரபரிமுஹம் ॥

யோகேயுஞ்ஜீத ஸதத மாத்மாநம் ரஹஸிஸிதம் ।

ஏகாகீயதசித்தாத்மா நிராஸீரபரிக்கஹம் ॥

ஆத்மதியான மடைந்த யோகி, சலன மில்லாத மன முந் தேகமு மடைந்து, விருப்பற்று, பரிக்கிரக சூனியனாய் ஏகனாய், அந்தரங்கமானவிடத்தில் வசித்து மனதை நிக்கிரகிக்கவேண்டும்.

10

ஸுஹளஷெஸெ ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்த்திர மாஸநமாத்மநம் ।

நாத்யுஹிதம்நாதிநீஹம் ஹெவாஜிநகூஸொதரபு ॥

ஸுஹளதேஸே ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்த்திர மாஸநமாத்மநம் ।

நாத்யுச்சரிதம்நாதிநீசம் சேலாஜிநகூஸோத்தரம் ॥

மிக்க வுயர்வில்லாமலும் மிக்க தாழ்வில்லாமலும் பரி
சுத்தமான சம நிலத்தில் முதலில் தருப்பாசனமும், பின்
னர் கிருஷ்ணாசனமும், மேலே வஸ்திராசனமும் இடவேண்
டும்.

11

சு - வது அத்தியாயம்.

தனெஞ்ஞாநம் ஸ்ரீநம ஸ்ரீகா யதவிதேந் தந்நிய க்ரியம் ।
உபவிஸ்யாஸநே யஞ்ஞயா த்யோகமா த்மவிஸுத்தயே ॥

தத்ரைகாக்ரம் மநஃ க்ருத்வா யதசித்தேந் த்நிய க்ரியம் ।
உபவிஸ்யாஸநே யஞ்ஞயா த்யோகமா த்மவிஸுத்தயே ॥

பின்னர் ஆப் பீடத்தில் ஸ்திரமாக விருந்து, மனதைத்
திடமாக நிறுத்தி, இந்திரிய வியாபாரங்களை நிக்கிரகித்து,
யோகாப்பியாசஞ் செய்வோன் சித்தசுத்தி காரணமாக
யோகத்தை யாரம்பிக்கவேண்டும்.

12

175

X ஸம் காயஸிரோக்ரீவம் யாரயனவனம்ஸ்திரம் ।

ஸம்ப்ரேக்ஷநாவிகாக்ரம் ஸ்வம் திஸஸ்சாநவலோகயந் ॥

ஸம் காயஸிரோக்ரீவம் தாரயந்சலம்ஸ்திரம் ।

ஸம்ப்ரேக்ஷநாவிகாக்ரம் ஸ்வம் திஸஸ்சாநவலோகயந் ॥

தன் சரீரத்தையும் கழுத்தையும் சிர்சையும் செவ்வையாக நிறுத்தி, திடபுத்தியுடையவனாய்; திக்குகளைப் பாராமல், தன் முனை மூக்கின்மேல் திருஷ்டியை நிறுத்தவேண்டும்.

13

புஷாநாஜீ விமதஹ் ஸுஹ்வாரிவ தெஷிதம் ।

நஸ்யயிஷிதோ யஸ்தசூஸீதஜீவநம் ॥

புஷாந்தாத்மா விகதயீர் ப்ருஹ்மசாரிவ தேஸ்தித்திதம் ।

மநஸ் ஸம்யமயமச்சித்தோ யுக்த ஆஸீதமத்பரம் ॥

சாந்த மனதுடன் நிர்ப்பயனாய், பிரமசரிய விரத முடையனாய், மனதைத் திடஞ்செய்து, என்னிடத்திலேயே நிறுத்தி, என்னையே சிறந்த பொருளாக எண்ணியிருக்க வேண்டும்.

14

யுஞ்ஜநேவம் ஸதார்த்தாநம் யொநீநியதஜாநஸஃ ।

ஸான்கிம் நிவ-ராணபரஜாம் ஜேதம்ஸாஸ்யிமஹதி ॥

யுஞ்ஜநேவம் ஸதார்த்தமாநம் யோகீ நியதமாநஸ : ।

ஸாந்திம் நிர்வாண பரமாம் மத்ஸம்ஸ்த்தாமதிகச்சதி ॥

இவ்வாறு நிச்சயித்த மனமுடைய யோகி, தன் மனதை எப்போதுஞ் சுவாதீனஞ் செய்துகொண்டவனாகி, சர்வோத்கிருஷ்டமாய் என் சுவாதீனமா யிருக்கும் மோக்ஷ சுகத்தை யடைவான்,

15

நா து_நத_நயொ_நமாவ_ந ந_நவகா_நதி_நந_நத_ந
ந_நவா_நதி_நஸ_நப_நஸீ_நய_நஸி_ந ஜா_நமு_நதா_நநெ_நந_நவ_நவா_நஜ_நந_ந ||

நாத்யஸ்நதஸ்துயோகோஸ்தி நசைகாந்தமநஸ்நதஃ |
ந சாதிஸ்வப்நஸீலஸ்ய ஜாக்ரதோநைவசார்ஜுந ||

அர்ச்சுனா! இந்த யோகம் மிக்க போஜன முண்போ
னுக்கும், குறைந்த போஜன முண்போனுக்கும், மிக்க நித்தி
ரை யுடையோனுக்கும், நித்திரை யற்றவனுக்குங் கை
கூடாது.

யுத்தாஹாரவிஹாரஸு யுத்தவெஷ்டஸுக்ஷிப்தஸு ।
 யுத்தஸுபாவவெஹாயஸு யொமொவதிஷுஃபஹா ॥

யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்ய கர்மஸு |
யுக்தஸ்வப்நாவபோதஸ்ய யோகோபவதி துகேஹா ||

துக்கத்தை யொழிக்கத்தக்க இந்த யோகம்: மித போ
 ஜனம்-மித சஞ்சாரம்-மித கருமம்-மித நித்திரை-மிதமாக
 விழித்தல் ஆகியவற்றை யுடையவனுக்குப் பிராப்தியாகும்.

யஜா விநியதம் விதூஜாதேந்யுவாவநிஷுதே ।

நிஸ்யவஸுவக்ஷாஜெஷ்யா யுஷதஹத்யுஷுதேததா ॥

யஜா விநியதம் சித்த மாத்மந்யேவாவதிஷ்டதே ।

நிஸ்ப்ருஹஸ்ஸர்வகாமேப்யோ டக்தஇத்யுச்யதே ததா ॥

எப்போது மனதைச் சுவாதீனஞ் செய்துகொண்டு பர
 மாத்மாது சந்தானஞ் செய்கின்றானே அப்போது நிஷ்
 காமியனான யோகனென்று சொல்லப்படுவான். 18

யயாஜீஷொ நிவாதஸூ நெம்மெதாஸொவஜிஸ்யதா ।

யொமீநெராயதவிதூஷ்ய யுஜெதாயொமஜாதூநம் ॥

யதாதீபோ நிவாதஸ்த்தோ நேங்கதேஸோபமாஸ்த்ருதா |
யோகிநோ யதசித்தஸ்ய யுஞ்ஜதோ யோகமாத்மநஃ ||

மனோ நிக்கிரக மடைந்து ஆத்மயோகஞ் செய்யும் யோ
கிக்கு, காற்று இல்லாவிடத்து அசையாதிருக்கும் தீபமே
உபமானமாகும். 19

யதௌவாஸிதவிதூ நிரூஃ யொமஸெவயா |
யதௌவாஸிதநாதூநம் பஸூனாதூநிதூஷிதி ||

யத்ரோபரமதேசித்தம் நிருத்தம் யோகஸேவயா |
யத்ரஸைவாத்மநாத்மாநம் பஸ்யந்நாத்மசிதூஷ்யதி ||

எந்த அவஸ்தையில் மனமானது யோகாநுஷ்டானத்
தால் நிக்கிரகிக்கப்பட்டுச் சாந்தியை யடையுமோ, எந்த

அவஸ்தையில் மனதில் பரமாத்மாவைத் தரிசித்துத் தன்
 னிடத்திலேயே ஆனந்த மடையுமோ, 20

ஸுவோதிகூயத ஸுஹி ஸாஹி கீதிரியடி ।

வெதியுத்தெவ்வாயம் ஸ்ரீதஸ்வதிதகைதம் ||

ஸுகமாத்யந் திகம்யத்தத்புத்தி க்ரஹ்ய மதீந்த்ரியம் |

வேத்தியத்ரநசைவாயம் ஸ்த்திதஸ்ஸலதிதத்வத் ||

எந்த அவஸ்தையில் இந்திரியங்களுக்கும் கோசர
மாகாது புத்தி கிரஹ்யமான பிரமாநந்தத்தை யநுபவிக்கு
மோ, எந்த அவஸ்தையில் தத்வசொரூப பிரமாநந்தாநு
பவத்தினின்று சலிக்கமாட்டானோ,

பயனா லாவாய் லுஹம் சிந்யெ நநாயிகந்ததம் ।

யவநிநுஷிதெ தா நடிஃவெந மாராணாவிவிவாஸுதெ ॥

யம்லப்த்வாசாபரம் லாபம் மந்யதேநாதிகம்தத : |
யஸ்மிந்ஸத்திதேநாநதுக்வேந குருணாவிசால்யதே ||

எந்த லாபத்தை யடைந்து அதைக் காட்டினும் வேறு
லாபத்தை யபேக்ஷியானோ, எந்த லாபத்தை யடைந்த
பின்பு பெரிய துக்கம் வந்தாலும் மனஞ் சலியாதோ, 22

தம் விஜ்ஞாஜுஃவ ஸன்யொம வியொமன்யொமஸம்ஜிதஸு ।
ஸநிஸுயெநயொக்ஷவெஜா யொமொநிவிஹ்ணவெதஸா ॥

தம் வித்யாத் துக்க ஸம்யோக வியோக யோகம் ஸம்ஜ்ஞிதம் |
ஸநிஸ்சயேநயோக்தவ்யோ யோகோ நிர்விண்ணசேதஸா ||

அப்படிப்பட்ட பூர்வோக்தமான அவஸ்தை துக்கத்
திற் குட்படாதது. அதனை யோகமென்று தெரிந்துகொள்ள
வேண்டும். அந்த யோகத்தைச் சந்தித்தாஷ்டமில்லாத மனதி

னாலும், துங்கத்திற்கு உட்படாத மனதினாலும் அப்படியசிக்க
வேண்டும். 23

ஸங்கு வுலவாநு கூலோ ஸுகூஸவ-நா நஸஷதம் ।
உநஸெவெந்ரீயமுரீம் விநியஸிஸைகைதம் ॥

ஸங்கல்ப ப்ரபவாந் காமாம் ஸ்த்யக்த்வா ஸர்வாநஸேஷத : ।
மநஸைவேந்த்ரியக்ராமம் விநியம்யஸமந்தத : ॥

சங்கற்பமாத்நிரையா லுண்டான கோரிக்கைகளைத்
திடமான மனதால் முதலற விடுத்து, இந்திரிய வியாபாரத்
தை நிக்கிரகித்து யோகாரம்பஞ் செய்யவேண்டும். 24

ஸநெநஸுநெநாஸவாஸெஜ்ஜுயுதிமுஹீதயா ।
சுதஸம்ஸுநம் கூகூவா நகிந்திதவிவிசெயசு ॥

ஸரஸ்ஸரஸ்ருபாமேத்புத்யாத்ருதிக்ருவீத்யா |
ஆத்மஸம்ஸ்த்தம்மநஃ க்ருத்வா நகிஞ்சிதபிசிந்தயேத் ||

திடமான புத்தியால் மனதை ஆன்மாவிற் பிரவேசிக்
கச் செய்து, மெல்ல மெல்ல உபரதி யடையவேண்டும். அப்
படிச் செய்வதில் இதர சிந்தை கூடாது. 25

யதொ யதொ நிஸூரதி ஶநஸூங்மய ஶ்லோரடி |
ததஸூதொநியபெஜேத ஞாதுநெநுவவஸம்நபெசு ||

யதோ யதோ நிஸ்சரதி மநஸ்சஞ்சல மஸ்த்திரம் |
ததஸ்ததோநியம்யைத தாத்மந்யேவவஸம்நயேத் ||

சஞ்சலமாய் அஸ்திரமான மனம் எவ்வெவ் விடயங்க
ளில் சஞ்சரிக்குமோ, அவ்வவ் விடயங்களினின்று அம் மன
தைத் தடுத்து ஆன்மாவினிடத்தி லிருக்குமாறு, தன் சுவா
தீனஞ் செய்துகொள்ள வேண்டும். 26

புரான்தே நஸுஹெநம் யொகிநம் ஸுவஸிஸ்தஸி : 30
உவெதிஸானாஜஸம் ஸுஹஸிஸ்தஸிஸுஷி ||

புரான்தமநஸம்ஹேநம் யோகிநம் ஸுகமுத்தமம் |
உபைதிஸான்தரஜஸம் ப்ரஹ்மபூதமகல்மஷம் ||

சாந்தி யடைந்த மனமும், கழீணித்த ரஜோகுணமு
மடைந்து, ஜீவன்முத்தனாய், பாப ரஹிதனான யோகியை,
உத்தமமான பிரமாநந்தமானது தனக்குத்தானே வந்தடை
யும். 27

யுஹஸிஸ்தஸிஸுஷி :
ஸுவெநஸுஹஸிஸ்தஸிஸுஷிஸுஷி ||

யுஞ்ஜந்நேவம் ஸதாத்மாநம் யோகிஸிஸ்த கல்மஷம் |
ஸுகேநப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஸ மத்யந்தம் ஸுகமஸ்துதே ||

மேற்கூறிய வகையாகச் சர்வ காலத்திலும் மனதை
நிறுத்திப் பாவ ரஹிதனான யோகி, அனாபாசமாகப் பிரஹ்
மாநந்தத்தை உபுபவிக்கின்றான். 28

ஸவ-ஓ-ஹி-தஸ்யூ-தா-நம் ஸய-ஓ-ஹி-தா-நி-வா-த-நி ।
ஔ-ஹி-த-யொ-ம-ய-ஹி-த-நா-ஸ-வ-ஓ-ஹி-த-நம் ॥

ஸர்வபூதஸ்த்தமாத்மாநம் ஸர்வபூதாநிசாத்மநி ।
ஔ-ஹி-த-யொ-ம-ய-ஹி-த-நா-ஸ-வ-ஓ-ஹி-த-நம் ॥

சமஷ்ட பூதங்களிலும் சம திருஷ்டி யுடையவன் :
யோகத்திரான முடையவனாய்த், தன்னை எல்லாப் பூதங்களி
லும், தன்னில் எல்லாப் பூதங்களையுங் காண்கின்றான். 29

யொ-ஹி-த-யொ-ம-ய-ஹி-த-நா-ஸ-வ-ஓ-ஹி-த-நம் ।
தஸ்யூ-ஹம் ந-பு-ண-ஸ்யூ-ஹி-த-நம் ॥

யோமாம் பஸ்யதிஸர்வத்ர ஸர்வஞ்ச மயிபஸ்யதி |
தஸ்யாஹம் நப்ரணஸ்யாமி ஸசக்மநப்ரணஸ்யதி ||

எவன் என்னைச் சமஸ்த பூதங்களிலும், என்னில்
சமஸ்த பூதங்களையும் பார்க்கின்றானோ, அவனுக்கு நானும்,
எனக்கு அவனும் பிரத்தியக்ஷ ஸ்வரூபிகளா யிருப்போம்.
ஸவ-ஹ-ஓ-தஸ்யி-த-யொர்ஹி-ஹ-ஜ-த-யுக-ஸ-போஷி-தம் |
ஸவ-ஹ-யாவ-த-ஹி-நாவி-ஸ-யொஹீ-யி-வ-த-ஹ-த ||

ஸர்வபூதஸ்த்திதம்யோமாம் பஜத்யேகத்வமாஸ்த்திதம் |
ஸர்வதாவர்த்தமாநோபி ஸ யோகீ மயிவர்த்ததே ||

எந்த யோகி அத்துவிதனாப், சர்வ பூதங்களிலும் என்
னைச் சேவிக்கின்றானோ அந்த யோகி, அநேக விதமாக வர்த்
திக்கின்றவனானும், என்னிடத்தே அவன் வர்த்திக்கின்
றான்,

சூதளவஜெந ஸவக்ரு ஸஃ பஸுதியொ஽ஜக்ருந ।
ஸஃவம் வாயதிவாதுஃவம் ஸ பொநீ வரஜோஜிதம் ॥

ஆத்மௌபம்யேந ஸர்வத்ர ஸமம் பஸ்யதி யோர்ஜுந ।
ஸஃகம் வாயதிவாதுக்கம் ஸ யோகீ பரமோமதம் ॥

அர்ச்சுனா! எவன் சர்வபூத சுகதுக்கங்களைத் தன் சுக
துக்கங்களாகப் பாவித்திருக்கின்றானோ, அந்த யோகி எனக்
குச் சம்மதமான பரம சிரேஷ்டனென் றறிவாயாக.” 32

அர்ச்சுனன் வாக்கியம்

யொய்யொமஸ்யாபொகூ ஸாரஜெந ஸஃஸஃகிந ।
வனதஸ்யா஽ஹம் நபஸ்யாஜி வனவஸ்யா஽ஹம் திஃஸ்யிராடி ॥

யோயம்யோகஸ்த்வயாப்ரோக்தஸ்ஸாம்யேந மதுஸூதந ।
ஏதஸ்யாஹம் நபஸ்யாமி சஞ்சலத்வாத்ஸத்திதிம்ஸ்திராம் ॥ 33 ॥

“மதுகுதனா! நீ கூறிய சமத்துவ மென்னும் யோகம்
 அசாத்தியமானதா யிருக்கின்றது. மனம் சஞ்சலமான
 தாகையால், இந்த யோகத்தின் உறுதியான ஸ்திதி இன்ன
 தென் றெனக்குத் தெரியவில்லை. 33

வஹுஃ ஹி மநஃ க்ருஷ்ண ப்ரமாதிபலவத்ருடம் ।

தஸ்யாஹம் நிஹுஹம் மந்யே வாயோரிவ ஸுதுஷ்கரம் ॥

சஞ்சலம் ஹி மநஃ க்ருஷ்ண ப்ரமாதிபலவத்ருடம் ।

தஸ்யாஹம் நிஹுஹம் மந்யே வாயோரிவ ஸுதுஷ்கரம் ॥

கிருஷ்ணா! மனமானது சஞ்சலமானதும், சோபிக்கச்
 செய்வதும், நிக்கிரகிக்கச் சாத்தியமில்லாததும், திடமானது
 மா யிருக்கின்றது. வாயுவைச் சுவாதீனஞ் செய்த லெவ்
 வளவு கடினமோ மனதைச் சுவாதீனஞ் செய்வதும் அவ்
 வளவு கடினமாயிருக்கு மென்று நம்புகின்றேன்.” 34

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

சுஸம்ஸயம் ஹோஸாஹோ ஜெநா ஐநி-ஹம் உயு |

சுஸ்யாவெஸநதம் சுளஞெய வெவராஜெணமஜுஹுதெ ||

அஸம்ஸயம் மஹாபாஹோ மனோ தூந்க்ரஹஞ் சலம் |
அப்யாஸேநது கௌந்தேய வைராக்யேணசக்ருஹ்யதே ||

“அர்ச்சுனா! மனம் சஞ்சலமானதும் நிக்கிரகிக்கச்
சாத்தியமல்லாததும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அவ்வா
றிருப்பினும், ஆத்மாநுசந்தானாப்பியாசத்தாலும், வைராக்
கியத்தாலும், அப்படிப்பட்ட மனதைச் சுவாதீனஞ் செய்து
கொள்ளவேண்டும்.

35

சுஸம்ஸதாஜீநாயொமொ ஐஷ்வராவ ஐதி ஜே ஜிதிஃ |

வஸ்யாஜீநாதம் யததா ஸ்க்யாவாஷுஜுவாயதம் ||

ஸ்ரீ பகவத்குதை

அஸ்மயதாத்மநாயோகோ துஷ்ப்ராப இதி மே மதி: |

வஸ்யாத்மநாது யததா ஸக்யோவாப்து முபாயத: ||

சித்த சுவாதீன மில்லாதவனுக்கு யோகம் அசாத்தியம்
சித்த சுவாதீன முடையவன் தக்க வுபாயத்தாற் பிரயத்த
னப்பட்டு யோகி யாவானென்பது என்னப்பிராயம்.” 36

அர்ச்சனன் வாக்கியம்

சுயதிஸ்ய ஐயொவெதொ யொமாலுவிதாலா நஸ: |

சுபாவ்யொமஸஸ்விஸ்தி காமததி க்ருஷ்ண மஹதி ||

அயதிஸ்ஸரத்தயோ பேதோ யோகாச்சலித மாநஸ: |

அப்ராப்ய யோகஸம்வித்திம் காங்கதிம் க்ருஷ்ண கச்சதி ||

“கிருஷ்ண ! யோகத்திற் சிரத்தையும், பிரயத்தனமும்
உண்டாயிருந்தும், நியமந் தவறி மனம் சஞ்சலமுற்றால்,

அவனுக்கு யோகபல மில்லாமற் போகின்றதல்லவா ? அவன்
கதி யாதாகின்றது ? 37

கூழிஞாஅய விழுஷ்ட ஸிஞாஅரிவ நஸூதி ।

சுருதிஷ்டா ஶீஹாஸாஶீஹா விஷீஞ்ஞா ஶ்ய ஶ்ஞாணஶீபயி||

கச்சிந்நோபய விப்ரஷ்ட ஸ்சிந்நாப்ர விவநஸ்யதி |

அப்ரதிஷ்ட்டோ மஹாபாஹோ விமூடோ ப்ரஹ்மணஃபதி ||

கிருஷ்ண! பரமாத்மா நுசந்தானஞ் செய்ப்பாத மூடன்
நிராசிரயனாய், கருமஞான மார்க்கங்களிரண்டிற்சூழ்ந்தும் பிரஷ்ட-
னாய்ச் சிதைந்து போன மேகத்தைப்போலக் கலைந்துபோகா-
திருப்பானா? என்ன?

வனதம் செ ஸம்ஸ்யம் சுருஷ ஹத ஹ-ஸ்யஸெஷதம் ।

கூடி நுண்ணுயிர்வாழ்வு உதா ந ஹிமவதி தெ ||

எதம் மே ஸம்ஸயம் க்ருஷ்ணச் சேத்துமர்ஹஸ்யஸேஷதஃ |
 த்வதந்யஸ்ஸம்ஸயஸ்யாஸ்யச் சேத்தா ந ஹ்யுபபத்யதே ||

கிருஷ்ணா ! எனக்குண்டான இச் சந்தேகத்தை அடியோடு களையவேண்டும். அதற்கு நீயே தக்கவன். இந்தச் சந்தேகத்தைப் போக்குவதற்கு உன்னையன்றி வேறொருவன் அகப்படான்.”

39

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்
 வாய்-நெவஹநாஸுத்ர விநாஸஸூஸ்யவிஜ்ஜெத |
 ந ஹி க்யாணக்ருத் கஸ்சித்தூர்கதிம் தாதமஹதி ||

பார்த்தனைவேஹநாமுத்ர விநாஸஸ்தஸ்யவித்யதே |
 ந ஹி கல்யாணக்ருத் கஸ்சித்தூர்கதிம் தாதகச்சதி ||

॥ பார்த்தனே ! அவ்வகைய யோகப் பிரஷ்டனுக்கு,
இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் நாச மில்லை. அப்
பனே ! நன்மை செய்தவன் ஒரு காலத்திற் கெட்டுப்
போகான். 40

பூர்வபுண்ணுகுதாங்லொகா நுஷிக்ஷாஸாஸூத்
ஸோஃ । ஸுஹீநாஸூதீதாஹெ யொமஸுஷ்டாஹி
ஜாயதே ॥

ப்ராப்யபுண்யக்ருதாந்லோகா நுஷித்வாஸாஸ்வதீஸ்ஸ்மாஃ ।
ஸுசீநாம் ஸ்ரீமதாம் கேஹே யோகப்ரஷ்டோபிஜாயதே ॥

யோகப் பிரஷ்டன் புண்ணியர்க ளடையும் உலகத்தை
யடைந்து, அநேக வருடங்கள் வசித்து, சதாசார சம்பன்
னர்களான தனவான்கள் வீட்டிற் பிறக்கின்றான். 41

சுயவா யொமிநா லேவ் கூடுவ லவ்தி யீதாம் ।
 ஸதஜி ஸுயலதாரம் யொகெஜநயஜீஜ்யஸு ॥

அதவா யோகிநா மேவ குலே பவதி தீமதாம் ।
 ஏதத்தி தூர்லபதரம் லோகே ஜந்மயதீத்ருஸம் ॥

அவ்வாறல்லாவிடின் அந்த யோகப்பிரஷ்டன், நிச்சய
 ஆத்மிக புத்தியுடைய யோகிகள் வமிசத்திற் பிறக்கின்றான்.
 இவ்வித ஜென்ம முண்டாவது உலகத்தில் அதிக தூர்பல
 மான தென் றறிவாயாக.

42

ததுதம் ஸுஜிஸ்யொமம் யவதெவளவ-தெதஹிகு ।
 யததெதததெதாலுய ஸஸ்ஸிஜள கூரூநநந ॥

தக்ரதம் புத்திஸம்யோகம் லபதேபௌர்வதைஹிகம் |
யததேசததோபூயஸ்ஸம்விக்ஞௌ குருநந்தந ||

அர்ச்சுனா! மேற்கூறிய வகையாய், யோகியர் குலத்
துதித்து, பூர்வஜன்மத்திற் சம்பாதித்த ஆத்மானாத்ம விவேக
ஞானத்தை யடைகின்றான். அதன்பின் ஞானசித்தி நிமித்த
மாக யத்தனப்படுகின்றான். 43

வஹுவஹாஸௌந தெநெநவ ஹியதெ ஹுவ
ஸௌவிஸஃ | விஜ்ஞாஸுரவிபொமஸு ஸஷஸு ஹாதி
வதஹெத ||

பூர்வாப்யாஸௌநதேநைவ ஹீயதே ஹ்யவஸோபிஸஃ |
ஜிஜ்ஞாஸுரபியோகஸ்ய ஸப்தப்ரஹ்மாதிவர்த்ததே || 44 ||

மேற்கூறிய யோகப்ரஷ்டன் சுவாதின மனமில்லாதவ
னாயினும், பூர்வ ஜன்ம அப்பியாசத்தினால் இந்திரிய விஷயங்
களினின்று நிவிர்த்திக்கப்பட்டவ னாகிறான். யோகஸ்வ
ரூபத்தை யறிய நிச்சயித்தவனும், வேதோக்த கருமானுஷ்
டான பலத்திற்கு அதிக்கிரமித்தவனென்றுணர்வாயாக. 44

புயதூ ஐதலாநஸு யொதீ ஸம்ஸுஜகிவிஷஃ ।
சுநேக ஜந் ஸம்ஸித ஸ்ததோயாதிபராங்கதி ॥

ப்ரயத்நா த்யதமாநஸ்து யோகீ ஸம்ஸுத்தகிஸ்பிஷஃ ।
அநேக ஜன்ம ஸம்ஸித்த ஸ்ததோயாதிபராங்கதிம் ॥

ஞானநிஷ்டன் பரப்ரஹ்ம ஐக்கியத்திற்குப் பிரயத்தி
னஞ் செய்பவனாய், பாவ விமுக்தனாய், அநேக ஜன்ம ஸம்ஸ

காரங்களாற் பரிசுத்தனாப்ப், பின்னர் சர்வோத்தமமான
மோகூத்தை யடைகின்றான். 45

தவஸ்பிரியாகொ யொநீ ஜ்ஞாநிஸ்யோவி ஜெதாயிகஃ ।
கஜி-ஸ்யஸ்யாகொ யொநீ தஸ்யாஸ்யோநீவவாஜ-ஃ ॥

தபஸ்விப்யோதிகோ யோகீ ஜ்ஞாநிப்யோபி மதோதிகஃ ।
கர்மிப்யஸ்சாதிகோ யோகீ தஸ்மாத்த்யோகீபவார்ஜ-ஃ ॥

அர்ச்சனா! யோகியானவன் தவசிகளைக் காட்டினும்,
சாஸ்திரார்த்த பண்டிதர்களைக் காட்டினும், கரும நிஷ்டர்க
ளைக் காட்டிலு மதிகன். அந்தக் காரணத்தால் நீ யோக
முடையவனாகப் பெறு. 46

யொநிநாஜிவி ஸவெ-ஷாஃ ஜ்ஞெத-நானாராதநா ।
ஸ்யவாவாங் ஹஜெத யொஜிஃ ஸஜெ யஸ்து தஜொ ஜெஃ ॥

யோகிநாமபி ஸர்வேஷாம் மத்கதேநாந்தராத்மநா |
ஸ்ரத்தாவாந் பஜதே யோமாம் ஸமே யுக்ததமோ மதஃ ||

எவன் விசுவாசமுற்று என்னை யாசிரயித்து மனதாற்
சேவிப்பானோ, அவனை எல்லா யோகிகளிலுஞ் சிறந்தவ
னென்பது என் மதம்.” 47

ஓம் தத்ஸத்.

இவ்வகையாக உபநிஷத்து ரூபமானதும், பரப்ரஹ்ம வித்தையான
ஸ்ரீ பகவத் கீதை யென்னும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ச்சன சம்வாத
ரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் ஆத்மசம்யம யோக
மென்னும் ஆராவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்தியாயம்

விஜ்ஞான யோகம்

—o—o—o—

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

உய்யாஸக்தேநாஃ பாயு-பொமம் யுஜ்யந்தேநாஸுயம் ।

சுஸம்ஸயம் ஸஜி-மூம் லாம் யயாஜதாஸ்யவிதஹுணம் ॥

மய்யாஸக்தமநாஃ பார்த்த யோகம் யுஞ்ஜந்தமதாஸ்ரயம் ।

அஸம்ஸயம் ஸமக்ரம் மாம் யதாஜ்ஞாஸ்யவிதச்ச்ருணு ॥

“பார்த்தனே ! என்னிடத்து மனதை நிறுத்தி, என்னை
யாச்சிரயித்து யோகாப்பியாசஞ் செய்க. பரிபூரணான
என்னைச் சந்தேகமின்றி எவ்வாறு னார்வை என்பதைச்
சொல்லுகின்றேன்.

1

ஜ்ஞாநம் தெஹம் ஸவிஜ்ஞாந மிதம் வக்ஷ்யாம்யஸேஷதஃ ।
யஜ்ஞாநாநஹலஹுபொநுக்ஷ ஜ்ஞாதவ்ய மவஸிஷ்யதே ॥

ஜ்ஞாநம் தெஹம் ஸவிஜ்ஞாந மிதம் வக்ஷ்யாம்யஸேஷதஃ ।
யத்ஜ்ஞாத்வானேஹபூயோநயத் ஜ்ஞாதவ்ய மவஸிஷ்யதே ॥

உனக்காக அநுபவ ஞானத்தோடு கூடின சாஸ்திரிய
ஞானத்தைச் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுகின்றேன். இந்த
ஞானத்தை யுணர்வாயாகில், அறியத்தக்க வேறு விஷய
மெதுவு மில்லாமற் போகும்.

2

உருஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு சுஸீடித திவிஜயே ।
யததா லீவி லிஜாநாம் சுஸீநூம்வெதிதக்வதம் ॥

மநுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு கஸ்சித்யததிவித்தயே ।
யததா மபி வித்தாநாம் கஸ்சிந்மாம் வேத்திதத்வதம் ॥

ஆயிரம் பெயர்களில் ஞான சித்திக்காக ஒருவ னெனத்
திப்பான்; அவ்வாறு எத்தனித்த சித்தர்களில் ஒருவனே
என்னை யதார்த்தமாக உணர்வான்.

ஹிரிநாவொநொ வாயுஃ வம் உநா ஸுஹி ரெவஹி
சுஹங்கார இதீயம் வெ லினா ப்ரக்யதிரஷ்யா ॥

பூமிராபோநலோ வாயுஃ கம் மநோ புத்தி ரேவச ।
அஹங்கார இதீயம் மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்ட்டதா ॥

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், மனம், புத்தி,
அகங்காரமென்று என் மாயை எட்டுப் பேதங்களா யிருக்
கின்றன. 4

சுவரொய ஶிதஸூந்ராம் ப்ரக்ருதிம் வித்திமேபராம் ।
ஜீவபூதாம் மஹாபாஹோ ய யேதம் தார்யதே ஜகத் ॥

அபரேய மிதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்திமேபராம் ।
ஜீவபூதாம் மஹாபாஹோ ய யேதம் தார்யதே ஜகத் ॥

அர்ச்சுனா ! மேற்கூறிய இவ்வகைய எனது மாயாசக்தி
நிக்ருஷ்டமானது. இதைக் காட்டினும் ஜீவ பூதமாய்ச்
சிறந்த பிரகிருதி வேறு ஒன்றுண்டென் றுணர்க. அதனா
லேயே இந்தப் பிரபஞ்சம் தரிக்கப்படுகிறது. 5

வனதஜெரா நீநி ஸ-ஓதாநி ஸவ-ஓாணீ து-ஓயாராய் ।

சுஹம் சுசுஷஸு ஜமதம் ப்ருஹவம் ப்ருஹயஜூயா ॥

ஏதத்யோ நீநி பூதாநி ஸர்வாணீ த்யுபதாரய ।

அஹம் க்ருதஸ்நஸ்ய ஜகதஃ ப்ரபவஃ ப்ரளயஸ்ததா ॥

இந்த ஜீவ பூதமான பரப்பிரகிருதிகைய எல்லாப் பூதங்
களுக்கும் காரணம் எனத் தெளிக. எல்லா ஜக முழுதிற்கும்
உற்பத்தி லய ஸ்தானமும் நானே ஆகும். 6

ஜேதஃ பராதாந் நாநுதிஹிஜிஷி யநஃஜய ।

ஜயி ஸவ-ஓஜிஷம் ப்ரோதம் ஸ-ஓதெ-ஓ ஜணீமணாஹவ ॥

மத்தஃ பரதரம் நாந்யத்கிஞ்சிதஸ்தி தநஞ்ஜய ।

மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸ-ஓத்ரே மணிக்ஷாஹவ ॥

தனஞ்சயா ! என்னைக் காட்டினும் அன்னிய காரியம்
வேறில்லை. இப் பிரபஞ்ச முழுதும் கயிற்றிற் கோத்த
இரத்தினங்கள் போல என்னிடத்திற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ரஸோஹஸு களஞ்சு ப்ரபாஸமி ஸஸிஸுர்யயோ :
யப்யோ : । ப்ரணவஸுஸ்வவேதேஷு ஸப்தஃ கே பௌருஷம் ந்ருஷு
ரஷு ந்ருஷு ॥

ரஸோஹமப்ஸு கௌந்தேய ப்ரபாஸமி ஸஸிஸுர்யயோ : ।
ப்ரணவஸுஸ்வவேதேஷு ஸப்தஃ கே பௌருஷம் ந்ருஷு ॥

அர்ச்சுனா ! ஜலத்தில் ரசமும், சூரிய சந்திராதியரில்
பிரகாசமும், வேதங்களிற் பிரணவமும், ஆகாயத்திற் சுத்த
மும், புகுஷர்களிற் பௌருஷமும் யானென்றறித

புண்ணொர் மனநீர் வுயிவொன்று தெஜஸூஷி விலாவஸை |

ஜீவநம் ஸவ-ஹ-தெஷு தபஸூஷி தபஸ்விஷு ||

புண்யோ கந்தஃ ப்ருதிவ்யாஞ்ச தேஜஸ்சாஸ்மி விபாவஸை |

ஜீவநம் ஸர்வபூதேஷு தபஸ்சாஸ்மி தபஸ்விஷு ||

பூமியில் சுகந்தமும், அக்கினியில் தேஜசும், பூதங்க
ளெல்லாவற்றிலும் ஆயுஷும், தவசிகளில் தவமும் நானென்
றறிக. 9

ஸீஜம் லோம் ஸவ-ஹ-தாநாம் விஜி வாய-ஹ-ஸநாதநம் |

புஷ்பிஸ-ஹ-ஜிதாஸி தெஜஸூஷி நாஸி ||

பீஜம் மாம் ஸர்வ பூதநாம் வித்தி பார்த்த ஸநாதநம் |

புத்திர்புத்திமதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம் ||

பார்த்தா ! சமஸ்த சராசர பூதங்களுக்கும் உற்பத்தி
காரணமான அனாதி பீஜமும், புத்திமான்களுக்குப் புத்தியும்,
தேஜோருடிகளுக்குத் தேஜசும் நானென்றறிக. 10

பைம் பைபைதாஸூஹம் காஹிராமவிவஜி-ஓதம் ।

யஜி-ஓவிருஜொ ஹி-ஓதஷு காஹிராஸூஹி ஹாதஷ-ஓஹ ॥

பலம் பலவதாஞ்சாஹம் காமராகவிவர்ஜிதம் ।

தர்மாவிருத்தோ பூதேஷு காமோஸ்மி பரதர்ஷப ॥

அர்ச்சுனா ! பலவான்களில் கர்மராகங்க ளில்லாத பல
மும், பிராணிகளில் தரும விருத்த மாகாத காமமும்
நானென்றறிக. 11

பெபெஹ ஸாதிசா ஹாவா ராஜஸாஸூஸூஸூ யெ ।

ஜந ஹவெதி நானிஜி ந க்ஷஹனெஷு தெயி ॥

யேசைவ ஸாத்திகா பாவா ராஜஸாஸ்தாமஸாஸ்யே |
மத்ம ஏவேதி தாந்வித்தி ந த்வஹந்தேஷு தே மயி ||

208

சத்வகுண ரூபங்களான சமதமாதிகள், ரஜோகுண
ரூபங்களான கர்வசந்தோஷாதிகள், தாமசகுண ரூபங்
களான சோகமோகாதிகள், என்னிடத்திற் தோன்றியவை
யென்றுணர்க. அவற்றிற்கு நான் சுவாதீனனன்று; அவை
எனக்குச் சுவாதீனமானவை.

12

திருவிமலாணையெலாவெ ரொலிஸுவலிடி ஜகக |
பொஹிநம் நாலிஜாநாதி பாபெலுஃ வரபெய்யம் ||

திரிபிரகுணமையர்பாவை ரேபிஸ்ஸர்வமிதஞ் ஜகத் |
மோஹிதம் நாபிஜாநாதி மாமேப்யஃ பரமவ்யயம் ||

மேற்கூறிய சத்துவ ரஜஸ் தமாதி குணவிகாரங்களால்
மோகமுதற் செய்த இந்த ஜெகத் முழுதும், விகாரரகித

பகவத்குணை

ஞான குணங்களைக் காட்டினும் பரஞான என்னை உணர
மாட்டாது. 13

செவ்வீசெழுந்தாமணியீ லீலாபாடிநாதியா ।
பாலேவ யெ புவடினெ லாபாலெதானாதி தெ ॥

தெவ்வீசெழுந்தாமணியீ மம மாயா துரத்யயா ।
மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம்தரந்திதே ॥

என்னிடந் தோன்றித் திரிகுணாத்மகமான என்
மாயையை ஒருவருங் கடக்கமாட்டார். எவர் என்னையே
சரணமடைவாரோ அவரே என் மாயையை யதிக்கிரமிக்க
வல்லவராவர். 14

ந லாஃ டிஷ்டிதிநா லீலாஃ புவடினெ நாராயலாஃ ।
லாபயாவஹுதஜ்ஞாநா சூஸுநா லாவலாஸிதாஃ ॥

நமாம் துஷ்க்ருதிநேர் மூடாஃ ப்ரபத்யந்தே நரர்தமாஃ |
மாயயாபஹ்ருதஜ்ஞாநா ஆஸுரம் பாவமாஸ்ரிதாஃ ||

பாவஞ் செய்தவர்களும், அவ்விவேகிகளும், அதமர்க
ளும் என் மாயையால் ஞானஞானியர்களாகி, அசுர சுபா
வத்தால் ஹிம்சாதி கருமங்களைச் செய்து, என்னைச் சர
ணடைவார்கள். 15

வதஸுவி-தா ஹஜெஹிஃ ஜநாஸு-க்யுதிநாஜ-புந |
சுதெ-பா ஜிஜ்ஞாஸு-ராய-பாயீ-ப ஜ்ஞாநீய ஹதஷ-ப ||

சதுர்விதா பஜந்தேமாம் ஜநாஸ்ஸுக்ருதிநோர்ஜுந |
ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸு-ரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீச பரதர்ஷப ||

அர்ச்சுனா! என்னை யாசிரயித்த புண்ணிய புருஷர்கள்,
நால்வகையா யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சோர வியாக்கிர

வியாதிகளாற் பீடிக்கப்பட்டவர்கள்; ஞானபேட்சை யுடை
யோர்கள், சகாமிகள், ஞானவான்கள். 16

தெஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்யயுக்த வாகவதிவி-ஸரிஷ்யதே ।
வியொ ஹிஜ்ஞாநிநொத்யய-ஹம் ஸ உஜிஷ்யம் ॥

தேஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்யயுக்த ஏகபக்திர்வீஸரிஷ்யதே ।
ப்ரியோஹிஜ்ஞாந்நோத்யர்த்த மஹம் ஸ ச மமப்ரியம் ॥

இந்நால் வகையரில் அசஞ்சல பக்தியுடைய ஆத்ம
ஞானி அனைவரிலுஞ் சிறந்தவன்; அவ்வகைய ஞானிக்கு
நான் மிகவும் பிரியமுடையவன்; அவன் எனக்கும் பிரிய
முடையவன். 17

உதாராஸவ-ஹவெத ஜ்ஞாநீ த்வொதூவ ஜெதம் ।
சுஷிதஸ ஹி யுக்தாதூவோவொநுதூவம் மதிம் ॥

உதாராஸ்ஸர்வ எவையே ஜ்ஞாநீத்வாந்மைவ மேமதம் |
ஆஸ்திதஸ்ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் கதம் ||

இந்நால் வகையோரும் உத்தமர்களே. ஆபினும் அவர்
களில் ஞானி நானே என்பது என் அபிப்பிராயம். ஏனெ
னில், அசஞ்சலமுடைய ஞானி என்னையே உத்தம கதியாக
நம்பினவன். 18

பஹுநாம் ஜநநாநி ஜநவாநாம் ப்ரபத்யதே |
வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லபஃ ||

பஹுநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம் ப்ரபத்யதே |
வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லபஃ ||

ஞானார்த்த சம்ஸ்காரங்களுடைய அநேக ஜனனங்க
ளெடுத்த பின்னர்; புருஷன் ஞானியாய், எல்லாம் வாசுதேவ

யோயோ யாம்யாம் ததும் பக்த ஸ்ரத்தயார்ச்சிது மிச்சதி |
தஸ்யதஸ்யாசலாம் ஸ்ரத்தாம் தாமேவவிததாம்யஹம் ||

எவனெவன் எவ்வெக் கோரிக்கைகளால் எவ்வெத்
தேவதைகளை பக்தி சிரத்தைகளோடு வந்திக்கின்றானோ,
அவனவனுக்கு அவ்வத் தேவதைகளில் சிரத்தை பக்திகளை
நானே ஸ்திரப்படுத்துகிறேன். 21

ஸதயா ஸ்ரஜயா யுக்த ஸுஸூர ராயநஜீஹதே |
வஹதேவ ததஃ காரோநு ஜெபெவ விஹிதாநு ஹிதாநு ||

ஸதயா ஸ்ரத்தயா யுக்த ஸ்தஸ்யா ராதநமீஹதே |
வபதேச ததஃ காமாந் மயைவ விஹிதாந் ஹிதாந் ||

அவ்வகைய புருடன் அப்படிப்பட்ட சிரத்தையால்,
அவ்வத் தேவதையை யாராதிக்கிறான். அவ்வத் தேவதைக

ளின் மூலமாக, என்னாலேயே கொடுக்கப்பட்ட அவனவ
னுடைய அபீஷ்டங்களை அவனவ னடைகின்றான். 22

சுவது ஹவனெஷாம் தஹவதுஹயெஸாம் ।
செவாநு செவயஜோ யானி ஶிக்ஷா யானி ஶாஸி ॥

அந்தவத்து பலந்தேஷாம் தத்பவத்யல்பமேதஸாம் ।
தேவாந் தேவயஜோ யாந்தி மத்பக்தா யாந்தி மாமபி ॥

அற்ப புத்தியுடைய புருஷனது கோரிக்கையின் பலன்
கள் நசிக்கத்தக்கவை. தேவதைகளைப் பூசிக்கிறவர்கள்
அவ்வத் தேவ ஸ்தானங்களை யடைகிறார்கள். என் பக்தர்க
ளென்னையே யடைகிறார்கள்.. 23

சுவது ஹவனெஷாம் தஹவதுஹயெஸாம் ।
வாஹவஜோ நனொ ஶாவ்யபிததுதஹம் ॥

அவ்யக்தம் வ்யக்திமாபந்நம் மந்யந்தே மாமபுத்தய |
பரம் பாவமஜாநந்தோ மமாவ்யயமநுத்தமம் ||

வியக்தமாகாத என்னை வியக்தமுடையவனாகப் புத்தி
யினர்கள் நினைக்கிறார்கள். என் சர்வோத்கர்ஷத் துவத்தை
யுணராதவர்கள் எனக்கு நாசமுண்டென்று நினைக்கிறார்கள்.

நாஹம் ப்ரகாஸஸ்வ-ஸ்ய பொமபாபா ஸபாவ்யதஃ |
ஃ-ஓஷொ஽யம் நாலிஜாநாதி ஹொகொ பாஜிஜிவ்யயம் ||

நாஹம் ப்ரகாஸஸ்வர்வஸ்ய யோகமாயா ஸமாவ்ருத |
மூடேயம் நாபிஜாநாதி லோகோ மாமஜமவ்யயம் ||

யோகமாயையால் மறைக்கப்பட்ட என்னை எவராலு
முணரப்படாதவ னென்றும், ஜன்மரகித னென்றும், நாச
ரகித னென்றும், மூடர்களறியமாட்டார்கள். 25

வெடிஹம் ஸஜீதாநி வத-ஹாநாநி வாஜ-ஹாந ।

ஹவிஷ்யாணி வ ஹ-ஹதாநி ஹாஹா வெடி நகஸ்யாந ।

வேதாஹம் ஸமஜீதாநி வர்த்தமாநாநி சார்ஜாந ।

பவிஷ்யாணி ச பூதாநி மாந்து வேத நகஸ்சந ॥

அர்ச்சனா ! முற்காலத் திருந்ததும், நிகழ்காலத்திலிருக்
கின்றதும், எதிர்காலத்தி லிருப்பதும் ஆகிய பிராணி
சமூகங்களை நானறிவேன்; ஆனாலும், என்னை யொருவரு
மறியார்.

26

ஹஹா வெடிஷஸஜீ-ஸக்யாந ஹநா ஹொஹைந ஹாநத ।

ஸவ-ஹ-ஹதாநி ஸஹொஹம் ஸஹொ-ஹாநி வராஹவ ॥

இச்சா த்வேஷஸமுத்தேந த்வந்த்வ மோஹேந பாரத ।

ஸர்வபூதாநி ஸம்மோஹம் ஸர்க்கேயாந்தி பாரதப ॥

அர்ச்சுனா! இந்த ஸ்தூல தேகத்தில் இச்சை துவேஷ முதலியவற்றைப் பிறந்த தொந்தர்பமான சுகதுக்கங்களின் மோகத்தால் சமஸ்த பிராணிகளும் ஜனன காலத்திலேயே அவிவேக மடைகிறார்கள். 27

யெஷாம் துனமதம் வாவம் ஜநாநாம் வுணுகுபிணாம் ।
தெ உம் உரொஹநிபி-கூா ஹஜனெ லாம் டிபுவருதாம் ॥

யேஷாம் தவந்தகதம் பாபம் ஜநாநாம் புண்யகர்மணாம் ।
தே த்வம் த்வமோஹநிர்முக்தா பஜந்தே மாம் த்ருடவ்ரதாம் ॥

சுகிர்த கருமங்களைச் செய்த புருஷர்கள், தமது பாவங்
கள் நசித்த பின்பு, தொந்த குணங்களான சுகதுக்கங்க
ளென்னும் அவிவேகத்தினின்றும் விமுக்தர்களாகி, சலிக்
காத நியமத்துடனென்னைச் சேவிப்பார்கள். 28

ஜராமரண மோக்ஷாய லோ லோஸித்ய தனியெ ।

தெ ஸ்ரஹ தவிஷுஃ க்ருக்ஷ ஸ்யோதம் கரீ-வாவிம ॥

ஜராமரண மோக்ஷாய மா மாஸ்ரித்ய தந்தியே ।

தே ப்ரஹ்ம தத்விதுஃ கிருத்ஸந மத்யாத்மம் கர்மசாகிலம் ॥

எவர் ஜெனன மரண ரகிதமான மோக்ஷாபேகைக்ஷ
யோடு என்னை யாச்சிரயித்து, அதற்கேற்ற பிரயத்தனஞ்
செய்வரோ அவர் ஜீவகோடிகளுக் கெல்லாம் அந்தர்க்கதமா
யிருக்கும் அந்தப் பரப்ரஹ்மத்தை சமஸ்த கருமங்களி
லுந் தெரிந்தவர்க ளாவார்கள். 29

ஸாயில-தாயி லெஷ்வம் லோம் ஸாயியஜ னு யெ விஷுஃ ।

பூயாணக்ஷாஸெஷி உ லோம் தெ விஷுய-க்ஷெதஸஃ ॥

ஸாதியூதாதி லைவம் மாம் ஸாதியஜ்ஞஞ்ச யே விது: |

ப்ரயாணகாலேபி ச மாம் தே விதுர்யுக்தசேதஸ: ||

அதிபூத அதிதெய்வதங்களோடும் அதியாகத்தோடும்
கூடியிருக்கு மென்னை எவர்க ளறிவார்களோ அவர்கள்
அந்திய காலத்திலும் அசஞ்சல மனமுடையவர்களாய்
என்னை யறிவார்கள்.

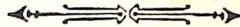
30

ஓம் தத்ஸத்.

இவ்வகையாக உபநிஷத்து ரூபமானதும், பரப்ரஹ்ம வித்தையான
ஸ்ரீ பகவத் கீதை யென்னும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ச்சன சம்வாத
ரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் விஜ்ஞாந யோக
மென்னும் ஏழாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்யாயம்

அக்ஷர பரப்ரஹ்ம யோகம்

அர்ச்சுனன் வாக்கியம்

கிம் தஜ ஹ கிரியா தம் கிம் கஜ-ஹ்ருஷாத்ஜம் ।
சுயிஹிதம் ஹ கிம் ஹ்ருதா கிரியைவ கிஹ்யதே ॥

கிம் தத்ப்ரஹ்ம கிமத்யாத்மம் கிம் கர்ம புருஷோத்தமம் ।
அதிபூதம் ச கிம் ப்ரோக்த மதிதைவம் கிமுச்யதே ॥

புருஷோத்தமா ! அப் பரப்ராஹ்ம மெத்தகையது ?
 ஆதியாத்மிகமென்று லென்னை ? கருமமென்பது யாது ?
 ஆதிபௌதிகமென்று எது சொல்லப்படுகிறது ? ஆதிதைவிக
 மென்று எதைச் சொல்வது ? 1

சுயியஜ்ஞஃ சுயம் கொழுது ஷெஹைஸிநுயஸுதிந ।
 ப்ரயாணகாலே ஹ சுதம் ஜ்ஞேயோஸி நியதாதுஃ ॥

அதியக்ஞஃ கதம் கோத்ர தேஹேஸ்மிந் மதுஸுதந ।
 ப்ரயாணகாலே ச கதம் ஜ்ஞேயோஸி நியதாத்மபிஃ॥

மதுசூதனா ! இச் சரீரத்தில் அதியஜ்ஞ னென்பவன்
 எவன் ? அவன் எப்படி யிருப்பவன் ? நிச்சல சித்தமுடைய
 வர்களால் நீ அவஸாந காலத்தில் எவ்வாறறியத் தக்கவன் ?
 எனக் கிவற்றை யெல்லாம் விவரமாகத் தெரிவிக்கவேண்டும்.”

புநீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

குகூர்ம் ஸ்ரஹபாஜம் ஸ்வாவொ஽ய்யாத்ஜுதே ।

ஹதவாவொஹ வகரொ விஸமஃ கஜீஹ்ஜிதஃ ॥

அகூரம் ப்ரஹ்மபரமம் ஸ்வபாவோத்யாத்மமுச்யதே ।

பூதபாவோத்பவகரோ விஸர்கஃ கர்மஸம்ஜ்ஜிதஃ ॥

“பரப்ரஹ்மம் நாச ரகிதமானது; அந்தப் பரப்ரஹ்
மத்தின் சுபாவமே அத்யாத்மகம். பிராணிகளின் உற்பத்தி
விருத்தி காரணங்களாகச் செய்யப்படுவது கரும மெனப்
படுவது. 3

சுயிஹதஃ குகரொ ஹவஃ ஸ்வாஹஸூயிஹெஹதஃ ।

சுயியஜொஹஹெஹவாஹு ஜெஹெ ஜெஹஸுதாஃ வர ॥

அதிபூதம் கூரோ பாவஃ புருஷஸ்சாதிதைவம் ।

அதியஜ்ஜோஹமேவாத்ர தேஹே தேஹப்ருதாம்வர ॥

அர்ச்சுனா ! அழியுஞ் சுபாவமுடைய எல்லாச் சரா
சரங்களும் அதிபூத மெனப்படும். அதிதெய்வ மென்றால்,
இரணியகருப்ப சொரூபம். பிராணிகளின் தேகங்களில்
அந்தரியாமியான அதிஎஜஞன் நானே யென்றறிக. 4

கனகாபொ உ ஜோஜேவ ஸூர நூகூ கஸெஹாரம் ।
யஃ ப்ரயாதி ஸ ஜீவாவம் யாதி நாஸ்த்யத்ர ஸம்ஸயஃ ॥

அந்தகாலே ச மாமேவ ஸ்மரந் முக்த்வா களேபரம் ।

யஃ ப்ரயாதி ஸ மத்பாவம் யாதி நாஸ்த்யத்ர ஸம்ஸயஃ ॥

எவன் மரணகாலத்தில் என்னையே ஸ்மரணை செய்து
சரீரத்தை விடுகின்றானோ, அவன் என்னை யடைகின்றான்.
இதற்குச் சிறிதுஞ் சந்தேக மில்லை. 5

யம் யம் வாவி ஸ்ராவ லாவம் துஜத்யுதெ கௌஸ்யம் |
தம் தௌவெதி கௌதெய ஸதா ததாவலாவிதம் ||

தஸூதவெஷு காவெஷு ஜாநுஸூர யுய்யு |
ஜ்யூவிததெநாஸுஜி ஜாவெவெஷுஸ்ய ஸம்ஸயம் ||

யம் யம் வாபி ஸ்மரந் பாவம் த்யஜத்யந்தே களேபரம் |
தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா தத்பாவபாவிதம் ||
தஸ்மாத்தஸர்வேஷு காலேஷு மாமநுஸ்மர யுத்யச |
மய்யர்ப்பிதமநோபுத்திர் மாமேவைத்யஸ்ய ஸம்ஸயம் ||

கௌந்தேயா! புருஷர்கள் எவ்வெத் தெய்வங்களை
நிச்சல சித்தத்துடன் மரணகாலத்தில் ஸ்மரித்துச் சரீ
ரத்தை விடுகின்றார்களோ அவர்கள் அவ்வத் தேவதை
சொருபத்தையே யடைகிறார்கள். ஆதலால், நீ எக்காலத்தி

லும் என்னையே நினைத்து யுத்தத்தைச் செய்க. என்
 னிடத்து அசஞ்சல மனோபுத்திகளை நிறுத்தினால் என்னை
 யடைவாய். இதற்குச் சந்தேக மில்லை. 6-7

ஈஸ்யஸ்யோபாயஸ்சேதந வெதஸா நாந்யுமாஸிநா ।
 வரஸிம் பூரூஷம் ஹிவ்யம் யாதி வாயு-நாநுவினயந ॥

அப்யாஸயோகயுக்தேந சேதஸா நாந்யகாமிநா ।

பரமம் புருஷம் திவ்யம் யாதி பார்த்தாநுசிந்தயந் ॥

பார்த்தா ! எவன் அப்பியாச யோகத்தோடு கூடிய
 மனதில் வேறொன்றை நினையாது, திவ்வியரூபனை மகா
 புருஷனை ஸ்மரனை செய்கிறானோ, அவன் அந்தப் பரம
 புருஷனையே யடைகின்றான். 8

கூவிம் புராண மநுஸாவிதார
 மனோரணியாம் ஸம நுஸ்மரேத்யம் ।
 ஸவ-ஸ்யதா தாரமலிஞ்சர-புவ
 லாஜித்யவண-ம் தமஸம் பரஸ்தாத் ॥

கூவிம் புராண மநுஸாவிதார மனோரணியாம் ஸம நுஸ்மரேத்யம் ।
 ஸர்வஸ்யதாதாரமலிஞ்சரபுவ மலித்யவர்ணம் தமஸம் பரஸ்தாத் ॥

அந்த மகா புருஷன் : சர்வக்ஞன், புராணபுருஷன்,
 சமஸ்தப் பிரபஞ்சசிஷ்டகன், அணுவிலும் பரமானு, சரா
 சரங்களின் கருமபலன்களைக் கொடுப்பவன். நினைத்ததற்
 குச் சாத்திய மில்லாத சொரூபமுடையவன், சூரியதேஜசு
 போன்ற ரூபமுடையவன், அஞ்ஞான லக்ஷணமான அந்த
 காரத்திலும் பரன்.

புயாணகாலே மநஸா஽ஹயெந

ஹஸ்தா யுஸ்தா யொம்ஸயெ ந ஹெவ ।

ஐஹவா஽ஹயெ புராணகாலேஸு ஸுக்ஷ-
ஸதம் பரம் பரமபுருஷ ஐஹவதி ஹிவம் ॥

புயாணகாலே மநஸா஽ஹயெந

பக்த்யா யுக்தோ யோகபலே ந சைவ ।

புருஷோம்மத்யே ப்ராணமாஹேஸ்ய ஸம்யக்

ஸதம் பரம் புருஷ முபைதி திவ்யம் ॥

மரணகாலத்தில் அசஞ்சல மனதோடு துதித்து யோக
சன்யமான சித்த தைரியத்துடன் புருவமத்தியில் பிராண
வாயுவை நிறுத்தி மேற்கூறிய பரமபுருஷனைத் தியானிப்ப

வன் யோகவான். அவனே திவ்ய உத்கிருஷ்டமான மகா
புருஷனை யடைவான்.

10

யதக்ஷரம் வெடிவிடொ வடினி
விஸனி யடிதயொ வீதராமாஃ ।
யடிஹொ ஸ்ரஹய-ஃ ஶானி
ததெதவடிம் ஸம்ஸுஹண புவக்ஷு ॥

யதக்ஷரம் வேதவிதோ வதந்தி
விஸந்தி யத்யதயோ வீதராகாஃ ।
யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சரந்தி
தத்தே பதம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவக்ஷயே ॥

வேதார்த்த தத்துவ முணர்ந்தவர்கள் எந்தத் தானத்
தை நாசரகித மென்பரோ; ஜிஃதந்திரிய நிஷ்காமிய சந்நி

யாசிகள் எந்த நாசரகிதமான விடத்தையடைவரோ, எந்தப்
பரமோத்தமபதத்தை விரும்பிப் புருஷர்கள் குருகுலவாசஞ்
செய்வரோ, பிரஹ்மசரியத்தை யதுஷ்டிப்பரோ அப்படிப்
பட்ட நாசரகிதமான பரமோத்தம பதவியை உனக்காகச்
சுருக்கிச் சொல்லுகிறேன். 11

ஸவ-ஆராரணி ஸம்பஜி ஜெநா ஹஜி நிராயுத |
ஜெ-ஆய-ஆயாயா-தந் ப்ராணஜாஸ்திதொயொ-மயாரணாம் ||

ஸர்வத்வாராணி ஸம்யம்ய மனோ ஹ்ருதி நிருத்யச |
மூர்தந்யாதாயாத்மநஃ ப்ராண மாஸ்திதோ யோகதாரணம் ||

இந்திரியத் துவாரங்களை யடைத்து, மனதை இது
யத்தி லிருத்தித், தன் பிராணனைச் சகஸ்திரார சக்கரத்தில்
சேர்த்து, யோகத்தை யப்பியசிக்கவேண்டும். 12

ஒலிதெகுகாக்காரம் ஸ்ரஹ வ்யாஹாநாஜிநம்ஸூரங் ।
யம் ப்ரயாதி த்யஜநேஹம் ஸயாதி பரமாம் மதிம் ॥

ஒமித்யேகாக்காரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரந் மாமநம்ஸ்மரந் ।
யம் ப்ரயாதி த்யஜந் தேஹம் ஸயாதி பரமாம் கதிம் ॥

பரப்ரஹ்ம வாசகமான ஓமென்னும் ஏகாக்காரத்தை
யுச்சரித்து, ஒங்கார ஸ்வரூபனான என்னைச் சிந்தித்து, எவன்
தேகத்தை விடுவானோ, அவன் பரமோத்கிருஷ்டமான
மோக்ஷ பதவியை யடைவான். 13

சுநந்நுஷெதாஸ்ததம் யொ ராம் ஸூரதி நித்யஸஃ ।
தஸ்யோஹம் ஸுஸஹம் வாயு-6 நித்யயுக்தஸ்ய யொமிநஃ ॥

அநந்ய சேதாஸ்ஸததம் யோ மாம் ஸ்மரதி நித்யஸஃ ।
தஸ்யோஹம் ஸுஸஃ பார்த்த நித்யயுக்தஸ்ய யோகிநஃ ॥

பார்த்தா! எவன் விஷயாந்தரங்களிற் பிரவேசித்து,
 நிச்சல மனதுடன் பரப்ரஹ்ம சொருபனான என்னை, சர்வ
 காலங்களிலுஞ் சிந்திப்பானோ, அந்த நிரந்தர ஞானபரனான
 யோகிக்கு யான் சுலபமானவன். 14

கோஸுபெத்ய வுநஜந்ந ஸ்வாவாயஸிஸாஸுதம் ।
 நாபுவநி ஹோதாந ஸ்ஸ்ஸிஸிம் வரோமதாஃ ॥

மாழுபேத்ய புநர்ஜநம் துஃக்காலயமஸாஸ்வதம் ।
 நாப்துவந்தி மஹாத்மாந ஸ்ஸ்ஸம்ஸித்திம் பரமாங்கதா : ॥

மதாத்மாக்களான யோகிசுவரர்கள், பரமோத்கிருஷ்ட
 மான யோகசித்தியால், என்னை யடைந்து . நாசமாகக்கூடிய
 தும், துக்காஸ்பதமுமாகிய ஜன்மங்களைத் திரும்பவு மடை
 யார்கள். 15

சூழ் ஹவ நாஜோகாஃ வுநராவதிஃநாஜஃந |
 ஜோஃவெது து களனெய வுநஜஃந ந விடிதெ ||

ஆப்ரஹ்மபவநால்லோகாஃ புநராவர்த்தினோர்ஜஃந |
 மாமுபேத்ய து களந்தேய புநர்ஜந்ம ந வித்யதே ||

களந்தேயா ! பிரமாண்டத்திற் குட்பட்ட எல்லா
 வுலகங்களும் ஜீவர்களுக்கு மீண்டும் ஜனனங்களைக் கொடுக்க
 வல்லவை. என்னை யடைந்த பின்னரோ புநர்ஜன்மங்
 கிடையாது. 16

ஸஹஸ்ய யுமபயஃஹ ஸஹயஃஹ ஹணா விடிஃ |

ரா த்ரிஃயுமஸஹஸ்யானாஃதெஹாரா த்விடிஜநாஃ

ஸஹஸ்ர யுகபர்யந்த மஹர்யத்ப்ரஹ்மணே விதுஃ |

ராத்ரிம்யுகஸஹஸ்ரரந்தாம் தேஹோராத்ரவிதோஜநாஃ ||

ஆயிரம் மகா யுகங்களையுடைய பிரமாவின் பகலும்,
அவ்வளவு பரிமாணமுடைய அவன் இராத்திரியும், எந்த
மகா புருஷர் அறிவரோ, அவரே பகலுந் தெரிந்தவராவர்.

சுவஸ்தாஹஸ்தயஸுவஹாஃ பூஹவஞ்ஞஹராமஸி ।
நாரதூராமஸிபூ லீயதௌ ததெதுவாவுகுஸஹிசு ॥

அவ்யக்தாத்வயக்தயஸஸர்வாஃ ப்ரபவந்த்யஹராகம் ।
ரார்தர்யாகமே ப்ரலீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்தஸம்ஜ்ஞிகே ॥

பிரமாவின் பகற்காலத் தொடக்கத்தில் அவ்வியக்த
மான பிரகிருதியிலிருந்து வியக்தமான தாவரசங்கமாத்மக
சர்வபூத பிரபஞ்சங்கள் பிறந்தன. அந்தப் பிரமனது
இராக்காலத் தொடக்கத்தில் இப் பிரபஞ்சங்கள் அவ்வியக்த
மான பிரகிருதியில் மீண்டும் லய மடைகின்றன. 18

ஊதகமுஜாஸி ஊவாயம் ஊகூஊகூஊ பூலீயதே |
ராசுராஊஜவஸஃ வாயு- பூவாவதுஊராஊஜ ||

பூதக்ராமஸ்ஸ ஏவாயம் பூத்வாபூத்வா ப்ரலீயதே |
ராதர்யாகமேவஸஃ பார்த்த ப்ரபாவத்யஊராகமே ||

பார்த்தா! எந்தப் பிராண சமூகம் தற்பூருவ கற்பத்
திற் பிறந்தனவோ, அந்தப் பிராணசமூகமே சுவாதீனமில்
லாததாய்ப் பகல்தோறும் பிறந்து இராத்தோறும் ஒடுங்கு
கின்றன. 19

வாஸுஸாதது ஊவொஜநொஜவூதொஜவூதூதநாதநஃ
யஸஸுவேஷு ஊதெஷு நஸூதூ ந விநஸூதி ||

பரஸ்தஸ்மாத்து பாவோர்யோவ்யக்தோவ்யக்தாத்ஸநாதநஃ |
யஸ்ஸர்வேஷு பூதேஷு நஸ்யத்ஸு ந விநஸ்யதி ||

மேற்கூறிய பூதமய பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணரூபனை
 ஈசுவரனைக்காட்டினும், வேறே உத்கிருஷ்டமாய் அகோசர
 மாய் சாஸ்வதமாயுள்ள பரப்ரஹ்ம மொன்றுண்டு. அந்தப்
 பரப்ரஹ்மம் பிரபஞ்ச முழுதும் நசிக்கையில் நசியாதிருக்
 கும். 20

ஈவ்யதோஷரஹத்யுக்த ஸூரிஹுஃ வாரிஹதி ।
 யம் ப்ராப்ய ந நிவர்த்தனே தஜாஸி வாரிஃ ॥

அவ்யத்தோஷரஹத்யுக்த ஸ்தமாஹுஃ பரமாம் கதிம் ।
 யம் ப்ராப்ய ந நிவர்த்தனே தத்தாம பரமம் மம ॥

எந்தப் பரப்ரஹ்மம் இந்திரியங்களுக்குக் கோசரமா
 காது நாசரகிதமாயிருக்கு மென்று சொல்லப்பட்டதோ,
 அதுவே பரமோத்கிருஷ்டமான மோக்ஷ ஸ்தானமாகச்

சொல்லப்படும். அந்த ஸ்தானத்தை யடைந்தவர்களுக்கு
மீண்டும் பிறப்பில்லை. அதுவே எனது ஸ்தானமான பரம
பத மென்றறிக. 21

ஹ்ருஷ்ஸு வரஃ வாபு-ஹ்ருஷ்ஸு ந ந்யா |
யஸ்யாநஸூநி ஹ்ருதாநி யெநஸவ-ஹ்ருததம் ||

புருஷஸ்ஸ பரஃ பார்த்த பக்த்யாலப்யஸ்த்வநந்யயா |
யஸ்யாந்தஸ்த்தாநி பூதாநி யேநஸர்வமிதந்ததம் ||

பார்த்தா ! எந்த மகாபுருஷனிடத்தில் இந்த ஜக
முழுதும் யை மடைகின்றதோ, எந்த மகாபுருஷனால் இந்த
ஜக முழுதும் வியாபிக்கப்பட்டதோ, அத்தகைய பரம
புருஷனை வேறு விருப்பில்லாத நிச்சலபக்தி யோகத்தால்
அடையவேண்டும். 22

யது கூடு கூ நாவுதி லாவுதி லெவ பொறிந் ।
புயாதா யாதி தம் கூலம் வக்ஷாதி லாதஷ-ஹ ॥

யத்ர காலே த்வநாவ்ருத்தி மாவ்ருத்திம் சைவ யோகிநஃ ।
ப்ரயாதா யாந்தி தம் காலம் வக்ஷ்யாமீ பரதர்ஷப ॥

அர்ச்சுனா! பிரணவோபாஸனையுடையோர் தேகத்தை
விடுத்தவர்களாய், எந்த வழியாகச் சென்று மீண்டும்
பிறவியை யடையாரோ, கர்மயோகிகள் தேகத்தை விடுத்த
வர்களாய் எந்த மார்க்கமாகச் சென்று ஜனனத்தை
யடைவாரோ, அம் மார்க்கங்களைச் சொல்லுகிறேன். 23

சுழிஜ்யோ திரஹஸுக்ஷாஷணாஸா ஹதராபணம் ॥

தது புயாதா மஹி ப்ரஹஸு ஹவிஷா ஜநாம் ॥

சுழிஜ்யோ திரஹஸுக்ஷாஷணாஸா ஹதராபணம் ॥

அக்நிர்ஜயோதிரஹஸ்ஸக்லஷ்டாண்மாஸா உத்தராயணம் |
தத்ர ப்ரயாதா கச்சந்தி ப்ரஹ்மப்ரஹ்மவிதோ ஜநாஃ ||

எந்த மார்க்கத்தில் அக்னியபிமானி தேவதையும்,
திவசாபிமானி தேவதையும், சுக்லபக்ஷாபிமானி தேவதை
யும், உத்தராயணாபிமானி தேவதையும் பிராபகர்களா
யிருப்பரோ, தேகங்களை விடுத்து அந்த அர்ச்சிராதி
மார்க்கத்திற் சென்ற பிரணவோபாசகர் கிரமமாக முக்தியை
யடைவர். 24

ய-௮ரொ ரா த்ரி ஸ்யா க்ஷணஷ்டாஸா டிக்ஷிணாயணம் |
தத்ரவாஜுஸம் ஜோதி யெ-பாநீபூவநிவத-தெ ||

தாமோ ராத்ரிஸ்ததா க்ருஷ்ட்ணஷ்ட்ணமாஸா தக்ஷிணாயணம் |
தத்ரசாந்த்ரமஸம் ஜ்யோதிர் யோகீப்ராப்ய நிவர்த்ததே ||

எந்த மார்க்கத்தில் தூமாபிமானி தேவதையும், இராத்
திரியாபிமானி தேவதையும், கிருஷ்ணபக்ஷாபிமானி தேவ
தையும், தக்ஷிணயணாபிமானி தேவதையும் பிராபகர்களா
யிருப்ப்ரோ, தேகங்களை விடுத்து அந்தத்தூமாதிமார்க்கங்க
ளிற் செல்லுங் கர்மபோசிகள் சந்திரலோகத்தை யடைந்து
கர்மக்ஷயமான பின்னர் மீண்டும் பிறவி பெடுத் துழல்வர்.

ஸுக்ஷு_ணவெ_ணமதீ ஹெ_ணதெ ஜமதஸூ_ணஸு_ணதெ லீ_ணதெ ।
வனக்யா யாத்_ண நாவ்_ணதீ லீ_ணந்யாவத-_ணநெ வ-_ணநஃ ॥

சுக்லக்ருஷ்ணேகதீ ஹ்யேதே ஜகதஸ்ஸாஸ்வதே மதே ।
ஏகயா யாத்ய நாவ்ருத்தி மந்யயாவர்த்ததே புநஃ ॥

மேற்கூறிய வண்ணம் இவ் வலகுக்குச் சுக்கிலகிருஷ்
ணங்க ளென்னும் ஞான அஞ்ஞானப் பிரகாசங்களான இரு

மார்க்கங்கள் சாக்விதமாக ஏற்பட்டுள்ளன. அவற்றில்
 ஞானப்பிரகாசமான சக்லமார்க்கம் புநர்ஜனன மில்லாத
 தும், அஞ்ஞானப்பிரகாசமான கிருஷ்ணமார்க்கம் மீண்டும்
 ஜனனத்தையுடையதுமாக விருக்கும். 26

நெநதெஸுதீ வாய-ஃ ஜாநநு யொநீஃஹுதிகஸுந ।
 தஸூதவெ-ஃஷுகாயெஷு யொமயுகூலவாஜ-ஃந॥

நைதேஸ்ருதீ பார்த்த ஜாநந் யோகீமுஹ்யதிகஸ்சந ।
 த்ஸ்மாத்ஸர்வேஷு காலேஷு யோகயுக்தோபவார்ஜுந ॥

மேற்கூறிய இருவகை மார்க்கங்களை யுணர்ந்த யோகி
 கள் மோசம் போகமாட்டார்கள். அதனால் எல்லாக் காலங்
 களிலும் பார்த்தா! நீ யோக மார்க்கத்தீதாடு கூடினவனா
 வாய். 27

வெடெஷு யஜேஷு தபஸ்ஸு வெவ
 லாநேஷு யதூண்மையம் ப்ரஜிஷு ।
 சுதேதி ததவ-ஜிஷு விஜிஷா
 யொநீ வரம் ஸாநஜெபெதி வாஜி ॥

வேதேஷு யஜேஷு தபஸ்ஸு சைவ ।
 தானேஷு யதூண்மையம் ப்ரஜிஷு ॥
 அத்யேதி ததஸ்வமிதம் விதித்வா ।
 யோகீ பரம் ஸ்தாநமுபைதி சாத்யம் ॥

யோகிகள் வேதார்த்தங்களை யுணர்ந்துகொள்வதிலும்,
 யாகங்களைச் செய்வதிலும், தவங்களைச் செய்வதிலும்,
 தானங்களைச் செய்வதிலும், சொல்லப்பட்ட பலன்களை
 லக்ஷியஞ் செய்யமாட்டார்கள். இவற்றிலுள்ள பலன்கள்

புநர்ஜனன ஹேது என்று உணர்ந்தவர்களாய் ஆதிகாரண
மாய், பரமோத்கிருஷ்டமாய் விளங்கும் பரப்ரஹ்மத்தை
யடைகிறார்கள்.

28

ஓம் தத்ஸத்.

இவ்வகையாக உபநிஷத்து ரூபமானதும், பரப்ரஹ்ம வித்தையான
ஸ்ரீ பகவத் கீதை யென்னும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ச்சன சம்வாத
ரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் அக்ஷரபரப்ரஹ்ம யோக
மென்னும் எட்டாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

—

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

இராஜ வித்யா ராஜ குஹ்ய யோகம்

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

ஐதனௌ தெ மஹுதஸி ப்ரவக்ஷ்யாஸி நஸௌயவெ ।

ஜாநம் விஜாநஸஹிதம் யஜ்ஞாக்ஷா ரொக்ஷ்யஸௌபாத் ॥

இதந்து தே குஹ்யதமம் ப்ரவக்ஷ்யாம்ய நஸௌயவே ।

ஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநஸஹிதம் யஜ்ஞாத்வா மோக்ஷ்யஸௌபாத் ॥

அஞ்சுயை யில்லாத வுனக்குச் சாஸ்திர சம்மதமாக்
 அனுபவத்தோடு கூடிய இனி சொல்லப்போகிற ரஹஸ்ய
 மாகிய ஞானத்தைச் சொல்லுகின்றேன். அதை நீ தெரிந்து
 கொண்டால் அசுபமான சம்சாரத்தினின்று நீ நிவிர்த்தி
 யடைவாய்.

1

நாஜவிஜ்ஞா நாஜமஹம் பவித்ருஜிஜ் ஸுதஹம் ।

புத்ருக்ஷாவமஸ்யஜ்ஞம் ஸுஸுஹம் கத்ஸுஜ்யம் ॥

நாஜவித்யா நாஜசஹ்யம் பவித்ரமித முத்தமம் ।

ப்ரத்யக்ஷாவகமத்தர்மயம் ஸுஸுகம் கர்த்துமவ்யயம் ॥

இந்த ஞானம் பரமோத்கிருஷ்டமும், பரமபாவனமும்,
 பரம சிரேஷ்டமும், பாம ரகசியமும், பிரத்தியக்ஷ சுக

போதகமும், தருமத்தோடு கூடியதும், நாசமற்றதும், அப்பி
யசிக்கச் சலபமானதுமாகும்.

சுருஷ்யாநாஃ புருஷா யஜ்-ஸ்யாஸ்ய வானாவ |
சுபாவ்யோ நிவத-னோ ஜ்ய-ஸம்ஸாரவத-நி ||

அஸ்ரத்ததாநாஃ புருஷா தர்மஸ்யாஸ்ய பரந்தப |
அப்ராப்ய மாம் நிவர்த்தந்தே ம்ருத்யுஸம்ஸாரவர்த்தநி ||

அர்ச்சனா ! ஆன்மஞான தருமத்தை விசுவாசியாத
புருஷர் என்னை யடையாமல் மரணத்தோடு கூடிய சமு
சாரத்திற்குள்ளாவர்.

ஜயா ததஜிஹ் ஸவ-ஹ் ஜமஜவ்யகூ ஜே-தி-நா |
ஜகஸ்யாநி ஸவ-ஹ்-தாநி நவாஹ்-தஷ்வஸ்யி-தம் ||

மயா ததமிதம் ஸர்வம் ஜகதவ்யக்த மூர்த்திநா |
மத்ஸ்த்தாநி ஸர்வபூதாநி நசாஹம்தேஷ்வவஸ்திதஃ||

இந்தச் சமஸ்த ஜகத்து இந்திரியங்களுக்கு அகோசர
ரூபமுடைய என்னால் வியாபிக்கப்பட்டது. இந்தச் சமஸ்த
பிராணி சமூகங்கள் என்னிடத்துள்ளன. நான் அப் பிர
பஞ்சத்திற் கலந்துள்ளவனல்லன்.

4

நய ஶீதூநி ஹிதூநி பஸ்ய ரெ யொமரெஷீஸூரம் ।
ஹிதஸ்யநய ஹிதஸூர ஶீவதூ ஹிதஹாவநஃ ॥

நச மத்ஸாநி பூதாநி பஸ்ய மே யோகமைஸ்வரம் |
பூதப்ருநநச பூதஸ்தோ மமாத்மா பூதபாவநஃ||

பிரமாதி தாவராதமான பூதங்கள் என்னிடத்துள்ள
வைபல்ல. ஆயினும் என்னுடைய சொரூபப் பிரபஞ்ச

பூதங்களைப் பரித்து விருத்தி யடைந்திருந்தும் நான் அப்
பூதங்களில் சம்பந்தப்பட்டவ னல்லன். இந்தச் சமத்கார
மான என் சொருபத்தை யறிவாயாக. 5

யயாகாஸஸ்திதோ நித்யம் வாயுஸ்ஸர்வத்ர கோ மஹாந் |
ததா ஸர்வாணி பூதாநி மத்ஸ்தாநீத்யுபதாரய ||

யதாகாஸஸ்திதோ நித்யம் வாயுஸ்ஸர்வத்ர கோ மஹாந் |
ததா ஸர்வாணி பூதாநி மத்ஸ்தாநீத்யுபதாரய ||

எல்லாவற்றிலும் விபாபித்திருக்கும் மகா வாயு ஆகா
யத்தி லெவ்வண்ண மடங்கியிருக்குமோ, அவ்வண்ணம்
சமஸ்த பூத பிரபஞ்சங்ங ளென்னிடத் துள்ளவை யென்
றறிக. 6

ஸவ-ஹ-ஓதாநி களனெய ப்ருக்யதிம் யானிஜாஸிகாம் ।

கலு க்ஷயெ வுநஸூநி கலூஜிள விஸுஜாஜிஹம் ॥

ஸர்வபூதாநி கௌந்தேய ப்ரக்ருதிம் யாந்திமாமிகாம் ।

கல்பக்ஷயே புநஸ்தாநி கல்பாதௌ விஸ்ருஜாம்யஹம் ॥

கௌந்தேய ! பிரளய காலத்தில் சமஸ்த பூதங்களும்
என் சம்பந்தமான பிரகிருதியில் லயமடைகின்றன. மீண்டுஞ்
சிருஷ்டி காலத்தில் அப் பிரபஞ்ச முழுவதையும் நானே
பிறப்பிக்கின்றேன்.

ப்ருக்யதிம் ஸூரீவஷடஸு விஸுஜாஜி வுநஃஸுநஃ ।

ஹ-ஓதாநிஜிஃ க்ருத லேஷம் ப்ருக்யதெவ-ஹாஸு ॥

ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமவந்தப்ய விஸ்ருஜாமி புநஃபுநஃ ।

பூதக்ராமமிமம் க்ருத்ஸந மவசம் ப்ரக்ருதேர்வஸாத் ॥

சுதந்திரமில்லாத இந்தச் சமஸ்தபூத சமூகத்தைச் சுவ
கீயமான பிரகிருதி யென்னும் மாயையால் அவலம்பித்து
அந்தப் பிரகிருதி சுபாவத்தால் மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பிக்
கின்றேன். 8

நவ ரோந்தாநி கூபாணி நிஷயுகி யநஜய ।
உதாலீந வதாலீந ஸைனா தெஷு கூபஸு ॥

நச மாம்தாநி கர்மாணி நிபந்தந்தி தநஞ்ஜய ।
உதாஸீந வதாஸீந மஸக்தம் தேஷு கர்மஸு ॥

இந்தச் சி ருஷ்டியாதி கருமங்களி லெனக்கு விருப்
பில்லை; இலட்சியமு மில்லை ; ஆறையால், தனஞ்சயா ! இக்
கருமங்கள் ஏன்னை யெவ்வளவும் பந்தியா, 9

பியாழயுகேஷண பூகூதிஸூ-யதே ஸவராஹம் ।
 ஹேதுநாநேந கௌந்தேய ஜகத்வி பரிவர்த்ததே ॥

மயாத்யகேஷண ப்ரக்ருதிஸ்ஸூயதே ஸசராசரம் ।
 ஹேதுநாநேந கௌந்தேய ஜகத்வி பரிவர்த்ததே ॥

கௌந்தேய ! சாக்ஷி பூதமான என்னுல் சமஸ்த சரா
 சர பிரபஞ்சங்கள் பிரகிருதியிற் றேன்றுகின்றன. மேற்
 கூறிய என் சாக்ஷித்துவத்தால் இப் பிரபஞ்சம் முழுதுந்
 திரும்புகின்றது. 10

சுவஜா நநூபிாம் ஶூபா பிாநுஷீதநு பிாஸூரிதம் ।
 வரம் லாவஜிாநனொ ஶி லூதகிஹேஸூரம் ॥

அவஜா நந்திமாம் மூடா மாநுஷீந்தநு மாய்ரிதம் ।
 பரம் பாவமஜாநந்தோ மம பூதமஹேஸ்வரம் ॥

பரமோத்கிருஷ்டமாய்ப் பிரபஞ்ச நியாமகமான என்
தத்துவத்தை யுணராத மூடர்கள் நான் மாநாட தேகத்தை
யவலம்பித்த காரணத்தால் என்னை யலக்ஷிபஞ் செய்கின்றார்
கள். 11

மோகஸா மோகக்ஷி-மோகஜ்ஞாநா விசேதஸஃ
ராக்ஷஸீ மாஸுரீ-ஞ்சைவ ப்ரக்ருதிம் மோஹிநீம் ஸ்ரிதாஃ॥

மோகஸா மோககர்மானோ மோகஜ்ஞாநா விசேதஸஃ |
ராக்ஷஸீ மாஸுரீஞ்சைவ ப்ரக்ருதிம் மோஹிநீம் ஸ்ரிதாஃ ||

அந்த மூடர்கள் நிஷ்பிரயோசனமான ஆசையுடைய
வர்களாய் வியர்த்தமான கருமாநுஷ்டனர்களாய், நிஷ்பிர
யோசனமான ஞானமுடையரா யிருப்பதேயன்றி, ஹிம்சா
ரூபமும் காமாதிகளால் நிரம்பப் பெற்றதும் மோகரூபத்தாற்

பிரகிருதிக்கு உட்பட்டவர்களுமாகி என்னை யலக்ஷியஞ்
செய்கின்றார்கள். 12

ஹாதா நஸூ ஹாம் வாயு-ஹெலீம் ப்ருக்யதிராஸ்திரதாம் ।
ஹஜக்யநந்யுநஸொ ஜகூகூர் ஹதிகாஹிவ்யபம் ॥

மஹாத்மாநஸ்து மாம் பார்த்த தைவீம் ப்ரக்ருதிமாஸ்ரிதாம் ।
பஜந்த்யநந்யமநஸோ ஜ்ஞாத்வா பூதாதிமவ்யயம் ॥

அர்ச்சனா ! மகாத்மாக்கள் தேவதா சம்பந்தமான
சாத்விக பிரகிருதியை யாச்சிரயித்துப் பூதப் பிரபஞ்சத்
திற்கு முக்கிய காரணமாய் நாசாகிதமான என் தத்து
வத்தை யறிந்து இதர சிந்தனைகளற்று என்னையே சேவிக்
கின்றார்கள். 13

ஸ்ததம் கீதயனொ லாம் யதஞ்ஞ டிவ்வதாம் ।

நஸ்யனொ லாம் ஹதா நித்யபுகூ உபாஸதே ॥

ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தஸ்ச தத்ருடவ்ரதாஃ ।

நமஸ்யந்தஸ்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே ॥

இந்திரியங்களை நிக்கிரகித்து, திடவிரத மடைந்த சிலர்
நீங்காத சமாதி சிந்தனையோடு சமஸ்தகாலமு மென்னை
ஸ்மரித்துப் பக்தி சிரத்தைகளோடு வந்தனை செய்து
என்னையே சேவிக்கிறார்கள். 14

ஜநயஜெந வா ப்யெந்ய யஜனொ லாமுபாஸதே ।

வனககெந வ்யயகெந வஹுயா விஸுதொமுவம் ॥

ஜனாநயஜ்ஞேந சாப்யந்யே யஜந்தோ மாமுபாஸதே ।

கதத்வேந ப்ருதகத்வேந பஹுதா விஸ்வதோமுக ॥

வேறு சிலர் ஸர்வமும் வாசுதேவனை என்னும் ஞான
யோகத்தாலும், சிலர் சர்வ பிரஹ்மமென்னும் அத்துவித
பாவத்தாலும், வேறு சிலர் உபாசிய உபாசக பாவத்தாலும்
சமஸ்த தெய்வ சொருப பாவத்தாலும் நானாவிதமாக
என்னைச் சேவிக்கின்றார்கள்.

15

சுஹம் சூதூரஹம் யஜ்ஞஃ ஸ்வாஹஹிஹிளஷ்யம் ।
விஞ்ஞாஹிஹிவாஜ்ஞஹிஹிபிரஹம் ஹுதம் ॥

அஹம் க்ரதூரஹம் யஜ்ஞஃ ஸ்வதாஹமஹமௌஷதம் ।
மந்த்ரோஹமஹமேவாஜ்ய மஹமக்நிரஹம் ஹுதம் ॥

ஜோதிஷ்டோமாதிரி சிரௌத கருமம், ஸ்மார்த்த கரு
மம், பிதூர் கருமம், அன்னம், மந்திரம், அவிசு, அக்கினி
ஹோத்திரம், ஹோம கருமம் ஆகிய எல்லாம் நானே.

18

விதாஹஸ்ய ஜமதோ ராதா யாதா விதாஹஃ ।
 வெஹ்யம் வெவித்ரு ரோங்காரஃ ஐக்ஷாஹி யஜுரோவ வ ॥

பிதாஹமஸ்ய ஜகதோ மாதா தாதா பிதாமஹஃ ।
 வேத்யம் பவித்ர மோங்காரஃ ருக் ஸாம யஜுரோவ ச ॥

சமஸ்த ஜகத்திற்குத் தாயும், தந்தையும், கரும பலத்
 தை விதிப்பவனும், தாதாவும், அறிபொருளும், பாவன
 வஸ்துவும், ஓங்கார வருணமும், இருக்கு எஜுசு சாம
 வேதங்களும் நானே. 17

மதிலக்தா ப்ரஹ்மஸூக்தி நிவாஸஸூரணம் ஸஹ்யுக ।
 ப்ரஹ்மஃ ப்ரஹ்மஸூநம் நியாநம் ஸீஜைவ்யம் ॥

கதிர்பர்த்தா ப்ரபுஸ்ஸாக்தி நிவாஸஸூரணம் ஸஹ்ருத் ।
 ப்ரபவஃ ப்ரஹ்மஸூநம் நிதாநம் பீஜமவ்யம் ॥

கருமபலமும், போஷகனும், ஈசுவரனும், சருவசாக்ஷி
யும், பிராணிகளின் நிவாசகனும், உபகாரியும், மித்திரனும்,
உற்பத்தியும், ஸ்திதியும், சம்மாரமும், நிக்ஷேபமும், ஜகத்
திற்கு உற்பத்திக்காரணமான அழியாத பீஜமும் நானே. 18

தவாஜீஹ ஜீஹம் வஷ-ஓ நிமஜ்ஹாஜீ-ஓ த்ஜாஜி வ ।
சுஜீதம் ஹெவ ஜீத-ஓ ஸஜஸஜ்ஹ ஜீ-ஓ ந ॥

தபாம்யஹ மஹம் வர்ஷம் நிக்ருஹ்ணம்யுத்ஸ்ருஜாமி ச ।
அம்ருதம் சைவ ம்ருத்யுஸ்ச ஸதஸ்சாஹ மர்ஜுந ॥

அர்ச்சுனா! என்னை உஷ்ணமாகவும், மழையாகவும்,
மழையை நிறுத்துங் காற்றாகவும், அமுதமாகவும், மிருத்தி
யுவாகவும், ஸ்தூல சூக்ஷ்மங்களான பிரகிருதி விசுர்த்திக
ளாகவுஞ் சேவிக்கின்றார்கள்,

தெதுவிடிநாரீம் ஸோஹோம் பதிதவார்வா ।
யஜெஞ்சுரிஷ்டாஸுமதிம் ப்ராப்யதெ ।

தெபுண்ணோஸாடி ஸுரோநுநொக
ஹீதி ஹிவ்ராநு ஹிவிஹெவ ஹொமாநு ॥

த்ரைவித்யாமாம் ஸோமபாஃ பூதபாபா
யஜ்ஞைஞரிஷ்ட்வாஸ்வர்க்கதிம் ப்ரார்த்தயந்தே ।
தேபுண்யமாஸாத்ய ஸுரேந்த்ரலோக
மஸூந்தி திவ்யாந் திவிதேவ போகாந் ॥

எவர்கள் வேதத்திரைய வேதத்தாவாய், சோமபானஞ்
செய்து பாவத்தை நசிப்பித்து அக்கினிஷ்டோமாதிரி யக்ஞங்
களால் என்னைப் பூசித்து, சுவர்க்கத்தை விரும்புவார்களோ

அவர்கள் புனிதமான இந்திரலோகத்தை யடைந்து தேவ
போகத்தை யடைவார்கள். 20

தெ தம் ஸுக்ஷா ஸும-ஹொகம் விஸாவம்
கூந்ணெபுண்ணெ ஶீத-ஹொகம் விஸந்தி ।
வனவம் சூயிய-ஶீ நுபூவனா
மதாமதம் கூரிகூராவஹெ ॥

தே தம் புக்த்வா ஸ்வர்க்கலோகம் விஸாலம்
கூந்ணெ புண்யே மர்த்யலோகம் விஸந்தி ।
ஏவம் த்ரயிதர்ம மநுப்ரபந்நா
கதாகதம் காமகாமாலபந்தே ॥

அவர்கள் மஹத்தான சுவர்க்கலோக போகங்களை யு
மநுபவித்துத் தமது புண்ணிய கருமபலம் கூந்ணித்த

பின்னர் மீண்டும் மனித லோகத்திற் பிறக்கிறார்கள். இவ்
வண்ணம் வேதகருமங்களைக் காமியார்த்தமாக அனுஷ்டிப்
போர் மத்திய சுவர்க்க லோகங்களுக்குப் போயுந் திரும்பியு
மிருக்கிறார்கள். 21

சுநந்நாஸ்திந்யனொலாம் யெ ஜநாஃ வய-ஓவாஸதெ ।
'தெஷாம் நித்ராஸியஸ்கநாநாம்' யொமக்ஷேஹாஜிஹம் ॥

அநந்யாஸ்சிந்தயந்தோமம் யே ஜநாஃ பர்யுபாஸதே ।
தேஷாம் நித்யாபியுக்தாநாம் யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம் ॥

எந்தப் புருஷர் வேறு விருப்பமற்று என்னையே சர
ணடைந்து துதிக்கின்றனரோ அவ் வசஞ்சலசித்தர்களது
யோகக்ஷேமங்களை நானே காப்பாற்றுகிறேன். 22

பெய்யுநுடைய தாலகூடா யஜனெயுஜயாநிதாஃ ।
தெய்வீகாபிவ களனெய யஜனூ வியிவருவகம் ॥

யேப்யந்யதேவதாபக்தா யஜந்தேஸ்ரத்தயாந்விதா ।
தேபிமாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்ய விதிபூர்வகம் ॥

கௌந்தேயா! யாவர் இதர தேவதைகளை யாஸ்ய
யித்து, பக்தி சிரத்தையோடு அவ்வத் தெய்வங்களைப்
பூசிக்கிறார்களோ அவர்கள் மோக்ஷப் பிராப்தியில் விருப்பில்
லாதவர்களாயினும் என்னையே பூசிக்கிறார்களென்று நீ யுணர்
வாயாக.

23

சுஹம்ஹி ஸவ்யயஜநா நாம் ஹொஸ்தாவ ப்ருஹ்ரொவய ।
நதம் தோஜிஜாநனி தகௌநாதஸூவனிகெ ॥

அஹம்ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தாச ப்ரபுரேவச |
நது மாவபிஜாதந்தி தத்வேநாதஸ்யவந்திதே ||

சமஸ்த சிரௌத ஸ்மார்த்த கருமங்களை யநுபவிப்பவ
னும் அவற்றிற்குப் பிரபுவும் நானே. என் யதார்த்த பிரம
தத்துவத்தை யுணராதவன் மேற்கூறிய கருமபலாநுபவத்
திற்கு ஸ்தானமான சுவர்க்க லோகத்திலிருந்து மீண்டும்
மத்திய லோகத்திற்கு வருகின்றான்.

24

யானி ஷெவவ்யுதா ஷெவாநு வித்யுந்யானிவித்யவ்யுதாஃ |
ஹித்யாநி யானி ஹிதெஜ்யா யாநி ஷெஜ்யெநா஽விபோ ||

யாந்தி தேவவ்யுதா தேவாந் பித்ருந்யாந்தி பித்ருவ்யுதாஃ |
பூதாநி யாந்தி பூதேஜ்யா யாந்தி மத்யாஜிநோபிமாம் ||

ஸ்ரீ பகவத்கதை

இந்திராதி தேவர்களைப் பக்தி சிரத்தையோடு பூசிப்
போர் அவர்கள் லோகங்களிலும், பிதூர் தேவர்களை யாசி
ரயிப்போர் அக்னிஷ்டோமாத் பிதூர்லோகங்களிலும் பூதங்
களை யாசிரயிப்போர் அவர்கள் லோகங்களிலுஞ் சேர்வார்
கள். என்னை யாசிரயித்தோன் என்னையே அடைவான். 25

வசுத் வஸுத் வஸுத் தொயம் யொரெஹக்ஷுப்யஹதி ।
ததஹம் ஹக்ஷுபஹ்யத ஸ்ரூதி ப்ரயதாத்தநம் ॥

பத்ரம் புஷ்பம் பலம் தோயம் யோமேபக்த்யாப்ரயச்சதி ।

ததஹம் பக்த்யுபஹ்ருத மஸ்நாமி ப்ரயதாத்தநம் ॥

எவன் பக்தியுடன் எனக்குப் பத்திரமாயினும், புஷ்ப
மாயினும், பழமாயினும், ஜலமாயினுஞ் சமர்ப்பித்தின்றானே

அந்தப் புத்திமாறப் பக்தி பூர்வமாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட
அவ் வஸ்துக்களை நான் புசிக்கின்றேன். 26

யதரொஷி யடிஸூலி யஜ்ஜுஹொஷி டிடிாலி யசு ।
யதவஸூலி சுளனெய ததூரூவஜிடிவண்ணம் ॥

யத்கரோஷி யதஸ்நாஸி யஜ்ஜ-ஹோஷி ததாஸிபத் |
யத்தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத்ருஷ்வமதார்ப்பணம் ||

கௌந்தேயா ! நீ செய்யுங் கருமத்தையும், புசிக்கும் பதார்த்தங்களையும், செய்யும் அவிசையும், தானங்களையுந் தவத்தையும் எனக்கு அர்ப்பிதஞ் செய்க. 27

சுஹாசுஹவெயெரெவம் ஜோக்ஷெஸகஜெஷநுநெநம்।
ஸனூராஸயொம யுகூதூ விஜெகூ ஜாஜெவெஷுஸி॥

ஸுபாஸுப பலைவேவம் மோக்யஸே கர்மபந்தநைஃ |
ஸந்நயாஸயோக யுக்தாத்மா விமுக்தோ மாமுபைஷ்யஸி ||

நீ மேற்கூறிய வகையே நிவிருத்தி மார்க்கத்தோடு
கூடிய ஆத்மா வுடையவனுபின் கர்ம சம்பந்தமான சுபாவ
பலங்களினின்று தப்பித்துக்கொள்வாய், அப்படி கர்ம
பலங்களினின்று விமுக்தனான பின்னர் என் இடமான
மோக்யத்தை யடைவாய். 28

ஸவொஹம் ஸவ-ஹ-ஹெதஷு நவெஹெஷ்யாஸி
நவியம் | யெ ஹநித-ஹ ஹெஷ்யா யிதெதஷு-ஹ
வெஹம் ||

ஸமோஹம் ஸர்வபுதேஷு நமே த்வேஷ்யோஸ்திநப்ரியஃ |
யே பஜந்திது மாம் பக்த்யா மயிதேதேஷுசாப்யஹம் ||

நான் சர்வபூதங்கட்கும் சமமானவன். எனக்குப் பிரிய
 னாயினுந் துவேஷியாயினுங் கிடையான். எவன் பக்தி
 கிரத்தையுடன் என்னைத் துதிக்கின்றானோ அவன் என்
 னிடத்திலிருப்பவன். அவனிடத்தில் நான் அநுக்கிரகரூப
 னாயிருப்பேன்.

29

சுவிஸெதூஷுராராவாரொ ஹதெ ஜாநநுலாகுஃ ।
 ஸாயுரொவஸிஷவ்ய ஸுஷுஷுவஸிதொஹி ஸஃ ॥

அபிசேத்ஸுதுராசாரோ பஜதே மாமநந்யபாக் ।
 ஸாதுரேவஸமந்தவ்யஸ் ஸம்யக்வ்யவஸிதோஹி ஸஃ ॥

அதிதுராசாரங்களை யுடைய எவன் பிறரை வணங்
 காது என்னையே சரணமடைந்து பக்தி செய்வதால், அவன்

ஆத்துமதத்துவ முணர்ந்த என் பக்தனாதலின், அவன்
சதாசாரமுடையனென்றுணர்வாயாக. 30

கூழிபுரம் லவதி யல்காது ஸஸுவாநிம் நிமஹதி ।
கௌந்தேய ப்ரஜாநீஹி நமே ஹக்ம் ப்ரணஸ்யதி ॥

கூழிபுரம் பவதி தர்மாத்மா ஸஸ்வச்சாந்திம் நிகச்சதி ।
கௌந்தேய ப்ரஜாநீஹி நமே பக்தம் ப்ரணஸ்யதி ॥

அவன் அநி சீக்கிரத்தில் தர்மவானாய் நித்தியமான பரம
கார்த்தியை யடைகின்றான். கௌந்தேயா ! அந்தத் துரா
சாரமுடைய என் பக்தன் நாசமடையா நென்று நீ பிரதிக்
கினை செய்க,

கோஹி வாயு-வ்யவாஸி-த்ய யெ-விஸ்ய-ஃ வாவ
யொநய-ஃ । ஸ்ரீயொ வெஸ்யா ஸ்யா-ஸ-ஞ-த்யா ஸ்ரீ-வி-
யாநிவரா-ம-தி- ॥

மாம்ஹி பார்த்த வ்யாஸரித்ய யேபிஸ்ய-ஃ பாபயோநய-ஃ ।
ஸ்த்ரியோ வைஸ்யா ஸ்ததா ஸ-ஞ-த்யா ஸ்தேபியாந்திபராங்கதி- ॥

பார்த்தா ! நிக்ருஷ்ட-ஜனன முடையவர்களும், ஸ்திரீ-
களும், வைசியர்களும், சூத்திரர்களும். என்னையே யாசிரயித்-
துப் பக்தி செய்பவர்களாயின் அவர்களும் சிறந்த கதியை
யடைவார்கள்.

32

கி-ஹ-ந-ஸ்ய-ஃ ஹ-ண-ஃ வ-ஹ-ஃ ஹ-த்யா-ரா-ஜ-ஷ-ஃ-ய-ஸ்யா-
க-நி-த்ய-ஸ-ஹ-ஃ வொக-ஸி-ஃ ப்ரா-ஸ்ய-ஃ ஹ-ஸ்ய-ஃ ॥

சிம்புநர்ப்ராஹ்மணஃ புண்யா பக்தா ராஜர்ஷயஸ்ததா |
அநித்யமஸுகம் லோக மிமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வமாம் ||

ஆதலின் பதிவிரதைகளும், பக்தியுடைய பிராமண
சிரேஷ்டர்களும், ராஜரிஷிகளும், சிறந்த கதியடைவோ
ரென்பதற்குச் சந்தேக மில்லை, கூண்பங்கமாய் அற்ப
சுகத்தையுடைய இந்த மத்திய லோகத்தில் ஜனித்த நீ
என்னைச் சரணடைந்து துதிக்கக் கடவாய். 33

பேநுநா ஹவ ஜிஹ்விஜாஜி ஜாந் நஜிஸுஸா |
ஜாஜெவெஷ்வி யுக்தெவ ஜாதாந் ஜதாராயணஃ ||

மந்மநா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜி மாந் நமஸ்குரு |
மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவ மாத்மாநம் மத்பராயணஃ ||

நீ என்னிடத்தில் மனதை நிறுத்திப் பக்தி செய்து
என்னைப் பூசித்து எனக்கு நமஸ்காரங்களைச் செய்க. இவ்
வண்ணம் நீ எக்காலமும் பக்தி சிரத்தைகளுடன் திடமன
தாகத் தியானிப்பாயாகில் என்னையே யடைவாய். 34

ஓம் தத்ஸத்.

இவ்வகையாக உபநிஷத்து ரூபமானதும், பரப்ரஹ்ம வித்தையான
ஸ்ரீ பகவத்கீதை யென்னும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ச்சன சம்வாத
ரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் இராஜவித்யா
ராஜகுஹ்ய யோக மென்னும் ஒன்பதாவது
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பத்தாவது அத்தியாயம்

விபுதி யோகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

ஹரியஸவ ஶீஹாஸாஹா ஸ்ருணுஸெ வாஸிம் வஹிம் ।
யதெதஹம் ஸ்ரீயஸாணாய வக்ஷ்யாஸி ஹிதகாஸ்யயா ॥

பூயஸவ மஹாபாஸோ ஸ்ருணுஸே பரமம் வஸஃ ।
யதெதஹம் ஸ்ரீயஸாணாய வக்ஷ்யாஸி ஹிதகாஸ்யயா ॥

அர்ச்சகனா ! ப்ரீதியுடன் கேட்கின்ற வுனக்கு மேன்மை
யுண்டு செய்யவேண்டு மென்னுங் கருத்துடன் பரமோத்
க்ருஷ்டமான எந்த வாக்கியத்தை நான் சொல்லப்போகின்
றேனோ அதனைக் கேட்பாயாக. 1

ந ஸே விஶுஸ்ஸாரமணாஃ ப்ரஹ்ம ந ஹேஷ்யஃ ।
சுஹோஷிணி-ஃ ஷேவா நாம் ஹேஷீ-க்ஷணாம் ஸ ஸ்வ-ஃ ॥

ந மே விதுஸ்ஸாரகணாஃ ப்ரபவம் ந மஹர்ஷயஃ ।
அஹமாதிர்ஹி தேவாநாம் மஹர்ஷீணாம் ச ஸர்வஸஃ ॥

இந்திராதி தேவர்களும் மகரிஷிகளும் என் பிறப்
பிடத்தை யறிவார்கள், இந்திராதி தேவர்களும் மகரிஷி
களுக்கும் நானே பிறப்பிடமன்றோ ? 2

யொ லோ ஜெ ஜநாஹிம் உ வெ துதிவொகுகெஹுஸாரம் ।
 சுஸஜி-ஓஸுஜிதெ து-ஷு ஸவ-ஓபாவெஓ பூஜுயுதெ ॥

யோ மா மஜ மநாதிம் ச வேத்திலோகமஹேஸ்வரம் ।
 அஸம்மூடஸ்ஸமர்த்தேஷு ஸர்வபாபை ப்ரமுச்சயதே ॥

யான் ஆதி யில்லாதவனும் பிறப்பில்லாதவனும் சமஸ்த
 லோக நியாமகனுமா மென்று எவன் அறிவானோ அவன்
 மோகத்தை நீங்கிச் சமஸ்த பாவங்களினின்றும் விடுபடு
 கின்றான். 3

ஹுஜிஜு-ஓ நஸெஜிஹஓ கூலாஸத்யுஓஜிஸுஜிஓ ।
 ஸுஓஓ ஓஓஓஓ ஓவொஓஓஓஓ ஓயஓ ஓஓஓஓஓஓஓஓ ॥

சுஹிஓஸா ஸஜிதா துஷி ஓஓஓஓஓஓஓஓ ஓயஸொஓயஸஓ ।

ஓவநி ஓஓஓஓ ஓஓஓஓஓஓஓஓ ஓஓஓஓ ஓஓஓஓஓஓஓஓ ॥

புத்திர்ஜ்ஞாநமஸம்மோஹஃ க்ஷமாஸத்யந்தமஸ்சம் |
ஸுகம் துகம் பவோபாவோ பயம் சாபயமேவச ||

அஹிம்ஸா ஸமதாதுஷ்டி ஸ்தபோதாநம் யஸோயஸஃ |
பவந்தி பாவா பூதாநாம் மத்த ஏவ ப்ருதக்விதாஃ ||

புத்தி, ஞானம், மோகமின்மை, அடக்கம், சத்தியம், புறக்கரண நிக்ரகம், சாந்தி, சுக துக்கங்கள், உற்பத்தி லயங்கள், பயமின்மை, ஹிம்சையின்மை, சம சித்தம், சந் தோஷம்; தவம், தானம், கீர்த்தி, அபகீர்த்தி ஆகிய இந் நானாவித குணங்கள் பிராணிகளுக்கு என்னாலேயே உண்டாகின்றன.

4-5

ஹேஷ-யஸ்பவ-ஓவெ-ஓ உக்வாரொ ஶநவஸ்யா ।

ஶ்வாவஶா நஸாஜாதா வனஷாஃ ஓக ஹிஃ ப்ராஜாஃ ||

மஹர்ஷயஸ்ஸப்தபூர்வே சத்வாரோ மநவஸ்ததா |

மத்பாவ மாநஸாஜாதா ஏஷாம் லோக இமாஃ ப்ரஜாஃ ||

மேலும், பிருசுவாதி சப்த மகருஷிகள், சநகாதி
நான்கு ருஷிகள், சுவாயம்புவாதி மருக்கள், பிரமாத்
மகமான வென்னால் மத்ததபாவ முடையவர்களாய்ப் பிறந்
தார்கள். அவர்களால் இந்த சமஸ்த லோகங்களில் சராசர
ரூபமான பூதங்கள் பிறந்தன.

6

ஊதாம் விலுதிம் யோமஹ ஐயோ வெதி தக்வதஃ |

ஸோரவிகம்வெநு யோமெந யுஜ்யதே நாத்ரஸம்ஸயஃ ||

ஏதாம் விபூதிம் யோகஞ்ச மம யோ வேத்தி தத்வதஃ |

ஸோவிகம்ப்மேந யோகேந யுஜ்யதே நாத்ரஸம்ஸயஃ ||

எவன் மேற்கூறிய இந்த என் விபூதியையும் யோக
மகிமைபையும் நன்றா யுணர்வானே அவன் அசஞ்சல
யோக சித்தியைச் சந்தேகமின்றி யடைவான். 7

சுஹம் ஸவ-ஸ்ய ப்ரஹ்வோ ஜீதஸ்ய-ம் ப்ரவத-தெ ।
ஐதி ஜீக்வாஹஜனோம் பௌயா லாவஸஜிநிதாம் ॥

அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்தஸஸ்வம் ப்ரவர்த்ததே ।
இதி மத்வாபஜந்தேமாம் புதா பாவஸமந்விதாம் ॥

சர்வ சிருஷ்டிகளுக்கும் நானே உற்பத்திக் காரண
மானவன். என் மகிமையால் சமஸ்த பிரபஞ்சங்களும்
நடக்கின்றன. ஞானவான்கள் என் பாவத்தை இவ்
வண்ண முணர்ந்தவர்களாகி என்னைச் சேவை செய்கிறார்
கள்.

ஜி-தா ஜி-தபுராணா வொய்யனும் வொலுரம் ।

கய்யனலுரா நிதும் துஷித நிவாஜிநிவ ॥

மச்சித்தாமத்கதப்ராண போதயந்தம் பரஸ்பரம் ।

கதயந்தஸ்ச மாந்நித்ய துஷ்யந்திச மந்திச ॥

மேலும், ஞானவான்கள் என்னிடத்திற் சித்தமுடைய
வர்களாய்ப் பிராணன்களை பொப்புவித்து என் சபாவ
மகிமைகளை யுணர்ந்து ஒருவருக்கொருவர் உபதேசித்துக்
கொண்டு என் சதாமிர்தத்தாற் சந்துஷ்டிகளாய்ப் பிரமா
னந்தத்தை யநுபவிக்கிறார்கள்.

தெஷாம் ஸததயுகூநாம் ஹதாம் ஸீதிவௌகம் ।
ஜிஜாஸி ஸுஜியொம்தம் யெநஜிவயபாநிதெ ॥

தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் |
ததாமி புத்தியோகந்தம் யேநமாமுபயாந்திதே ||

இந்தப் பிரகாரம் எப்போது மென்னிடத்து விருப்ப
மடைந்து விஸ்வாச பூர்வகமாகச் சேவிக்கும் மகாத்மாக்க
ளுக்கு என்னிடத்தி லயிக்கியமாதற் கேதுவான ஞான
யோகத்தை யான் கொடுக்கின்றேன். 10

தெஷாஹேவா஽நுகம் வாயு-ஓ ஹ ஜ்ஞாந ஜனஹி |
நாஸ்யாஹீதூலாவஸ்தோ ஜ்ஞாநஜீவெநலாஸ்தா ||

தேஷாமேவாநுகம் பார்த்த மஹ மஜ்ஞாந ஜந்தமஃ |
நாஸ்யாம்யாத்மபாவஸ் த்தோ ஜ்ஞாநஜீபேநபாஸ்வதா ||

பார்த்தா ! அந்த மகா புருடர்களுக்கு மாத்திரம் நான்
தயைசெய்து என் சர்வ வியாபகமான ஞானப் பிரகாசத்தா

லவர்களது பிரகிருதி சம்பந்தமான அவிவேக அந்தகாரத்
தை நசிக்கச் செய்கிறேன்.”

11

அர்ச்சுனன் வாக்கியம்

பாண்ட்யஹ பாயாஜி பவித்ரம் பாஜிம் ஹவாநு ।
பாண்ட்யம் ஸாஸ்தம் திவ்ய ராஜிதேவஜிவிஹம் ॥

சூஹஸ்யாஜிதேவஜிவிஹம் திவ்ய ராஜிதேவஜிவிஹம் ।
சூஹஸ்யாஜிதேவஜிவிஹம் திவ்ய ராஜிதேவஜிவிஹம் ॥

பரம்பரஹம் பரந்தாம பவித்ரம் பரமம் பவாந்
புருஷம் ஸாஸ்தம் திவ்ய மாதிரேவமஜிவிபும் ॥

ஆஹஸ்த்வாம்ருஷ்யஸ்ஸர்வே தேவரவிந்நாரதஸ்ததா ।
அவிதேவஜிவிஹம் திவ்ய ராஜிதேவஜிவிஹம் ॥

“கிருஷ்ண ! நீ பரப்பிரமமென்றும், பரந்தாமனென்றும், பரமோத்கிருஷ்டனென்றும், பரமபாவனென்றும், புராணபுருஷனென்றும், சாஸ்வதனென்றும், திவ்வியமூர்த்தியென்றும், தேவர்களில் முதல்வனென்றும், பிறப்பில்லாதவனென்றும், பிரபுவென்றும் தேவரிஷியான நாரதனும் தேவலரிஷியும் அசிதமுனிவனும் வேதவியாசரும் மகரிஷிகளியாவரும் சொல்லுகின்றனர்; நீயும் அதேமாதிரி உன் மகிமையை எனக்குத் தெரிவிக்கின்றனை. 12-13

ஸவ-ஓஜேதஜ்யதம் ஔந்ய யந்நாம் வடிஷி கேஸவ ।

ந ஹி தெ ஹவநு வ்யக்திம் விது-ஓஜே-வா ந டா நவாம் ॥

சர்வமேதத்ருதம் மந்யே யந்நாம் வதஷி கேஸவ ।

ந ஹி தே பகவத் வ்யக்திம் விது-தேவா ந தா நவாம் ॥

கேசவா ! நீ எனக்குப் தேசித்த எல்லா வாக்கியங்களை
யும் நான் சத்தியமென்று நம்புகின்றேன். உன் மகிமை
யைத் தேவர்களாயினும் அசுரர்களாயினும் நன்றா யறிய
மாட்டார்கள்.

14

ஸ்யஸேவா தநா தாநம் வெஷ்ய க்ஷம் பூரணமஷா துதி ।
ஹிதவாந ஹிதேஸா டேவதேவ ஜகத்பதே ॥

ஸ்வயமேவாத்மநாத்மாநம் வேத்த த்வம் புருஷோத்தம ।
பூதபாவந பூதேஸ தேவதேவ ஜகத்பதே ॥

புருஷோத்தமா ! நீ பிராணிகளை விருத்தி செய்கின்ற
வன்; பிராணிகளுக்கு நியாமகன்; தேவதேவன்; லோக
நாயகன்; புருஷ சிரேஷ்டன்; உனது மகத் துவத்தை யறி
யத் தக்கவன் நீயே யன்றி வேறில்லை.

15

ப - ஸ்து அத்தியாயம்

281

வக்துஹஸ்யஸெஷெண ஹிவ்யாஹ்யாதுவிலகுதயம் ।

யாலிவிஹகுதிவிவெஹாகா நிபாஹ்ஸம் வ்யாப்ய திஷ்ஷலி॥

வக்துமர்ஹஜ்யஸேஷேண திவ்யாஹ்யாத்மவிபூதயம் ।

யாபிர்விபூதிபிர்லோகா நிமாம் ஸத்வம் வ்யாப்ய திஷ்ட்டலி ॥

உன் ஸ்வகீயமான மான்மியங்கள் விசேஷமாகப் பிரகாசிக்கின்றன. இந்த உலகங்ளை பெல்லாம் எந்த மகாத்மிய விஸ்தாரத்தால் நீ வியாபித்ததுப் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றனையோ அவற்றையும் விஸ்தாரமாகத் தெளியச் செய்யவேண்டும்; அதற்கு நீயே அருகன்.

16

க்யம் விஹ்யாஹம் யொயிநு க்யாஹ்ஸஜா வர்ஹிந்யபநு ।

கெஷுகெஷுஹ ஹாவெஷுக ஹிநேஜாஸலி ஹவநுயா ॥

ஸ்ரீ

பகவத்குதை

கதம் வித்யாமஹம் யோசிந் த்வாம் ஸதா பரிகிந்தயந் |

கேஷு-கேஷு-ச பாவேஷு சிந்த்யோஷி பகவந்மயா ||

யோகிசுவரா ! உன்னை எக்காலத்தினும் எவ்விதமாகத்
தியானித்துத் தெரிந்துகொள்ளக் கடவேன், நீ எவ்வெவ்
வுருவங்களுடையவனாகத் தியானஞ் செய்வதற்குத் தக்க
வன் ?

17

ப - வது அத்தியாயம்

விஜ்ஞரொணாத்நொயொமம் விவ-தினா ஜநாடி-ந |

வ-புயம் கய்ய த்யுஷி-ஹி-ஸ்யுணுதொநாஸி-ஜெயதம் ||

விஸ்தரேணாத்மநோயோகம் விபூதிஞ்ச ஜநார்தந |

புயம் கதய த்ருப்திர்ஹி ஸ்ருண்வதோநாஸ்திமேம்ருதம் ||

ஜநார்த்தனா ! நீ சர்வக்ருத்வ விபூதி விஸ்தாரங்களை
விஸ்திரணமாக மீண்டு மெனக்குச் சொல்லு. உன் வாக்கி

200

யாமிர்த்த தாரைகள் எவ்வளவு செவியாற் பருகினும்
எனக்குத் திருப்தி கிடையாது.”

18

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

ஹன தெ கஸ்யமிஷ்ஞாஸி ஷிவ்யாஹ்யாது விஹதிதயம் ।

பூயாநுதம் கூர்ஸுஷ நாதூனொவிஜ்ஜாஸ்யுரெ ॥

ஹந்த தே கஸ்யிஷ்யாமி திவ்யாஹ்யாத்ம் விபூதயம் ।

ப்ரதாந்யதம் குருஸ்ரேஷ்ட நாஸ்த்யந் தோவிஸ்தரஸ்யமே ॥

“கௌரவசிரேஷ்டா ! என் மான்மியங்கள் எண்ணிறந்
துள்ளன. அவற்றை யளவிட முடியாது. ஆயினும், அவற்
றில் முக்கியமான சிலவற்றைச் சொல்லுகின்றேன் கேட்பா
யாக.

19

ஸ்ரீ பகவத்கீதை

284

சுஹரீதா மஹாகேஸ ஸவ-ஹ-தாஸயஸ்திதஃ ।
சுஹரீதிஸு ய்யு-ஹ-தாநாஸிஹ ஸவவ ॥

அஹமாத்மா குடாகேஸ ஸர்வபூசாஸயஸ்திதஃ ।
அஹமாதிஸ்ச மத்யஞ்ச பூதாநாமந்த ஏவச ॥

அர்ச்சுனா! சமஸ்த பூதங்களி னிருதயத்திலு முள்ள
பரமாத்மசொருபியும் நானே ; அவற்றின் உற்பத்தி ஸ்திதி
நாசங்களுக்குங் காரணபூதனும் நானே. 20

சூரீதாநாஸிஹ விஷ்ணு ஜெ-ஹ-திஷா-ஸாவி ரம்ஸாஸிஹ ।
ரீ-வி-ஹ-தாஸிஹ நக்ஷத்ராணாஸிஹ ஸஸீ ॥

ஆதித்யாநா மஹம் விஷ்ணுர் ஜ்யோதிஷாம் ரவி ரம்ஸாஸிஹ ।
மரீசிர்மருதாமஸ்மி நக்ஷத்ராணாமஹம் ஸஸீ ॥

துவாதசாதித்தர்களில் விஷ்ணு வென்னு பாதித்தன்
நானே ; ஜோதி ரூபங்களிற் கிரணங்களையுடைய சூரியன்
நானே ; வாயுக்களில் மர்சி யென்னும் வாயு நானே ; நகூத்
திரங்களிற் சந்திரன் நானே.

21

21

பூ பகவத்கீதை

வெடிநாம் ஸாமிவெடிநாமி டெவா நாமிவிவாஸவஃ ।
உதிபாணாம் சிநஸாமி ஹிதாநாமிவெதநா ॥

வேதாநாம் ஸாமவேதோஸ்மி தேவா நாமஸ்மிவாஸவஃ |

இந்திரியாணம் மநஸ்சாஸ்மி பூதாநாமஸ்மிசேதநா ||

வேதங்களிற் சாமவேதம் நானே ; தேவர்களில் இந்
திரன் நானே ; இந்திரியங்களில் மனம் நானே ; பிராண
னில் புத்தி நானே.

22

ரஹ்ராணாம் ஸங்கராஸாஸி விதேதஸா யக்ஷரக்ஷஸாம் ।
வஸௌநாம் பாவகஸ்சாஸி ரெஹ்ஸிவரிணா ரிஹம் ॥

ருத்ராணாம் ஸங்கரஸ்சாஸி வித்தேஸோ யக்ஷரக்ஷஸாம் ।
வஸௌநாம் பாவகஸ்சாஸி மேருஸ்சிகரிணா மஹம் ॥

ஏகாதச உருத்திரர்களில் சங்கரன் நானே ; யக்ஷ
ராக்ஷச கணங்களிற் குபேரன் நானே ; அஷ்ட வசுக்களில்
அக்கினி ஹோத்திரன் நானே ; பர்வதங்களில் மேரு நானே.
ஹ்ரொயஸாம்ஹ ரஹ்ரம் ராம் வீஹி பாயஹி வுஹஸ்திஹி
ஸௌநாநீநாஹம் ஸந்நஸாஸாஸி ஸாமாஹம் ॥

புரோதஸாஞ்ச முக்யம் மாம் வித்தி பார்த்த ப்ருஹஸ்பதிம் ।
ஸௌநாகீநாமஹம் ஸ்கந்தஸ்சஸாமஸி ஸாகரம் ॥

பார்த்தா ! புரோகிதர்களில் தேவ புரோகிதனை ப்ரு
கஸ்பதி நானே ; சேனா நாயகர்களில் குமாரசுவாமி நானே ;
ஜலாசயங்களில் சமுத்திரம் நானே.

உணவுநீர்-பணம் ஐயுறாமை நிரா-பெய்யுதல் உணர்வார் ।
 யஜ்ஞாநம் ஜபயஜ்ஞாநஸி ஸாவராணாம் ஹிதாயமஃ ॥

மஹர்ஷீணம் ப்ருகுரஹம் கிரா மஸ்யேக மக்ஷரம் |
யஜ்ஞாநாம் ஜபயஜ்ஞாஸ்மி ஸ்த்தாவராணாம் ஹிமாலய: ||

மஹரிஷிகளில் பிருகுரிஷி நானே ; வாங்குதளில் பிரண
வம் நானே ; யங்குஜங்களில் ஜபாஜ்ஞம் நானே ; தாவரங்க
ளில் இமாசலம் நானே . 25

சுபாசுஸுவ-வ்யகூடாணாம் ஷெவஷீ-ணாஹ நாராடிஃ ।
மநுவ-பாணாம் வித்ராய ஸிஜாநாம் கவியொஃநிஃ ॥

அஸ்வத்தஸஸ்வம்ருக்ஷாணாம் தேவர்ஷீணஞ்ச நாரதஃ |

கந்தர்வாணஞ் சித்ரரதஸ் வித்தாநாம் கபிலோமுநிஃ ||

விருக்ஷங்களில் அரசு விருக்ஷம் நானே ; தேவ ருஷிக
ளில் நாரதர் நானே ; கந்தருவரில் சித்திரரதன் நானே ;
சித்தர்குளிற் கபிலர் நானே. 26

உபெஸு வஸஸூநாநா விஜி லா ஜ்யதொஹம் ।
உஸூ

வெனராவதம் மஜெநூணாம் நாராணாம் நாராயிவம் ॥

உச்சைஸ்ஸ்ரவஸம்வாநாம் வித்தி மா மம்ருதோத்பவம் |

ஜ்ராவதம் கஜேந்த்ராணாம் நராணஞ்ச நராதிபம் ||

அசுவங்களில் அமுதத்தோடு தித்த உச்சைச்சிரவம்
நானே ; கஜங்களில் ஜ்ராவதம் நானே ; மாநாடரில் இராஜா
நானே. 27

சூய்யாநாஸிஹம் வஜ்ரம் யெந-ஓநாஸிஷி காஸியுக்ஷை ।

பூஜநஸூஸி கந-ப-ஸ-பாணாஸிஷி வாஸுகிஃ ॥

ஆயுதநாமஹம் வஜ்ரம் தேநாநாமஸ்மி காமதுக் ।

ப்ரஜநஸ்சாஸ்மி கந்தர்ப்பஸ் ஸர்ப்பாணாமஸ்மி வாஸுகிஃ ॥

ஆயுதங்களில் வச்சிராயுதம் நானே ; பசுக்களிற் காம
தேனு நானே ; பிராணிகளை யுதிக்கச் செய்யுங் காமனும்
நானே ; சர்ப்பங்களின் அரசனான வாசுகியும் நானே. 28

சுநஸூஸிஷி நாமாநாம் வரூணொ யாடிஸாஸிஹம் ।

விதூணாஸிஷிஷா ஷாஸி யஸிஸ்யஸிதாஸிஹம் ॥

அநந்தஸ்சாஸ்மி நாகாநாம் வருணோ யாதஸாமஹம் ।

பித்ருணாமர்யமா சாஸ்மி யமஸ்ஸம்யமதாமஹம் ॥

நர்க்சர்ப்பங்களில் அநந்தன் நர்மீன; ஜலதேவர்களில்
வருணன் நானே; பிதூர்தேவர்களில் அரியமன் நானே;
தண்டதரர்களில் இயமன் நானே. 29

பு. ஹாடிஸாஸி லெடிதாநாஃ காலஃ கலயதாஹம் ।
ஜுமாணாஃ ஜுமெநுதாஹம் வெநதெயஸு பக்ஷிணாஃ ॥

ப்ரஹ்லாதஸ்சாஸ்மி தைத்யாநாம் காலஃ கலயதாமஹம் ।
ம்ருகாணஞ்ச ம்ருகேந்த்ரோஹம் வைநதேயஸ்ச பக்ஷிணம் ॥

தைத்தியர்களிற் பிரகலாதன் நானே; கணிகர்களிற்
காலம் நானே; மிருகங்களிற் சிங்கம் நானே; பறவைகளிற்
கருடன் நானே. 30

வவநஃ வவதாஹி ராஜிஸுஸுஜுதாஹம் ।
சுஷாணாஃ சுகாஸாஸி ஸுபாதஸாஹி ஜாஹவீ ॥

பவநஃ பவதாம்ஸி ராமஸ்ஸஸ்தர்ப்ருதாமஹம் |
ஜஷாணம் மகரஸ்ஸாஸமி ஸ்ரோதஸாமஸமி ஜாஹ்நவீ ||

பரிசுத்த வஸ்துக்களில் வாயு நானே; வில்லாஸிகளில்
தசரதராமன் நானே; மச்ச முதலிப ஜலஜந்துக்களில்
முதலை நானே; நதிகளிற் கங்கை நானே. 31

ஸம-பாணா-பி-பிரகஸ்து ஸ்யம் வெவாஹஜ-பு-ந |
ஸ்ய-ப-த-வி-ப-பி-ப-ப-நா-வா-ப-ப-வ-த-தாமஹம் ||

ஸர்க்காணமாதிரந்தஸ்ச மத்யம் சைவாஹமர்ஜுந |
அத்யாத்மவித்யா வித்யாநாம் வாதஃ ப-வ-த-தாமஹம் ||

அர்ச்சனா! சிநுஷ்டிகளுக்கு ஆதியும் ஸ்திதி லயங்
களும் நானே; வித்தைகளில் மோக்ஷவித்தை நானே; வாத
பித்த சிலேஷ்மங்களில் வாதம் நானே. 32

சுக்ஷரணாகோரொஷி உநுஉ ஸ்ரோஸிகஸ்யுத । 33
 சுஹ லேவா஽க்ஷயஃ காயொ யாதாஹம் விஸ்தொ஽ஃ ॥

அக்ஷராணமகாரோஸ்மி த்வந்த்வ ஸ்ஸாமாவிகஸ்யச |
 அஹ மேவாக்ஷயஃ காலோ தாதாஹம் விஸ்வதோமுகஃ ॥

அக்ஷரங்களில் அகாரம் நானே; சமாசங்களில் தொந்த
 சமாசம் நானே; இடைவிடாத காலம் நானே; கரும பலன்
 களைக் கொடுக்கும் விராட் சொரூபியான பிரமம் நானே. 33

ஜித்யுஸ்வ-ஹாஸூ஽ஹ ஸ்ஹிவஸூ ஸ்விஷ்யதாம் ।
 கீதி-ஸூவ-ஹ நாரீணாம் ஸ்யுதிஸ்யோ யுதிஃ சுஹி ॥

ம்ருத்யுஸ்ஸர்வஹ ஸ்சாஹ முத்பவஸ்ச பவிஷ்யதாம் |
 கீர்த்திஸ்பூவாக்ச நாரீணாம் ஸ்ம்ருதிர்மேதா த்ருதிஃ சுஹி ॥

சமஸ்த லோகங்களில் நாசஞ் செய்யும் மிருத்யு தேவன்
நானே; உற்பத்தியாயுள்ள வஸ்துக்களுக்கு உற்பத்தி ஸ்தா
னம் நானே; ஸ்த்ரீகளிடத்திற் கீர்த்தி லக்ஷ்மி வாக்கு அறிவு
புத்தி தைரியம் அடக்கம் நானே.

34 பூ

ஷ்ருஹதாஸி தயா ஸாஸிம் மாயதீ ஸ்ருஷாஸிஹம் ।
ஸாஸா நாமாஸிம்-ஸிஷ்ய-ஸாஸிஹித-ஸாஸிம்-ஸாஸிம்-ஸாஸிம்

ப்ருஹத்ஸாம ததா ஸாம்நாம் காயத்ரீ ஸ்சந்தஸாமஹம் ।
மாஸாநாம் மார்க்கஸீர்ஷோஹ ப்ருதாநாம் குஸுமாகரம் ॥

சாமவேதத்திற் ப்ருஹத்சாமம் நானே; சந்தஸ்ஸா
களிற் காயத்திரி சந்தஸ் நானே; மாசங்களில் மார்கழி
மாசம் நானே; இருதுக்களில் வசந்த ருது நானே.

35

பகவத்கீதை

ஜெருதம் ஹயதாஜிஷி தெஜஸுஜிஷி நாஜிஹம் ।

ஜயொஃஷி வுவுஸாயொஃஷி ஸக் ஸக் வதாஜிஹம் ॥

த்யூதம் சலயதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம் ।

ஜயோஸ்மி வ்யவஸாயோஸ்மி ஸத் த்வம் ஸத் த்வதாமஹம் ॥

வஞ்சகமான வஸ்துக்ளில் சூதம் நாஜின; தேகோ
வான்களுக்கு ஒளியும் நாஜின; சாத்விகர்களுக்குச் சத்வ
குணம் ஜயம் தைரியம் உத்தியோகம் நாஜின. 36

வ்யூஷ்நாஃ வாஸுதேவொஃஷி பாணவாநாஃ யநஜயஃ ।
ஜெருநாஜிஷிஹம் வுராஸஃ கவீநாஜிஸநாகவிஃ ॥

வ்ருஷ்ணீநாம் வாஸுதேவோஸ்மி பாண்டவாநாம் தநஞ்சய ।

முநீநாமஸ்யஹம் வ்யாஸஃ கவீநாமுஸநாகவிஃ ॥

யாதவர்களில் வாசுதேவன் நானே; பாண்டவர்களில்
அர்ச்சுனனான நீயும் நானே; முனிவர்களில் வேதவியாச
மகா முனி நானே; சாஸ்திரார்த்த முணர்ந்தவருள் சுக்கிராச்
சாரி நானே.

37

ஐனோ ஐயதாஐஷி நீதிராஷி ஜிதீஷதாம் ।

ஐநஹெவாஷி மஹாநாம் ஜகாநஹாநவதாஐஹம் ॥

தண்டோ தமயதாமஸ்மி நீதிரஸ்மி ஜிகீஷதாம் ।

மௌநம் சைவாஸ்மி குஹ்யாநாம் ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநவதாமஹம் ॥

தண்டலாளர்களில் தண்டநீதி நானே; நிச்சயித்தவர்
களது ஜயோபாயங்கள் நானே; கோபிதமான வஸ்துக்
களில் மௌனம் நானே; ஞானிகளின் ஞானம் நானே. 38

யலாவி ஸ்வ-ஹிதாநா ஸீஜம் ததஹஜ-ஹந ! 38
ந ததஸ்திவிநாயஸூ நயாஹிதம் வராவரம் ||

யச்சாபி ஸர்வபூதாநாம் பீஜம் ததஹ மர்ஜ-ந |
ந ததஸ்தி விநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதம் சராசரம் ||

அர்ச்சனா ! சமஸ்த பூதங்களுக்கும் பீஜம் நானே ;
என்னையன்றிச் சராசர பூதங்க ளில்லவே யில்லை. 39

நா஽னொஷி ஜி ஹிவ்யாநா விலஹிதீநா வராவ |
ஹஷ-தஹிஷி ஸதஃ ப்ராஹ்ம விலஹிதே வி-ஹி
ரொஹ்யா ||

நாந்தோஸ்தி மம திவ்யாநாம் வீபூதிநாம் பரந்தப |
ஹஷநூத்தே ஸதஃ ப்ரோக்தேர் வீபூதோ விஸ்தரோமயா ||

அதவா பஹுநே தேந கிம் ஜ்ஞானேந தவார்ஜுந |
விஷ்டப்யாஹமிதம் க்ருத்ஸந மேகாம்ஸே நஸ்திதோ ஜகத் ||

அர்ச்சுனா ! என் மகாத்மிய விஸ்தாரத்தை வெவ்வே
றாக விவரிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. அவற்றைச் சவிஸ்
தாரமாக உணரவேண்டிய காரியம் உனக்கு மில்லை. இச்
சமஸ்த பிரபஞ்சங்கள் என் அநேக அம்சங்களில் ஒரு அம்
சத்தினாலேயே வியாபிக்கப்பட்டுள்ளனவென் றறிவாயாக.

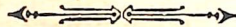
ஓம் தத்ஸத்.

இவ்வகையாக உபநிஷத்து ரூபமானதும், பரப்ரஹ்ம வித்தையான
ஸ்ரீ பகவத் கீதை யென்னும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ச்சன சம்வாத
ரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் அக்ஷரபரப்ரஹ்ம யோக
மென்னும் எட்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பதினென்றாவது அத்யாயம்

விசுவரூபஸந்தர்சந யோகம்

அர்ச்சனன் வாக்கியம்

ஜீநுமுஹாய வரஜி மஹு ல்யுராது ஸம்ஜிதா ।
யத்யொகதம் வவஸூ ந லொஹாஸ்யம் விமதொ ஜி ॥

மதநுக்ரஹாய பரமம் குஹ்ய மத்யாத்ம ஸம்ஜிதம் ।
யத்வயோக்தம் வசஸ்தேந மோஹோயம் விகதோ மம ॥

“என்னை யனுக்கிரகிப்பதற்காக நீ கூறிய உத்திருஷ்ட
மும்; ரதசியமும், ஆத்மானாதம் வஸ்து விவேகஞானமு,
மாகிய உபதேச வாங்கியங்களால் என் அஞ்ஞான மொ
ழிந்துபோயிற்று. 1

ஹவா஽ப்யுளஹி ஹுதாநாஸுருதள விஜ்ஞாஸோபியா
கூதஃ கலிவகுராஷா மஹாஜ்ஞவிவா஽வ்யயு ॥

பவாப்யபௌஹி பூதாநாம் ஸ்ருதௌ விஸ்தாஸோமயா |
த்வத்தஃ கமலபத்ராஷா மஹாத்ம்யமபிசாவ்யயம் ॥

கிருஷ்ண! உன்னால் பூதக் கூட்டங்களின் உற்பத்தி
நாசங்கள் சவிஸ்தாரமாக அறிந்ததன்றி அழியாத உனது
மான்மியத்தையும் நன்றாகக் கீதட்டேன், 2

வனவ ஜெதஜ்யாஹக்ஷ ஜாதாநம் வரஜெஸூர் ।

ஜுஷுஜிஹாஜி தொடுவ ஜெஸூர்ம் வுரூஷொதுஜி ॥

ஏவ மேதத்யதாத்தத்வ மாத்மாநம் பரமேஸ்வர |
த்ரஷ்ட்மிச்சாமி தேரூப மைஸ்வரம் புருஷோத்தம ॥

ஓ பரமேஸ்வரா ! நீ கூறியது உண்மையே. ஆத்ம
சொரூப மெப்படிப்பட்டதென்று நீ உணர்த்தினையோ அப்
படிப்பட்ட மகிமையுடைய உன் சொரூபத்தைப் பார்ப்ப
தற்கு மிகவுங் கோரி யிருக்கின்றேன். 3

ஜந்யஸெ யஜி தஹக்ஷம் யோ ஜுஷுஜிதி ப்ருஹொ ।
யொமெஸூர் ததொஜெக்ஷம் ஜஸூயாதாந ஜிவ்யப்ட ॥

மந்யஸே யதி தச்சத்யம் மயா த்ரஷ்ட்மிதி ப்ரபோ |
யோகேஸ்வர ததோமேத்வம் தர்ஸயாத்மாந மந்யயம். ॥

யோகயோகீசுவரா ! அப்படி மகிமையுடைய உனது
திவ்ய ரூபத்தைப் பார்ப்பதற்கு நான் தக்கவனென்று நீ
நினைப்பாயாகில் உன் ஆவ்யமான சொரூபத்தைத் தரி
சனங் கொடுக்கவேண்டும். 4

பூநீ க்ருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்
வஸ்யஜே வாய-ஓ ர-ஓவாணி ஸதஸொ஽ய ஸஹஸ்ர ஸம் ।
நாநாவியாநி ஹிவ்யாநி நானாவண-ஓக்யதீநிவ ॥

பஸ்யமே பார்த்த ரூபாணி ஸதஸோத ஸஹஸ்ர ஸம் ।
நாநாவிதாநி திவ்யாநி நானாவர்ணாக்ருதீநிச ॥

பார்த்தா! திவ்யமான, அநேக விதமான நானா வருண
மான, அநேக விசேஷமான, அநேக எண்ணிக்கையுடைய
என் சொரூபத்தைப் பார்ப்பாயாக. 5

வஸுதாதித்யாநு வஸுதாநு ராஜா நஸிநள ராஜதஸ்யா |
வஸுதாநுஜிஷ்டவஸுதாநி வஸுதாநுயாநி லாநத ||

பஸ்யாதித்யாந் வஸுதந் ருத்ரா நஸிநள மருகஸ்ததா |

பஹுந்யத்ருஷ்டபூர்வாணி பஸ்யாஸ்சர்வாணி பாரத ||

பார்த்தா ! துவாதசாதித்தர்களையும், அஷ்டவசுக்களையும், ஏகாதசருத்திரர்களையும், அக்ஷினி தேவர்களையும், சப்த வாயுக்களையும் பார்ப்பாயாக. இது நரையில் எப்போதும் உன்னால் பார்க்கக்கூடாத அநேக அற்புதங்களே இப்போது பார்ப்பாயாக.

ஐநெஹக்ஷம் ஜமக்ஷக்ஷம் வஸுதாநுஜிஷ்ட வஸுதாநி |
ஜிஷ்டெஹ மஹாகெஸ யஜுநுஜிஷ்ட ஜிஹ்விஃ ||

இஹைகஸ்தம் ஜகத்க்ருத்ஸநம் பஸ்யாத்ய ஸ சராசரம் |
மம தேஹே குடாகேஸ யச்சாந்யத்ரஷ்டி மிச்சவிலி ||

அர்ச்சுனா ! மேலும் சராசரங்களாகிய எல்லாப் பிர
பஞ்சத்தையும், ஒரே இடமான என் திவ்விய தேகத்திற்
காண்க. இவையே யன்றி ஜயம் அபஜய முதலிய எவ்விஷ
யங்களை நீ பார்க்க விரும்புகின்றனையோ அவற்றை எல்லாங்
காண்க.

ந நுஜாஸக்ஷ்யஸெஹுஷு ஶநெ நெ நவ ஸுஹக்ஷுஷா |
ஶிவ்யு ஶிவாஸி தெஹக்ஷுஃ பஸ்யு ரெ யொமரெஸுஸாடி ||

நதுமாம்ஸக்ஷ்ய ஸேத்ரஷ்டி மநே நைவ ஸ்வசக்ஷுஷா |
திவ்யம் ததாமி தேசக்ஷு பஸ்ய மே யோகமைஸ்வரம் ||

இந்தப் பிராகிருதமான உன் கண்களுடன் என் திவ்
விய சொருபத்தைக் காண முடியாது. உனக்குத் திவ்விய

திருஷ்டியை யநுக்கிரகிக்கின்றேன். அதனால் அற்புதமான
எனது யோக சத்திபைக் காண்க ॥

8

ஸஞ்ஜயன் வாக்கியம்

வனவஸூகா ததெதாராஜநு லீஹாயொதீஸுரொஹரிஃ ।
உஸ-யாரோஸபாய-பாய வரலீம் ந-குஸஸெஸுரஸு ॥

எவழக்த்வா ததோராஜந் மஹாயோகீஸ்வரோஹரிஃ ।
தர்ஸயாமாஸபார்த்தாய பரமம் ரூபமஸ்வரம் ॥

திருதராஷ்டிர மகாராஜனே ! மகா யோகியான ஸ்ரீ
கிருஷ்ணபகவான் இவ்வதையாகக் கூறி; சர்வோத்தகிருஷ்ட
மாய்த் திவ்விமமான தனது விசுவரூபத்தை அர்ச்சன
னுக்குக் காண்பித்தான்.

9

306

ஸ்ரீ பகவத்கதை

செநக வக நய ந லெநகா லுத லுநழ ।

சுருக ழிவ்ராஹாணம் ழிவ்ராநெகாடிதாயபயம் ||

ஆனேக வக்த்ர நயந மனேகாத்தபுத தர்ஸநம் |

அநேக திவ்யாபரணம் திவ்யானேகோத்யதாயுதம் ||

அந்த ஸ்வரூபம் அநேக முகங்களும், கண்களும், அற்புதங்களும், அநேக வித திவ்விய பரிமள சுகந்தங்களுமுடைய, எங்கெங்கும் முகமுடைத்தாய், அற்புதமாய் விளங்கியது. அழிவில்லாத ஸ்வரூபத்தை அர்ச்சனன் கண்டான்.

10

10

[illegible]

ஸ்வ-காஸ்ய-கீயம் ஷெவ சீநஞம் விஸுதொகைவழி ||

திவ்யமால்யாம்பரதரம் திவ்ய கந்தாநு லேபநம் |
ஸர்வாஸச்ரயமயம் தேவ மநந்தம் விஸ்வதோமுகம் ||

அன்றியும், திவ்விய ஆரங்களும், வஸ்திரங்களும், திவ்
விய பரிமள சுகந்தங்களு முடைத்தாய் எங்கெங்கும் முக
முடைத்தாய், அற்புதமாய் முடிவில்லாத ஸ்வரூபத்தை
அர்ச்சுனன் கண்டனன். 11

• ழிவி ஹ்ருய-ஃ ஸஹஸ்யஸ்ய ஹ்ருய-ஃ மஹ்ருய-ஃ தா |
யழிஹ்ருய-ஃ ஸாஸ்யா ஸாஸ்யா ஸாஸ்யா ஸாஸ்யா ||

திவி ஸூர்ய ஸஹஸ்ரஸ்ய பவேத்யுகபதுத்திதா |
யதிபாஸ்ஸத்ருஸீஸாஸ்யா த்பாஸஸ்தஸ்ய மஹாத்மநஃ ||

அந்தத் திவ்விய ரூபத்தின் காந்தியானது ஒரே காலத்
தில், ஆபிரஞ் சூரியர் ஆமாயத்தில் பிரகாசித்தாற் போன்ற
பிரகாசத்தோடு விளங்கியது 12

ததெதுகஸூம் ஜமக க்யகஸூம் புவிலகூதெநகயா ।
 கவஸூஜெவஜெவஸூ ஸரீரொபாணவஸூதா ॥

தத்ரைகஸ்தம் ஜமத் க்ருத்ஸ்நம் ப்ரவிபக்தமகேகதா |
 அபஸ்யத்தேவதேவஸ்ய சரீரேபாண்டவஸ்ததா ॥

நானு பேதமுள்ள பல வகையாக ஏற்படுத்தப்பட்ட
 ஜகத் முழுவதையும், தேவதேவனான ஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்தி
 யின் தேகத்தில் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருக்க அர்ச்சனன்
 பார்த்தனன்.

ததஸூவிஸூபாவிஷ்டா ஹுஷ்ட ரொரீய நஜயம் ।
 பூணஜீ ஸிரஸா ஜெவம் க்யதாஜ்விரபாஷத ॥

ததஸ்ஸவிஸ்மயாவிஷ்ட்டோ ஹ்ருஷ்டரோமா த்நஞ்ஜயம் |
 ப்ரணம்ய ஸிரஸா தேவம் க்ருதாஞ்ஜவிரபாஷத ॥

அப்பொழுது அர்ச்சுனன் சித்தப் பிரமை யடைந்து,
உடல் நடுங் க மெய்தி, விசுவரூபதரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி
யைச் சிரத்தாற் பணிந்து, கைகள் குவித்துக் கீழ்க் கூறும்
வகையாகத் துதிக்கின்றான்.”

14

அர்ச்சுனன் வாக்கியம்

பஸ்யாஜிதெவாஹ்வ வ ஶ்வ ஶ்வ
ஸவ-ஹம் ஸுயா ஹ-ஓதவிஸெஷஸம்வாநு ।

பு ஹாணஜீஸம் கலீயாஸநஸூம்
ஜீஷீஸுஸவ-ஹ ந-ஹ மாஸு ஜிவ்யாநு ॥

பஸ்யாமிதேவாநஸ்தவ தேவ தேஹே
ஸர்வாம் ஸ்ததா பூதவிஸே ஷ்சங்காந் ।

ப்ரஹ்மானமீஸம் கமலாஸநஸ்தம்

நுஷீட்ச்சஸர்வாநுர காமச்ச திவ்யாந் ||

தேவா ! உன் தேகத்தில் சமஸ்த தேவர்கள் எல்லாப்
பிராண கோடிகள், கமலாசனமுடைய சதுர்முகப் பிரமன்,
சமஸ்த நுஷிகள், தேவ சர்ப்பங்களாகிய வாசுகி முதலான
வர்கள் காணப்படுகிறார்கள்.

15

சுநகஸாஹுதிர வக்து நெத்ரம்

பஸ்யாஜிக்ஷாம் ஸவக்ஷெதாநநாரஹவடி ।

நானம் நய்யம் நபுநஸுவாஜிம்

பஸ்யாஜி விஸேஸார விஸாரஹவ ॥

அநேகபாஹுதர வக்தர நேத்ரம்

பஸ்யாமித்வாம் ஸர்வதோநந்தரூபம் ।

நாந்தம் நமத்யம் நபுநஸ்தவாதம்
பஸ்யாமி விஸ்வேஸ்வர விஸ்வரூப ||

ஐகத்திற்கு நியாமகமான ஓ தேவா ! உன் விசுவரூபத்
திற்கு, அநேக தோள்கள், வபிறுகள், முகங்கள், விழிகள்
உள்ளன. உன்னுடல் அபரிமிதமாக எங்கும் வியாபித்
திருக்கின்றது. ஆனால், உன் விசுவரூபத்திற்கு முதல்
இடை கடைகள் மட்டும் எனக்குத் தோன்றவில்லை. 16

கிரீடிநம் மஹிநம் ஹக்ரிணம்

தெஜோராஸிம் ஸவ-தொ ஐஷிஷ்யஸு ।

வஸ்யாஸிஷ்யம் ஹநி-நிஷ்யம் ஸஸிஷ்ய

ஐஷ்ய நயாக-ஹிஷ்ய ஐஷ்யஸு ॥

கிரீடநம் கதிநம் சக்ரிணஞ்ச
 தேஜோராஸிம் ஸர்வதோ தீப்திமந்தம் |
 பஸ்யாமித்வாம் தூர்நிரீக்ஷம் ஸமந்தாத்
 தீப்தாநலார்க்கத்யுதி மப்ரமேயம் ||

கிரீடமும், கதை சக்கரங்களும் தரித்த உன் விசுவ
 ரூபம் ஜோதிமயமாய், அக்னி சூரியர்கட்குச் சமானமாய்,
 எங்கும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. அபரிச்சேத்திய
 மான உன் சொரூபத்தைக் காண விகவும் அசக்கியமா
 யிருக்கின்றது.

17

கூலிக்ஷரம் வரஜம் வெஹிதவ்யம்
 கூலிஸ்யுவிஸ்யு வரம் நியாநடி |

கூலியஸூதயஜி-மாவா
ஸநாதநஸம்^{கூ} வுரூஷாஜிதொஜி ||

த்வமக்ஷரம் பரமம் வேதிதவ்யம்
த்வமஸ்யவிஸ்வஸ்ய பரம் நிதாரம் |
த்வமவ்யயஸ்ஸாஸ்வததர்மகோப்தா
ஸநாதநஸ்த்வம் புருஷோ஽தோமே ||

ஐகதிசுவரா ! நீ பரமோத்கிருஷ்டமான பரப்பிரம
மென்றும், சமஸ்த ஐகத்திற்கும் உத்கிருஷ்டமான ஆச்சிரய
மென்றும், நாசரகிதனென்றும், ஊர்ஜிதமான தருமரக்ஷக
னென்றும், புராணபுருஷனென்றும் உணரத்தக்கவன். 81

கூநாஜியூரான ஜநன வீய-
ஜநனவாஹம் ஸஸி ஸூய-நெதும் |

வஸுதிகா ஶீவ ஹுதாஸவக்ரம்

ஸுதஜஸா விஸு திஶ தவஞ்ஜ ॥

அநாதிமத்தியாந்த மநந்த வீர்ய
மநந்தபாஹும் ஸஸி ஸூர்ய நேத்ரம் |

பஸ்யாமித்வாதீப்த ஹுதாஸவக்த்ரம்
ஸ்வதேஜஸா விஸ்வமிதம் தபந்தம் ॥

விசுவேசுவரா! நீ ஆதிமத்தியாந்த மில்லாதவனும்,
அபரிமித பராக்கிரம முடையவனும், அநேகந் தோள்களு
டன் சூரிய சந்திரர்களை விழிகளாகக் கொண்டு ஜ்வலிக்
கின்ற அக்கினிபே முகத்திற் பெற்று பிரபஞ்ச முழுவதையு
ம் உன் காந்திபால் தரிக்கச் செய்வனுமான எனக்குத்
காணப்படுகின்றனை.

ஞ்வாவ்யயிவ்யோ ஸிடி ஶீனாஃ ஹி
 வ்யாவ்யயெயெகேந ஶிஸ்ய ஸ்வ-ஹி ।
 ஶிஸ்ய ஶிஸ்ய ஶிஸ்ய ஶிஸ்ய ஶிஸ்ய
 யொகசூயம் ப்ரவ்யயிதம் ஶீனாஹி ॥

த்யாவாப்ருதிய்யோ ரித மந்தாம் ஹி
 வ்யாப்தந்த்வயைகேந திஸஸ்ச ஸர்வாஃ ।
 த்ருஷ்ட்வாத்புதம் ரூப முக்ரந்தவேதம்
 லோகதர்யம் ப்ரவ்யதிதம் மஹாத்மந் ॥

உன் சொருபத்தால் பூமி ஆகாசம் அந்தராளம் யாவும்
 வியாபிக்கப்பட்டுள்ளன. எல்லாத் திக்குகளையும் வியாபித்த
 மகாநுபாவா! அற்புதமாகவும் அதி பயங்கரமாகவும் பிர
 காசிக்கின்ற உன் சொருபத்தைப் பார்த்து சுவர்க்கமத்திய

பாதலமென்னுந் திரிலோகங்களும் கடகடவென நடுங்கா
நின்றன.

20

சுரீ ஹிக்ஷாம் ஸுரஸம்வா விஸுத்தி
கெமிதீதாம் ப்ராஜயயொ மூணகி ।
ஸுவி த்யுகூர ஹேஷி-லிபுஸம்வாம்
ஸுவனிக்ஷாம் ஸுதினிஃ புவனாஸிஃ ॥

அம் ஹித்வாம் ஸுரஸங்கா விஸந்தி
கேசித்பீதாம் ப்ராஞ்சலயோ க்ருணந்தி |
ஸ்வஸ்தீ த்யுக்த்வா மஹர்ஷி வித்தஸங்காஃ
ஸ்துவந்தித்வாம் ஸ்துதிபிஃ புஷ்கலாபிஃ ॥

உன் திவ்விய சொருபமான விசுவரூபத்தின் தேவ
கூட்டங்கள் வணங்குகின்றன, அவர்களிற் சிலர் பய

படைந்து அஞ்சலியஸ்தர்களாய் உன்னைத் தேரத்திரஞ்
செய்கின்றார்கள். மகருஷிகள் சித்த புருஷர்கள் உன்னை
ஜயஜயவென வாழ்த்துகின்றார்கள். உன்னை அநேக வித
மாகச் சம்பூரணமான தேரத்திரஞ் செய்கின்றார்கள். 21

ரஹுஜாதித்யா வஸவொ யெ வ ஸாய்யா
விஸுஷ்ணிந்யுள ஶ்ரஹத ஶ்ரஹஷ்வபாஸு ।
மநுவ-பக்ஷா ஸுரஸிஜஸம்மா
வீக்ஷனெக்ஷாம் விஷ்ணுதாஸெஷுவ ஸவெ- ॥

ருத்ராதித்யா வஸவோ யே ச ஸாத்யா
விஸ்வேஸ்வியெள மருத ஸ்சோஷ்மபாஸ்ச ।
கந்தர்வயக்ஷா ஸ்ஸுரஸித்தஸங்கா
வீக்ஷந்தேத்ராம் விஸ்மிதாஸ்சைவ ஸர்வே ॥

ஏகாதசருத்திரர், துவாதசாதித்தர், அஷ்டசுக்கள்,
சாக்தியர், விசுவேதேவர், அசுவினி தேவர்கள், சப்தவாயுக்
கள், பிதூர்தேவர்கள், கந்தர்வ யக்ஷ ராக்ஷஸ சித்த சமூகங்
கள் ஆச்சரியமுடையவர்களாய் உன்னையே காண்கிறார்கள்.

ரகுபம் ஹெது பைஹுவசு நெதும்

ஹொபாஹொ பைஹொபாஹொருபாடி |

பைஹொடிபாஹொ பைஹொடிஷ்ட ராக்ஷாஹொ

டிஷ்ட ராக்ஷாஹொ பைஹொடிஷ்ட ராக்ஷாஹொ ||

ருபம் மஹத்தே பைஹுவசுத்ர நேத்ரம்

மஹாபாஹொ பைஹொபாஹொருபாதம் |

பைஹொதரம் பைஹொதம்ஷ்ட ராக்ஷாஹொ

த்ருஷ்ட ராக்ஷாஹொ யரவ்யதிதாஸ்ததாஹம் ||

அநேகமான முகங்கள், விழிகள், கைகள், துடைகள்,
பாதங்கள், வயிறுகள், பயங்கரமான நகங்கள் முதலியன
வுடைய உனது பேருருவத்தைப் பார்த்து எல்லாப் பிராணி
களும் யானும் மிகப் பயமுறுகிறோம். 23

நஹஸ்யஸம் ஜீவ ஜநே நக வண-ம்
வ

வ்யாதாநநம் ஜீவ விஸால நேத்ரம் ।

ஜ்ஜஷாஹிக்ஷாம் ப்ரவ்யதிதாந்தராத்மா

யுகிம் நவிந்தாமி ஸமஞ்ச விஷ்ணே ॥
ண

நபஸ்ஸ்ப்ருஸம் தீப்த மநேக வர்ணம்

வ்யாத்தாநநம் தீப்த விஸால நேத்ரம் ।

த்ருஷ்ட்வாஹித்வாம் ப்ரவ்யதிதாந்தராத்மா

த்ருதிம் நவிந்தாமி ஸமஞ்ச விஷ்ணே ॥

ஆகாயமளாவ ஜ்வலித்து நானு வர்ணமாய்த் திறந்த
வாயும் பிரகாசிக்கும் விசாலமான நேத்திரமும் வாய்ந்த
உன்னுருவத்தைப் பார்த்து என் மனம் பயமுறுகின்றது.
ஆதலின் எனக்குத் தைரியமும் சந்துஷ்டியும் இல்லாதிருக்
கின்றன.

24

ஐஹிகாராஹாநி உ தெ ஐஹாநி .
ஐஹெஷுவகாரா நயஸநிஹாநி ।
ஐஹா நஜாநெ நயஸெ உ ஸஐ-
புலீஐ ஐஹெஸ ஜநிஹாஸ ॥

தம்ஷ்ட்ராகராளாநி ச தே முகாநி
த்ருஷ்ட்வைவகாலா நலஸந்நிபாநி ।

திஸோ நஜாநே நலேப ச சர்ம
ப்ரஸீத தேவேஸ ஜகந்நிவாஸ ||

கோரைப் பற்களோடு பயங்கரமான பிரளயாக்கினி
சமானமான உன் முகத்தைப் பார்ப்பதால் எனக்குத்
திசைகள் தெரியவில்லை; எனக்குச் சுகமாக வில்லை; ஜகத்
திற்கு ஆதாரமான தேவனே ! நீ என்னிடத்தில் தயை
வைத்து எனக்குப் பிரசன்ன னாகுக. 25

சுதீ உக்ஷாம் யுதராஷ்டிஸ்ய பூத்ரா

ஸுவெ-ஸெவெஹவாவநிபாஸஸெவெஃ ।

ஸீஷோ டெப்ராண ஸூதிதவூத்ருஸ்யாஸௌ

ஸஹாஸுதீயெரவி யெயஸெவெஃ ॥

வகாணிதெ சீவராரிணாவிஸந்தி
தூய்மைத்தொழில் குடியாடொழி: ||

ஐங்குராசுராடாநி ஹபாநகாநி |

கெமிஜியுமா ஐஸநானொரஷு

ஸந்யஸ்யுதெ உருணி-உருதர-தூரி-மெ ||

அமீ சத்வாம் த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய புத்ரா

ஸ்ஸர்வேஸஹவாவநிபாலஸங்கை: |

பீஷ்டமோ த்ரோண ஸ்ஸ-உதபுத்ரஸ்ததாஸௌ

ஸஹாஸ்மதீயைரபி யோதமுக்க்யை: ||

வக்த்ராணிதே த்வரமாணாவிஸந்தி

தம்ஷ்ட்ராகராளாநி பயாநகாநி |

கேசித்விலந்நாதஸநாந்த்ரேஷு

ஸந்த்ருஸ்யந்தேசூர்ணைதருத்தமாங்கை: ||

திருதராஷ்டிர புத்திரர்களான துர்யோதனாதியர், பூ
பாஷனஞ் செய்யும் இராச சமூகங்கள், பீஷ்மதுரோணசாரி
யர்கள், ஸுதபுத்திரனான கர்னான், என் ரோணாயகர்கள்
யாவருங் கூட்டங்கொண்டு அந்நி வேகத்துடன் கோரைப்
பற்களோடு பயங்கரமான உன் வாயிற் புதுகின்றார்கள்.
அவர்களிற் சிலர் உன் பற்களின் சந்துகளிற் சிக்கிச் சிரங்
கள் பொடிசுளாக்கப்பட்டுக் காணப்படுகிறார்கள். 26-27

யயா நயீ நாஃ வஹவொஃஸுஃவெமா

ஸுஃபுரெவாலிஃபாபுஃவனி ।

தயா தவாஜீ நரஹொகவீரா

விஸனி வகூரணுவி விஜயனி ॥

யதாந தீநாம் பஹுவோம்புவேகா
 ஸ்ஸமுத்ரமேவாபிமுகாத்ரவந்தி |
 ததா தவாமீ நரலோகவீரா
 விஸந்தி வக்த்ராண்யபி விஜ்வலந்தி ||

பூரணப் பிரவாகமுடைய அநேக நதிகள் அதிவேக
 மாகச் சமுத்திரத்திற் பிரவேசிப்பதுபோல, இந்தச் சூரர்
 கள் யாவரும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் உன் முகத்திற்
 பிரவேசிக்கிறார்கள்.

28

யயாபுஷ்டீஷு ஐந வதம்மா
 விஸனி நாஸாய ஸஜீஜவெமாஃ |
 தயெவ நாஸாய விஸனி யொகா
 ஸ்வாபிவகூராணி ஹஜீஜ வெமாஃ ||

கத - வது அத்தியாயம்

325

யதாப்ரதீப்தம் ஜ்வலநம் பதங்கா
விஸந்தி நாசாய ஸம்ருத்தவேகா: |

ததைவ நாஸாய விஸந்தி லோகா
ஸ்தவாபிவக்த்ராணி ஸம்ருத்த வேகா: ||

விட்டில்கள் எரிகின்ற அக்கினியில் அதிவேகமாக
விழுந்து நசித்துப்போவதுபோல, அநேக ஜீவர்கள் அதி
வேகமாக உன் முகத்திற் பிரவேசித்து நசிக்கின்றார்கள். 29

யெவீஹ்யஸௌகுண்டஸூரநஸூரீனா

ஸூரகாநு ஸௌகுநாநு வடிநெ நஜ்யயஹி: |

தெஜாஹிராவஹ்ய-ஜமஸூரீநா

ஹாஸஸூவொஹா: ப்ரதவநி விஷ்ணு: ||

லேலிஹ்யஸேக்ரஸமாநஸ்ஸமந்தா ॥
 ஸ்லோகாந் ஸமக்ராத் வதநைர்ஜ்வலத்பி : |
 தேஜோபிராபூர்ய ஜகத்ஸமக்ரம்
 பாஸஸ்தவோக்ராஃ ப்ரதபந்தி விஷ்ணோ ॥

ஜ்வலிக்கின்ற உன் முகத்தால் சமஸ்த ஜனங்களையும்
 விழுங்குகின்றனை. திசைகளிலுள்ள பிராணிகளே உன் நாவி
 னால் இழுத்துக்கொள்கின்றனை. உன் பயங்கரமான காந்தி
 கள் ஜக முழுதும் நிறைந்து தபிக்கச் செய்கின்றன. 30

சுஷ்ராஹி ரெ கொ ஹவா நுஹுராவொ
 தரொஹுதெ ஷெவவாபுலீடி |
 விஜ்ராதூலிஹாவி ஹவனொஹி
 ந ஹி ப்ரஜாநாவி தவபுவதி ॥

ஆக்யாஹி மே கோ பவாநுக்ரோபோ
 நமோஸ்துதே தேவாவரப்ரஸீத |
 விஜ்ஞாதுமிச்சாமி பவந்தமாத்யம்
 ந ஹி ப்ரஜாநாமி தவப்ரந்ருத்திம் ||

தேவ தேவா! உனக்குச் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரங்கள்
 செய்கிறேன். எனக்குத்தயசெய்து சுப்பிரசன்னமாகுக.
 உனக்கு இப்பொழுது உண்டாயிருக்கும் பிரவிருத்திக்குக்
 காரணம் எனக்குத் தெரியவில்லை. பயங்கர சொரூபமுடைய
 நீ யாவன்? ஆதியான உன்னை அறிந்துகொள்ளக் கோரு
 கின்றேன். தயைசெய்து எனக்குக் கூறுக.

31

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்
 கூறொ஽ஹி லொகக்ஷய சுபுத்ரு வுலோ
 லொகாநு ஸலாஹத-ஃ ஶிஹ ப்ருவ்யதஃ ।

ஸ்ரீ பகவத் கதை

ஐதேவி க்ஷா ந ஹிஷ்ணீ ஸவெ-
பெவ்விதாஃ ஓதநீகேஷயொயாஃ ||

காலோஸ்மி லோகக்ஷயக்ருத்ப்ரவ்ருத்தோ

லோகாந் ஸமாஹர்து மிஹ ப்ரவ்ருத்தஃ |

ருதேபி த்வா ந பவிஷ்யந்தி ஸர்வே

யேவஸ்திதாஃ ப்ரத்யநீகேஷயோதாஃ ||

நான் இவ்வுலக முதலிய எல்லாவற்றையு மழியச்செய்
யும் பிரபலமான காலசொருபன். நானிப்பொழுது இவ்
வுலகங்களைச் சங்கரிப்பதற்குச் சித்தமாயிருக்கிறேன். இவ்
வுபய சைநியங்களில் யுத்தஞ் செய்வதற்கு வந்தவர்களில்
உன்னைத் தவிர மற்றவர்களிற் பிழைப்பவர்க ளில்லை.

தஸூத ஸுதிஷ யஸோ வஹஸு
 ஜிக்ஷாஸுத்ருநி வஸுக்ஷ ராஜ்யம் ஸஜ்யஜ்ஜ
 லயெயெவெதே நிறதாஃ பவஹுஹெவ
 நிஜிதூதூம் வவ ஸவ்யஸாஸிந ॥

தஸ்மாத்வமுத்திஷ்ட யஸோ லபஸ்வ
 ஜித்வா சத்ருந் புங்க்ஷவ ராஜ்யம் ஸம்ருத்தம் |
 மயைவாதே நிறதாஃ பூர்வமேவ
 நிமித்தமாத்ரம் பவ ஸவ்யஸாஸிந ॥

ஆதலால், நீ யுத்தஞ் செய்ய எழுந்திருக்க. நீ சத்தருந்
 களைச் சளித்து, கீர்த்தி யடைந்து ஏக சங்கிராதிபத்தியத்தை
 யநுபவிப்பாய். உன் சத்ருக்களிடையாவரும் என்னால் முன்

னரே சங்கரிக்கப்பட்டார்களாயினும், நீ காரணமாத்திரனாக
நிற்பாயாக. 33

செராணம் உ லீஷம் உ ஜயசூயம் உ
கணம் தயாநா நவி யெஜயவீராநு ।

பீயா ஹதாம் ஸம் ஜஹிபா வ்யயிஷா
யுய்யுஷ ஜேதாஸி ரணே ஸபதாநு ॥

தரோணம் ச பீஷ்மம் ச ஜயத்ரதம் ச
கர்ணந் ததாந்யா நபி யோதவீராந் |
மயா ஹதாந் ஸ்த்வம் ஜஹிமா வ்யதிஷ்டா
யுத்யஸ்வ ஜேதாஸி ரணே ஸபதநாந ॥

இதுவறையி லென்னாற் சொல்லப்பட்ட துரோணச்
சாரியின், பீஷ்மாச்சாரியின், சைந்தவன், கர்ணன், இன்னு

மநேக பராக்கிரமசாலிகளைச் சழிப்பாயாக. நீ துக்கிக்க
வேண்டியதில்லை. யுத்தத்தில் சத்துருக்களை நீ வெல்க.”

332

ஸஞ்ஜயன் வாக்கியம்

வனதஹு^{ஹு}க்ஷா வஹநம் கௌவஸ்ய
க்யதாஹுவெ-ஹிநம் கிரீடி ।
நஸிஷுக்ஷா ஹுய வனவாஹ க்யஷ்ண
ஸமஹு^{ஹு}ம் ஸீதஹீதம் ப்ரணயி ॥

ஏதச்ருத்வா வசநம் கேஸவ ஸ்ய
க்ருதாஹுவெ-ஹிநம் கிரீடி ।

நமஸக்ருத்வா பூய ஏவாஹ க்ருஷ்ணம்
ஸகத்கதம் பீதபீதம் ப்ரணமய ॥

ஸ்ரீ பகவத் கதை

“திருதராஷ்டிர மகாராஜனே ! மேற்கூறிய கிருஷ்ண
மூர்த்தியின் வார்த்தைகளை உடல் நடுங்கிக்கொண்டிருந்த
அர்ச்சுனன் கேட்டு நமஸ்கரித்து, அஞ்சலியஸ்தனாய்
கூணாத்திற் கூணம் பயத்துடன் நமஸ்கரித்துக்கொண்டு
ஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்தியைப் பார்த்துச் சொல்லத் தொடங்கி
னான்.”

35

அர்ச்சுனன் வாக்கியம்

ஹ்ரோந ஹ்ருஷீகௌ தவ ப்ருக்ஷீத்யு-
ஜமக்யுஹ்ருஷ்யு -த்யுநுராஜ்யுதெ உ ।
ரக்ஷாஹ்ரி ஸீதாநி ஹ்ருஷாஹ்ருவஹ்ரி
ஸவெ-ந நஸ்யுநி உ ஸிஹ்ருவஹ்ரி ॥

க
க
-
வ
த
அ
த்ய
ய
ம்

353

ஸ்தானே ஹ்ருஷீகேஸ தவ ப்ரகீர்த்தயா
 ஜகத்ப்ரஹ்ருஷ்ய த்யநுஜ்யதே ச |
 ரக்ஷாம்ஸி பீதாநி திசோத்ரவந்தி
 ஸர்வோ நமஸ்யந்தி ச வித்தஸங்காஃ ||

ஓ ருஜிதேசா ! நீ இவ்வகைய மகா புருஷனாதலினாலே உன்னைச் சமஸ்த லேகாங்களுந் துதித்துச் சந்தோஷித்து உன்னிடத்து அதிக சிரத்தை பக்தி செய்கின்றன. இராகுத் தர் யாவரும் உன்னைக் கண்டு மிகவும் பயமுற்றுப் பல திசையிலும் ஒடிப் போகின்றனர். எல்லாச் சித்த புருஷர் களும் உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றனர்.

36

36

கலாபுதந நரோநு ஶீஹா துந
மரீயஸை ஶ்ரஹணாஶ்வாஶிகுத-
பு

சுநனா டெவெஸ ஜகந்நிவாஸ

சுவகீக்ஷரம் ஸதஸ ததாரம் யத ||
தவ

கஸ்மாச்சதேந நமோந் மஹாத்மந்
கரீயஸே ப்ரம்ஹணோப்யாதிகர்த்ரே |

அநந்த தேவேஸ ஜகந்நிவாஸ
த்வமக்ஷரம் ஸதஸத் தத்பரம் யத் ||

ஜகந்நாயகா ! நீ பரமசிறேஷ்டியும் பிரமதேவனுக்கு
ஆதிகாரணமாதலின், உன்னைப் பிரபஞ்ச முழுதும் பூசிப்
பது சகஜமே. நீ அநந்தன்; ஜகதிற்காதார பூதன்; நாச
மற்றவன்; சதசத்துக்களென்னும் ஜீவ சரீரத்தைக் காட்டி
னும் உக்கிருஷ்டமான பரப்பிரம சொருபி.

கூலோலிஷேவஃ பௌரூஷஃ பௌராண
 ஸ்ரீஸ்ய விஸ்ரஸ்ய பரம் நியாநடி ।
 வெதூஸி வெடிஃ பரம் உயாஜி
 கூயா ததம் விஸ்ர ஶ்ரீநனோஹவ ॥

த்வமாதிதேவஃ புருஷஃ புராண
 ஸ்த்வமஸ்ய விஸ்வஸ்ய பரம் நிதாநம் ।
 வேத்தாஸி வேத்யம் பரம் ச தாம
 த்வயா ததம் விஸ்வ மநந்தருப ॥

புராணபுருஷா ! நீ சமஸ்த தேவர்களுக்கும் மாதிரிதே
 வன்; புராணபுருஷன்; சமஸ்த ஜகத்திற்கும் பரமாதார
 பூதன்; விஸ்வவேத்தா; மகானுபாவர்களான புருஷர்களால்
 அடையத்தக்க மோக்ஷ ஆசானம். ஜந முமுதூதம் உன்னாலே
 யே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வாயுய-ஹோஹி வ-ருணஸ்ஸஸாக்ஃ
 ப்ரஜாவதிஸம் ப்ரவிதாஹஸு ।
 நஹோ நஹிஸுஹு ஸஹஸுக்ருக்ஃ
 வுநஸு வ-ஹ்யோஹி நஹோ நஹிஸு ॥

வாயுர்யமோக்நிர் வருணஸ்ஸஸாக்ஃ
 ப்ரஜாபதிஸ்த்வம் ப்ரபிதாமஹஸ்ச |
 நமோ நமஸ்தேஸது ஸஹஸ்ரக்ருத்வஃ
 புநஸ்ச பூயோபி நமோநமஸ்தே ॥

கிருஷ்ண! வாயு, அக்னி, வருணன், சந்திரன், பிர
 மன், அவன் தந்தையான மகாவிஷ்ணு எல்லாம் நீயே;
 உனக்கு ஆயிரமுறை நமஸ்காரம்; அநந்த முறை நமஸ்
 காரம்; மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம்.

நமஃ வராகூர டிய வுஷு தஸூ
நமோஸ்து தெ ஸவ-த னவ ஸவ-ம் ।
சுநனவீய-பாஜி தவிகு-ஸூ
ஸவ-ம் ஸோபொஷி ததொஸிஸவ-ம் ॥

நமஃ புரஸ்தா தத ப்ருஷ்டதஸ்தே
நமோஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வ ।
அநந்தவீர்யாமிதவிக்ரமஸ்த்வம் ஸர்வம்
ஸமாப்நோஷி ததோஸிஸர்வஃ ॥

கிருஷ்ண! உன் முன்புநம் பல திக்குகளிலிருந் தெல்
லாம் நமஸ்காரம். அமிதமான சாமர்த்திய பராக்கிரமங்
களை யுடைய நீ சமஸ்த ஜகத்திலும் நிறைந்து வியாபித்
திருத்தலின் சர்வ சொரூபனும் நீயன்றி வேறில்லை. 40

ஸவெதி ஸ்கார் ஸ்ரஸ்ஸம் யதஸ்தம்

ஹெ சுஷ்ண ஹெ யாடிவ ஹெ ஸவெதி ।

சுஜாநதா ஹேரிநாநம் த ஷேவம்

யாபுரிநா த ணயெந வாபி ॥

ஸகேதி மத்வா ப்ரஸபம் யதுக்தம்

ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகேதி ।

அஜாநதா மஹிமாநம் தேவம்

மயாப்ரமாதா த்ப்ரணயேந வாபி ॥

கிருஷ்ண! உன் மகிமையை யான் இதுவரையி லறி
யாமற்போனதால் என் அஞ்ஞானத்தா லுன்னை இது
வரையிற் சித்தகித னென்று நினைத்து, 'ஓ! கிருஷ்ண!

யாதவா! சிகேகா: என்று சாதாரணமாக வசனித்தவற்
றிற்கு என்னிடங் கட்டாட்சித்து கூழமிக் கவேண்டும்.

யலுபெஹாஸாயு-உ லேசுதுதொழவி
விஹாஸய்யாஸநலொஜநஷு- |

வளகொழவாபுஷு-த ததுகூஷம்
த தாஸியெ கூா லேஹேபு-பெய்யு ||

யச்சாபஹாஸார்த்த மஸத்க்ருதோவி
விஹாஸய்யாஸநபோஜநேஷு- |

எகோ-வாப்யச்யுதத-ஸமகூஷம்

தத்கூஷமயே த்வா-மஹமப்-மேயம் ||

மகானுபாவா! நீ அப்பிரமேயனென் றுணராமல் தனி
மையாயும் நிறர் முன்னிலைபி லும் பரிசாசார்த்தமாய்ப் பல

சமயங்களில் திரஸ்கரித்துப் பேசின அபராதங்களைத்
தயை செய்து க்ஷமிக்கவேண்டும். 42

விதாஸி லோகஸ்ய ஸராஸ்ய
கூஸ்ய வஹிஸ்ய மஸ்யாந் ।
நகஸ்யோஸ்ய ஸ்யாக்ஸ்ய கஸ்யோஸ்ய
லோகஸ்யோஸ்ய திஸ்யோஸ்ய ॥

பிதாஸ்ய லோகஸ்ய ஸராஸ்ய
த்வமஸ்ய பூஜ்யஸ்ய குருக்ஸ்யாந் ।
நத்வத்ஸமோஸ்ய ப்யதிக்ஸ்ய குதோஸ்யோ
லோகத்ஸமோஸ்ய ப்யதிக்ஸ்ய ॥

நீ சமானமற்ற பிரபாவ முடையவன்; சராசரத்மக
மான எல்லரப் பிராணிகளுக்குத் தந்தை; பூசிப்பதற்கருகன்;

பரம குரு; சுவர்க்க மத்திய பாதாள லோகங்களி லுனக்
குச் சமான்ர் இலர்; அதிக எவ்விடத்திலிருந்து வரு
வான்?

43

தவூரக்புணஜி புனியாய காயம்

புஸாடியெ கூா ஶஹீஸஜிய்யு ।

விதெவ புகுஸு ஸவெவ ஸபுஃ

பிரயஃ பிரியா யாஹுஸி ஜெவ ஸொஷு ॥

தஸ்மாத்த்ப்ரணம்ய ப்ரணிதாய காயம்

ப்ரஸாதயே த்வா மஹமீஸமீட்யம் ।

பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகேஹ ஸக்யு:

ப்ரியு: ப்ரியா யார்ஹஸி தேவஸோடும் ॥

ஸ்ரீ பகவத் கதை

ஸ்தோத்திரத்திற் கருகனா உனக்குச் சாஷ்டாங்க
மாக நமஸ்கரித்து எனக்குப் பிரசன்னனாக வேண்டுமென்று
பிரார்த்திக்கின்றேன். சுயம்பிரகாசா ! நான் செய்த எக்
குற்றங்களையும்: புத்திரனுடைய குற்றங்களைக் கூதமிக்குந்
தந்தையைப் போலவும், தோழனுடைய குற்றத்தைப்
பொறுக்குஞ் சிநேகனைப் போலவும், மனைவியின் குற்றத்தை
பொறுக்கும் புருஷனைப் போலவும் என்னைக் கூதமிக்கவேண்
டும்.

44

சுடிஷ வடுவ-ஓ ஹுஷிதொஹி டுஷ்டா
ஹயெந ஹ பூவ்யுயிதம் ஐநா ரெ ||
தடிவ ரெ டிஸ-ஹ டெவா-ஹ
பூஷ்டி டெவெஸ ஜமநிவாஸ ||

அத்ருஷ்ட பூர்வம் ஹ்ருஷிதோஸ்மி த்ருஷ்ட்வா
பயேந ச ப்ரவ்யதிதம் மனோ மே |

ததேவ மே தர்ஸய தேவரூபம்
ப்ரஸீத தேவோஸ ஜகந்நிவாஸ ||

ஜகந்நாயகா ! இதுவரையி லெப்பொழுதும் பாராத
உன் விசுவரூபத்தைத் தரிசித்து நான் மிகவு மானந்தத்தை
யடைந்தேன். ஆயினும், என் மனம் மிகரும் பயந்திருக்கின்
றது. நீ உன் பூர்வ ரூபத்தைத் தரிசனங் கொடுக்கவேண்
டும். தேவதேவா ! ஜகதரதார பூதனா சுவாமி ! எனக்கு
நீப்பிரசந்நாக வநுக.

45

கிரீடநம் மஹிநம் வசுஹஸு

விஜ்ஜாவி க்ஷாம் ஐஷ்டம் ஜஹம் தயெயவ |

தெனெநவாடுபெண உதலுடையெந
ஸஹஸ்யபாஹா லவ விஸ்வீடுதெ
||

கிரீடம் கதிரம் சக்ரஹஸ்த
மிச்சாமி த்வாம் த்ரஷ்டு மஹம் ததைவ |
தேநைவருபேண சதுர்புஜே
ஸஹஸ்ரபாஹோ பவ விஸ்வமூர்த்தே ||

அநேக புஜங்களுடன் விசுவரூபங் கொண்டிருக்கிற
சுவாமி ! கிரீடம் கதை சக்கரம் இவற்றைத் தரித்த உனது
சகஜ வருவத்தைத் தரிசிப்பதற்கு மிகவுங் கோரியிருக்
கிறேன். ஆதலின், நீ தயைசெய்து உனது சகஜமான
சதுர்ப் புஜ ரூபத்தைக் காண்பிப்பாயாக.”

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

யியா ஶ்ருஸநெந தவாஜ-஁நடி
 ர-஁வம் வரம் டிஸி-஁த ஶீத்யொமாஶு ।
 தெஜோயம் விஸு ஶீநஹோடி
 யநெந ஶ்ருடிநெந ந ஶீஷ்வ-஁வ-஁டி ॥

மயா ப்ராஸந்நேந தவார்ஜ-நேதம்
 ஶ்ருபம் பரம் தம்ஸிதமாத்மபோகாத் ।
 தேஜோமயம் விஸ்வமநந்தமாத்மம்
 யந்மே த்வதந்நேந நக்ருஷ்டபூர்வம் ॥

“அர்ச்சுனா ! உன்னிடத்தில் தபையோடு என் யோக
 சாமர்த்தியத்தால் ஆதி யற்றதும், அனாதியும், தேஜோமய
 மும், உன்னைக் காட்டினும் பிறரா லிதுவரை காணப்படாத

தும், பரமோத்கிருஷ்டமாகிய என் விசுவரூபத்தை நீ தரி
சிக்கச் செய்தேன். 47

ந வெடியஜ்ஞா ய்யபநெ நந-ஹாநெ ந
ந-ஹகியாவிந- தஸொவிராநெந்ருஃ ।

வளவம் ர-ஓபஸூக்ய சுஹம் ந்யுயொகெ
ஜ்ஞஷ-ஹம் க்ஷஜதெந்ரு க்ஷாந்ருவீர ॥

ந வேதயக்ஞா த்யயநைந்ருதரநைந்ரு

நசக்ரியாபிர்ந தபோபிகுக்ரைஃ ।

ஏவம் ரூபஸ்ஸக்ய அஹம் ந்ருலோகே

த்ரஷ்டிம் த்வதந்யேந்ருந்ருப்ரவீர ॥

அர்ச்சனா ! இந்த மகத்தான விசுவரூபத்தை மத்திய
லோகத்தில் உனக்கே தரிசனங் கொடுத்தேன். வேறொரு

வர் எவ்வளவு வேத யாக அத்தியயனங்கள் செய்தரவாரி
 னும், தானஞ் செய்தவர்களாயினும், கரும நிஷ்டர்களாயி
 னும், உக்கிர தவமுடையவர்களாயினு மவர்களுக்குத் தரி
 சனங் கொடுப்பவனல்லேன். 48

ஶீ தெ வ்யுயா ஶீ உ விஶ்-ஶ்வாவொ
 ஶ்ருஷ்டா ர-ஶ்வம் வொர ஶ்ருஷ்டுரெஷ்டு ।

வ
 வ்யுபெதஹீ ஶ்ருதஶ்நாஃ ஶ்ருநஸம்
 தஷெவ ஶ்ரு ர-ஶ்வம் ஶ்ருஶ்ரு ॥

மா தே வ்யதா மா ச விமூடபாவோ
 த்ருஷ்ட்வா ஶ்ருபம் கோர மீத்ருங்மமேதம் ।

வ்யபேதஹீ ப்ரீதமநாஃ புநஸ்த்வம்
 ததேவ மே ஶ்ருப மிதம் ப்ரபஸ்ய ॥

பயங்கரமான என் விசுவரூபத்தைப் பார்த்தால் உனக்
குண்டான பயத்தையும் சித்தப் பிராந்தியையும் நீங்குக. நீ
நிர்ப்பயனாயும் சந்தோஷ மனமுடையவனாயும் என் சகஜ
மான உருவத்தைத் தரிசிக்க.”

49

ஸஞ்ஜயன் வாக்கியம்

ஐத்யஜம் நம் வாஸு^{ஸு}பெடிவ ஸூ^{ஸு}யொகூ^{ஸு} ரா

ஸூகம் ரா^{ஸு}பெ^{ஸு}டிவம் ஐஸ^{ஸு}பெ^{ஸு}டிவாஸிஸ^{ஸு} ஐ^{ஸு}பெ^{ஸு}டிவம் ।

சூ^{ஸு}ஸாஸபாஸிஸ^{ஸு} ஐ^{ஸு}பெ^{ஸு}டிவம் நம்

ஐ^{ஸு}பெ^{ஸு}டிவா^{ஸு} ப^{ஸு} ந ஸூ^{ஸு}ஸி^{ஸு}வ^{ஸு}பெ^{ஸு} ஐ^{ஸு}பெ^{ஸு}டிவா^{ஸு} ॥

இத்யர்ஜம் நம் வாஸு^{ஸு}பெ^{ஸு}டிவஸ்த^{ஸு}தோக்த்வா

ஸ்வகம் ரூபம் தர்சயாமாஸ பூ^{ஸு}யம் ।

ஆஸ்வாஸயாமாஸ் சபீதமேநம்

பூத்வா புநஸ்ஸௌம்யவபுர் மஹாத்மா ||

“திருதராஷ்ட்ர மகாராஜனே ! ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்
அருச்சுனனே நோக்கி யிவ்வண்ணங்கூறித், தன் சுய வடிவத்
தைக் காட்டிப் பயப்பட்டிருந்த அருச்சுனனைத் தைரியப்
படுத்தினன்.”

50

அர்ச்சுனன் வாக்கியம்

ஐரௌஷ்டீயம் ஶாநுஷ்டம் ராஜஸ்யம் தவ ஸௌஶ்டீயம் ஜநாநிநா ।

ஐதாநீஸி ஸம்வ்யக்த ஸ்வெதாஃ ப்ரக்யகிம் மதஃ ॥

த்ருஷ்ட்வேதம் மாநுஷ்டம் ரூபம் தவ ஸௌம்யம் ஜநார்தந ।

இதாநீமஸ்மி ஸம்வ்ருத்தஸ்ஸசேதாஃ ப்ரக்ருதிம் கதஃ ॥

தற்குத் தேர்க ளெல்லாரும், எப்பொழுதுங் கோருகிறார்
கள். 52

நாஹம் வெநெடி ந-தபஸா நநாநெந நநெஜ்யா ।
ஸக்ய னவம் வியொடிஷ்டம் டிஷ்டவா நஸி லாம் யயா ॥

நாஹம் வேதாந்தபஸா நநாநெந நசேஜ்யயா ।

ஸக்ய ஏவம் விநோத்ரஷ்டம் த்ருஷ்டவாநஸி மாம் யதா ॥

உனக்குத் தரிசனங் கொடுத்த விசுவரூபம் வேதங்
களை யுணர்ந்தவர்கள், தவஞ் செய்தவர்கள், எக்ஞஞ் செய்த
வர்கள் முதலானார்க்கும் லபிக்காதது. 53

ஹஸ்யா ஸநந்யா ஸக்ய ஸஹலேவம் வியொஜ-பந ।

ஜத்ராதம் டிஷ்டம் உதகெந ஸ்ருவெஷ்டம் உவாநவ ॥

பக்த்யா த்வநந்யயா ஸக்ய அஹமேவம் விதோர்ஜுந |
ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டிம் சதத்வேந ப்ரவேஷ்டிம் ச பரந்தப ||

சத்ருநைவத் தபிக்கச் செய்யும் அர்ச்சுனா ! விசுவரூப
தரனா என்னை இதர விருப்பில்லாத அசஞ்சல பக்தியால்
மாத்திரம் அறியத்தகும், காணத்தகும். அடையத்தகும்.
இதர சாதக மில்லவே யில்லை. 54

ஸு கஸி-க்ருநு தூரொ ஸு கஸு மவஜி-தஃ ।

நிவெ-ராஸுவ-ஹிதேஷ-யஸுரோஜிதி பாணவ ||

மத் கர்மக்ருந்மத்பரமோ மத்பக்தஸ்ஸங்கவர்ஜிதஃ ||

நிர்வைரஸ்ஸர்வ பூதேஷ-யஸ்ஸமாமேதி பாண்டவ ||

அர்ச்சுனா ! எவன் எனக்காக ஸத்கருமங்களைச்
செய்து நானே, சிறந்த மதியென்று நம்பி, என்னையே சர்வ

வமையிலும் பூசித்து; பந்து புத்திர மித்திர களத்திராதி
சங்கமங்களில் விருப்பற்று; சர்வ பிராணிகளிடத்திலும்
வீரோதமின்றி யிருக்கின்றானே அவன் என்னை யடைகிறான்.

ஓம் தத்ஸத்.

இவ்வகையாக உபநிஷத்ரூபமானதும் பரப்பிரஹ்ம வித்தையாகிய
ஸ்ரீ பகவத்கீதை யென்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ச்சன
சம்வாதரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் விஸ்வரூபஸந்
தர்ஸன யோக மென்னும் பதினென்றாவது
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பகவத்கீதை அநுபந்தம்

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

பக்தி யோகம்

—o—o—o—

அர்ச்சனன் வாக்கியம்

வனவம் ஸதத யுக்தாயெ ஹதாஸாம் வயக்ஷாஸதெ |
யெவாஹ்நிஷ்நாஸிஷ்நம் தெஷாம் கௌ யொமவிதூஃ ||

ஏவம் ஸதத யுக்தாயே பக்தாஸ்த்வாம் பர்யுபாஸதே |
ஏசாப்யக்ஷரமவ்யக்தம் தேஷாம் கே யோகவித்தமாஃ ||

“கிருஷ்ண! மேற்கூறிய வகையே பகவத் பிரீதியாக
எப்பொழுது கர்மங்களைச் செய்து உன்னைச் சதா தியானஞ்

கஉ - வது அத்யாயம்

355

செய்பவர்களிலும் இந்திரியங்களுக்குக் கோசர மாகாத
பரப்பிரமாது சந்தானஞ் செய்வோரிலும் யோக சிரேஷ்டர்
கள் யாவர்?"

256

1

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

ஐயாவெஸ்ய ஐநோ யெபோ நித்யபுக்தா உபாஸதே ।
ஸுஐயாவாயொ வெதா ஸ்லெபெயுக்தா குஹிதாஃ ॥

மய்யாலேஸ்ய மநோ யேமாம் நித்யபுக்தா உபாஸதே ।
ஸ்ரத்தயாபரயோ பேதா ஸ்தேமேயுக்த தமாமதாஃ ॥

“ யாவர் என்னிடத்தில் மனதை நிறுத்தி நிரந்தர ஸமா
ஹித சித்தர்களாய் மகா சிரத்தையுடன் கூடி என்னைத்
தியானஞ் செய்வரோ, அந்த உத்தம புருஷர் எனக்குச் சம்
மதமானவ ராவர்.

ஸ்ரீ பகவத்கீதை

2

பெகைக்ஷர சிநிஷெ-ஸ்யு சிவ்யுக்ஷம் வய-ஃவாஸதெ ।

ஸவ-ஃசுமஜிவிஞ்யம் கருடஸூஜிவம் யு-வஸு ॥

ஸந்நியஜெந்நி யமு-ராம் ஸவ-ஃசு ஸஜிஸு-ஃயம் ।

தெபு-வாஸு-வநி ரி-ரெவ ஸவ-ஃசு-தஹி-தர-தாம் ॥

யேத்வக்ஷர மநிர்-தே-ஸ்யம-வ்யக்தம் பர்யு-பாஸதே

ஸர்வத்ர-கமசி-ந்த்யஞ்ச-கூடஸ்த-மசலம் த்ருவம் ।

ஸந்நியம்-யே-ந்நிரிய-யக்-ராமம் ஸர்வத்ர-ஸமபு-த்தயம்

தே-ப்-ரா-ப்-நுவ-ந்தி-மா-மே-வ-ஸர்வ-பூ-தஹி-தே-ர-தாம் ॥

யாவர் எக்காலத்தும் இந்திரியங்களை நிக்கிரகித்து
சமபுத்தியுடன் எல்லாப் பிராணிகோடிகளிடத்தும் அன்பு
வைத்து; நாசரகிதமானதும், நிர்-தே-சி-ந்-தத்-தக்கதும், ரூப-
ரகிதமானதும், யாவற்றிலும் வியாபித்ததும், தியானிக்க

முடியாததும், பிரகிருதியிலிருப்பதும், சலியாததும், சாக
வதமுமான பரப்பிரஹ்மத்தை உபாசனை செய்வரோ
அவர்கள் என்னையே (ஆத்மைமங்கியத்தை) யடைவார்கள்.

கௌஸாயிகதரஸ்தேஷா மவ்யக்தாஸக்தசேதஸாம் ।
சுவகூஹி மதிடி-ஃஃஃஃ ஷெஹவஜிரவாவ்யுதே ॥

க்லேஸோதிகதரஸ்தேஷா மவ்யக்தாஸக்தசேதஸாம் ।
அவ்யக்தாஹி கதிர்துக்கம் தேஹவத்பிரவாப்யதே ॥

அந்தப் பரப்பிரமத்தினிடத்தில் அன்புடைய சித்தம்
பொருந்தினோர்க்கு அதிக கஷ்டங்க ளுண்டாம். தேகாபி
மானமுடைய புருஷர்களுக்கு அதிக கஷ்டங்க ளுண்டாகா
மல் பிரமநிஷ்டையும சித்தியாகு.

358

ஸ்ரீ பகவத்கீதை

யெது ஸவ-ராணி கஜ-ராணி யி ஸனூஸூ ஶீதாராஃ ।
 சுநநெ நெ நவ யொமெந ஜாய்யாயன உவாஸதெ ॥
 தெஷாஜஹம் ஸஜீகத-ரா ஶீதூ ஸம்ஸார ஸாமராக் ।
 ஸவாஜி ந ஶிராதுய-க ஜ்யூவெஸிதவெதஸாழ ॥

யேது ஸர்வாணி கர்மாணி மயி ஸந்யஸ்யமத்பராஃ ।
 ஆநந்யே நைவ யோகேந மாந்த்யாயந்த உபாஸதே ॥
 தேஷாமஹம் ஸமுத்தர்த்தா ம்ருத்யு ஸம்ஸார ஸாகராத் ।
 பவாமி ந சிராத் பார்த்த மய்யாவேஸிதசேதஸாம் ॥

பார்த்தனே ! எவர்கள் என்னையே சர்வோத்கிருஷ்ட
 மாக நினைத்து, எல்லாக் கருமங்களையும் எனக்குச் சமர்ப்
 பித்து, என்னையே தங்கள் மனத்திலிருத்தித் தியானஞ் செய்

கஉ - வது அத்தியாயம்

35

கிருர்களோ அந்தச் சித்தவிருத்தி யுடையவர்களை நான்
அதிசீக்கிரத்தில் மிருத்யுருபமான சமுசார சாகரத்தைத்
தாண்டச் செய்பவனாயிருக்கிறேன்.
6-7

பெய்யுவதே ந சூயசுஷு பிபிஷுஷிம் திவெஸய ।
நிவஸிஷுஸி பெய்யுவ சுதணயூஷம் நஸம்ஸயம் ॥

மய்யேவமந ஆதத்ஸ்வ மபிபுத்திம் நிவேஸய ।
நிவஸிஷ்யஸி மய்யேவ அதணர்த்வம் நஸம்ஸயம் ॥

உன் மனமும் புத்தியும் என்னிடத்திலே ஊர்ஜிதமாக
நிறுத்துக. அப்படிச் செய்வாயாகில் இவ்வுட ஸழிந்த பின்
னர், சந்தேகமின்றி யென்னையே யடைவாய்.
8

சுயவிதூம் ஸோயாதூம் ந ஸகோஷி பிபிஷிராழ ।
சுஹாஸயொம நததொ லா லிஹாஷூம் யநஸயம் ॥

ஸ்ரீ பகவத், கதை

அதசித்தம் ஸமாதாதும் ந ஸக்நோஷி மயிஸ்திரம் |
அப்யாஸயோகேநததோ மா மிச்சாப்தும் தநஞ்ஜய ||

தனஞ்சயா ! மேற்கூறிய வகையாக உன் மனதையும்
பக்தியையும் என்னிடத்தில் திடமாக நிறுத்துதற்கு விரும்பு
வாயாகில், என்னை யடைய வேண்டுமென்று கோரி மெல்ல
மெல்ல அப்பியசிக்கவேண்டும்.

9

சுஜ்ஞாஸைஹ்யஸிஸ்யே-ஹாஸி ஜேதஜே-ஹாரஜோ ஹவ |
ஜேதஜே-ஹி சுஜே-ஹாணி சுஹ-ஹி ஹிஜி ஜேவாஹ்யஸி ||

அப்யாஸேப்யஸமர்தோஸி மத்கர்ம பரமோ பவ |
மதர்த மபி கர்மாணி சூர்வந் வித்தி மவாப்ச்யஸி ||

அப்படி அப்பியசித்தற்கும் உனக்குச் சக்தி யில்லா
விடினான் என விஷயமாகவே பெல்லாக் காரியங்களையுஞ்

செய்க. அப்படி என் பிரீதிக்காகச் சத்கருமஞ் செய்வா
யாகில் உனக்கு மோகஷ முண்டாகும். 10

கயெத டி வுஸ்தொஹி கத-ஃஃஜெஹாமஹிஸிதம் ।
ஸவ-ஃகஃஃ மஹத்யாம ததஃ கௌரபதாத்வாநு ॥

அதைத த ப்யஸக்தோஸி கர்தும்மத்யோகமாஸ்ரிதாஃ ।
ஸர்வகர்ம பலத்யாகம் ததஃ குருயதாத்மவார் ॥

அதற்கும் நீ அசக்தனாயின் என்னையே யாசரித்து
ஸ்திர சித்தத்துடன் என்னிடத்தில் பாரத்தைச் சுமத்தி, நீ
செய்யுங் கருமபலனை எனக்கு அர்ப்பணஞ் செய்க. 11

ஸுயொ ஹி ஜொந லொஸாக ஜொநா லொந
விஸிஷ்டெ । யொதஃஃ மஹத்யாம லொமாலானி ரந
ஜொடி ॥

ஸந்துஷ்டஸ்ஸததம் யோகி யதாத்மா த்ருடநீஸ்சய: |
மய்யர்பிதமநோபுத்திர் யோமத்பக்தஸ்ஸமேப்ரிய: ||

எல்லாப் பூதங்களிலும் துவேஷ மில்லாதவன்; எல்
லாப் பிராணிகளுக்கும் மித்திரன்; தடையுடையவன்; மம
கார அகங்காரங்க ளற்றவன்; சுகதுக்கங்களைச் சமானமாகக்
கருதுபவன்; அடக்க முடையவன்; நித்திய சந்தோஷி;
தியானபரன், அசஞ்சல மனமுடையவன்; சமுசய மில்லாத
வன்; என்னிடத்திலே தன் மனதைச் செலுத்திய என்
பக்தன் ஆகிய இவர்கள் எனக்கு ஆப்தர்கள். 13-14

யஸூனொ ஹிஜதெனொகொ நொகூனொ ஹிஜதெய: |
ஹஷ-காஷ-கூயொகூயெமெ ஶ-கூகூயஸூஹிஷி: ||

யஸ்மாந்நோத்விஜதேலோகோ லோகாந்நோத்விஜதேசய: |
ஹர்ஷாமர்ஷபயோத்வேகைர் முக்தோயஸ்ஸமேப்ரிய: ||

யாவரால் சர்வ ஜனங்களுக்கும் சர்வஜனங்களா லொரு
வருக்கும் பய மின்றி, சந்தோஷத்திற்கும் பயத்திற்கும்
அருமைக்கும் அதீதனா யுள்ளவன் எனக்குப் பரம ஆப்தன்.

சுநவெக்ஷஸூ-விடி-க்ஷ உடிவஸீநொ மடிவ்யுதம் ।

ஸவ-பாரஹ வரித்யூதீ யொஜிஷு ஸஜெப்யம் ॥

அநபேக்ஷஸூ-சிர்தஹ உதாஸீநே கதவ்யதம் ।

ஸர்வாரம்ப பரித்யாகீ யோமத்பக்தஸ் ஸமேப்ரியம் ॥

எவன் கோரிக்கைகளின்றிப் பவித்திரனாப்ச் சாமார்த்
திய மடைந்து பக்ஷபாதமின்றி நிர்ப்பயனாய்க் கர்மபலனை
விரும்போது எனக்குப் பக்தனா யிருப்பானே அவன் எனக்
குப் பரம ஆப்தன்.

யெபா ந ஹ்ருஷிதிநதெஷி நஸோயதி ந காங்குதி ।
ஸுஹஸுஹ வரித்யாநீ லக்ஷிமாவ யஸுரெஷியம் ॥

யோ ந ஹ்ருஷ்யதிநத்வேஷ்டி நஸோசதி ந காங்குதி ।
ஸுபாஸுப பரித்யாகீ பக்திமாந் யஸ்ஸமேப்ரியம் ॥

எவன் சந்தேதாஷத்திற்கும், துவேஷத்திற்கும், துக்கத்
திற்கும், ஆசைக்கும், சுபாசுபங்களுக்கும் அதீதனாய் என்
னிடத்திற் பக்தி செய்கின்றானோ அவன் எனக்குப் பரம
ஆப்தன்.

17

ஸிஸுரெசுளவ ரிசுளவ தயா ரி நாவரிநயொம் ।
ஸீதெதாஷண ஸுவஷுமெஷு ஸிஸுமவிவஜிதம் ॥

சுருநிநாஸுதிசு-ளநீ ஸஞ்ஜெஷா பெநகெநகிசு ।
 சுநிகெதம் ஸிராசுதி ஸ-கிசிராநு ஜெஷியொநாஃ ॥

ஸம்ஸத்ரௌச மித்ரேச ததா மாநாவமாதயோஃ ।
 ஸீதோஷ்ணஸுக துக்கேஷு ஸம்ஸஸங்க விவர்ஜிதம் ॥
 துல்யநிந்தாஸ்துதிர்மௌநீ ஸந்துஷ்டோயேநகேநசித் ।
 அநிகேதம் ஸ்திரமதிர்பக்திமாந் மேப்ரியோநாஃ ॥

எவன் சத்ருமித்தருக்கள் மானாவபானங்கள், சீதோஷ்
 னங்கள், சுகதுக்கங்கள் முதலிய வற்றிற் சமானத்துவமும்;
 சங்கையில்லாமையும், நின்றதையும் துதியையும் சமானமாக
 நோக்கி மௌனமாகி, எந்த வஸ்தவினாலும் திருப்தி
 யடைந்தவனாய், நிச்சய புத்தியாய் என்னிடத்திற் பக்தி
 செய்கின்றானோ, அவன் எனக்குப் பரம ஆப்தன். 18-19

யெ து யஜ்ஞாஜித ஜிஹ் வயொகூம் வயக்ஷவாஸதெ ।

ஸ்ரஜ்யாநாஜிதாரா ஹகூஷ்டே தீவ ஜெஷியாம் ॥

யே து தர்மயாம்ருத மிதம் யதோக்தம் பர்யபாஸதே ।

ஸ்ரத்ததாநாமத்பரமா பத்தாஸ்தே தீவ மேப்ரியாம் ॥

எவர்கள் நானே தமக்குப் பரம கதியென்று நம்பி
மோட்சப் பிரதமான இந்த அமிருத வாக்கியங்களை விசுவா
சித்து யான் கூறிய வகையே சிரத்தையாக நடக்கின்றார்
களோ, அப்படிப்பட்ட எனது பத்தர்கள், மற்றெல்லோ
ரைக் காட்டினும் எனக்குப் பரம ஆப்தர்கள். 20

ஓம் தத்ஸத்

இவ்வகையாக உபநிஷத் ரூபமானதும் பரப்பிரஹ்ம வித்தையாகிய
ஸ்ரீ பகவத்கீதை யென்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ச்சன
சம்வாதரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் பக்தியோகமென்
னும் பண்ணிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதின்முன்றாவது அத்தியாயம்

கேஷத்ர கேஷத்ரஜ்ஞ விபாக யேகம்

அர்ச்சுனன் வாக்கியம்

புக்ருதிஃபுருஷஞ்சைவ கேஷத்ரம்கேஷத்ரஜ்ஞமேவச |
ஏதத்வேதிதுமிச்சாமி ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயஞ்ச கேஸவ ||

கேசவா ! பிரகிருதியென்று லென்னை? புருஷனென்
பவ னியாவன்? கேஷத்திரமென்ப தியாது? கேஷத்திரஜ்ஞ
னாவா னெவன்? ஞானமென்பதெது? ஞேயமென்ப தெது?
இவையாவும் நன்றாயுணர நிச்சயித்திருக்கிறேன். 1

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்
ஐஹம் ஸரீரம் களனெய க்ஷேத்ரிகுலியீயதெ ।
வனதஜெராவெதிதம்ப்ராஹுஃ க்ஷேத்ரஜ் ஐதிதஜ்விதஃ ॥

இதம் ஸரீரம் களந்தேய கேஷத்ரமித்யபிதீயதே ।
ஏதத்யோவெத்திதம் ப்ராஹுஃ கேஷத்ரஜ்ஞ இதிதத்விதஃ ॥

குந்தி புத்திரா ! தேகம் கேஷத்திரமென்றும், தேகத்
தை யுணர்வோன் கேஷத்திரக்ஞ னென்றும் பெரியோர்
கூறுவர். 2

கெஷ்துஜ்ஜ் ஊவிஜாம் விஜி ஸவ-கெஷ்தெஷு ஊர்ரத ।

கெஷ்துஜ்ஜ் யொஜ்ஜ் ஊந் யதக் ஜாந் ரிதம் ரிஜி ॥

கேஷ்த்ரக்ஞம் சாபிமாம் வித்தி ஸர்வகேஷ்த்ரேஷு பாரத ।

கேஷ்த்ரகேஷ்த்ரஜ்ஞயோர்ஜ்ஞாநம் யத்சத் ஜ்ஞாநம் மதம் மம ॥

அர்ச்சுனா! சர்வ கேஷத்திரங்கனிலும் விளங்கும்
கேஷத்திரஜ்ஞன் நானேயென்றறிவாயாக. இந்த கேஷத்திரத்
தையும் இதில் அந்தர்க்கதமான கேஷத்திரஜ்ஞையும் விபா
கித்து உணர்வதே ஞான மெனப்படும். 3

தக் கெஷ்துஜ்ஜ் யது யாஜிஷு யவிகாரி யதஸு யக் ।

ஸ உ யொ யக்ஷு ஊவஸு ததுஜாஸெந ரெஸுணு ॥

தத் கேஷ்த்ரம் யச்ச யாத்ருக்ஷ யத்விகாரி யதஸ்சயத் ।

ஸ ச யோ யத்ப்ரபாவஸ்ச தத்ஸமாஸெநமேஸ்குணு ॥

அந்தக் கேஷத்திர மெதுவோ, அதன் சுபாவ மெப்படிப் பட்டதோ, அதன் விநாயக ளெவையோ, எந்தக் காரணத்தாலது உற்பத்தியாயிற்றோ, அவற்றையும் கேஷத்திரஜ்ஞனையும், அவன் சுபாவத்தையும் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன் நேள்.

ஐஷிவி வ-ஹுயா தீதம் ஹநுராவிவி-வியெஃ
வ்யயகஃ । ஸ்ரஹஸு-குத்ர வபெஷெஸ்யெவ ஹதஸுஜி
வி-நிஸி-வெஃ ॥

ரிஷிபிர் பஹுதா கீதம் சந்தோபிர்விவிதைஃ ப்ருதக் |
ப்ரஹ்மஸு-குத்ர பதைபஸைவயேதுமக்பிர்வநிஸ்ஸிதைஃ ॥

இந் க கேஷத்திரஜ்ஞ சொருப நிர்ணயங்கள் மகருஷிக ளாலும் வேதங்களாலும் பலவிதமாகச் சொல்லப்பட்டுள்

ளன. இவையேயல்ல. சந்தேகத்தை விலக்கத்தக்க பிரஹ்ம
சூத்திரங்களிலு முணர்த்தப்பட்டுள்ளன. 5

ஹோலுதா நுஹங்காரொ ஸுஹி ரவுகு ஜெவய ।
ஹி யாணி டிஸெகும் வவ்வெஹி யமொவராஃ ॥

மஹாபூதாந்யஹங்கரோபுத்தி ரவ்யக்த மேவச ।
இந்த்ரியாணி தஸைகஞ்ச பஞ்சசேந்த்ரியகோசராஃ ॥

பஞ்ச பூதங்களும், அகங்காரம் புத்தி மாயைகளும்,
ஞானேந்திரியங்களும், கருமேந்திரியங்களும், மனதும் இந்
திரியகோசரமான பஞ்சதன் மாத்திரைகளும் கூடி இரு
பத்துநான்கு தத்துவங்க ளாயின. 6

ஹுஅஷ ஸுஹம் டுஃஹம் ஸம்மா தஸுதநா யுதிஃ ।
ஹதக் க்ஷேத்ரம் ஸஹிஸந ஸவிகாரஃ ஹுதஸ் ॥

இச்சாத்வேஷஸ்ஸகம் துக்கம் ஸங்காதஸ்சேதநா த்ருதி: |
ஏதத் கேஷத்ரம் ஸமாஸேந ஸவிகாரமுதாஹ்ருதம் ||

கோரிக்கை, துவேஷம், சுகம், துக்கம் தேக இந்திரி
யாதி சமூகம், மனோவிருத்தி, தைரியமென்னும் விகாரங்க
ளோடுகூடிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்கள் கேஷத்திர
மென்று சங்கிரகமாகச் சொல்லப்பட்டன. 7

சுரோநிக்ஷ ஜேஹ்லிக்ஷ ஜேஹிம்ஸா க்ஷாந்திராஜ-வ்யஸ்ய |
சூராயெ-பாவாஸநம் ஸளசம் லெஸ்ய-போதூவிநிமு-ஹம் ||

அமாநித்வ மதம்பித்த மஹிம்ஸா க்ஷாந்திராஜ்வம் |
ஆசார்யோபாஸநம் ஸளசம் ஸ்தைர்யமாத்மவிநிக்ரஹம் ||

தன்னைத் தான் புகழாதிருத்தல், தன் தருமத்தை
வெளியிடாதிருத்தல், இம்சியாதிருத்தல், பொறுமை, கிருத்

திமமின்மை, குருசேவை, உள்ளும் புறம்புஞ் சத்தம், சலன
மின்மை, மனதை யடக்குதல். 8

ஐந்ரியாயெஃஷு வெராறு சீநஹங்கார வனவய ।
ஐந்ரீயுது ஜராவ்யாயி ஐஃவெஷாஷாநு ஐஸஃநடி ॥

இந்திரியார்த்தேஷு வைராக்ய மநஹங்கார ஏவச ।
ஜந்மம்ருத்யு ஜராவ்யாதி துக்கதோஷாநு தர்ஸனம் ॥

இந்திரிய விஷயங்களில் ஆசையின்மை, அகங்கார
மின்மை, ஜனன மரணம், வயோதிசம், ரோகம், துக்கம்
இவற்றில் உள்ள தோஷங்களை யாலோசித்தறிதல். 9

சுஸக்தி ர நவிஷ்஠ம் பௌது ஐரா ஸுஹாஸிஷு ।
நித்யம் உஸேவிதகூ ரிஷாநிஷ்வாவபதிஷு ॥

அஸக்தி ர நபிஷ்வங்கஃ புத்ர தார க்ரஹாதிஷு |
 நித்யஞ்ச ஸமசித்தத்வ மிஷ்டாநிஷ்டோபபக்திஷு ||

விஷயங்களி லாசையின்மை, புத்திரதார கிரகாதிகளில்
 உண்டாகுஞ் சுகதுக்க முதலானவை தன்னுடையதல்ல
 வென்று கருதுதல், இஷ்டாநிஷ்ட பிராப்திகளி லெப்போ
 துஞ் சமசித்த முண்டாயிருத்தல். 10

யி லாநநு யொமெந ஹ்நிர்வாஸிணீ |

விவிக்ஷேஸஸேவிக்ஷ ரா திஜ-நஸம்ஸதி ||

மயி சாநந்ய யோகேந பக்திரவ்யபிசாரிணீ |

விவிக்ஷேஸஸேவித்வ மர்திர்ஜநஸம்ஸதி ||

பிற தேவதாராதனைகளில் மனஞ் சலியாது நானே
 கதியென்று நம்பி, என்னிடத்தில் ரூடமான பக்தி செய்தல்

புண்ணிய ஸ்தல யாத்திரை, ஜனசமூகங்களிற் பொருமை
யற்றிருத்தல். 11

சுயராஜ்யநாந நிதிகூலம் தகூஜநாநாயு- வின்னநடி டிஸ-
வனதகூஜநாநிதிபொகூ ஜிஜாநம் யடிதொந்யா || [நடி]

அத்யாத்மஜ்ஞாநநித்யத்வம் தத்வஜ்ஞாநார்த்த சிந்தனம் தர்சனம் |
ஏதஜ்ஞாந மிதிப்ரோக்த மஜ்ஞாநம் யததோந்யதா ||

ஆன்மஞானத்தில் நித்தியபாவ முண்டாதல், மோக்ஷப்
பிராப்திலேயே பிரயோஜன திருஷ்டி வைத்தால் இவையா
வும் ஞானமென்று பெரியோர் சொல்லுவர். இவற்றிற்
கன்னியம் யாவும் அஞ்ஞான மெனப்படும். 12

ஜெயம் யத்தத வக்ஷாஜி யஜ்ஜாக்ஷா ஜிதஜிஸுதெ ।

சுநாஜிதூம் ஸ்ரஹ நஸதுநாஸடிஸுதெ ॥

ஜ்ஜெயம் யத்ததப்ரவக்ஷயாமி யத்ஜ்ஜூத்வா ம்ருதமஸ்துதே ।

அநாதிமத்பரம் ப்ரஹ்மநஸத்தந்நாஸதுச்யதே ॥

இன்னுந் தெரியத்தக்க வஸ்து எதுவோ அதைச் சொல்கின்றேன். அதை யுணர்ந்தால் மோக்ஷப் பிராப்தி யுண்டாகும். அதையே பிரமமென்று சொல்லுவர். அது ஆதியில்லாதது; பரமோத்கிருஷ்டமானது; வேதவிகிதமாத லால் சத்தாயுள்ள கடபடாதிகளைக் காட்டினும் அசத்தான சசசுருங்காதிகளைக் காட்டினும் விலக்ஷணமானது. 13

ஸவ-தஃ வாணிவாடிம் த தவ-தொகுகிஸிரொஃவடி ।
 ஸவ-தஸு-திஜெஹாசெ ஸவ-ஃவாவுது திஷ-தி ॥

ஸர்வதஃ பாணிபாதம் தத்ஸர்வதோகுகி ஸிரோமுகம் ।
 ஸர்வதஸு-ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்யதிஷ்டதி ॥

அந்தப் பிரமம் எல்லாத் திக்குகளிலும் கைகள்-கால்
 கள்-நேத்திரங்கள்-சிரங்கள்-முகங்கள் - செவிகள் உடைய
 தாய், சமஸ்த பிரபஞ்சத்திலும் வியாபித்துள்ளது. 14

ஸவெ-நி-ய முணாஹாஸம் ஸவெ-நி-ய விவஜி-தடி ।
 சுஸகூம் ஸவ-ஃவெஹுவ நிம-ஃணம் முணஹாகூய ॥

ஸர்வேந்த்ரிய குணபாஸம் ஸர்வேந்த்ரிய விவர்ஜிதம் ।
 அஸக்தம் ஸர்வப்ருச்சைவ நிர்குணம் குணபோக்த்ருச ॥

அந்தப் பிரமம் சகலேந்திரிய வியாபாரத்தாற் பிரகா
சிப்பதுபோலிருந்தும், அந்தச் சகலேந்திரிய வியாபாரங்
களுக்குஞ் சம்பந்த மில்லாதது. சமஸ்த பிரபஞ்சங்களைத்
தரித்திருந்தும் எதிலும் பற்றற் றிருப்பது. திரிசுணாத்மக
மாகாததா யிருந்ததும், சர்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களை யநு
பவித்துள்ளது.

15

வஹிஞஸு ல-ஓதாநா ஜீவாஃ ஊர ஜெவஹ |

ஸ-ஓக்ஷக்யா தடிவிஜேயம் டி-ஓரஸ்யம் ஹாணி கெவ தக் ||

பஹிரந்தஸ்ச பூதாநா மசரஞ் சர மேவச |

ஸ-ஓக்ஷமத்வாத்ததவிஜ்ஜேயம் தூரஸ்தஞ் சாந்திகேச தத் ||

அந்தப் பிரமம் சமஸ்த சராசங்களி னுள்ளும் புறம்
புறம் விளங்கும். மிகச் சூட்சும முடைய தாதலால் உணர்தற்.

கருமையானது. அஞ்ஞானிக்குத். தூரமாகவும், ஞானிக்
குச் சமீபமாகவு முள்ளது. 16

சுவிவகூம் உ வ-டுதெஷு விவகூரிவவ ஸ்விதழ் ।
வ-டுதவத்யுமக த ஜெயம் முவிஷுபுவிஷும ॥

அவிபக்தஞ்ச பூதேஷு விபக்தமிவச ஸ்திதம் ।
பூதபர்த்ருச தத்ஜ்ஜேயம் க்ரவிஷ்ணுப்ரபவிஷ்ணுச ॥

அந்தப் பிரமம் அபரிச்சின்னமாயும், சமஸ்த ஜீவ
கோடிகளில் பரிச்சின்னமானது போலவும் உள்ளது.
சமஸ்த பூதங்களையுந் தாங்குவது, கிரகிப்பது, மீண்டும்
உற்பத்தி செய்வதென் றறிவாயாக. 17

ஜெராதிஷாலைவி தஜெஜ்ஜாதி ஸ்ரீஸஃ பரஜும்தெ ।
ஜாநம் ஜெயம் ஜாநமஜீம் ஹதி ஸவ-ஸு விஷிதழ் ॥

ஜ்யோதிஷாமபி தஜ்ஜோதிஸ்தமஸ் பரமுச்யதே |

ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞாநகம்யம் ஹ்ருதி ஸர்வஸ்ய விஷ்ட்டிதம் ||

அந்தப் பிரமம் ஜோதிருபமான சூரியாதிகளுக்குப் பிரகாசமானதும், அஞ்ஞானத்திற்கு வியதிரித்த மானதும் அறியத்தக்கதும், ஞானகோசர மானதும், பிராணிகளி னிதயங்களி லுள்ளதுமெனப் பெரியோர் சொல்வர். 18

ஐதிக்ஷேத்ரம் தயாஜாநம் ஜெயம் ஜொகூம் ஸரீரஸ்தஃ |

ஜேகூவநதஜ்ஜாய ஜேவாயொபவபுதெ ||

இதிக்ஷேத்ரம் ததாஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் சோக்தம் ஸமாஸதஃ |

மத்பக்தததத்விஜ்ஞாய மத்பாவாயோப்பத்யதே ||

இந்தப் பிரகாரம் க்ஷேத்திரமும், ஞானமும், ஜேயமும் சங்கிரகமாக உனக்குச் சொன்னேன். இந்த முறைமையை

யுணர்ந்த என் பக்தன் என் பதவியான மோக்ஷத்திற் கருக்
குகிறான். 19

புக்ருதிம் வுரூஷம் வெவ விஷ்ணுநாதீ உபாவவி ।
விகாராஸ்து முணாஸ்தெவ விஷ்ணுதிஸுலவா ॥ 20 ॥

ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ் சைவ வித்யநாதீ உபாவபி ।
விகாராம்ஸ்ச குணம்ஸ்சைவ வித்திப்ரக்ருதி ஸம்பவாந் ॥

பிரகிருதி புருஷர் இருவரும் அநாதியென் றறிவாயாக.
மனோபுத்திகளுக் குண்டாகும் விமாரங்களும் திரிகுணங்
களும் மூலப்பிரகிருதியா லுண்டானவை யென்றறிக. 20

காய-காரண கூது-கெவஹை-தும் புக்ருதிரூபு
தெ । வுரூஷ ஸுபுஷு-வாநா லொக்ருகெ ஹை
தூரூதெ ॥

கார்யகாரண கர்த்ருத்வேஹேதுஃ ப்ரக்ருதிருச்யதே |
புருஷஸ்ஸுகதுஃ க்காநாம் போக்த்ருத்வே ஹேதுருச்யதே ||

பிரகிருதித் து மாயை யென்னும் பெயருமுண்டு. அம்
மாயை சரீர சுததுத்நாதிகளை யுண்டுசெய்தற்குத் காரண
மென்றறிக. சேஷத்திரக்ரு நென்னும் புருஷன் சுததுத்
கங்க ளநுபவிப்பதில் காரணமென் றறிவரயாக. 21

புருஷஃ ப்ரக்ருதிஸ்தோஹி புங்க்தே ப்ரக்ருதிஜாந்ருணந் |
மாரணங் குணஸங்கோஸ்ய ஸதஸத்யோந்ஜந்மஸு ||

புருஷஃ ப்ரக்ருதிஸ்தோஹி புங்க்தே ப்ரக்ருதிஜாந்ருணந் |
மாரணங் குணஸங்கோஸ்ய ஸதஸத்யோந்ஜந்மஸு ||

கேஷத்திரக்ஞ னென்னும் புருஷன் கேஷத்திரமென்
 னும் பிரகிருதியி லிருப்பவன். பிரகிருதியிற் பிறந்த குணங்
 களைப் புருஷ னனுபவிக்கின்றான். இந்தப் புருஷனுக்குச்
 சுகதுக்க ரூபங்களான குணங்களில் விருப்ப மிருத்தலால்
 ணியபாவ ரூபங்களான யோனிகளில் ஜன்மங்களுக்குக்
 காரண முண்டாகின்றது. 22

உபஜ்ஜிஷ்டாநுஜினோஹ லத-பாஹாகூ லெஹஸூரஃ ।
 வரஜோதேஜிவாஹுஜோஷெஹஸூரிநவபுருஷஃ ॥

உபஜ்ஜிஷ்டாநுமந்தாச பர்த்தா போக்தா மஹேஸ்வரஃ ।
 பரமாத்மேதி சாப்யுக்தோ தேஹேஸ்மிந் புருஷஃ பரஃ ॥

இந்த கேஷத்திரமென்னுந் தேகத்தில் கேஷத்திரக்ஞ
 னென்னும் புருஷன் காரிய காரண வியாபாரங்களில் உப

திருஷ்டியை யநுமோதித்துப் பரித்து அநுபவித்து, நியாம
கனாய்-உத்திருஷ்டனாய்-பரமாத்மாவாய் இருப்பவன். 23

ய னவம் வெ^{தி}து பு^{ரா}ஷம் பூ^{க்ய}திம் உ^மநெ^ஸஹம் |
ஸவ^யவத^கரோ^நநா^வநி நஸ^வகு^பயா^வநி ஜா^யதெ ||

ய ஏவம் வேத்தி புருஷம் ப்ரக்ருதிஞ் ச சூணைஸ்ஸஹ |
ஸர்வதாவர்த்தமானோபி நஸ்பூயோபி ஜாயதே ||

எவன் சேஷத்திரஜ்ஞான புருஷனையும் சேஷத்திர
மென்னும் பிரகிருதியையும், மேற்கூறிய வகையாக வுணர்
கின்றானோ அவன் எந்தச் சபாவத்தோடு இருப்பினுங் அவ
னுக்குப் புனர்ஜன்மங்க ளில்லை.

ய்யாநநாதுநி வய்யுனி கெவிதாதுந ஜாதுநா ।
கெநு ஸாஹெந யொமந கஃயொமநவாவொ॥

த்யானேநாத்மந் பஸ்யந்தி கேசிதர்த்மாந மர்த்மநா |

அந்யே ஸாங்க்யேந யோகேந கர்மயோகேந சாபரே ||

சில புருஷர்கள், தியான நிஷ்டர்களாய் மனதாற் றம்
முன் அந்தர்க்கதமான பரமாத்மாவைத் தரிசிக்கிறார்கள்.
வேறு சிலர், ஞான யோகத்தாலும்; மற்றஞ் சிலர், நிஷ்காமிய
மான கருமயோகத்தாலும் பரமாத்மாவைத் தரிசிக்கின்றார்
கள். 25

சுநெநுக்ஷவஜ்ஜாநஞ ஸுக்ஷாநெநுஜெ உவாஸதெ |
தெ஽வி வாதிராநெஜுவ ஜுத்யும் ஸுத்ரி வராயணாஃ ||

அந்யேத்வேவமஜாநந்தஸ்ஸ்ருத்வாந்யேப்ய உபாஸதே |

தேபிசாதிதரந்த்யேவ ம்ருத்யும் ஸ்ருதிபராயணா? ||

வேறு சிலர், பரமாத்மாவை மேற்கூறிய வகைகளா
லறியாதவர்களாய், ஆசாரியர்களால் உபதேச மடைந்து
உபாசனை செய்கிறார்கள். அவர்களும் பத்தி சிரத்தைகளுடன்
வேதார்த்த சிரவணஞ் செய்பவர்களாதலின் புநர்ஜனனங்க
ளில்லாதவர்களாவார்கள்.

26

யாவதஸஞ்ஜாயதே கிஞ்சித் ஸத்வம் ஸத்தாவராஜங்கமம் ।
கேசுத்ர கேசுத்ரஜஞ் ஸம்யோகாத் தத்வீத்தி பரதர்ஷப ॥

யாவதஸஞ்ஜாயதே கிஞ்சித் ஸத்வம் ஸத்தாவராஜங்கமம் ।
கேசுத்ர கேசுத்ரஜஞ் ஸம்யோகாத் தத்வீத்தி பரதர்ஷப ॥

யாவதஸஞ்ஜாயதே கிஞ்சித் ஸத்வம் ஸத்தாவராஜங்கமம் ।
கேசுத்ர கேசுத்ரஜஞ் ஸம்யோகாத் தத்வீத்தி பரதர்ஷப ॥

அர்ச்சுனா ! பிரபஞ்சத்தில் சராசர வஸ்துக்கள் எத்
தனை முறை பிரக்கின்றனவோ அதுவரையில் கேசுத்திர
கேசுத்திரஜஞர்களான பிரகிருதி புருஷர்களுக்குங் கயிற்றிற்

333

பு
பகவத்
கதை

சர்ப்பப் பிராந்தி யுண்டாவதுபோலச் சம்சர்க்க முண்டா
யிருக்கிறதென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. 27
ஸரி ஸவெ-ஷு ஹுதெஷு திஷுனம் வாரெஸூரடி ।
விநஸூதவிநஸூனம் யஃ பஸூதி ஸ பஸூதி ॥

ஸமம் ஸர்வேஷு பூதேஷு திஷ்ட்டந்தம் பரமேஸ்வரம் ।
விநஸ்யத்ஸ்வவிநஸ்யந்தம் யஃ பஸ்யதி ஸ பஸ்யதி ॥

மாயாரூபகமாய் நசிக்கத்தக்க பிரபஞ்ச ஸ்வரூபங்களில்
அந்தர்க்கதமாய்ச் சமமாக விளங்கும் பரமேஸ்வரனைச் சாச
வதெனன்று யாவர் உணர்வரோ அவ்வகையினரே தெரிந்
தவரென்று சொல்லப்படுவர். 28

ஸரி பஸூநு ஹி ஸவ-ஃது ஸவெஷு திஷூரடி ।
நஹிநஸூதநாதுநம் கதெதாயாதிவராஹதிடி ॥

ஸமம் பஸ்யந் ஹி ஸர்வத்ர ஸமவஸ்திதமீஸ்வரம் |
நஹிநஸ்த்யாத்மநாத்மாநம் ததோயாதி பராங்கதம் ||

அவ்வகைய புருஷர்கள் சமஸ்த பிராணிகளினும் அந்
தர்க்கதமான பரமாத்மா ஒருவனேயென்று தெரிந்தவர்க
ளாதலின், தம்மிடத்திலும் அந்தர்க்கதமான பரமாத்மா
வைத் துக்கப்படுத்த மாட்டார்கள். ஆதலால், அவர்கள்
சிறந்த மோக்ஷத்தை யடைவார்கள். 29

புக்ருநெநத்யுவய கலீ-பாணி க்ருயபோணாநி ஸவ-ஸம் |
யம் பஸ்யதி தயாத்மாந லிகுத-பாரம் ஸ பஸ்யதி ||

ப்ரக்ருத்யைவச கர்மாணி க்ரியமாணாநி ஸர்வசஃ |
யம் பசயதி ததாத்மாந மகர்த்தாரம் ஸபஸ்யதி ||

எல்லாக் கர்மங்களும் பிரகிருதி சம்பந்தமான குணங்
ளாற் செய்யப்பட்டவைகளாய் எவன் அறிந்துகொள்

வானே. அவன் தனக்குள் அந்தர்க்கதமான கேதத்திரஜ்
ஞனை உபாதிசுதனாகத் தெரிந்துகொண்டவனாகிறான். 30

யஜாலகுதவ்யயஜாவ லேகஸு ஶநு பஸுதி ।

தத வளவ விஜாராம் ஸ்ரஹஸம்பஹுதே ததா ॥

யதாபூகப்ருதக்பாவ மேகஸ்த்த மது பஸ்யதி ।

தத ஏவ ச விஸ்தாரம் ப்ரஹ்மஸம்பத்யதே ததா ॥

பிருதம் சுவ ரூபங்களாய்ருக்கும் எல்லாப் பூதங்களும்
ஆத்மாவினிடத்திலிருப்பனவாகவும், அந்த ஒரே ஆத்மா
வாலேயே, இந்த எல்லாப் பிரபஞ்சமும் உற்பத்தியானதாக
வும் எவன் தெரிந்துகொள்கின்றானோ அவன் பரப்ரஹ்ம
ஸ்வரூபனாகிறான்.

சுநாஸிகாநிமுகுணகா தூரோதாய விஷயம் ।
 ஸரீரஸ்தோபி கௌந்தேய ந கரோதி விஷுதே ॥

அநாதித்வாந்நிர்குணத்வாத் பரமாத்மாய மவ்யயம் ।
 ஸரீரஸ்தோபி கௌந்தேய ந கரோதி ந விப்யதே ॥

கௌந்தேயா ! பரமாத்மா அநாதியாய் நாசரகிதனாய்
 குணரகிதனானவனாதலின், அந்தப் பரமாத்மா தேகாந்தர்க்
 கதனாயினுங் கர்மங்களைச் செய்பவனல்லன். கர்மபலன்களை
 யநுபவிப்பவனும்ல்லன்.

32

யயா ஸவகுமதம் ஸௌக்ஷ்மா ஜாகாஸம் நோபவிஷுதே ।
 ஸவகுத்ராவஸ்திதோ ஷெஹதயா தூநோபவிஷுதே ॥

யதா ஸர்வகதம் ஸௌக்ஷ்மயா தாகாஸம் நோபவிப்யதே ।
 ஸர்வத்ராவஸ்த்திதோ தேஹேததாத்மானோபவிப்யதே ॥

ஆதாயம் சூக்குமருபமாதலின், சர்வவிபாபியா யிருந்
தும் வஸ்துக்களை பெப்படிப் பரிசியாதோ, அப்படியே
கேஷத்திரஜ்ஞான புருஷன் கேஷத்திரங்களான சரீரங்களி
லிருந்தும் கர்மங்களுக்குச் சம்பந்தப்பட்டவனல்லன். 33

யயாபுக்ஷாஸயதெதுக் க்ருக்ஷுலம் லொகஜிம் ரவிஃ |
கேஷத்ரும் கேஷித்ரீ ததாக்ருத்ஸநம் பாகாஸயதி பாரத ||

யதாப்ரகாஸயத்யேகஃ க்ருத்ஸநம் லோநமிமம் ரவிஃ |
கேஷத்ரம் கேஷத்ரீ ததாக்ருத்ஸநம் பாகாஸயதி பாரத ||

அர்ச்சுனா ! ஒரு சூரியன் எல்லா வுலகத்தையும் எவ்
வண்ணம் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றானோ, அவ்வண்ணமே
கேஷத்திரஜ்ஞான புருஷன் எல்லா கேஷத்திரங்களாகிய
சரீரங்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றான். 34

கேசுத்ரு கேசுத்ருஜகுயொரொவ ஶீனாஃ ஜாநவக்ஷுஷா ।
ஹிதபுக்ருதிஜோக்ஷஃய யெ விஷுய-நானிதெ வராட ॥

கேசுத்ர கேசுத்ரஜ்ஞயோமேவ மந்தரம் ஜ்ஞாநசக்ஷுஷா ।
பூதப்ரக்ருதிமோக்ஷஞ்ச யே விதுர்யாந்திதே பரம் ॥

எவராணஸ் மேற்கூறிய வகைபாக கேசுத்திர கேசுத்திர
ரஜ்ஞார்களின் பேதங்களையும், பூதங்களுடைய பிரகிருதி
நிவிருத்தி யுபாயங்களையும் ஞானதிருஷ்டியா லுணர்வார்
களோ அவர்கள் பரப்ரஹ்மத்தை யடைவார்கள்.” 35

ஓம் தத்ஸத்.

இவ்வகையாக உபநிஷத்து ரூபமான தும், பரப்ரஹ்ம வித்தையாகிய
ஸ்ரீபகவத் கீதை யென்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ச்சுன
சம்வாத ரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் கேசுத்திர கேசுத்
திரஜ்ஞ விபாகயோகமென்னும் பதின்மூன்றாவது
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினான்காவது அத்யாயம்

குணத்ரய விபாக யோகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

வாஃ ஹிம் ப்ரவக்ஷ்யாஸி ஜ்ஞாநாநாஃ ஜ்ஞாநஜோதயஸ்ய ।
யக் ஜாக்ஷா ஜ்ஞாநயஸ்யஸ்வை-பரஃ ஸித்திமுக்தோ மதாஃ ॥

பரம் பூயஃ ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜ்ஞாநாநாம் ஜ்ஞானமுத்தமம் ।
யத் ஜ்ஞாதவா ப்ருநயஸ்ஸர்வே பரம் சித்திமுக்தோ கதாஃ ॥

ஞானத்திற் பரமோத் கிருஷ்டமர்ன் ஞானத்தை
மீண்டும் உனக்காகச் சொல்லுகிறேன். ஆவ்வநைய ஞானத்
தையடைந்தல்லவா எல்லா ரிஷிகளும் சிறந்த மோகூத
பதவியை யடைந்தார்கள்.

1

ஐஹி ஜாநஹாஸிரிசு ஜி ஸாயஜி-போமதாஃ ।
ஸமேதவி நோபஜாயனெ பூஷயெ நவ்யுனிவ ॥

இதம் ஜ்ஞாநமுபாஸ்ரித்ய மம ஸாதர்ம்யமாகதாஃ ।
ஸர்கேபி நோபஜாயந்தே ப்ரளயே நவ்யதந்திச ॥

இந்த ஞானத்தை யடைந்து எனக்குச் சமானமான
வர்கள் பிரமசிருஷ்டி காலத்திலும் ஜனன மடையார்கள்.
பிரம பிரளயகாலத்திலும் துக்கத்தை யடையார்கள்.

2

96

நீ பகவத்கதை

ஐயொநிலைஹைஹை தவ்விநு மலம் ஐயாஜிஹை ।

ஸம்ஸவஸவ-ஹை-தாநாம் ததொ லவதி லாரத ॥

மம யோநிர்மஹத்ப்ரஹ்ம தஸ்மிந் கர்பம் ததாம்யஹம் ।
ஸம்பவஸ்ஸர்பூதாநாம் ததோ பவதி பாரத ॥

அர்ச்சனா ! பரப்பிரமமான எனக்குப் பிரகிருதி யென்
பது பூதசிருஷ்டிக்குக் காரணமாயிருக்கின்றது. அந்தப்
பிரகிருதியின் என் அமிசங்களை வைத்த பிறகு சகல பூத
பிரபஞ்சங்களும் உண்டாகின்றன.

ஸவ-ஹை-யொநிஷு களஞெய ஹை-த-யஸம்ஸவனி யாம் ।
தாஸாம் ஸ்ரஹைஹைஷு நி ரஹம் ஸீஜஸுஹை விதா ॥

ஸர்வயோநிஷு கௌந்தேய மூர்த்தயஸ்ஸம்பவந்தி யாஃ |
தாஸாம் ப்ரஹ்மம் ஹத்யோநி ரஹம் பீஜப்ரதஃ பிதா ||

கௌந்தேயா ! உலகங்களிற் பிறக்கும் எல்லாச் சராசர
பூத ஜாலங்களுக்கும் பிரகிருதி தாய் போன்றது. பரப்
பிரம சுவரூபியான நான் விதையோடும் தந்தையாயுள்ள
வன்.

4

ஸத்வம் ரஜஸ்தமஇதி குணாஃ ப்ரக்ருதிஸம்பவாஃ |
நிஷ்டிஷ்டி லிஹாஸாஹொ ஷெஹெ ஷெஹி நலிவ்யபு ||

ஸத்வம் ரஜஸ்தமஇதி குணாஃ ப்ரக்ருதிஸம்பவாஃ |
நிபத்நந்தி மஹாபாஹோ தேஹேதேஹிநமவ்யயம் ||

அர்ச்சுனா ! பிரகிருதியாலேயே சத்துவ ரஜஸ் தம
மென்னும் முக்குணங்களு முண்டாயின. அந்தக் குணங்கள்

பிரகிருதி சம்பந்தமான தேகத்தில் அந்தர்க்கதனாகவும்
நாசேரகிதனாகவு மிருப்பவனைப் பத்தனாகச் செய்கின்றன. 5

தகு ஸதம் நிபேக்ஷா து காஸகிநாபிபு ।

ஸுபஸம்மெந ஸயூதி ஜாநஸம்மெந வாநவ ॥

தத்ர ஸத்வம் நிர்மலத்வாத்ப்ரகாஸகமநாமயம் ।

ஸுகஸங்கேநபதநாதிஜ்ஞாநஸங்கேநசாநக ॥

அர்ச்சனா! அந்தச் சத்துவம் ரஜச தமச என்னுங்
குணங்களில், சத்துவகுணம் சுவச்சமானது ; நிர்மலமாகப்
பிரகாசிப்பது; உபத்திரவ ரகிதமானது. அந்தச் சத்துவ
குணம் கேஷத்திரஜ்ஞைச் சுகத்தோடும் ஞானத்தோடுஞ்
சேர்க்கின்றது.

ரஜோ ரமாதகம் விஜி துஷாஸம்மஸஜீஷ்வர ।
தநிஸ்யூதி களஞெய கஜீஸம்மெந ஜெஹிநம் ॥

ரஜோ ராகாத்மகம் வித்தி த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம் ।
தந்ரிபத்நாதி கௌந்தேய கர்மஸங்கேந தேஹிநம் ॥

குந்தி புத்திரா ! ரஜோகுணமானது கோரிக் கைகளின்
சுவருபமாய்; பிரப்தமான விஷயங்களில் விருப்புண்டாகச்
செய்கின்றது. அந்தக் குணம் தேகிபைக் கர்மாசக்தியுடன்
பத்தஞ் செய்கின்றது.

7

தஸீஸஜ்ஞாநஜம் விஜி ரொஹநம் ஸவ-ஜெஹிநம் ।
புரோஜாவஸ்ய நிஜ்ஞானி ஸூநிஸ்யூதி லாரத ॥

தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம் வித்திமோஹநம் ஸர்வ தேஹிநம் ।
ப்ரமாதாலஸ்ய நித்ராபஸ்தந்ரிபத்நாதி பாரத ॥

அர்ச்சுனா ! தமோகுணமானது அஞ்ஞானத்தாற் பிறந்
தது. அது எல்லாப் பிராணிகளையும் மோகிக்கச் செய்
கின்றது. அந்தக் குணம் தேகியை ஆலசிபத்துடனும்,
நித்திரையுடனும், அஜாக்கிரதையுடனும் பத்தஞ் செய்
கின்றது. 8

ஸதூ ஸுஹெ ஸஞ்ஜயதி ரஜஃ கர்மணி பாரத !
ஜ்ஞாநமாவ்ருத்ய து தமஃ ப்ரமாதே ஸஞ்ஜயத்யுத ||

ஸத்வம் ஸுகே ஸஞ்ஜயதி ரஜஃ கர்மணி பாரத |
ஜ்ஞாநமாவ்ருத்ய து தமஃ ப்ரமாதே ஸஞ்ஜயத்யுத ||

அர்ச்சுனா ! சத்துவகுணமானது சுகத்திற் பிரவர்த்
திக் கச் செய்கின்றது. ரஜோகுணமானது கர்மத்திற் பிர

வர்த்திக்கச் செய்யும். தமோகுண மென்றாலோ ஞானத்தை
மறைத்துப் பிரமாத காரியங்களில் பிரவர்த்திக்கச் செய்யும்.

ரஜஸூயஸூலிஹ-ஓய ஸத்வம் ஹவதி ஹாஸத ।

ரஜஸூத்வம் தஸீஸூவ தஸீஸூத்வம் ரஜஸூயா ॥

ரஜஸ்தமஸ்சாபியூய ஸத்வம் பவதி பாரத ।

ரஜஞ் ஸத்வம் தமஸ்சைவ தமஸ் ஸத்வம் ரஜஸ்ததா ॥

அர்ச்சுனா ! சத்துவகுணமானது ரஜோ குணத்தையுந்
தமோகுணத்தையும்ந் திரஸ்கரித்தால் அதிக உரப்பாக நிற்
கும். ரஜோ குணமானது சத்துவ குணத்தையுந் தமோ
குணத்தையுந் திரஸ்கரித்தால் அதிக உரப்பாக நிற்கும்.
தமோ குணமானது சத்துவ குணத்தையும் ரஜோ குணத்
தையுந் திரஸ்கரித்தால் அதிக உரப்பாக நிற்கும்.

ஸவ-ஆரொஷு ஷெஹெஸிநு புகாஸ உபஜாயதே ।

ஜ்ஞாநம் யதா ததாவிஷ்யா ஹிவ்யஜம் ஸதா தித்யுத ॥

ஸர்வத்வாரேஷு தேஹேஸ்மிந் ப்ரகாஸ உபஜாயதே ।

ஜ்ஞாநம் யதா ததாவித்யா த்விவ்ருத்தம் ஸத்வமித்யுத ॥

எப்பொழுது இந்தத் தேகத்தில், தேகத் துவாரங்க
ளான ஞானேந்திரியங்களின் வழியாக ஞான ஸ்வரூபமான
ஆத்மாநாதம் ஞானம் பிறக்கின்றதோ அப்பொழுது சத்
துவருணம் பிரபலமானதென்று தெரிந்து கொள்வாயாக.

வொஃ ப்ரவ்யூதிராரஹ் கலி-ணாஸிஸ்யுஹா ।

ராஜஸ்யுதாநி ஜாயனௌ விவ்யஜௌ ஹ தஷ-ஹ ॥

லோபஃ ப்ரவ்ருத்திராரம்பஃ கர்மணாமஸம்ப்ருஹா ।

ரஜஸ்யேதாநி ஜாயந்தே விவ்ருத்தே பரதர்ஷப ॥

அர்ச்சுனா! எப்பொழுது இந்தத் தேசத்தில் திரவிய
விநுப்பமும், சாமானிய சேஷ்டையும், கர்மாசக்தியும், இந்
திரியநிக்கிரக மில்லாமற்போவதும், இச்சையும் உண்டா
கின்றதோ அப்பொழுது ரஜோகுணம் பிரபலித்ததென்று
தெரிந்துகொள்வாயாக. 12

சுபுக்ஷஸோ பூவ்யதீஸு பூஜாஷா லோஹ வனவய ।
தஜீஸ்யைசாநி ஜாயனெ விவ்யஸ்யைசுரூபநநந ॥

அப்ரகாஸோ ப்ரவ்ருத்திஸ்ச ப்ரமாதோ மோத எவச ।
தமஸ்யேதாநி ஜாயந்தே விவ்ருத்த குருநந்தநஃ ॥

அர்ச்சுனா! எப்பொழுது இந்தத் தேசத்தில் அவிவே
கம், சோம்பல், அவநாசமில்லாமை, மோகம் இவை யுண்டா

கின்றனவோ அப்பொழுது தமோகுணம் பிரபலித்த
தென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. 13

யதா ஸதே ப்ருவ்யஜெது ப்ருஹம் யாதீஜேஹஸுக் ।
தஜொதூஜிவிஜாம் ஜொகா நஜொநு ப்ருதிபஜுதெ ॥

யதா ஸத்தவே ப்ரவ்ருத்தேது ப்ரஹம் யாதீஜேஹப்ருத் ।
தஜோத்தமவிதாம் ஜோகா நமலாந் ப்ரதிபத்யதே ॥

சத்துவகுணமானது பிரபலித்த தசையில் மரணஞ்
சம்பவித்தால் அப்பொழுது நிர்மலமான பிரமாதிலோகங்
களை யடைவான். 14

ராஜஸி ப்ருஹம் மகூா கஜேஸுஸுஜாயதெ ।
தயா ப்ருஜீ நஜூஜிவி ஜெஜொயொநிஷு ஜாயதெ ॥

ரஜஸி ப்ரளயம் கத்வா கர்மஸங்கிஷ்டஜாயதே |
ததா ப்ரலீநஸ்தமஸி மூடயோநிஷ்ட ஜாயதே ||

ரஜோகுணமானது பிரபலித்த தசையில் மரணஞ்
சம்பவித்தால், கர்மாபேகையுடைய மத்திய லோகத்திற்
பிறக்கிறான். தமோகுணமானது பிரபலித்த தசையில் மா
ணஞ் சம்பவித்தால், நாய் பன்றி முதலிய நிக்ருஷ்ட ஜன்
மங்களை யடைகிறான். 15

கூடுணஸுஹுதஸுரஹு ஸா திகம் நிபுஹம் மயஸு |
ராஜஸஸு மயம் டுஹிஜ்ஞாநம் தஸு மயஸு ||

கர்மணஸுஹ்ருதஸுஸ்யாஹுஸ் ஸாத்விகம் நிர்மலம் பலம் |
ரஜஸஸ்து பலம் துக்க மஜ்ஞாநம் தமஸு பலம் ||

சத்துவ குணத்தாற் பிறந்த கர்மத்திற்குத் தேஜோ
மயமான ஞானம் பலமென்றும், ரஜோகுணத்தாற் பிறந்த
கர்மத்திற்குத் துக்கப் பிராப்தி பலமென்றும், தமோ குணத்
தாற் பிறந்த கர்மத்திற்கு அஞ்ஞானம் பலமென்றும், பெரி
யோர்கள் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். 16

ஸதாதா ஜாயதே ஜாநம் ரஜஸோ யொவ வனவ உ ।
புரோஹிதோஹஸ தஸஸோ ஹவதாஜாந ரெவ உ ॥

ஸத்த்வாத்ஸம் ஜாயதே ஜ்ஞாநம் ரஜஸோ லோப ஏவ ச ।
ப்ரமாதமோஹஸ தமஸோ பவதோஜ்ஞாந மேவ ச ॥

சத்துவ குணத்தால் ஞானம் பிறக்கின்றது; ரஜோ
குணத்தால் உலோபம் பிறக்கின்றது; தமோகுணத்தால்
சோம்பலும் அஞ்ஞானமும் பிறக்கின்றன. 17

ஊயும் மஹனி ஸதஸூரேயே திஷ்ணி ராஜஸாம் ।

ஜவநுமணவ்யதிலா சுயொ மஹனி தாஸாம் ॥

ஊர்த்வம் கச்சந்தி ஸத்த்வஸ்தா மத்யே திஷ்டந்தி ராஜஸாம் ।

ஜகந்யகுணவிருத்திஸ்தா அதோ கச்சந்தி தாமஸாம் ॥

சத்துவகுண முடையவர்கள் தேவாதி லோகங்களை யடைகிறார்கள்; ரஜோகுணமுடையவர்கள் மாதுட லோகத் தில் மாதுடராகப் பிறக்கின்றார்கள்; நிக்ருஷ்ட விருத்தி யுடைய தமோகுண முடையவர்கள் பசுவாதி ஜனனங்களை யும் நரகத்தையு மடைகிறார்கள். 18

நாநும மூணெஹிம் சுதாராம் யஜாஜுஷா நுபஸூதி ।

மூணெஹிஸு வாம் வெதி ஜீவாம் ஸொயி மஹதி ।

நாந்யம் குணேப்யஃ கர்த்தாரம் யதாத்ரஷ்டாதுபஸ்யதி |
குணேப்யஸ்ச பரம் வேத்தி மத்பாவம் ஸோதி கச்சதி ||

எவன் குணங்களே கர்த்தாக்களென்றும், தான் சாக்ஷி
பூதனென்றும் தெரிந்துகொள்ளுகின்றானே அவன் என்
சுவரூபத்தை யடைகிறான். 19

மூணா நெதா நதீத்யுதீநு ஷெஹீ ஷெஹஸிஷ்வாநு |
ஜந்யுத்யு ஜரா ஷுஃஸெவ விஷுஸெதாஸ்யுத்யுதெ ||

குண நேதா நதீத்யதீந் தேஹீ தேஹஸமுத்பவாந் |
ஜன்மம்ருத்யு ஜரா துஃகைர் விமுக்தோம்ருதமஸ்துதே ||

எவன் தேகோற்பத்திக்குக் காரணங்களான இந்தச்
சத்துவ ரஜஸ் தமோ குணங்களை யதிக்கிரகிக்கின்றானே
அவன், ஜன்மம் மரணம் ஜரை துக்கங்களால் விடப்பட்டவ
மோக்ஷத்தை யடைகிறான்.” 20

அர்ச்சனன் வாக்கியம்

கெவிலெமெவூநு முணாநதா நதீதொல
வதிபுலொ | கிபாவாரம் சுயெவெதாந் ஸூநு முணா
நதிவதெத ||

கைர்லிங்கைஸ்தீர் குணநேதாந தீதோபவதிப்ரபோ |
கிமாசாரம் கதஞ்சைதாம் ஸ்தீர் குணநதிவர்த்ததே ||

“கிருஷ்ண! இந்தச் சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்களை
யதிக்கிறமித்தவனுக்கு என்ன சின்னங்களுண்டு? அவன்
எந்த ஆசாரமுடையவன்? இம் முக்குணங்களையும் அதிக
கிரமித்ததற்கு வழி யாது?”

21

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

புக்ராஸம்வ புவூதிம்வ ஜோஹ ஜெவவ வாணவ |
ந ஜெஷி ஸபூவூதாநி ந நிவூதாநி காஃக்ஷதி ||

ப்ரகாஸஞ்ச ப்ரவ்ருத்திஞ்ச மோஹ மேவச பாண்டவ |
ந த்வேஷ்டி ஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி ந நிவ்ருத்தாநி காங்குதி ||

“அர்ச்சுனா! திரிகுணாதீதன், பிரகிருதியாற் பிறந்த
சத்துவகுண சம்பிரப்தமான லோபகாரியம் சம்பவவித்
திருப்பினும், தமோகுண சம்பிரப்தமான அஞ்ஞான காரி
யம் நடப்பினும் துவேஷம் கொள்ளமாட்டான். அவ்வக்
காரியங்கள் அவ்வக் குணங்களில் அடங்கி நிவ்ருத்தியான
பொழுது அவற்றை யபேக்ஷிக்கமாட்டான். 22

உதாஸீந வதாஸீநோ மூணெயெ-நா நவிவாயுதெ |
மூணாவத-னா ஐதெயு வயொவ திஷு திநெநமதெ ||

உதாஸீந வதாஸீநோ குணர்யோநவிசால்யதே |
குணவார்த்தந்தஇத்யேவ யோவதிஷ்டதி நேங்கதே ||

திரிகுணாதீதன், குணங்களிலும் குணகாரியங்களிலும்
 ஸக்சியம் வையாதவனாய் உதாசீனனாயிருப்பான். நடக்கும்
 எல்லாக் காரியங்களும் திரிகுண வியாபாரமென்று தெரிந்து
 கொண்டு தான் சலியாதிருப்பான். 23

ஸஜிஹம் ஸஹம் ஸஸ ஸஜியொஷாஸுகாஹநம் ।
 துஹிபிரபாபிரயொயீர ஹுஹிநிநாஹஸஹுதிஃ ॥

ஸமதுக ஸுக ஸ்வஸ்தம் ஸமலோஷ்டாஸம்காஞ்சநம் ।
 துல்யப்ரியாப்ரியோதீர ஸ்துல்யநிந்தாத்மஸம்ஸ்துதிஃ ॥

திரிகுணாதீதன்; சுகதுக்கங்களைச் சமமானமாகக் காண்
 பான்; ஆத்மாவிலாகனஞ் செய்வான்; மண்ணுங்கட்டியை
 யும் கல்லையும் பொன்னையும் சமமாக மதிப்பான்; பிரிய
 முடையார் பிரியமற்றவரிடத்திலும் சமநோக்கம் வைப்

பான்; தைரியமுடையவனாவான்; நிந்தையிலும் துதியிலும்
சமமானவனாயிருப்பான். 24

ஓநாவஓநயொலுயு ளுயொலித்ராபிக்ஷயொஃ ।
ஸவ-பாஃவ வரித்ராநீ முணாதீ தஸு உயுதெ ॥

மாநாவமாநயோஸ்துல்யஸ் துல்யோமித்ராபிக்ஷயொஃ ।
ஸர்வாரம்ப பரித்யாகீ குணதிதஸ்ஸ உச்யதே ॥

திரிகுணாதீதன், மானவ மானங்களில் சம திருஷ்டி-
யுடைத்தா யிருப்பான்; சத்துரு மித்துருக்களில் சமமான
மன முடையவனாயிருப்பான்; சகல உத்தியோகங்களையும்
விடுத்தவனாயிருப்பான். இவ்வா றிருப்பவனே திரிகுண-
ாதீத னென்று சொல்லப்படுவான், 25

லாஹ்யொ஽வ்யுஹிவாரொண ஹ்நுயொமந ஸெவதெ ।
ஸமுணாநஸீதீதெதாநு ஸ்ரஹஹொபாபகஹ்தெ ॥

மாஞ்சயோஹ்யபிசாரேண பக்தியோகேந ஸேவதே ।
ஸகுணந்ஸமதீத்யைதாநு ப்ரஹ்மபூயாய கல்பதே ॥

எவன் என்னை அசஞ்சல பக்தியோகத்தால் சேவித்
துக்கொண் டிருப்பானோ அவன் திரிகுணாதீதனாய், பிரம
பாவத்துக்காகச் சமர்த்தனாகிறான். 26

ஸ்ரஹொணா ஹி ப்ரதிஷ்டாஹ ஸீதஸ்யொவ்யுபஸ்யுஹ ।
ஸாஸ்தஸ்யுஹ ஸீதஸ்யு ஸுஹொஸ்யொகாநிகஸ்யுஹ ॥

ப்ரஹ்மணோ ஹி ப்ரதிஷ்ட்டாஹ ம்ருதஸ்யாஹ்யஸ்யச ।
ஸாஸ்தஸ்யச தர்மஸ்ய ஸுகஸ்யைகர்ந்திகஸ்யச ॥

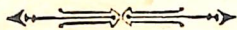
பரமாத்மாவின் விக்கிரக ரூபமும், சாசுவதமர்ன்
மோக்ஷத்திற்கு ஆச்சிரயமும், நித்தியமான தர்மத்திற்கு
மூலஸ்தானமும், மோக்ஷ சுகத்திற்கு ஆச்சிரயமும் நானே
யென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. 27

ஓம் தத்ஸத்.

இவ்வகையாக உபநிஷத்ரூபமானதும் பரப்பிரஹ்ம வித்தையாகிய
ஸ்ரீ பகவத்கீதை யென்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ச்சன
சம்வாத ரூபமான யோகசாஸ்திரத்தில் குணத்ரய
விபாக யோக மென்னும் பதினான்காவது
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினேந்தாவது அத்யாயம்

புருஷோத்தம ப்ராப்தி யோகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

ஊயு-கி-ஓயஸூராவ ஸூகூம் ப்ராஹ்மாவ்யபி ।
மநா-ஸி யஸூ வண-பாநி யசூம் வெடி ஸ வெடிவிசு ॥

ஊர்த்வமூலமதஸ்ஸாக மஸ்வத்தம் ப்ராஹ்மரவ்யயம் ।
சந்தாம்ஸி யஸ்ய பர்ணாநி யஸ்தம் வேத ஸ வேதவித் ॥

சிறந்த மாயாரபளித பிரமமே முதல்வேறாக, நிக்ருஷ்ட
மான மகதகங்காரங்கள் கிளைகளாகவுடைய அரசு என்னும்
சமுசார விருக்ஷம் அநாதியென்று பெரியோர் சொல்லுவார்.
அவ் விருக்ஷத்திற்கு வேதங்கள் இலைகள் போல்வன. அந்த
விருக்ஷசொருபத்தை எவன் உணர்வானோ அவன் வேதார்த்
தங்களை யுணர்ந்தவனாவான். 1

சுயஸூய-ஓ உ ப்ருஷுதா ஸுஸூஸாபா
முணபுவுஜா விக்ஷயபுவாஹாஃ ।

சுயஸூ-ஓ-நா நு-நுஸனாதாநி
கூ-ஓ நுஸநீநி ஓ நுஷு-ஓ-கெ ॥

அதச்சோர் த்வம் ச ப்ரஸ்ருதாஸ்தஸ்யஸாகா
சுணப்ரஸ்ருத்தா விஷயப்ரவாளாஃ ।

அதஸ்சமுலர்ந்யநுஸந்ததாநி
கர்மாநுபந்தீநி மநுவ்யயலோகே ||

அந்தச் சமுசார விருக்ஷத்திற்கு அவ்வியக்தாதிக
ளென்னும் கிளைகள் திரிகுணங்களாற் போஷிக்கப்பட்டு
ஊர்த்துவ முகமாகவும் அதோமுகமாகவும் வியாபித்துள்
ளன. அந்தக் கிளைகளுக்கு மாதுடலோகத்தில் கர்மபலத்
தாற் பிறந்த ராகத்துவேஷாதிகள் கீழ்விரல்களாகவும்,
சப்த பரிச ரூப ரச கந்தங்கள் நகங்களாகவு முள்ளன. 2

நா-ஓவ ஶிஸ்யஹ தயொவ வஸ்யதே
நானொ நவாஹி ந-ஓவ ஸம்ஓ-திஷா ।

சுஸூக்யஸிநம் ஸம்விர-ஓஷஸி-ஓவ
ஸிஸம்ஸஸஸிஸுண ஐஸுஜஹஹிஸா ||

ந் ஞாப மஸ்யேஹ ததோப லப்யதே
நாந்தோநசாதிர் நச ஸம்ப்ரதிஷ்ட்டா |

அஸ்வத்தமேநம் ஸுவிஞ்ருடமூல
மஸங்கஸஸ்தரேண த்ருடேநசித்வா ||

இந்தச் சமுசார விருக்ஷத்தின் சொருபம் உணரத்
தக்கதன்று. அதன் ஆதியந்தங்களாவது நிலைமையாவது
உணரச் சாத்தியமன்று. மிக்க திடமான வேர்களுடைய
இச் சமுசார விருக்ஷத்தை விரக்தியென்னும் ஆயுதத்தால்
வெட்டி யெறியவேண்டும்.

ததஃவடிந்த துந்ரிாநி-தவ்யம்
யஸிந மதாந நிவத-ஃநிஹயம் ॥
தஜெவமாடிம் பௌரஹம்ப்ரவஜெ
டி-ஃப்ரவ்யுதிஃ ப்ரஸ்யதாபௌராணீ ॥

கரு - லுது அக்யாயம்

419

ததஃபதந்தத்பரிமார்கிதவ்யம்
 யஸ்மிங்கதாநநிவர்த்தந்தியூய |
 தமேவசாத்யம் புருஷம் ப்ரபத்யே
 யதஃ ப்ரவ்ருத்திஃ ப்ரஸ்ருகாபுராணி ||

அப்படி வெட்டி யெறிந்தபிறகு, எந்தப் பரமாத்மாவி
 னால் அநாதியான சமுசார விருத்தி யுண்டாயிற்றோ, எந்தப்
 பரமாத்வையடைந்தவர்களுக் கு மீண்டும் பிறநி யில்லையோ,
 அந்தப் பரமாத்மாவையே சரணமடைகின்றே னென்று பிர
 யத்தனஞ் செய்யவேண்டும்.

4

நிதி-ஹ நரொஹா ஜி-தஸம்மஜொஷா

ஸய்யா-தநித்யா விநிவ்யு-தகாஜாம் ।

உநெந்-வி-ஹஸ்தா ஸ்ஹவஜ-ஹஸம்ஜெது

ம-ஹஜெ-ஹி-வஜிவ்யம் தக ॥

நிர்மாநமோஹா ஜிதஸங்க் தோஷா
 அத்யாத்மநித்யா விநிவர்த்தகாமாஃ |
 த்வந்த்வைர்விமுக்தாஸ் ஸுகஸம்க்ஞைர்
 கச்சந்த்யமூடாஃ பதமவ்யயம் தத் ||

ஞானிகள் மானமோகங்களை விடுத்து, தார புத்திராதி
 களின் சாங்கத்தியத்தை யொழித்து, அத்யாத்ம ஞான
 விருப்புடையவர்களாய், காமக்குரோதாதினை நீங்கி, சீலதா
 ஷ்ணுதி மூபங்களான துவந் துவங்களில் சமானர்களாய் நாச
 ரகிதமான மோக்ஷத்தை யடைகிறார்கள். 5

ந தஜாவயதெஸ-ஞயெ-ஹ நஸாஸாங்கோ நபாவகஃ |
 யஜக்வா நநிவத-ஞெ தஜாஜி வரஜிம் ஜி ||

ந தத்பாஸயதே ஸஞர்யோ நஸாஸாங்கோ நபாவகஃ |
 யத்கத்வா நநிவர்த்தந்தே தத்பாம தரமம் மம ||

அந்த அவ்விய பதத்தைச் சூரியனும் சந்திரனும் அக்
கினிகோத்திரனும் பிரகாசித்தச் செய்யவல்லவ ராகார்.
எந்த அவ்வியய பதத்தை யடைந்த பிறகு மறு பிறவி
யில்லையோ அந்தப் பரமோத்கிருஷ்டமான பதமே என்
பதவியென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. 6

ஐஹேவா஽ஹ ஜீவஹாகே ஜீவஹதஸநாதநம் ।

ஐநஷஷாணிந்ரயாணி ப்ரக்யதிலூநிகஷதி ॥

மமைவாம்ஸோ ஜீவலோகே ஜீவபூதஸ் ஸநாதநம் ।

மநஷஷஷ்டாணீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்த்தாநிகர்ஷதி ॥

மீண்டும், அநாதியான என் அமிசமே உலகத்தில் ஜீவ
ஸ்வரூபமா யிருக்கின்றது. பிரகிருதி சம்பந்தமாய் மனத்
துடன் கூடிய ஞானேந்திரியங்கள், அந்த ஜீவனை விஷயங்
களில் ஆகர்ஷிக்கின்றன. 7

ஸரீரம் யதவாவோதி யஜாவூத்ராஜீத்ஸரம் ।

முஹீகெதாநி ஸம்பாநி வாயமு-நாநிவாஸயாக் ॥

ஸரீரம் யதவாப்நோதி யச்சாப்யுத்க்ராமதீஸ்வரம் ।

க்ருஹீத்வைதாநி ஸம்யாந்தி வாயுர்கந்தாநிவாஸயாத் ॥

ஜீவன் தேகங்களிற் பிரவேசிக்கையிலும், தேகங்களைப்
பிரிகையிலும், வாயுவானது மலர் மணங்களைக்கொண்டு
செல்வதுபோல, இந்திரியங்களையும் அவற்றுடன் கூடிய
மனதையும் கிரகித்துக்கொண்டு போவான். 8

ஸுராத்ருஷக்ஷஸஸ-நம் ஹஸநம் வுரணரெவஹ ।
சுயிஷாய ஜநஸூயம் விஷயாநுவஸெவதே ॥

ஸ்ரோத்ரஞ்சக்ஷஸ்பர்ஸநம் சரஸநம் க்ரணமேவச ।

அதிஷ்ட்டாபமநஸ்சாயம் விஷயாநுபஸேவதே ॥

இந்த ஜீவன் ஞானேந்திரியங்களான துவக்கு சக்ஷு
சுரோத்திரம் ரசனை கிரானேந்திரியங்களையும் மனதையும்
தொட்டு, இந்திரிய விஷயங்களான சப்த பரிச ரூப ரச கந்
தங்களை யதுபவிக்கிறான். 9

உதூரணம் ஸ்விதம் வாவி ஹ்ஞாநம் வா முணாநித்யம் ।

விஜ்ஞாநாநுபபூநி வபூநி ஜ்ஞாநவக்ஷுஷம் ॥

உத்க்ராமந்தம் ஸ்திதம் வாபி புஞ்ஜாநம் வா குணர்விதம் ।

விமூடாநாநுபஸ்யந்தி பஸ்யந்தி ஜ்ஞாநசக்ஷுஷம் ॥

ஞானஞானியர்களான மூடர்கள் இந்த ஜீவனைத் தேகம்
விட்டு நீங்குகையிலும், தேகத்தில் வசிக்கிறுக்கையிலும்,
இந்திரிய விஷயங்களை யதுபவிக்கையிலும், குணயுக்தனா
யிருக்கையிலும் ஆறிரந்துகொள்ள மாட்டார்கள். ஞான

திருஷ்டி யுடையவர்கள் இவை யெல்லாவற்றையும் நன்றாய்க்
காண்கிறார்கள். 10

யதனொ யொதீநனெனந வஸுஞ்ஞாது நுவஸி
தழ் | யதனொவ் ஸுதாதுநா நெநநவஸுஞ்
வெதஸம் ||

யதந்தோ யோகிநஸ்சைநம் பஸ்யந்த்யாத் மந்யவஸ்திதம் |

யதந்தோப்யக்ருதாத்மாநோ நைநம்பஸ்யந்த்யசேதஸம் ||

யோகிகள் தக்க பிரயத்தனஞ் செய்பவர்களாய், தேகந்
தர்க்கதமான ஆத்ம சொரூப ஜீவனைத் தெரிந்துகொள்ளு
கிறார்கள். ஆத்மஞானமில்லாத அவிவேகிகள் பிரயத்தனஞ்
செய்தும் ஆத்மவைக் காணார்கள். 11

யதாஹித்யுதம் தெஜோ ஜகத்ப்ராஸயதேவிஸு ।

யஜ்ஞே லி யஜ்ஞா ன ததேஜோ விஹி ராக்ஸு ॥

யதாதித்யகதம் தேஜோ ஜகத்ப்ராஸயதேகிலம் ।

யச்சந்த்ரமவி யச்சாக்ரௌ தத்தேஜோ வித்தி மாமகம் ॥

சூரியநிடத்திலும் சந்திர னிடத்திலும் அக்கினி யிடத்
திலும் எந்தத் தேஜசு அந்தர்க்கதமாய்ச் சமஸ்த ஜகத்தை
யும் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றதோ அந்தத் தேஜசு என்
சம்பந்தமான தேஜசென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. 12

மாபிவிஸ்ய வஹிதாநி யாரயாஜீஹவோஜஸா ।

புஷாஜி வளஷயீஸவஹா ஸ்வாவோஹிதவாரஸா தக்ஸு ॥

காமவிஸ்யச பூதாநி தாரயாம்யஹமோஜஸா ।

புஷ்ணுமி செளஷதீஸ்ஸர்வாஸ்ஸோமோபூத்வாரஸாத்மகஃ ॥

நான் பூமியிற் பிரவேசித்து என் பலத்தால் ஜீவகோடிக
 ளெல்லாவற்றையும் சுமந்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். நானே
 ரஸசுவருபனான சந்திரனாகி, எல்லா ஓஷதிகளையும் போஷித்
 துக் கொண்டிருக்கின்றேன். 13

சுஹ்ஹெவஸூ நரொஹுகுவா பூரணிநாம் ஷெஹ
 ஜாஸிர்தஃ । பூரணாவாநஸ ஜாயுசுதஃ வஜாஜீனம் வது
 விஃயடி ॥

அஹம்வைஸ்வாநரோபூத்வா ப்ராணிநாம் தேஹமாஸ்ரிதஃ ।
 ப்ராணபாநஸ மாயுக்தஃ பசாம்யநஞ் சதுர்விதம் ॥

தேஷதாரிகளின் சரீரங்களில் ஜடராக்கினி ஸ்வருபனா
 கிப் பிராணபான வாயுக்களோடு கூடிக்கொண்டு அவர்கள்

புசிக்கும் நால்வகையான பக்திய போஜ்ய சோஷியலேஹ்ய
பதார்த்தங்களை ஜீரணஞ் செய்கின்றேன்.

14

428

ஸவ-ஸ்ய ஶாஹம் ஹுஜிஸநிவிஷ்டா
ஜிதஸ்ய திஜ்-பாந ஜிவொஹநம்வ ।
வெநெடிஸுஸவெ-பாஹஜிவவெடி
வெடினாக்யுஜிடிவிடிவஶாஹம் ॥

ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹருதிஸநிவிஷ்ட்டோ
மத்தஸம்ருதிஜ்ஞாநமபோஹனஞ்ச ।
வேதேதஸ்ஸர்வஶாஹமேவஜிவையோ
வேதாந்தக்ருத் வேதவிதேவசாஹம் ॥

எல்லாப் பிராணிகளின் இதயங்களிலும் நான் பிர
வேசித்திருக்கின்றேன். என்னாலேயே யவர்கட்கு ஸ்மிருதி

ஸ்ரீ பகவத்கதை

ஞானம் மாந்தியும் உண்டாகின்றன. எல்லா வேதங்களா
லுந் தெரியத்தக்கவனும் வேதங்களைச் செய்தவனும் வேதங்
களை யுணர்ந்தவனும் நானே. 15

ஆவிளை பூரூஷள லொகெ கூரரூரகூர வனவய |
கூரஸ்வ-ராணி லுதாநி கூடுடெஸூரகூர உயுதெ ||

த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே கூரஸ்சாகூர ஏவச |

கூரஸ்ஸர்வாணி பூதாநி கூடஸ்தோகூர உச்சயதே ||

சமஸ்த லோகங்களிலும் கூரனென்றும் அகூரனென்
றும் இருவர் புருஷ ருளர். அவர்களில் கூரனென்னும்
புருஷன் எல்லாத் தேவர்களையும் ஸ்வரூபமாக வுடைய
வன். அகூரபுருஷன் கூடஸ்தனென்று பெரியோர் கூறு
வர். 16

உதலை வுரூஷஸநுஃ வரஜாதேததூஷாஹுதம் ।
யொ லொகசூயஜாவிஸூஸிவதூஷுய ராஸூரம் ॥

உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருதம் ।
யோ லோகத்ரயமாவஸ்யபிபர்த்யவ்யய ஈஸ்வரம் ॥

இந்தப் புருஷரிருவரைக் காட்டினும், விலக்தண்ணை
வேறோர் புருஷ னிருக்கின்றான்; அவனே பரமாத்மா;
அவனே சுவர்க்க மத்திய பாதல லோகங்களிற் பிரவேசித்து
அவற்றைத் தாங்குகின்றான்; அவனே நாசரகிதனை ஈச
வரன்.

17

யஸா தரஜீதேதாஹ லக்ஷராஜிவி லொதலை ।
சுதெதஸூலொகெவெடிவ பூயிதம் வுரூஷொதலை ॥

பு
பகவத்
கதை

யஸ்மாந் க்ஷரமதீதோஹ மக்ஷரர்தபி சோத்தமம் |
அதோஸ்மிலோகேவேதேசு ப்ரதிதஃ புருஷோத்தமம் ||

நான் க்ஷரபுரநுஷ்ணை அதிகக்கிரமித்தவனாய் அக்ஷரபுரநுஷ்ணைக் காட்டினும் உத்தமனாய் இருத்தலின் உலகங்களிலும் வேதங்களிலும், பரமாத்ம சுவரூபனான புருஷோத்தமனென்று பிரசித்திப் பெற்றிருக்கிறேன்.

18

யொ ரோஸிவஸிஷ்டி-ஓஷா ஜாநாதி பூரூஷா துதி ||
ஸ ஸவ-ஹிஷ்டி ஜத ரோ ஸவ-ஹாவெந ஹரத ||

யோ மாமேவமஸம்ஸுடோ ஜாநாதி புருஷோத்தமம் |
ஸ ஸர்வவித்பஜதி மாம் ஸர்வபாவேந பாரத ||

அர்ச்சுனா! எவன் மோகவர்ஜிதனாய் மேற்கூறிய
வகையே புருஷோத்தமனான என்னை அறிந்துகொள்ளுகின்
ருளே அந்தப் புருஷன் சர்வஜ்ஞனாய் எல்லா வகையாலும்
என்னை யடைகிறான். 19

ஐதிமஹுதஃ ஸாஸ்த்ர விஜ்ஞாதம் டீபாநவ ।

வளதஜ்யா வஸுலீராவ ஸ்யாக் சுதக்யத்யுஸூ ஹரத ॥

இதிசூஹ்மதமம் ஸாஸ்த்ர மிதபூக்தம் மபாநக ।

ஏதத்புத்வா புத்திமாந் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஸ்ச பாரத ॥

அர்ச்சுனா! பரமரஹிமமான இந்தச் சாஸ்திரத்தை
உனக்காக விவரித்துச் சொன்னேன். இந்தச் சாஸ்திரத்தை
நான் விவரித்த வகையைத் தெரிந்துகொண்ட விஷயங்கள்

புத்திமான்களாயத் தாம் செய்யத் தக்க கர்மங்களைச் செய்
வார்கள்”

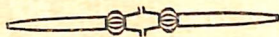
ஓம் தத்ஸத்

இவ்வகையாக உபநிஷத் ரூபமானதும் பரப்பிரஹ்ம வித்தையாகிய
ஸ்ரீ பகவத்கீதை யென்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ச்சன
சம்வாதரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் புருஷோத்தம
ப்ராப்தி யோக மென்னும் பதினேந்தாவது
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கரு - வது அத்தியாயம் 433

பதினாறுவது அத்தியாயம்

தேவஸூர ஸம்பத் விபாக யோகம்

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

கூலயம் ஸத ஸம்ஸூதி ஜ்ஞாநயொமவ்யவஸ்திதிஃ ।

ஜாநம் ஜிஸ்து யஜ்ஞஸு ஸாய்யாய ஸூப சூஜ்ஜவழி ॥

அபயம் ஸத்வ ஸம்ஸூத்திர் ஜ்ஞாநயோகவ்யஸ்திதிஃ ।

தாநம் தமஸ்ச யஜ்ஞஸ்ச ஸ்வாத்யாய ஸ்தப ஆர்ஜவம் ॥

பயமில்லாதிருத்தல், சித்தசுத்தி, ஞான யோகத்தி
விருத்தல், தானஞ் செய்தல், பாஹ்யேந்திரிய நிக்கிரகம்,
யாகங்களைச் செய்தல், வேதாத்தியயனஞ் செய்தல், தபோ
நிஷ்டனாயிருத்தல், அதர்மத்திற் பிரவேசியாதிருத்தல். 1

சுஹிம்ஸாஸதுஜிக்ஞாய ஸூரமஸூதி ரபெஸுநஸு ।
டியாஹுதெஷ்யொயகம் ஜாடிவம் ஹீராவயஸு ॥

அஹிம்ஸாஸத்யமக்ரோத ஸ்த்யாகஸ்ஸாந்தி ரபஸுநம் ।
தயா பூதேஷ்வலோகத்வம் மார்தவம் ஹீரசாபலம் ॥

பிறர்க்குத் துன்பு செய்பாதிருத்தல், சத்தியம், குரோத
மின்மை, சர்வசங்க பரித்தியாகம், சித்தோபசமம், பிறரிடத்
துக் குற்ற முரையாமை, சர்வ பிராணிகளிடத்தூந் தயவு,

விஷய பிராப்தியானபொழுது இந்திரிய விகார மில்லாதிருத்
தல், மிருதுத்தன்மை, நாணம், சபல மில்லாமை. 2

தெஜஃ ஸுமாமா யுதிஸூளவ ஃஜோஹா நாதிரோநிதா ।
ஹந்தி ஸம்வஹ ஃஜோஹா தஸ்ய ஹாரத ॥

தேஜஃ ஸுமா த்ருதிஸ்யஸௌச மத்ரோஹோ நாதிரோநிதா ।
பவந்தி ஸம்பதம் தைவீமபிஜாதஸ்ய பாரத ॥

கம்பீரத்துடன் கூடியிருத்தல், அடக்கம், தைரியம்,
சுத்தி, பிறர்க்குத் துரோகஞ்செய்யாமை, கர்வமில்லாதிருத்
தல் ஆகிய இக்குணங்களெல்லாம், அர்ச்சனா! தேவாமிசத்
திற்பிறவி யெடுத்த மனிதர்களுக்கு உண்டாகின்றன. 3

ഉറവിളാ ഉറവെ-കാലിനീ നൂട്ടു ക്രോധം പൊന്നുശ്ശി ശിവമു ।
 കണ്ണാ നം ചാരിജാ.തശ്ശി പൊന്നു ശബരീശ്വരീ ॥

தம்போ தர்ப்போபிமாநஸ்ச க்ரோதஃ பாருஷ்ய மேவச |

அஜ்ஞாநம் சாபிஜாதஸ்ய பார்த்த ஸம்பதமாஸுரீம் ||

பார்த்தா! டம்பம், கர்வம், அபிமானித்துவம், குரோதம், நிஷ்டேர வார்த்தையாடல், அவிவேகம் இக்குணங்க ளெல்லாம் அசுரமிசத்திற் பிறவி யெடுத்தவர்களுக்கு உண் டாகின்றன.

செஷ் ஸம்பவிறோகூராய நிஸநாயாஸுநீதா ।

பீர முதுமூலம் பெரிவீர முதுமூலம் தாமிர வானம் ||

தைவீ ஸம்பத்விமோக்ஷாய நிபந்தாயாஸ்ரீமதா |

மாஸ-சஸ்ஸம்பதந் தைவீ முபஜாதோவி பாண்டவ ||

அர்ச்சுனா ! தேவாமிசத்திற் பிறவியெடுத்தல் மோகஷப்
பிராப்திக்குக் காரணமா யிருக்கின்றது. அசுராமிசத்திற்
பிறவியெடுத்தல் பிரகிருதி சம்பந்தமான ஜனனமரணங்
களுக்குக் காரணமா யிருக்கின்றது. நீ தேவாமிசத்தில்
ஜனனமெடுத்தவனானதின் நீ துக்கிக்கக் காரண மில்லை. 5

உள ஹுதஸமுள லொகெஷிநு லெஷவசூஸுர
வனவய । லெஷவொ விஸுரஸுஃ லெஷாஸு சூஸுரம் வாயு-
லெஸுணு ॥

த்வௌ பூதஸர்கௌ லோகேஸ்பிந் தைவஆஸுர ஏவச ।
தைவொ விஸ்தரஸுஃ ப்ரோக்த ஆஸுரம் பார்த்தா மேஸ்ருணு ॥

பார்த்தா ! இவ்வுகத்தில் பிராணிகளுக்குத் தேவா
மிசையென்றும் அசுராமிசை யென்றும் இருவிதமாக ஜன
னங்க ளுண்டு. அவற்றில் தேவாமிசப் பிறவியின் குணங்கள்

விஸ்தாரமாக உனக்குச் சொல்லப்பட்டன. அசுராமிகப்
பிரவியின் குணங்களை இனி விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகின்
றேன்; கேட்பாயாக. 6

புவுதுதிம் உ நிவுதுதிம் உ ஜநா ந விஜுராஸுராஃ ।
ந ஸுளஹ நாவி லாஹாரொ ந ஸத்யுந்தேஷு விஜுதெ ॥

ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச ஜநா ந விதுராஸுராஃ ।
ந செளசம் நாபி சாசாரோ ந ஸத்யந் தேஷு வித்யதே ॥

அசுராமிகப் பிறவி பெடுத்தவர்களுக்கு, சுரேளத
ஸ்மார்த்த கருமப் பிரவர்த்தி இன்னதென்றும், கர்ம நிவ்
ருத்தி யின்னதென்றும் தெரியாது. அவர்களுக்கு உள்னும்
புரமுஞ் சுத்தி சதாசாரம் சத்தியம் இவை உண்டாயிராது.

சுஸத்யுரிபுதீஷுந்தே ஜமஹுராநிஸுராபு ।

சுபாஸுராஸுஹுதம் கிரிநுதாஜிஹதகபு ॥

அஸ்த்யம்பரதிஷ்டந்தே ஜகதர்ஹுரநீஸ்வரம் |
அபரஸ்பரஸம்பூதம் கிமந்யத்காமஹைதுகம் ||

அசுராமிச ஜன்மங்களை யெடுத்தவர்கள் சகல பிரபஞ்
சங்களையுஞ் சத்தியரூபமென்று ஸ்தாபிக்கும் வேதங்களை
விசுவாசியார்கள். 'அவற்றில் தர்மாதர்மப் பிரதிஷ்டைக
ளில்லை' என்று வாதிப்பார்கள்; 'இந்த ஜகத்திற்கு நியா
மகனான ஈசுரன் இல்லை' என்று வாதிப்பார்கள்; 'உலக முழு
வதும் ஸ்திரீ புருஷ சம்பந்தத்தா லுண்டானது' என்றும்,
'காமஹைது' என்றும், 'வேறொன்றில்லை' என்றுஞ் சொல்
வார்கள்.

8

வனதாஃ ஐஹிவிஷ்ணு நஷ்டாஃ தூநொநாஃ ஹிஸுஃ ஹிஸுஃ |
புஹவஹுஃ குகலிஃ பாணஃ கூபாய ஜமநொஃ ஹிதாஃ ||

ஏதாம் த்ருஷ்டிமவஷ்டப்ய நஷ்டாத்மாநோல்புத்தயஃ |

ப்ரபவந்த்யுக்ரகர்மாணஃ சுயாய ஜகதோஹிதாஃ ||

இப்படி அபிப்பிராய முடையவர்களாய், நஷ்டாத்து
மாக்களாய், அற்புத்தி யுடையவர்களாய், இம்சை முதலிய
குரூர கர்மங்ளைச் செய்து உலகத்துக்குச் சத்துருக்களாய்
உலக நாசத்திற்காகப் பிரயத்தனஞ் செய்துகொண்டிருப்
பார்கள். 9

கூலோஸ்திரி துஷுஷு-ஓரம் டிஹீநஜிநிதாஃ | லோ
ஹாஜி-ஹீக்ஷாஸஜாஹாநு ப்ரவத-ஹேஸு-ஹிவ்ரதாஃ ||

காமமாஸ்திரித்யதுஷ்பூரம் தம்பமாநமதாந்விதாஃ ||

மோஹாத்க்ருஹீத்வாஸத்க்ரஹாந் ப்ரவர்தந்தேஸு-ஹிவ்ரதாஃ ||

அப்படிப்பட்டவர்கள் அபரிதமான மேரிக்கைகளு
டையவர்களாய், டம்பமான மதயுக்தர்களாய், நிக்ஷேபாதி
களை விரும்பி, க்ஷுத்ர தேவதைகளை ஆராதிப்பவர்களாய்,
சாஸ்திர விரோத நியம முடையவர்களாய்ப் பிரவர்த்திப்
பார்கள்.

10

வினோபரிஸ்யோ ஹ ஶ்ருத்யானோஹாஸ்யிதாஃ ।
காலோபலொமவரோ ன தாவஜிதி நிஸ்யிதாஃ ॥

சிந்தாமபரிமேயாம் ச ப்ரளயாந்தாபு பாஸ்ரிதாஃ ।
காமோபபோகபரமா ஏதாவதிதி நீஸ்சிதாஃ ॥

அன்றியும், மரணம்வரையில் அபரிமிதமான சிந்தனை
யுடையவர்களாய், காமபோகங்களை பரமார்த்தங்களென்று
நிஜமாக நம்பி வர்த்தித்திருப்பார்கள்.

11

சூஸாவாஸஸுதெ தஸ-ஹ் காரீகெசுய வராயணாஃ ।
ஈஹஹெ காரீஹா மாய-ஹ் நூயெ நாய-ஹ் ஸஹயாநு ॥

ஆஸாபாஸஸதைர்பத்தாஃ காமக்ரோத பராயணாஃ ।
ஈஹந்தே காமபோகார்த்த மந்யாயேநார்த்த ஸஞ்சயாந் ॥

அநேக விதங்களான ஆசாபாசங்களாற் கட்டப்பட்ட
வர்களாய், காமக்குரோதங்களால் நிறைந்தவர்களாய், காம
போகார்த்தமாக அநியாய மார்க்கங்களாற் பொருள் சம்பா
திக்கக் கோருவார்கள். 12

ஐஜிஜிஜியா ஸுஜிஜி ஜாஹ்ஜிஜி நாராயண ।
ஐஜிஜிஜிஜிஜி ஜி ஹ்ஜிஜிஜிஜிஜி நாய-ஹ் நு ॥

இதமத்யமயா லப்தமிமம் ப்ராப்ச்யேமநோரதம் ।
இதமஸ்தீதமபி மே பவிஷ்யதிபுநர்த்தநம் ॥

அன்றியும், அவர்கள் 'இவ்வளவு பொருளை யான் இப்
பொழுது சம்பாதித்தேன். இன்னும் இவ்வளவு சம்பாதிக்க
கப்போகிறேன். இவ்வளவு திரவியம் என்னுடையதாக
இருக்கின்றது. இன்னும் என் அபிஷ்டங்களை யடையப்
போகிறேன்' என்று நினைப்பார்கள். 13

சுஸள ஸியா ஹதஸ்ஸத்ருஹ்நிஷெஷா ஹாபராநவி ।
ஈரஸ்ஸரொஹ்ஹொஸீ விஷொஹ்ஹொஸ்யவாநஸுவீ ॥

அஸௌ மயா ஹதஸ்ஸத்ருஹ்நிஷெஷேசாபராநபி ।

ஈஸ்வரோஹமஹம் போகீ வித்தேதாஹம் பலவான்ஸுகீ ॥

அன்றியும், 'இப்பொழுது நான் இந்தச் சத்துருக்க
ளைச் சங்கரித்தேன்; இன்னும் இதர சத்துருக்களைச் சங்

கரிக்கவல்லேன்; நான் நியாமகன், யோகி, சம்பன்னன், பல
வான், சுகன்' என்று நினைப்பார்கள். 14

சூஷோ஽ஹிஜநவாநஷ்டி கொ஽நொஷ்டிஸ஽யஸா யோ ।
யக்ஷொ஽ராஸ்யாஜிஹிஷ்டி ஐத்யு஽நாந விஹிதாஃ ॥

ஆட்யோபிஜநவாநஸ்திகோந்யோஸ்திஸத்ருஸோமயா ।
யக்ஷயே தாஸ்யாமிமோதிஷ்ய இத்யஜ்ஞாந விமோஹிதாஃ ॥

இதுவேயன்றி, 'நான் தனவந்தன், நான் நல்ல குல
முடையவன், எனக்குச் சமானமானவன் ஒருவனு மிலன்,
நான் யாகங்களைச் செய்தேன், தானங்களைக் கொடுத்தேன்,
சந்தோஷித்தேன்' என்றிவ்வகையாக அவிவேகமான வார்த்
தைகளைச் சொல்வார்கள், 15

சுநக விதவிஸூரனா மோஹஜாலஸமாவ்யுதாம் ।
 ப்ரஸக்தாம் காமபோகேஷு பதந்தி நரகேஸுசௌ ॥

அநேகசித்தவிப்ரந்தா மோஹஜாலஸமாவ்ருதாம் ।
 ப்ரஸக்தாம் காமபோகேஷு பதந்தி நரகேஸுசௌ ॥

அவ்வகைய தூராசார முடைய மதுஷர்கள் அநேக
 விஷயங்களில் விருப்ப முடைமையால், சித்த விப்பிராந்தி
 யடைந்து மோகமென்னும் வலையாற் சூழப்பெற்றவர்களாய்,
 காமாநுபவங்களில் மூழ்கினவர்களாய், கோரமான நரகத்தை
 யடைவார்கள்.

16

சூதஸஹாவிதாலுஸா யநா நரிஜாநிதாம் ।
 யஜனெ நாரியஜெகஜெ ட்ஜெநாவியிவகுவகூ ॥

ஆத்மஸம்பாவிதாஸ்தப்தாஃ நமா நமதாந்விதாஃ |
யஜந்தே நாமயஜ்ஞைஸ்தே தம்பேநாவிதிபூர்வகம் ||

அன்றியும், அவ்வகைய அவிவேகிகள் தம்மைத் தாமே
புகழ்ந்துகொண்டு பெரியோர்களை நிராகரித்து, தனம்
மானம் மதங்களுடன் கூடி, டம்பத்திற்காகச் சாஸ்திர சம்
மதமாகாத யாதங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பார்கள். 17

சுஹாகாரம் ஸவம் டிவ்யம் கூலம் க்ருதாயம் ஹஸ்யபிரதாஃ |

ரோரோ தவாஃ டிவ்யஹ் ஸுஹிஷ்ஞொஃ ஸுஸூயகாஃ |

அஹங்காரம் பலந் தர்ப்பம் காமம் க்ரோதம் ச ஸம்ஸரிதாஃ |
மாமாத்மபரதேஹேஷம் ப்ரத்விஷந்தோப்யஸூயகாஃ ||

அன்றியும், அஹங்காரம் பலம் தர்ப்பம் காமம் க்ரோ
தம் உடையவர்களாய், சர்வாந்தர்யாமியான என்னைத்

துவேஷித்து, அன்னியருடைய நற்குணங்களைச் சகிக்காது
அவர்களிடத்தில் இல்லாத தப்புகளை யெல்லாம் சொல்லு
வார்கள். 18

தாநஹம் த்விஷதம் சூரோநு ஸம்ஸாரேஷு நராயோநு
க்ஷிபாஜ்யஸூரமஸாநாஸாநீஷ்வேவ யோநிஷு ||

தாநஹம் த்விஷதம் சூரோநு ஸம்ஸாரேஷு நராதமான் |
க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஸாநாநாஸாநீஷ்வேவ யோநிஷு ||

எனக்குத் துவேஷிகள்ளாய், சூரரசித்தமுடைய அத்
தையை அதமர்களை எப்பொழுதும், இராசுத்தாமிசமான
நிக்ருஷ்ட ஜன்மங்களை யெடுக்கும்படி செய்கிறேன். 19

சூஸாநீம் யோநிபோவனா ஜோஷா ஜந்நிஜந்நி |
போஷோவெவ களனெய ததொயாஷ்யோம் மதி ||

ஆஸூரீம் யோநிமாபந்நா மூடா ஜந்மநி ஜந்மநி
மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோயாந்த்யதமாங்கதம்

கௌந்தேயா! அவ்வகையாக நிக்ருஷ்ட ஜனனங்களை
யடையும் அவிவேகிகள், நிக்ருஷ்ட ஜன்மங்களை யெடுத்
துக்கொண்டு ஜன்ம ஜன்மங்களுக்கு அதோகதியை
யடைந்துகொண்டிருப்பார்களே யன்றி என்னை யெப்பொழு
தும் அறியமாட்டார்கள்.

20

த்ரிவியம் நாகஸூடிம் ஶாரம் நஸநஸீதீநம் ।

காஸீக்ரோயஸூயாவொஹ ஸூஸாரொதிக்ரோயம் துஜை ॥

த்ரிவிதம் நாகஸ்யேதம் த்வாரம் நஸநமாத்மநம் ।

காமக்ரோதஸ்த்ராஸோபஸ்தஸ்மாதேதத்த்ரம்த்யஜேத் ॥

காமம், குரோதம், லோபம் ஆகிய இம்மூன்றும் ஆத்
மாவை நாசஞ் செய்கின்றன. அவை நரகப் பிராப்திக்குக்
காரணங்களா மாதலின் இம்மூன்று குணங்களையும் விலக்கி
விடவேண்டும். 21

ஊனதெவி-ஊகதஃ களனெய தஜொஹாரொஹ்ரி
ந-ஹஃ | சூஹா த்ராந்நநஸ்ய ஹுதொயாதி வராஹ
திட ॥

ஏதைர்விமுக்தஃ கௌந்தேய தமோத்வாரைஸ்த்ரிபிர்நரஃ |

ஆசரத்யாத்மநஸ்யஸ்ததோயாதிபராங்கதிம் ॥

கௌந்தேயா! மேல் விவரித்த காம குரோத லோபங்
களே விடுத்தவன் தன் ஆத்மாவிற்குக் கீர்த்திகரமாய், சாஸ்

22

கூசு - வது அத்தாயம்

23

451

தஸாஹாஸூம் ப்ரணாணந்தே காய-பாகாய-ப வ்யவஸ்தி.தள ।
ஜோக்யா ஸாஸூ வியாநாஸ்தம் கரி-பகத-புஜிஹாஹ-பவரி॥

தஸ்மாச்சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்ய வ்யவஸ்திதௌ |
ஜ்ஞாத்வா ஸாஸ்த்ர விதானோக்தம் கர்மகர்துமிஹார்ஹவி ||

ஆனபடியால் சாஸ்திரங்களைப் பிரமாண மென்று நம்பி,
சாஸ்திர சம்மதமான கர்மங்களையும், சாஸ்திர விரோதமான
கர்மங்களையுந் தெரிந்துகொண்டு, சாஸ்திரோக்தமான கர்
மங்களை நீ செய்து கொண்டிருப்பாயாக. 24

• ஓம் தத்ஸத்.

இவ்வகையாக உபநிஷத்ரூபமானதும் பரப்பிரஹ்ம வித்தையாகிய
ஸ்ரீ பகவத்கீதை யென்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ச்சன
சம்வாத ரூபமான யோகசாஸ்திரத்தில் தேவாசுர
ஸம்பத் விபாக யோகமென்னும் பதினாறாவது
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது அத்தியாயம்

சிரத்தாத்ரய விபாக யோகம்

அர்ச்சனன் வாக்கியம்

யெ ஸாஸ்தா வியி ஸுதேஜ்ய யஜனேஸுயாநிதாஃ ।

தேஷாந்நிஷாதுகாக்ருஷ்ண ஸதேவமாஹோரஜஸ்தம ॥

யே ஸாஸ்தா விதி முத்ஸ்ருஜ்ய யஜந்தேஸ்ரத்தயாந்விதா : ।

தேஷாந்நிஷ்டாதுகாக்ருஷ்ண ஸத்த்வமாஹோரஜஸ்தம : ॥

“கிருஷ்ண ! எவனான் சாஸ்திராசாரங்களை விடுத்து
 விருத்தாசார சம்பிரதாயமான பூசை முதலியவற்றைச்
 சிரத்தையுடன் செய்துகொண்டிருக்கின்றானோ அவன் கதி
 யாதாகின்றது ? அவ்வகைய ஆசாரம் சாத்துவிகமா ?
 ராஜசமா ? தாமஸமா ?” 1

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

த்ரிவியா லவதிஸுஜா ஷெஹிநாம் ஸாஸ்வபாவஜா ।
 ஸா திகி ராஜஸ் ஷெவ தாஸீ ஷெதிதாம் ஸ்ருணு ॥

த்ரிவிதா பவதிஸ்ரத்தா தேஹிநாம் ஸாஸ்வபாவஜா |
 ஸாத்த்விகோஜஸ் சைவ தாமஸ் சேதிதாம் ஸ்ருணு ॥

தேகமெடுத்தவர்கட் குண்டாகும் சிரத்தை பூர்வ
 ஜன்ம வாசனையை யநுசரித்து, சாத்துவிகம் ராஜஸம்

தாமஸமென்று மூவகையா யிருக்கின்றது. அதனை விவரிக்
கின்றேன்; கேட்பாயாக. 2

ஸதாநுரூபாஸவஸ்ய ஸ்ரஜாலவதி லாரத |
ஸ்ரஜாலயொயம் வுரூஷா யொயலுஜஸ வனவஸம் ||

ஸத்த்வாநுரூபாஸர்வஸ்ய ஸ்ரத்தா பவதி பாரத |
ஸ்ரத்தாமயோயம்புருஷோ யோயச்ச்ரத்தஸ்ஸ ஏவஸ : ||

அர்ச்சுனா ! எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அவரவர்கள்
பூர்வ பூர்வஜன்மங்களிற் செய்த கர்மபலன்களை யநுசரித்
துச் சிரத்தை யுண்டாகின்றது. அந்தக் காரணத்தால் ஜீவர்
தளுக்கு மேற்கூறிய முக்குணங்களில் எந்தக் குணம் பிடி

படுகின்றதோ அந்தக் குணத்தை யநுசரித்துச் சிரத்தை
யுண்டாகின்றது. 3

யஜுனோஸா திகா_{கூ}டிவாநு யகூரகூர்_{கூ}விராஜஸஃ ।

வெ.தாது ஹிதமுணாஹாநி யஜனெ தாஸிஸாஜநாஃ॥

யஜந்தேஸாத்த்விகாதேவாந் யக்ஷரக்ஷாம்விராஜஸா : |

ப்ரேதாந் பூதகணாந்ஸ்சாந்யே யஜந்தே தாமஸாஜநா : ||

சத்துவகுண நிஷ்டர்கள் தேவர்களையும், ரஜாகுண
நிஷ்டர்கள் யக்ஷராக்ஷசர்களையும், தமோகுண நிஷ்டர்க
ளான இதரர்கள் பிரேத பூத கணங்களையும் சிரத்தையோடு
பூசிப்பார்கள்.

சுபாஷுவிஹிதம் ஸொரம் தஷுனெ யெதஸொஜநாஃ ।

டிஹா ஹங்காரஸம்புதாஃ காஜிரா மஸவாநிதாஃ ॥

கூஸ்யனாஸூரீரஹ் ஸுததாஜிவெதஸஃ ।

ஜாம் வெவானாஸூரீரஹ் தாந விஜ்ஜாஸுரநிஸ்யாந ॥

அசாஸ்த்ரவிஹிதம் கோரம் தப்யந்தே யெதபோஜநா : ।

தம்பாஹங்காரஸம்யுக்தாஃ காமராகபலாந்விதா : ॥

கர்ஸயந்தஸ்ஸரீரஸ்த்தம் பூதக்ராமமசேதஸ : ।

மாஞ்சைவாந்தஸ்ஸரீரஸ்த்தம் தாந வித்யாஸுரநிஸ்யாந ॥

எந்த மநுஷர்கள் டம்பமும் அகங்காரமு மடைந்து,
காமராக பலங்களோடு கூடி, சாஸ்திரோக்தமாகக் கோர
மான தவத்தைச் செய்வார்களோ அவ்வகைய அவிவேகி
கள், தங்களுடைய சரீரங்களிலுள்ள இந்திரிய சமூகங்களை
யும் அந்தக் கர்மசாக்ஷியான என்னையுங் கிருதிக்கச் செய்

கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை அசுரப்பிரகிருதி சம்
பூதர்களாகத் தெரிந்துகொள்வாயாக. 5-6

சூஹாஸுவி ஸவ-ஸூ த்ரிவியொஹவதிபிரயஃ ।
யஜ்ஞஸுவஸூயா ஞாநம் தெஷாம் ஹேஜிஸ்யணம் ॥

ஆஹாஸ்த்வபி ஸர்வஸ்ய த்ரிவிதோபவதிப்ரியா : ।
யஜ்ஞஸ்தபஸ்த்தா நாநம் தோஷாம் பேதமிதம்ஸ்ருணு ॥

எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் போஜன பதார்த்தங்களும்
மேற்கூறிய சாத்துவிக ராஜஸ தாமஸ குணங்களை யநு
சரித்து இஷ்டமாயிருக்கின்றன. அவ்வண்ணமே யாகம்
தவம் தானம் முதலியனவுந் திரிகுணாத்மகமாயிருக்கும்.
அவற்றின் தாரதம்மியங்களை விவரிக்கிறேன்; கேட்பாயாக.

சூயஸ்தவவாரொமு ஸுவபீ திவிவய-நாஃ ।

ரஸ்யாஸிமூஷிராஹ்யஜ்ஞா சூஹாராஸா திக்ஷியாஃ ॥

ஆயுஸ்ஸத்வபலாரோக்ய ஸுகப்ரீதி விவர்த்தநாஃ ।

ரஸ்யாஸநிக்தாஸ்த்திராஹ்ருத்யா ஆஹாராஸ்ஸத்த்விகப்ரியாஃ ॥

சத்துவகுண முடையவர்கள் ரசயுக்தமானதும், நெய்
யுடன் கூடியிருப்பதும், ஸ்திரமாயுள்ளதும், பிரியமுள்ள
தும், ஆயுள் சத்துவம் பலம் ஆரோக்கியம் பிரீதி விருத்தி
கரங்களான போஜன பதார்த்தங்களை இஷ்டத்துடன் அங்
கேரிப்பார்கள்.

கூடாஜி வணத்யுஷண தீக்ஷா-டுக்ஷவிஜாஹிநஃ ।

சூஹாரா ராஜஸஸெஷ்டா டுஃவஸொக்ஷாயபுஜாஃ ॥

கட்வார்ம்லஸ்வனாத்யுஷ்ண தீக்ஷ்ணருக்ஷவிதாஹிநஃ |
ஆஹாரா ராஜஸஸ்யேஷ்டா துஃக்கஸோகாமயப்ரதாஃ ||

துக்கம் சோகம் ரோகம் இவற்றை யுண்டுசெய்யும்
கார்ப்பு புளிப்பு உவர்ப்பு கலந்து காரமான மிக்க உஷ்ண
பதார்த்தங்களை ரஜோகுண முடையவர்கள் விருப்புடன்
அங்கீகரிப்பார்கள். .

9

யாதயாநம் மத ரஸம் வஹிதிவய-ஹிதரஸயக் |
உஹிஷ்டேவிவாஸேய்யம் ஹோஜம் தாஸஸ்யியம் ||

யாதயாமம் கத ரஸம் பூதிபர்யுஷிதஞ்சயத் |
உச்சிஷ்டமபிசாமேத்யம் போஜநம் தாமஸப்ரியம் ||

சமையல் செய்த பின்னர், ஜாமகாலமாகிக் குளிர்ச்சி
யாக ஆறின பின்னர், சாரமில்லாததும் துர்க்கந்தமானதும்

பழயதானதும் புசித்து மிருந்ததும் புனித மில்லாததுமான
பதார்த்தங்களைத் தமோகுணமுடையவர்கள் விருப்புடன்
அங்கீகரிப்பார்கள். 10

சுவாகாகாங்குதிவிய-ஜெஞா வியிடிஷெடாயஜ்யதெ ।
யஷடவ்யுஜெவெதி ஶந ஸூயாய ஸ ஸாதிஃ ॥

அபலாகாங்குதிபிர்யஜேஞா விதித்ருஷ்டோயஜ்யதே ।
யஷ்டவ்யமேவேதி மரஸ்ஸமாதாய ஸ ஸாத்விகஃ ॥

ஸாஸ்திர விதிப்படி நியமிதமான யாகங்களைப் பலனை
விரும்பாது செய்தல் உசிதமென்று மனதில் நிச்சயித்து
எவ்யாகங்கள் செய்யப்படுகின்றனவோ அவை சத்துவ
குணப்பிரதானமானவையென்று தெரிந்துகொள்வாயாக.

கூலிஸநா யதம் ஹம் டிஹ்யம்-ஃ லேவி லெவயக் ।

ஹஜ்யதே ஹாத ஸ்ரேஷ்ட தம்யஜ்ஞம் விஹிராஜஸ்ய ॥

அபிஸந்தா யது பலம் தம்பார்த்த மபி சைவயத் ।

இஜ்யதே பரதஸ்ரேஷ்ட தம்யஜ்ஞம் வித்திராஜஸம் ॥

அர்ச்சனா! பலனை விரும்பியாவது, பெருமை கருதியாவது செய்யப்படும் யாகங்கள் ரஜோகுணப்பிரதானமானவைகளாகத் தெரிந்துகொள்வாயாக.

12

வியிஹீந ஸ்ரேஷ்டாஹம் லேனா ஹீந லேக்ஷிணம் ।

ஸுஜாவிரஹிதம் யஜ்ஞம் தாமஸம் பரிசக்ஷதே ॥

விதிஹீந மஸ்ருஷ்டாந்நம் மந்த்ரஹீந மதக்ஷிணம் ।

ஸ்ரத்தாவிரஹிதம் யஜ்ஞம் தாமஸம் பரிசக்ஷதே ॥

சாஸ்திரசம்மத மல்லாததும், அன்னதான மல்லாததும், மந்திரலோபமானதும், சாஸ்திரோக்தமான தக்ஷிணையில்லாததும், சிரத்தையின்றிச் செய்ததுமான யாகங்கள் தமோகுணப் பிரதானமானவை யென்று தெரிந்துகொள்வாயாக.

13

பெவ ஹி மூரூபாஜகு வஹிநம் ஸளவ லோஜ-வழி ।
 ஸு ஹவய-ஃ லஹிஸாவ ஸாரீரம் தவ உவ்யுதே ॥

தேவ த்விஜய குருப்ராஜகு பூஜநம் செளச மார்ஜவம் ।
 ப்ரம்ஹசர்ய மஹிம்ஸாச ஸாரீரந் தவ உச்யதே ॥

தேவர்களையும் - பிராமணர்களையும் - குருமார்களையும் -
 பெரியோர்களையும் பூசித்தலும், சுசி கிஸ்பிஷ மில்லாமை,
 நிஷித்த ஸ்திரீ விருப்பின்மை, இதர பிராணிகளுக்குத்

தொந்தரை செய்யாதிருத்தல், இவை யாவும் சரீரப் பிர
தானமான தவங்களென்று சொல்லப்படும்.

ஊநுநெய்க்காரம் வாசுஸ்த்யம் ப்ரியஹிதம் உயசு ।
ஸாய்யாயாஸநநெவ வாக்யம் தப உயுதே ॥

அநுத்வேககரம் வாச்யம் ஸத்யம் ப்ரியஹிதஞ்சயத் ।
ஸ்வாத்யாயாப்யஸநஞ்சைவ வாந்மயம்தப உச்யதே ॥

இதர பிராணிகளுக்கு மனம் நோவச் செய்யாமையும்,
பிரீதி விசுவாசங்களோடு கூடிய உண்மை வசனங்களும், வே
தாப்பியாசஞ் செய்தலும், வாக்குரூபமான தவங்களென்று
சொல்லப்படும்.

ஜநம் ப்ருஸாடிஸளஜீகம் ஜேந ஜாதவிநிமுஹம் ।
ஹாவஸம்ஸுஹிஸிதேத துவொஜோ நஸஜுஹுதே ॥

மநஃ ப்ரஸாதஸௌம்யத்வம் மௌநமாத்மவிரிக்ரஹஃ |
பாவஸம்ஸுத்திரித்யேதத்தபொமாநஸமுச்யதே ||

மனதிற்குத் திருப்தியான நல்ல விருத்தியும், மித பா
ஷித்துவமும், மஃன நிக்கிரகமும், மனோ சத்தியும், மனோ
சம்பந்தமான தவங்களென்று சொல்லப்படும். 16

ஸ்ரஃஜயாவரயா தவஃ தவஃ சூரியம் நரொஃ |
சுமரூ காங்குஷி வியஃ-ஹெத ஸா திகஃ வரிஷக்ஷதே ||

ஸ்ரத்தயாபரயா தப்தம் தபஸ்தத்ரிவிதம் நரைஃ |
அபலா காங்குஷிபிர்யுக்தைஸ்ஸாத்விதம் பரிசக்ஷதே ||

பலனை விரும்பாது உத்கிருஷ்டமான சிரத்தையுடன்
யோகிகள் செய்வதும், மேல் விவரித்த மூவகையான சரீர
வாக்கு மனசு சம்பந்தமுமான தவங்கள் சத்துவகுணப் பிர
தானமானவையென்று பெரியோர் சொல்வார்கள். 17

ஸதூர்ஸா நவ-ஓஜாய-ஓ தவொர்ஓஹெந ஸெவயசு ।

கியதெததஹ ஸ்ரோஹ ராஜஸம் உவ ய்யுவஸு ॥

ஸத்கரமநபூஜார்த்தம் தபோதம்பேந சைவயத் ।

க்ரியதேததிஹ ப்ரோக்தம் ராஜஸஞ் சல மத்ருவம் ॥

பிறராற் பூசிக்கப்படுதற்குத் கௌரவத்திற்காகவும்
டம்பத்திற்காகவும் செய்யுந் தவங்கள், ரஜோகுணசம்பந்த
மென்றும், நசிக்கத்தக்கவை பென்றும், சஞ்சலமானவை
யென்றும் பெரியோர்கள் சொல்வார்கள். 18

ஸ-ஓஜாய-ஓஹணா-ஓ-த-நாய தீயயா கியதெததவஃ ।

வாஸஸ்யாஸ்தாஓநாய-ஓ வா ததூஸஸஸு-ஓ-ஹ-ஓ-த ॥

மூடக்ராஹேணாத்மநோய த்பீடயா க்ரியதேதப : ।

பரஸ்யோத்ஸாதநார்த்தம் வா தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம் ॥

தனக்குத் துக்கக்ரமாய், பிற பிராணிகளுக்கு இம்சாஸ்
பதமாய், துராக்கிரஹத்தால் செய்யத்தக்க தவம் தமோகுண
சம்பந்தமான தென்று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள். 19

ஜாதவ்ரீதி யஜ்நம் தீயதேநுபகாரிணே ।

ஜெஸுகாவெவ வாக்ருவ தஜ்நம் ஸாத்விகம் ஸம்ருதம் ॥

தாதவ்யமிதி யத்தாநம் தீயதேநுபகாரிணே ।

தேஸுகாலேச பாத்ரேச தத்தாநம் ஸாத்விகம் ஸம்ருதம் ॥

தானஞ் செய்வது அவசியமென்று நினைத்து, கால
தேச பாத்திரங்களை யுணர்ந்து, பிரதி யுபகாரஞ் செய்ய
முடியாத புருஷனுக்குக் கொடுக்குந் தானம் சத்துவகுணப்
பிரதானமான தென்று சொல்லப்படுகின்றது. 20

யது பூதபூதவகாராயுடம் ஹஸுஸு வா ஹுநம் ।

தீயதெவ வரிதிஷ்டம் தஜாநாராஜஸம்ஸுதஸு ॥

யத்து ப்ரதயுபகாரார்த்தம் பலமுத்திஸ்ய வா புநஃ ।

தீயதேச பரிக்லிஷ்டம் தத்தாநம் ராஜஸம்ஸம்ருதம் ॥

பலத்தை விரும்பியும், பிரதியுபகாரத்தை விரும்பியும், மன நொந்துமொன்றிங் கொடுக்கப்பட்ட தானம் ராஜஸ குணப் பிரதானமான தென்று சொல்லப்படுகின்றது. 21

ஈஷுஸகாரெயஜாந லீவாநெசுஸுஸு தீயதெ ।

ஈஸுதஸுத லீவஜுநாதம் ததூலீஸுஸுஜாஹுதஸு ॥

அதேஸகாலெயத்தாந மபாத்ரேப்யஸ்ச தீயதெ ।

அஸத்க்ருத மவஜ்ஞாதம் தத்தாமஸமுநாஹ்ருதம் ॥

நித்ருஷ்ட தேச கால பாத்திரங்களில், திரஸ்கார ஆவ
மானங்களைக் கூடிச் செய்யப்படுந் தானம் தாமசகுணப்
பிரதானமானதென்று சொல்லப்படுகின்றது. 22

ஓந்தஸ்திநிபெ-ஸொ ஸ்ரஹணஹிவியம் ஸ்ருதம் ।
ஸ்ரஹணாஸ்த நவெராஸு யஜ்ஞாஸு விஹிதாஃ பரா ॥

ஓந்தத்ஸதிநிர்தேசோப்ரம்ஹணஸ்த்ரிவிதஸ்ம்ருதம் ।
ப்ரம்ஹணஸ்தேநவேதாஸ்ச யஜ்ஞாஸ்ச விஹிதாஃ புரா ॥

பரப்பிரமநாம உச்சாரணம் ஓம் தத் ஸத் என மூன்று
பிரகாரங்களாகச் சொல்லப்பட்டன. அந்தப் பரப்பிரமத்
தால் பூர்வகாலத்தில், பிராமணர்கள் வேதங்கள் யாகங்
கள் நிர்மிக்கப்பட்டன. 23

தஷ்டாஜித்யுஷாஹுத்ய யஜுஷாந தபஃ க்ரியாஃ ।
பூவதக்ஷெ வியாநோக்தா ஸ்ததகம் ஸ்ரஹ்வாஹிநாடி ॥

தஸ்மாதோமித்யுதாஹருத்ய யஜ்ஞதாந தபஃ க்ரியாஃ ।
ப்ரவர்த்தந்தே விதானோக்தா ஸ்தததம் ப்ரஹ்மவாதிராம் ॥

அந்தக் காரணத்தால், சரஸ்திரோக்தமான யாக தான
தவங்களென்னுங் கிரியைகளைப் பிரமவாதிகள் ஆரம்பிக்
கையில், ஒங் காரத்தை முதலில் உச்சரிக்கின்றார்கள். 24

தஜித்யுநலிஸநாய மமம் யஜு தபஃ க்ரியாஃ ।
ஷாநக்யியாஸு விவியாஃ க்யியக்ஷெ ரோக்ஷகாங்க்ஷிவி ॥

ததித்யநபிஸந்தாய பலம் யஜ்ஞ தபஃ க்ரியாஃ ।
தாநக்ரியாஸ்ச விவிதாஃ க்ரியந்தே மோக்ஷகாங்க்ஷிபி ॥

மோக்ஷ விருப்ப முண்டானவர்களால் தத் என்னும்
பரமாத்மசுவரூப நிர்ந்தேச சப்தமானது உச்சரிக்கப்பட்டு,
யாக தான தவ கிரியைகள் பலனை விரும்பாமலே ஆரம்பிக்
கப்படுகின்றன. 25

ஸஜாவெ ஸாயுஹாவெவ ஸஜிதெதுதயுஜுதெ ।
புஸுதெஸுகரிணி தயா ஸஹஸஃ வாயு-யுஜுதெ ॥

ஸத்பாவே ஸாதுபாவேச ஸதித்யேதத்ப்ரயுஜ்யதே |
ப்ரஸஸ்தேகர்மணி ததா ஸச்சப்தஃ பார்த்த யுஜ்யதே ॥

பார்த்தா ! ஸத் என்னுஞ் சப்தமானது சிலாக்கியமான
வற்றையும், சிரேஷ்டமானவற்றையும் உணர்த்துவதற்கு

அறிகுறியா யிருக்கின்றது. அந்தக் காரணத்தால் பிரசஸ்த
மான கர்மங்களில் ஸத் சப்தம் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது.

யஜ்ஞ தபஸி ஞானே நய ஸ்விதி ஸ ஹிதி ஞானே நய |
கஸ்திநெவதத்யை-யம் ஸதிநெவ்வாபித்யை ||

யஜ்ஞ தபஸி தானேச ஸ்திதி ஸஸ திதி சோச்யதே |
கர்மசைவததாதீயம் ஸதித்யேவாபித்யை ||

யாக தான தவங்களிலுள்ள நிஷ்டை ஸத்தென்று
சொல்லப்படும். பகவத்பிரீதியாகச் செய்யப்பட்ட கர்மங்க
ளெல்லாம் ஸத்தென்று சொல்லப்படுகின்றது. 27

கஸ்திநெவதத்யை-யம் ஸதிநெவ்வாபித்யை |
கஸ்திநெவ்வாபித்யை-யம் ஸதிநெவ்வாபித்யை ||

கஸ்திநெவ்வாபித்யை-யம் ஸதிநெவ்வாபித்யை |
கஸ்திநெவ்வாபித்யை-யம் ஸதிநெவ்வாபித்யை ||

அஸ்ரத்தயாஹுதம் தத்தம் தபஸ்தப்தம் க்ருதஞ் சயத் |
அஸதித்யுச்யதே பார்த்த நச தத்ப்ரேத்யநோ இஹ ||

பார்த்தா! சிரத்தை யில்லாத ஓமங்கள் தானங்கள்
தவங்கள் அசத்தென்று சொல்லப்படும். அவை இகத்
திலும் பரத்திலும் செளக்கியகரங்களல்ல.”

28

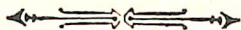
ஓம் தத்ஸத்.

இவ்வகையாக உபநிஷத்து ரூபமானதும், பார்ப்ரஹ்ம வித்தையாகிய
ஸ்ரீபகவத் கீதை யென்று சொல்லப்படும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ச்சன
சம்வாத ரூபமான யோக சாஸ்திரத்தில் சிரத்தாத்ரய
விபாக யோக மென்னும் பதினேழாவது
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினேட்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ ஸந்யாஸ யோகம்

அர்ச்சனன் வாக்கியம்

ஸஞ்ஜாஸஸ்ய லீஹாபாஹோ தத்_{க்}த்வாமிச்சாமிவேதிதும் ।
த்யாகஸ்யச ஹ்ருஷீகேஸ ப்ருதக்_{க்}கேஸரி நிஷ-குதந ॥

ஸந்ந்யாஸஸ்ய மஹாபாஹோ தத்_{க்}த்வாமிச்சாமிவேதிதும் ।
த்யாகஸ்யச ஹ்ருஷீகேஸ ப்ருதக்_{க்}கேஸரி நிஷ-குதந ॥

“மஹாபாஹயே ! சந்நியாசத்தின் தியாகத்தின் தத்து
வங்களை வெவ்வேறுகத் தெரிய விரும்புகின்றேன். ஹ்ருஷீ
கேசா ! தயைசெய்து இவற்றைத் தெரிவிக்கவேண்டும்.” 1

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம்

காஜோநாம் கஜ-கணாம் ந்யாஸம் ஸந்ந்யாஸம் கவயோவிதிஃ |
ஸவ-கஜ-மஹத்யாஸம் ப்ராஹ்மஸ்யாஸம் விசக்ஷணாம் ||

காம்யாநாம் கர்மணாம் ந்யாஸம் ஸந்ந்யாஸம் கவயோவிதிஃ |
ஸர்வகர்மபலத்யாகம் ப்ராஹ்மஸ்த்யாகம் விசக்ஷணைஃ ||

“ஜோதிஷ்டோமாதிகாமிய கர்மத் தியாகமானது
சந்நியாச மென்றும், வேதோத்தமான ஏல்லாக் கருமம்

களையும் விரும்பி, கர்மபலன்களை நச்வரார்ப்பண்ணுசெய்
வது தியாகமென்றும் பெரியோர் கூறுவர்.

த்யாஜ்யம் தோஷவதித்யேகே கர்மப்ராஹுர்மநீஷிணம் ।

யஜாஜாந தவம் கர்ம நத்யாஜ்யிதிவாவரொ ||

த்யாஜ்யம் தோஷவதித்யேகே கர்மப்ராஹுர்மநீஷிணம் ।

யஜ்ஞதாந தபஃ கர்ம நத்யாஜ்யமிதிசாபரோ ||

சில பெரியோர் எல்லாக் கர்மங்களையுந் தோஷ
முடையனவாகக் கருதி, சந்நியாசிக்க வேண்டுமென்று
சொல்வார்கள். வேறு சில பெரியோர் வேதோக்தமான
யாக தான தவங்களென்னுங் கர்மங்களை விடக்கூடா
தென்று சொல்வார்கள்.

நிஸ்யம் ஸுணுஜெதது துாமெ ஹாதஸதூ |
 துாமொ ஹிபுராஷவ்யாபு த்ரவியஸுபுக் தி-தம் ||

நிஸ்சயம் ஸ்ருணுமேதத்ர த்யாகே பரதஸத்தம |
 த்யாகோ ஹிபுருஷவ்யாக்ர த்ரிவிதஸ்ஸம்ப்ரகீர்த்திதம் ||

புருஷ சிரேஷ்டா! கர்மத்தியாக மென்றும் கர்மபலத்
 தியாகமென்றுஞ் சொல்லப்படும் இவ்விரு மார்க்கங்களில்
 என் அபிப்பிராயத்தைக் கேள். தியாகம் மூலகையென்று
 சொல்லப்படும்.

க - வது ஷத்யாயம்

4

யஜ்ஞாந தபஃ கஸி நத்யாஜ்யம் கார்யமேவ தத் |
 யஜ்ஞாந தபஃ ஸௌவாவநாநிநீஷிணாடி ||

யஜ்ஞதாந தபஃ கர்ம நத்யாஜ்யங் கார்யமேவ தத் |
 யஜ்ஞோதாநந் தபஸ் சைவ பாவநாநிநீஷிணம் ||

477

யர்க் தான் தபோருபமர்ன் கர்மம் அவசியமர்கச்
செய்யத்தகும். அது விடத்தக்கதன்று. யாதுபற்றியெ
னின், யாக தான தவகர்மங்கள் பண்டிதர்களுக்குப் பவித்
திரமானவை. 5

வனதாந்யுவிதௌ கஜோணி ஸம்மந்தஸூகா மஹாநிவ ।
கதவ்யாநீதி ரெ வாயு- நிஸ்ரிதௌ சிதஸூதஸூ ॥

ஏதாந்யபிது கர்மாணி ஸங்கந்த்யக்த்வா பலாநிச ।
கர்த்தவ்யாநீதி மே பார்த்த நிஸ்சிதம் மதமுத்தமம் ॥

பார்த்தா ! மேற்கூறிய மூவிதமான யாக தான தவ கர்
மங்களை மமகாரபலாபேகைகளை விடுத்துச் செய்யவேண்
டும். இது என் உண்மையான பரமோத்தமாரிப்பிராயம். 6

நியதஸ்ய து ஸந்யாஸம் கரீ-ணொ நொவவஹிதே ।

மோஹாதஸ்ய வரித்யாம ஸாஸம் வரிசீதிதம் ॥

நியதஸ்ய து ஸந்யாஸம் கர்மணோ நோபபத்யதே ।

மோஹாதஸ்ய பரித்யாகஸ்தாமஸம் பரிசீர்த்திதம் ॥

வேதோக்தமான நித்தியநைமித்திக கர்மங்களை விடுத்த
தஸ்கூடாது. அப்படி அஞ்ஞானத்தால் விடுத்தல் தாமஸ
தியாகமென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. 7

஁வஹிதேவ யதூ-காயக்ஸேஸ ஹ்யத்யஜேசு ।

ஸக்யக்வா ராஜஸம் த்யாமம் நெவ த்யாமஹம் ஹேசு ।

துஃ க்மித்யேவ யத்கர்ம காயக்ஸேஸ பயாத்யஜேத் ।

ஸக்ருத்வா ராஜஸந் த்யாகம் நைவ த்யாகபலம்ஸபேத் ॥

சரீரத்திற்குக் கஷ்டமென்று பயப்பட்டு, பிரயாசை
 நொடுக்குங் கர்மங்களை எவன் விட்டுவிடுகின்றானோ அவன்
 ராஜஸ தியாகஞ் செய்தவனாகிறான். ஆகலால், அப்படிப்
 பட்டவனுக்கு கர்மபல தியாகத்தாற் பிராப்தமான மோ
 க்ஷம் சித்திக்கமாட்டாது.

காய-ஜித்யுவ யதஃ நியதம் கியதெதஜ-ஃ ந ।

ஸம்மந்த்யுகூ வஹம் வெவ ஸ த்யாமஸா திகொஃ ॥

கார்யமித்யேவ யத்கர்ம நியதங் க்ரியதேர்ஜ-ஃ ந ।

ஸங்கம் த்யக்த்வா பலஞ் சைவ ஸ த்யாகஸ்ஸாத்த் விகோமதஃ ॥

அர்ச்சனா! ஆசக்தியும் பலனும் விரும்பாது, வே
 தோக்தமான நித்திய நைமித்திய கர்மங்கள் அவசியம்
 செய்யத்தக்கவை யென்று எவன் செர்கின்றானோ அவ

நஹிதேஹப்ருதாஸக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்யஸேஷதஃ |
யஸ்து கர்மபலத்யாகீஸ த்யாகீத்ய பிதீயதே ||

தேகத்தைத் தரித்தவன் கர்மங்களை நீக்கி நிர்வகிக்க
மாட்டானாகையால், எவன் வேதாஃதமான கர்மங்களை
யாசரித்துந் கர்மபலங்களை விடுகின்றானோ, அவனே கர்ம
தியாகியென்று சொல்லப்படுவான்.

11

சுநிஷ்டிஷ்டம் ஸிஸ்யம் ச்ரீவியம் சுபீ-ணம் மஹு ।

ஹவ-த்யு த்யாமிநாம் ஸ்ரீ-த்யு ந-தஸஸ்யாஸிநாம் ஸு-மிசு ||

அறிஷ்டமிஷ்டம் மிஸ்ரஞ்ச த்ரிவிதந் கர்மணஃ பலம் |

பவத்யத்யாகிநாம் ப்ரேத்ய நதுஸந்நயாஸிநாம் க்வசித் ||

கர்மபலன்கள் இஷ்டமானவை, இஷ்டமற்றவை, இஷ்ட
டாநிஷ்ட மானவையென மூவகை. கர்மபலத் தியாகஞ்

செய்யாதவர்களை ஜன்மாரந்தரங்களில் அப் பலன்கள் அடை
கின்றன. கர்மபலத்தியாகஞ் செய்தவர்களை அப் பலன்
கள் ஜன்மாரந்தரங்களில் அடையமாட்டா. 12

வஹ்வெதாநி லீஹாஸாஹா காரணாநி நிஸா
யஸே । ஸாஹ்வேக்யதாநை ஸ்ராக்ஷாநி விஜயே ஸவ-
கஸிணாடி ॥

பஞ்சைதாநி மஹாபாஹோ காரணாநி நிபேதமே ।
ஸாங்க்யேக்ருதாந்தே ப்ரோக்தாநி வித்தயே ஸர்வகர்மணம் ॥

அர்ச்சுனா! வேதாந்த சித்தாந்தங்களில் எல்லாக்
கருமங்களின் சித்திக்காகச் சொல்லப்பட்ட ஐந்து காரணங்
களை யுனக்குச் சொல்கிறேன். கேட்பாயாக. 13

சுயிஷா நந்தயா கதா கரணம் வ்யயுத்யுதம் ।

விவியாய வ்யயுத்யுதா வெவம் வெவவா துபவ்யுதம் ॥

அதிஷ்டாந்ததா கரணஞ்ச ப்ருதக்விதம் ।

விவதாச ப்ருதக்ஷேஷ்டா தைவம் சைவாத்ரபஞ்சமம் ॥

தேகம், அகங்காரம், இந்திரியங்கள், பஞ்சப்பிராணங்களின் வியாபாரம் இவற்றின் அபிமான தேவதைகளின் பிரேரேபணை என்றிவ்வகையாக ஐந்து காரணங்களுள்ளன. 14

ஸ்ரீர வாஜ்நொலிய-தூ-பூராஹத நரஃ ।

ந்யாய்யம் வா விபுரீதம் வா வொவெததஸ்யுஹதவஃ ॥

சரீர வாங்க்மோபிரயத்கர்மம்ப்ராரபதே நரஃ ।

ந்யாய்யம் வா விபுரீதம் வா பஞ்சைதேதஸ்யுஹதவஃ ॥

திரிகரணங்களகிய மனோ வாக்குக் காயங்களோடு
 கூடிய நற்கருமத்தையாவது தீக்கருமத்தையாவது மாநுடன்
 ஆரம்பிக்கையில், அக் கர்மத்திற்கு மேற்கூறிய ஐந்துங்
 கரணங்களென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. 15

தனெதுவம் ஸதிகத-பாரா ஜாதாநம் கெவலம் துயம் ।
 பஸ்யத்ய க்ருத புத்தித்வா நந ஸ பஸ்யதிதூர்மதிஃ ॥

தத்ரைவம் ஸதிகர்த்தார மாத்மாநங் கேவலம் துயம் ।
 பஸ்யத்ய க்ருத புத்தித்வா நந ஸ பஸ்யதிதூர்மதிஃ ॥

ஒவ்வொரு கருமத்திற்கும் ஏதுபூதமான காரணங்
 கள் மேற்சொன்ன வகையே ஐந்திருக்கையில், எவனனால்
 கர்மத்திற்குத் தானே கர்த்தாவென்று நினைக்கின்றானோ

அவன் அறிவுடையவ னாகமாட்டான். அவ்வறிவில்லாதவன்
ஆத்தும தத்துவத்தை யுணரமாட்டான். 16

யஸ்ய நாஹங்குதோ ஹவொஸ்யஹி நலிப்யதே |
ஹத்வாபி ஸஹிமாந் லோகாந் நஹந்தி ந நிபத்யதே ||

யஸ்ய நாஹங்குதோ பாவோ புத்திர்யஸ்ய நலிப்யதே |
ஹத்வாபி ஸஹிமாந் லோகாந் நஹந்தி ந நிபத்யதே ||

எவனானால் தானென்னும் அகங்காரத்தை யடை
யாமல் கர்மபலன்களில் விருப்பற்றிருப்பானே, அவன்
இந்த ஜனங்களெல்லாரையும் சங்கரித்தவனாயினும், அவன்
கொன்றவ னாகமாட்டான், அவனுக்கு அந்தக் கர்மபலன்
களுந் தொடரா. 17

ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் பரிஜ்ஞாதா த்ரிவியா க்ஷி-வொடிநா ।
காரணம் க்ஷி-கதெ-தி த்ரிவியஃ க்ஷி-ஸம்மு-ஹஃ ॥

ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் பரிஜ்ஞாதா த்ரிவிதா கர்மசோதநா ।
காரணங் கர்ம கர்த்தேதி த்ரிவிதஃ கர்மஸங்க்ரஹஃ ॥

கர்மோபதேசம் மூன்று உருவங்களை யடைந்துள்ளது.
அவை எவையென்றால்: ஞானம், ஞானத்தா லறியத்தக்க
விஷயம், ஞானமுடையவன். கர்மமும் மூன்றுருவங்களை
யுடையதே. அவை எவையென்றால், கர்மத்திற்கு ஆக
வேண்டிய பதார்த்தங்களைச் சம்பாதிப்பது காரணமென்
றும், செய்வது கர்மமென்றும், செய்பவன் கர்த்தாவென்
றும் மூன்று உருவங்களா யிருக்கின்றன.

ஜாநம் கரீ-வ கத-பாவ த்ரிஸெவ மூணவெதத் |

பொறுதெமூணஸம்பூரெ நயயாவ ஹுணுதாந்யபி ||

ஜ்ஞாநம் கர்மச கர்த்தாச த்ரிதைவ குணபேதத் |

ப்ரோச்யதே குணஸங்க்யாநே யதாவச்சுருணு தாந்யபி ||

சாஸ்திரங்களில் ஞானமும் கர்மமும் கர்த்தாவும்
சத்துவ ரஜஸ் தமோகுண பேதங்களால் ஒவ்வொன்றும்
மும்மூன்று ரூபங்களுடையதென்று சொல்லப்படும். அவற்
றையும் சாங்கிய சாஸ்திரோக்தமாகக் கேட்பாயாத. 19

ஸவ-வ-பு-தஷு யெநெ நகம் லாவஸ்யயஜீக்ஷதெ |

சுவிஸக்தம் விஸக்தஷு தஜாநம் விஜிஸா திக்ஷு ||

ஸர்வபூதேஷு யேநைகம் பாவமவ்யயமீக்ஷதே |
அவிபக்தம் விபக்தேஷு தத்ஜ்ஞாநம் வித்தி ஸாத்த்தவிகம் ||

பிரத்தியே கஸ்மீருபங்களான பிரமாதி பிபீலிதாந்த
ஜந்துக்களிலும், தாவரங்களிலும், அகண்டமானதும், நாச
ரகிதமானதும், ஏகமான பரப்பிரமபாவமும், ஞானத்தால்
எவன் காண்கின்றானோ அவ்வகையானவனுடைய ஞான
மானது சாத்துவித ஞானமென்று தெரிந்துகொள்வாயாக.

புயயக்ஷுந துயசுஜாநம் நா நாலாவாநு புயயவியாநு |
வெதி ஸவெஷு ஹிதேஷு தஜ்ஜாநம் விஜ்ஜாஜஸம் ||

ப்ருதகத்வேந து யத்ஜ்ஞாநம் நா நரபாவாந் ப்ருதக்விதாந் |
வேத்தி ஸர்வேஷு பூதேஷு தத்ஜ்ஞாநம் வித்திராஜஸம் ||

சமஸ்த பூதங்களில், பேதபாவத்தால், பின்னப் பிர
காரங்களானதாகவும், நானாஸ்வரூபங்களானதாகவும், பரப்
பிரமத்தை ஞானத்தால் எவன் உணர்ந்து கொள்வானோ
அவ்வகைய ஞானம் ராஜஸ ஞானமென்று தெரிந்துகொள்
வாயாக.

21

பூ பகவத்கீதை

யது க்ருக்ஷுவஷிக்ஷி நாயெ-ஸஸ்திஹைதுக்ஷு ।
சுதக்ஷாய-வடிஹு வ ததூஸிஹிஹுது ॥

யத்து க்ருத்ஸ்நவதேகஸ்மிந் கார்யேஸ்க்தமஹைதுகம் ।
அதத்வார்த்தவதல்பம் ச தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம் ॥

ஜீவனைத் தேக பரிமாணத்தை யுடையவனாகவும், ஈச
வரன் தாருபாஷாண மாத்திர பரிமாண முடையவனாகவுந்

தெரிந்துகொள்வது யுத்த ஹீனமானதும் யதார்த்தமல்லா
 ததுமான அற்ப விஷயமுடைய தாமச ஞானமென்று
 சொல்லப்படும். 22

நியதம் ஸாமாஹித ரீராமவெஷதஃ க்யுதழ் ।
 சுவயவெபுஸாநா கரீயததா திகரீயுதெ ॥

நியதம் ஸங்கரஹிதமராகத்வேஷதஃ க்ருதம் ।
 அபலப்ரேப்ஸாநா கர்மயத்தத்ஸாத்விகமுச்சயதே ॥

எந்தக் கர்மம் சாஸ்திரோக்த மானதாய், நித்யமான
 தாய், சங்கையற்றதாய், 'பலனை விரும்பாதவனால் ராகத்
 துவேஷங்களின்றிச் செய்யப்பட்டதோ, அந்தக் கர்மத்தைச்
 சத்துவகுண பிரதானமானதென்று சொல்வார்கள். 23

ய்து காடுஹுநா கடு ஸாஹு காடுண வா வுநு |
 கியதெவஹுளாயாஸம் ததிராஜஸ ருஜாஹுதது ||

யத்து காடுஹுநா கர்ம ஸாஹுங் காடுண வா புநு |
 க்ரியதெபஹுளாயாஸம் ததிராஜஸ முதாஹுநதம் ||

எவனானால் கோரிக்கைகள் வைத்துக்கொண்டு, அகங்
 காரத்துடன் கூடிக்கொண்டு அதிகப் பிரயாசையைக்
 கொடுக்குங் கர்மங்களைச் செய்கின்றானே, அப்படிப்பட்ட
 வன் செய்யுங் கர்மம் ராஜஸ் பிரதானமான தென்று
 சொல்லப்படும். 24

சுநுஸநு க்ஷயம் ஹிஸா ருநவெக்ஷு உ வளரஹுதது |
 ரோஹாஜாஹுதெ கடுயததாஜஸருஜாஹுதது ||

அநுபந்தம் ஸ்யம் ஹிம்ஸா மநபேக்ஷ்ய ச பெளருஷம் |
மோஹாதாரப்யதே கர்மயத்ததாமஸமுதாஹ்ருதம் ||

அகங்காரத்துடன் கூடியிருத்தலின் வரப்போகிற
சுபாசுபங்களும், நாசமும், பிறர்க்குண்டாகும் இம்சையும்
நிறைவேற்றுதற்குத் தனக்குண்டான சக்தியை ஆலோசியா
மல் செய்யப்பட்ட கர்மம் தாமசபிரதான கர்மமென்று
சொல்லப்படும். 25

ஐக்யஸம்மொ஽நஹ்வாஜீ யுத்யுஸ்தாஹஸிநிதஃ |
விஜ்யவிஜ்யோநி-வி-காரஃ சுத-ஸாஸ்திக உயுதெ ||
முக்தஸங்கோநஹம்வாஜீ த்ருக்யத்ஸாஹ ஸமந்விதஃ |
வித்யவித்யோர்நிர்விகாரஃ கர்த்தா ஸாத்விக உச்யதே ||

தாராபுத்திராதிகளான விஷயங்களில் அநுராகமின்றி
அகங்கார ரகிதனாய், தைரிய உற்சாகங்களுடன் கூடி, சித்தி

அயுக் த் ப்ராக்ருதஸ் ஸ்தப்தஸ்ஸடோரைக்ருதிகோலஸஃ |
விஷாதீ தீர்க்கஸுத்ரீ ச கர்த்தா தாமஸ உசயதே ||

மனோ நிக்கிரமின்றிப் புத்தியீனனாய், ஸ்தப்தனாய்,
மயாவியாய், பிறருக்கு அவமானஞ் செய்யுஞ் சபாவமுற்று,
மந்தனாய், துக்க சீலனாய், ஆலசியத்துடன் கர்மத்தைச்
செய்யுங் கர்த்தா தாமசனென்று சொல்லப்படுவான். 28

ஹுஜெஹ-ஹு யுதெஹெஹு மஹுணத ஹிவிதம்
ஸுணத | ஹுஹுஹிநஹிஸெஹெஹு ஹுஹுஹுந யநம்
ஹு ||

புத்தேர்பேதம் த்ருதேஸ்ஸைவ குணதஸ்த்ரிவிதம்ச்ருணு |
ப்ரோச்யமானமஸேஷேண ப்ருதகத்வேந தகஞ்ஜய ||

தனஞ்சயா! புத்தியும் தைரியமும் குணபேதத்தால்
மும்முன்று வகைகளா யிருக்கின்றன. அவற்றைச் சந்தேக

மின்றி வெவ்வேறுக்கி உனக்குச் சொல்கின்றேன். கேட்பாயாக.

29

496

புவுதின நுவுதின காய-காயெ- ஹாஹெ ।

புநு லோகூன யா வெதி ஸுலிஸா பாய- ஸுதிசு ॥

பாவுத்தினுச நிவ்ருத்தினுச கார்யாகார்யே பயாபயே ।

பந்தம் மோகூன யா வேத்தி புத்திஸ்ஸா பார்த்த ஸாத்விசு ॥

பார்த்தா! காம மார்க்கத்தையும், மோகூமார்க்கத்தையும், கர்த்தவ்யா கர்த்தவ்யங்களையும், பயாபயத்தையும், பந்தமோகூங்களையும், எந்தப் புத்தி யுணருமோ, அந்தப் புத்தி ஸத்வகுணத்தா லுண்டானதென்று தெரிந்துகொள்வாயாக.

30

ஸ்ரீ பகவத்கதை

பார்த்தா! அஞ்ஞானத்தால் மறைக்கப்பட்டு நிஷித்த
தர்மங்களைச் சாஸ்திரீயமானவை யென்றும் எல்லா பதார்த்
தங்களையும் வியத்தியஸ்தமாகவும் நினைக்கும் புத்தி தாமஸ
குணத்தால் உண்டானதென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. 32

யுத்யா யயா யாரயதே மநஃ ப்ராணேந்திரிய க்ரியாஃ ।
யொமெநாவூவிவாரிண்யா யுநிஸூ வாய-ஃ ஸாதிகீ ॥

த்ருத்யா யயா தாரயதே மநஃ ப்ராணேந்திரிய க்ரியாஃ ।

யோகேநாவ்யபிசாரிண்யா த்ருதிஸ்ஸா பார்த்த ஸாத்விகீ ॥

பார்த்தா! எவனானால் மனதுடையதும் பிராணன்க
ளுடையதும் இந்திரியங்களுடையதுமான வியாபாரங்களைத்
திடமான யோகத்தால் நியமிக்கின்றானோ, அப்படிப்பட்ட

வனுடைய தைரியம் சாத்துவிக தைரியமென்று சொல்லப்
படும். 33

யயா து யஜக்ஷாரிய-காங் யுத்யாயாரயதெஜ-க-ந ।
புஸம்மெந மமராகாங்கீ யுதிஸா வரய-க ராஜஸ் ॥

யயா து தர்மகாமார்த்தாந் த்ருத்யாதாரயதேர்ஜ-ந ।
ப்ரஸங்கேந பலாகாங்கீ த்ருதிஸ்ஸா பார்த்த ராஜஸ் ॥

அர்ச்சுனா! எவனானால் பலனை விரும்பி ஆசக்தியுடன்
தர்மார்த்தகாமங்களை இடைவிடாமல் கோருகின்றானோ,
அவனுடைய தைரியம் ராஜஸ தைரியமென்று சொல்லப்
படும். 34

யயா ஸஹம் ஹம் ஸாகம் விஷாஹம் ஶிஷெவஹ ।
வ ந

நவிஜம்ஹதி ஶிஷெ-யா யுதிஸா வரய-க தாஜஸ் ॥

யயா ஸ்வப்நம் பயம் ஸோகம் விஷாதம் மதமேவச |
நவியுஞ்சதி துர்மேதா த்ருதிஸ்ஸா பார்த்த தாமஸீ ||

பார்த்தா! குற்சித புத்தியையுடைய புருஷன் எந்தத்
தெரியத்தால் நித்திரையும் பயமும் துக்கமும் திகிலும் மத
மும் நீங்கமாட்டானே அவ்வகையான தெரியம் தாமஸ
தெரியமென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. 35

ஸுபம் தீராதீந்திரியம் ஸுணு லெ லாதஷ-ஹ |
சுலாஸாஜிதெ யது ஐஹோனாநிமஹதி ||
யததெய விஷிவ வரிணாஜெஜெதாவஜி |
ததுபம் ஸாதிசு லொசு ஜாதஸுஜிபுஸாஜிஜி ||

ஸுகம் த்விதாநீந்திரிவிதம் ஸ்ருணு மே பரதர்ஷப |
அப்யாஸாத்ரமதே யத்ர துக்காந்தஞ்ச நிகச்சதி ||

யத்ததக்ரே விஷ்மிவ பரிணாமேம்ருதோபமம் |
தத்ஸுகம் ஸாத்விகம் ப்ரோக்த மாத்மபுத்திப்ரஸாதஜம் ||

அர்ச்சுனா! சுகமும் குணசம்பந்தமடைந்து மூவகையாயிருக்கின்றது. அவற்றை விவரிக்கின்றேன்; கேட்பாயாக. எந்தச் சுகாநுபவத்தில் அப்பியாசத்தால் கிரீடித்துக் கொண்டிருக்கின்றானோ, எந்தச் சுகமானது துக்கநாசத்தை யுண்டுசெய்யுமோ, எந்தச் சுகம் ஆரம்பகாலத்தில் விஷம்போலிருந்து இறுதியில் அமிர்த துல்யமாயிருக்குமோ, அவ்வகையான தன் புத்தி நிர்மலத்தாற் பிறந்த சுகம் சாத்துவிக சுகமென்று சொல்லப்படும்.

36-37

விஷயெந்ரு யஸன்யொமா ஐகுதஐமு Zபுதொவழி .
வரிணாடு விஷலிவ ததுவம் ராஜஸம் ஸ்புதம் ||

விஷயேந்திரியஸம்யோகாத்யத்தக்ரேம்ருதோபமம் |
பரிணாமே விஷமிவ தத்ஸுகம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம் ||

விஷயேந்திரிய சம்பந்தத்தா லுண்டாகி முதலில் அமிர்
தமாகவும் பின்னர் விஷமாகவு மிருக்குஞ் சுகம், ராஜஸ சுக
மென்று சொல்லப்படும். 38

யஜ்ஞே வாநுஸெந்ய ஸுவம் ஜோஹநஜாதநம் |
நிஜ்ஞாயஸ்ய ப்ராஜெஷ்யம் ததூஸிஸஜ்ஜாஹ்யத ||

யதக்ரே சாநுபந்தேச ஸுகம் மோஹநமாத்மநஃ |
நித்ராலஸ்ய ப்ரமாதோத்தம் தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம் ||

நித்திரையாலும், ஆலசிபத்தாலும், எச்சரிக்கையில்லா
மையாலும் உண்டாகுஞ் சுகம், ஆரம்பத்திலும் அந்தியத்தி

லும் ஆத்துமாவிற்குப் பிராந்தி யுண்டுசெய்யும். அப்படிப்
பட்ட சுகத்தைத் தாமச சுகமென்று சொல்வார்கள். 39

ந தடிஷி வ்யயிவ்யா வா ழிவி டெவெஷு வா வு
நஃ । ஸக்ஷு ப்ருக்ஷிதி ஜெஷுஷு யதெவிஷுத்ரி வி
மக்ஷுஷு ॥

ந ததஸ்தி ப்ரதிவ்யாம் வா திவி தேவேஷு வா புநஃ ।
ஸத்வம் ப்ரக்ருதிஜைர்முக்தம் யதேபிஸ்யாத்ரி பிரக்ருணஃ ।

பிரகிருதிபிலுண்டான இந்தச் சத்துவ ரஜஸ் தமோ
குணங்களுக்கு உட்படாத பிராணி, மாதுட னோகத்திலா
வது இல்லை. 40

வ்யாஹணக்ஷத்ரியவிஸாம் ஸக்ஷுஷுணாம் வாகவ ।
க்ஷுஷுணி ப்ருவிஷுதாநி ஸ்வாவ ப்ருவெஷுஷு ॥

ப்ராம்ஹண கூத்திரியவிஸாம் சூத்ராணஞ்ச பரந்தப |
கர்மாணி ப்ரவிபக்தாநி ஸ்வபாவ ப்ரபவைர்குணை ||

அர்ச்சுனா! பிரம கூத்திரிய வைசிய சூத்திர ஜாதி
களுக்குச் சாஸ்திரோக்தமான கர்மங்கள், அவரவர் பிரகிருதி
யாற் பிறந்த சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்களை அநுசரித்து
ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

41

ஸஸோ டிஸ்யஸுஸளஹ் கூானிராஜ-வ ரெவஹ |
ஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநஸிவிக்யம் ப்ராஹ்மம் கர்ம ஸ்வபாவஜம் ||

ஸஸோ தமஸ்தபஸ்ஸௌசம் கூாந்திரார்ஜவ மேவச |
ஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநமஸ்திக்யம் ப்ராஹ்மம் கர்ம ஸ்வபாவஜம் ||

அந்தர் இந்திரிய நிக்கிரகம், பகிரிந்திரிய நிக்கிரகம்,
தவம், சுசித்வம், அடக்கம், நிஷ்கபடம், சாஸ்திரீய ஞானம்

அதுபஞானம் (ஆகிபவற்றை) ஈசுவரனுடையவனென்று
நம்பிக்கை. இவையாவும் பிராஹ்மணர்களுக்குச் சுபாவத்
தாலுண்டான கர்மங்களா யிருக்கின்றன. 42

ஸளய-ஓ தெஜோ யுதிதி-ஓக்ஷம் யுஜெ வாவ்யவ
வாயநடி | டாநஜீஸ்ராவஸுக்ஷா-ஓக்ஷி-ஓஸ்ராவஜடி ||

சௌர்யம் தேஜோ த்ருதிர்தாக்ஷம் யுத்தே சாப்யபலாயநம் |
தாநஜீஸ்ராவஸுக்ஷாத்ரம் கர்மஸ்வபாவஜம் ||

சூரத்துவம், தேஜசு, தைரியம், சாமார்த்தியம், யுத்தத்
திற் புறமுதுகு காட்டி யோடாதிருத்தல், தானம், பிரபுத்
துவம் ஆகிய இவைக் கூத்திரியர்களுக்குச் சுபாவத்தாற்
பிறந்த கர்மங்களாகத் தெரிந்துகொள்வாயாக. 43

கூவுதி மொரகூ வானிஜ்யம் வெவ்யம் கசி-வ்வாவஜ்யம் ।
வரிவய-பாதுகம் கசி-ம-பு-வ்யாவிவ்வாவஜ்யம் ॥

க்ருஷி கோரக வானிய்யங் வைஸ்யங் கர்மஸ்வபாவஜம் |
பரிசர்யாத்மகங் கர்ம ஸூத்ரஸ்யாபிஸ்வபாவஜம் ||

பூமியை யுழுதல், பசுவைக் காத்தல், வியாபாரஞ் செய்தல், வைசியர்களுக்குச் சுபாவத்தாற் பிறந்த கர்மங்களாயிருக்கின்றன. சேவை செய்தல் சூத்திரர்களுக்குச் சுபாவத்தாற் பிறந்த கர்மமாயிருக்கின்றது.

வெவ்வே கை-கணுநிர தவம் விலிம் யவதநாஃ ।
வகை-கநிர தவிலிம் யயா விநதி தஹுணா ॥

ஸ்வேஸ்வே கர்மண்பிரதஸ்ஸம் வித்திம் லபதேநமஃ
ஸ்வகர்மபிரதஸ்வித்திம் யதா விந்ததி தச்சுருணு ||

மாநுடர்கள் தத்தம் ஜாதிதர்மங்களான கர்மங்களில்
விருப்புடையவர்களாய் எந்தப் பிரகாரம் சித்தியை யடை
வார்களோ, அந்தக் கிரமத்தைத் தெரியச் சொல்லுகின்றேன்
கேட்பாயாக.

45

யதஃ ப்ரவ்ருத்திர்பூதாநாம் யேந ஸ்வமிதந்ததம் |
ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ய வித்திம் விந்ததி மாநவஃ ||

யதஃ ப்ரவ்ருத்திர்பூதாநாம் யேந ஸ்வமிதந்ததம் |
ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ய வித்திம் விந்ததி மாநவஃ ||

எந்த ஈசுவரனால் சமஸ்த ஜகத்தும் பிறக்கின்றதோ,
எவனால் இந்தச் சமஸ்த ஜகத்தும் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளதோ
அந்த ஈசுவரனை மாநுடர்கள் தங்கடங்கள் சுவகீய கர்மா
நுஷ்டானத்தாற் பூசித்துச் சித்தியடைகிறார்கள்.

46

ஸ்ரீயாஜ்யஜே-^ஸவீமுணம் வா^ஸயஜே-^ஸநநுஷிதா^ஸக ।

ஸவாவநியதம் சு^ஸகி-^ஸகுவ-^ஸனா^ஸபொதி கிலிஷ்ட ॥

ஸ்ரீயாந்த்ஸ்வதர்போ விசுணம் பரதர்மாத ஸ்வநுஷ்ட்டிதாத் |
ஸவாவநியதம் குர்வந்நாப்நோதி கிலிஷ்டம் ॥

தமது குலதர்மங்கள் கிஞ்சித் குணமுடையவையாயி
னும், விசேஷ குணமடைந்து நன்றாக அநுஷ்டிக்கப்பட்ட
பரதர்மத்தைக் காட்டினும் சிரேஷ்டமானவை யென்று
தெரிந்துகொள்வாயாக. தத்தங் குலதர்மங்களைப் பாவங்க
ளடையா.

47

ஸஹஜம் சு^ஸகி-^ஸகளஞெய ஸஜொஷிவி நத்யஜெ^ஸக ।

ஸவ-^ஸாரா^ஸஹா ஹி ஜொஷெண ய-^ஸஞெநா^ஸநி^ஸரிவாவ^ஸதா^ஸஃ॥

ஸஹ்ஜம் கர்ம மௌந்தேய ஸதோஷமபி நத்யஜேத் |
ஸர்வாரம்பா ஹி தோஷேண தூமேநாக்நிரிவாவ்ருதாஃ ||

கௌந்தேயா ! தோஷயுக்தமாயினும், சுபாவ ஜன்ய
மான குலதர்மங்களை விடக்கூடாது. எதனாலென்றால், அக்
கினியைப் புகை மறைப்பதுபோலச் சமஸ்த கர்மங்களையும்
தோஷம் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றது. 48

சுஸகூஸ்பாஹிஸுவ-ஹி ஜிதா-தூ விமதஸ்யுஹஃ ।

நெநஹ்ஜி-ஹிஸிஹி வரஜிம் ஸஹ்யாஸௌநாயி மஹதி ॥

அஸக்தபித்திஸ்ஸர்வத்ர ஜிதாத்மா விகதஸ்ப்ருஹஃ |
நைஷ்கர்மவித்திம் பரமாம் ஸந்யாஸௌநாதி கச்சதி ||

எவனானால், சமஸ்த பிரபஞ்சத்தினும் ஆசையை
விடுத்து, மனதைச் சுவாதீனஞ் செய்துகொண்டு, எல்லா

ஆசையு நீங்கி, கர்ம பரித்தியாகஞ் செய்கின்றானே, அப்படிப்
பட்டவன் உத்கிருஷ்டமான நிஷ்கர்மசித்தியையடைகிறான்.
விஜிம் ப்ராபொ யயா ஸ்ரஹ தயாவொதி நிஸையொ
ஸகாவொநெநவ களனொய நிஷா ஜாநஸ்யபாவரா ||

வித்திம் ப்ராப்தோ யதாப்ரஹ்ம ததாப்நோதி நிபோதமே |
ஸமாஸேநைவ கௌந்தேய நிஷ்ட்டா ஜ்ஞாநஸ்யயாபரா ||

கௌந்தேய! நிஷ்கர்ம சித்தியை யடைந்த பின்னர்,
பரப்பிரமத்தை யடைதற்கு மார்க்கமான பரமோத்கிருஷ்ட
ஞானநிஷ்டையை உனக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன்
கேட்பாயாக.

50

ஸுஹி விஸுஹபா யக்தா யுக்யாதநம் நியஜிவ |
ஸஹாஜீந விஷயாஸுக்ரா ராமஜெஷௌ வுஹிஸிவ ||

ப்ரஹ்மபூதம் ப்ரஸந்நாத்மா நஸோசதி நகாங்குதி |

ஸமஸ்ஸர்வேஷு பூதேஷு மத்பக்திம் லபதேபராம் ||

பிரமநிஷ்டனானவன் நிர்மலமான மனமுடையவனாய்,
நஷ்டமான பொருள்களுக்குத் துக்கிக்காமல், அகப்படாத
வஸ்துக்களைக் கோராமல்; சமஸ்த பிராணிக ளிடத்திலுஞ்
சமதிருஷ்டி வைத்து; பரமோத்கிருஷ்டனான என்னிடத்திற்
பக்தி செய்துக்கொண்டிருக்கின்றான். 54

லக்ஷ்மீரீஷிஜா நாதி யாவாநு யஸூஷி தக்வதம் |

ததொரீம் தக்ஷதொஜ்ஞாக்ஷா விஸதெ தடி நனாடி ||

பக்த்யாமாமபிஜாநாதி யாவாந் யஸ்சாஸ்மி தத்வதம் |

ததோமாம்தத் வதோஜ்ஞாத்வா விஸதே ததநந்தரம் ||

சர்வ வியாபியாகவும், சச்சிதானந்த விக்கிரகனாகவு
மிருக்கும் என்னைப் பரம பக்தியால் உணர்ந்து கொண்ட

வன் அந்த ஞானபரிசுமாய்த் காலத்தில் என்னையே யடை
வான்.

55

514

ஸவ-கூல-பாணுவி ஸடா கூவ-பாணொ ஶீபுபாஸ்யம் ।
ஶீபுபுஸாடாடிவாபுஸாதி ஸாஸுதம் வடிவியுடி ॥

ஸர்வகர்மாம்யமி ஸதா சூர்வானோ மத்வ்யபாஸ்யம் ।
மத்ப்ரஸாததாவாப்நோதி ஸாஸ்வதம் பதமவ்யம் ॥

என்னையே பிராப்பிய ஸ்தானமாகக் கருதி, வேதோத்த
மான சமஸ்த நித்திய நைமித்திக கர்மங்களைச் செய்பவன்
என் அநுக்கிரகத்தால் நாசரகிதமான மோக்ஷத்தை யடை
வான்.

56

வெதஸா ஸவ-கூல-பாணி யமி ஸஞ்ஜாஸுஷீதாஃ ।
ஸுஹியொமஹிவாஸி க்ய ஶீபிதஸுததம் ஹ ॥

சேதஸா ஸர்வகர்மாணி மயி ஸவ்யஸ்யமத்பரஃ ।
புத்தியோகமுபாஸ்ரித்ய மச்சித்தஸ்ஸததம் பவ ॥

ஸ்ரீ பகவத் கீதை

ஆதலால், நீ புத்தியோகத்தால் எல்லாக் கர்மபலன்
களையும் எனக்குச் சமர்ப்பணஞ் செய்து, என்னையே உத்
கிருஷ்ட கதியென்று நம்பி, புத்தியோகத்தால் சமஸ்த
காலத்திலும் என்னிடத்திலேயே மனமுடையவனா யிருப்
பாயாக. 57

ஐஹி தஸுவ-ஹும-பாணி ஐசுபு ஸாஷா துரிஷுலி ।
சுயவெ தஹைஹாரா ஸுஸுராஷுலி விந ஐஷுலி ॥

மச்சித்தஸ்ஸர்வதுர்காணி மத்ப்ரஸாதாத்தரிஷ்யணி ।
அதசேத்த்வமஹங்காராந்நஸ்ரோஷ்யணி விரஸ்க்யணி ॥

என்னிடத்தில் உனக்கு மனம் லயமடையுமானால், என்
அநுக்கிரகத்தால் எல்லாத் துக்கங்களும் உனக்கு நீங்கும்.
அவ்வாறன்றி அகங்காரமடைந்து என் வாக்கியத்தைக்
கேளாமற் போவாயாயின் நீ அழிந்துபோவாய். 58

யடிஹங்காரமாயிடுது நயொஹ இதிநயஸை ।

தினெயுஷ வுவுஸாயஸெ புகுதிஸாந் நியொகூதி ॥

யத்யஹங்காரமாஸ்ரித்ய நயோத்ஸ்ய இதிமந்யஸே ।

மித்யைஷ வ்யவஸாயஸ்தே ப்ரக்ருதிஸ்த்வாம் நியோக்யதி ॥

நீ அகங்காரமடைந்து யுத்தம் எவ்வளவு செய்யமாட்

டேனென்று நிச்சயஞ் செய்தபோதிலும், அந்த உன்னிச்
சயம் வியர்த்தமாகிப்போகும். உன் பிரகிருதி சம்பவ

குணங்கள் உன்னால் யுத்தத்தைச் செய்விக்கும். 59

ஸுலாவஜெந களனெய நிஷஜஸெந கஸீ-ணா ।

கத-஁-நஹ வியநெநாஹா தூரிஷுஸுவஸொ஽விதக ॥

ஈஸ்வரஸ் ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஸேர்ஜநதிஷ்டதி ।

ப்ராமயந் ஸர்வபூதாநி யந்ரூடாநி மாயயா ॥

கௌந்தேயா ! சுபாவஜந்ய குணங்களுக் குட்பட்ட நீ

எவ்வழையான கர்மத்தைச் செய்யக்கூடாது என்று அவி

வேகத்தால் நிச்சயிக்கின்றனையோ அவ்வகையான கர்மத்
தை உனக்குத் தெரியாமலே உன் சுபாவகுணம் உன்னைப்
பரவசனாக்கி உன்னாற் செய்விக்கும்.

ஶாஸ்திரஸுவ-கல-குதாநாஃ ஹிஜ்ஜெஸெஜ-ஃநதிஷுதி ।
 ஶ்ராயிநு ஸுவ-கல-குதாநி யஞ்ஞார-குஷாநி ஶோயயா ॥

ஸ்வபாவஜேந கௌந்தேய நிபத்தஸ்ஸ்வோந கர்மணா |
கர்த்துந்நேச்சவியந்மோஹாத்கரிஷ்யஸ்யவஸோபிதத் ||

அர்ச்சுன! சமஸ்த பூதங்கட்கும் நியாமகனான ஈசுவரன் சகல பிராணிகளின் இதயங்களி லிருப்பவனாய், சூத்திரக்காரன் பதுமையை யாட்டும் வகையாக, மாயையாற் பிராணிகளைப் பிரமிக்கச் செய்கிறான்.

61

தலைவ ஸ்ரீராமன் மது ஸுவாஸாவெந லாரத ।

ததவாடி தராஸ்வாதி ஸாநம் ப்ராஸிஸி ஸாஸ்தி ||

தமேவ ஸரணம் கச்ச ஸர்வபாவேந பாரத |

தத்ப்ரஸாதா த்பராம்சாந்திம் ஸ்தாநம் ப்ராப்ஸ்யஸி ஸாஸ்வதம் ||

அர்ச்சனா! மேற்கூறிய ஈசுவரனை எல்லாப் பாவனை
களிலுஞ் சரணமடைக. அந்த ஈசுவரா நுக்கிரகத்தால் உத்
கிருஷ்டமான சித்த சாந்தி யடைந்து நித்தியமான
மோக்ஷத்தை யடைவாய்.

62

ஐதிதே ஜ்ஞாந ஜிவ்யாதம் ஸுஹ்யாதம் குஹ்யாதம் மயா |
விஜ்யஸ்யாதம் ததேவ ஜ்ஞாநம் ததேவ ஜ்ஞாநம் ||

அதிதே ஜ்ஞாந மாக்யாதம் குஹ்யாதம் குஹ்யாதம் மயா |

விமருஸ்யாதம் ததேவ ஜ்ஞாநம் ததேவ ஜ்ஞாநம் ||

இவ்வகையாக உனக்காக ரகசியங்களிற் பரமரகசிய
மான ஞானத்தைத் தெரியச் செய்தேன். அதனை விவரமாக
பொசித்து உன் இஷ்டப்பிரகாரஞ் செய்க.

63

நமஸ்காரங்களைச் செய்க. அப்படிச் செய்வாயாகில் நீ
மோக்ஷத்தை யடையமாட்டுவாய். நீ யெனக்குப் பிரியவான்.
உனக்குச் சத்தியத்தை உணர்த்தினேனென்று பிரதிக்கினை
செய்கிறேன். 65

ஸவ-ஃய-ஃ-ந வர்துஜ்ஜி லோலேகம் ஸரணம் வுஜ |
சுஹம் சுவா ஸவ-ஃவா-வெ-ஹ்யோ லோக்ஷயிஷ்யாஸி லோஸ-ஃ ||

ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ |
அஹம் த்வா ஸர்வபாபெப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஸச ||

நீ எல்லாக் கர்ம பலன்களையும் எனக்கு அர்ப்பணஞ்
செய்து, அந்நிய தேவதைகளைப் பஜிக்காது, என்னொரு
வனையே சரண மடைவாயாக. உன்னை எல்லாப் பாவங்
களிலுமிருந்து விழுத்தனாக்குகிறேன். நீ துக்கிக்கவேண்
டாம். 66

எவனானால், பரமோத்திருஷ்டமும், பரமரகசியமுமான
இந்தக் கீதா சாஸ்திரத்தை என் பக்தர்களுக்கு உபதேசஞ்
செய்கின்றானோ, அவன் என்னிடத்திற் பரமபக்தியைச்
செய்து என் இடமான மோகூத்தை யடைவான். 68

நவ தஸா நநுஷெஷு கஸிநெவபிரயக்யுதஃ |
ஹிதா நவ ரெ தஸா டிநுஷெபிரயதரொ ஹி ||

நச தஸ்மாந்மதுஷ்யேஷு கச்சிந்மேப்ரியக்ருத்தம் |
பவிதா நச மே தஸ்மா தந்யஃ ப்ரியதரோ புவி ||

அப்படி யுபதேசஞ் செய்பவனைக் காட்டினும், மனிதர்
களில் எனக்கு மிக்க பிரியஞ் செய்பவன் வேறொருவனில்லை.
எதிர்காலத்திலும் அவனைக் காட்டினும் பிரியமானவன்
பூலோகத்தில் எனக்குக் கிடைக்கமாட்டான். 69

சுயெஷுதெ வ யஹிம் யஜி-ம் ஸ்வாஜிவாயொஃ |
ஜகநாயஜெநதெநாஹி விஷ்ணுஜிதி ரெஜிதிஃ ||

அத்யேஷ்யதே சயஇமம் தர்மயம் ஸ்வாத மாவயோ |
ஜ்ஞாநயஜ்ஞேநதேநாஹ மிஷ்டம்ஸ்யாமேமதி ||

மனசம்வாதருபமான இந்த மகத்தான கீதாசாஸ்
திரத்தை எவனான் நாதோறும் பாராயணஞ் செய்து
கொண்டிருக்கின்றானே, அப்படிப்பட்டவன் ஞானயோகத்
தால் என்னைப் பூசித்தவனென்று என் அபிப்பிராயமுள்ளது

ஸ்ரீஐவா நநஸூயஸு ஸ்ரீணுயாடிவி யொநாஃ |
ஸொவிஸூக ஸூலாநோகாநு ஸூலுயாதுணுகூ-
ணாடி ||

ஸ்ரத்தா வா நநஸூயஸ்ச ஸ்ருணுயாதபி யோநாஃ |
ஸோபிமுக்த ஸ்ரூ பாந்லோகாந் ப்ராப்துயாத்புண்யகர்மணம் ||
எவனான் அசூயையின்றி, பக்தி சிரத்தைகளுடன்
இந்தக் கீதா சாஸ்திரத்தைக் கேட்கின்றானே, அப்படிப்
பட்ட புருஷனும், பாவங்களை நசிக்கச் செய்தவனும்,

கரு - வது அத்யாயம்

புண்ணிய கர்மங்களையுடைய புருஷர் எனது மகத்தான
லோகத்தை யடைவான். 71

கூழிபெய்தது உதம் வாயு-6 கூயெய்கூடுமுணவெதலா ।

கூழி டிஜ்ஞா நஸுஜோஹம் பூணஷ்டெஸு ய நஞய ॥

கச்சிதேதச்ருதம் பார்த்த த்வையகாக்ரேணசேதஸா ।

கச்சி தஜ்ஞாந ஸம்மோஹம் ப்ரணஷ்டஸ்தே தநஞ்ஜய ॥

தனஞ்சயா ! என்னுற் சொல்லப்பட்ட பரம கோப்
பியமான இந்தக் கீதாசாஸ்திரத்தை ஏகமன முடையவனாய்
நன்றாக நீ கேட்டனையா? உன் அஞ்ஞான ஜன்னியமான
அவிவேகம் ஒழிந்துபோயிற்று? என்ன? பார்த்தா ! எனக்
குச் சொல்லுக.” 72

அர்ச்சுனன் வாக்கியம்

நஷ்டாஜோஹம்ஸ்ய திய-6ஸ்யா கூசுபுஸாஜா ந்யாயுதா
ஸ்திதொஹி மதஸநெஹம் கூரிஷெவவ நந்தவ ॥

நஷ்டமோஹுஃ ஸ்ம்ருதிர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதாந்மயாச்யுத |
ஸ்திதோஸ்மி கதஸந்தேஹுஃ கரிஷ்யேவசநந்தவ ||

அச்சுதா! உன் அநுக்கிரகத்தால் என் அனீவேக
மொழிந்தது. ஞானம் சித்தியாயிற்று. சந்தேகம் நீங்கியது.
உன் கட்டளையைச் சிரமாக வகிப்பதற்குச் சித்தமாயிருக்
கிறேன்.”

73

ஸஞ்ஜயன் வாக்கியம்

ஐத்யஹ்வாஸுபௌவஸ்ய பாயுஷ்ய ஹிஹாதுநம் |
ஸவாடி ஜிஜிஹுஸஷ ஜ்ஹுதம் ரொஜி ஹஷ-கணபு ||

இத்யஹம்வாஸுதேவஸ்ய பார்த்தஸ்ய சமஹாத்மநஃ |
ஸம்வாத மிமம்ஸ்ரௌஷ மத்புதம் ரோம ஹர்ஷணம் ||

“திருதராட்டிர மகாராஜனே! அற்புதமானதும், புள
காங்கித முண்டுசெய்யத் தக்கதும், கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களின்

சம்வாதருபமானதுமாகிய கீதா சாஸ்திரத்தை நான் கேட்
டேன்.

74

வ்யாஸபுஸாஷாஸுதவா நெததஹுதஸீவராநு ।

யொமொ யொமொஸாரா துஷா தாக்ஷா தயய தஸயபு ॥

வ்யாஸப்ரஸாதாச்ச்ருதவா நேதத்குஹ்யதமம் பரம் ।

யோகம் யோகேஸ்வராத்த்ருஷ்ண த்ஸாக்ஷாத்ததயதஸ்ஸவயம்॥

யோகயோகீசவரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சாக்ஷாத்
காரமாகச் சொன்ன பரமோத்கிருஷ்டமான இந்தக் கோப்
பியமான யோகசாஸ்திரத்தை, ஸ்ரீ வேதவ்யாஸமுநிவர்
அநுக்கிரகத்தால் நான் கேட்டேன்.

75

ராஜநுஸாஸுதய ஸாஸுதய ஸாவாசிஸீஸீஸுதய ।
கௌவாஜஸுநயொஃ பண்ணு ஹுஷ்யாஸிவ ஸுஹு
ஸுஹுஃ ॥

ஸ்ரீ பகவத்கீதை

ராஜந்ஸம்ஸ்ருத்ய ஸம்ஸ்ருத்ய ஸம்வாத மிமத்புதம் |
கேஸுவார்ஜுநயோர் புண்யம் ஹ்ருத்யாமிச முஹுர்முஹுஃ ||

திருதராஷ்டிர மகாராஜனே ! அற்புதமும் புனிதமு
மான இந்தக் கிருஷ்ணர்ச்சுன சம்வாதத்தை நினைத்து
நினைத்துச் சந்திதாஷிங்கிறேன். 76

தது ஸம்ஸுத்யு ஸம்ஸுத்யு ரூபவதித்யுதம் ஹரோ |
விஸயொரே ஸஹாந் ராஜந் ஹ்ருத்யாமிசபுந் புந் ||

தச்ச ஸம்ஸ்ருத்ய ஸம்ஸ்ருத்ய ரூபமத்யத்புதம் ஹரோ |
விஸயோமே மஹாந் ராஜந் ஹ்ருத்யாமிசபுந் புந் ||

திருதராஷ்டிர மகாராஜனே ! ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியி
னுடைய அற்புதமான விசுவரூபத்தைச் சிறிது தியானஞ்
செய்யச் செய்ய, எனக்கு அதிக ஆச்சரியந் தோன்றித்
தோன்றி அடிக் கடி தேதம் புளகாங்கிதமாகின்றது. 77

யதுயொநீஸாரம் க்ருஷ்ண யது வாயெ-பாயநுய-பாரம் |
ததுஸீ வி-ஜயொ வ-குதியு-புவா நீதி-தி-தி-தி ||

கஅ - வது அத்யாயம்

527

யத்ரயோகீஸ்வரஃ க்ருஷ்ணே யத்ர பார்த்தோ தநுர்தரஃ |
தத்ராஸ்ரீர் விஜயோ பூதிர் த்ருவா நீதிர்மதிர்மம் ||

எவ்விடத்தானால், யோகயோகீசுவரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ண
பகவானும், தநுர்த்தரனான அர்ச்சனனும் இருப்பார்களோ,
அவ்விடத்தில் சம்பத்து, ஐயம், ஐசுவரியம், ஸ்திரமான நீதி
இவை யிருக்கின்றனவென்று சொல்வது என் அபிப்பிரா
யம்.

78

ஸ்ரீ பகவத்குதை

ஓம் தத்ஸத்.
இவ்வகையாக லக்ஷஸங்கியை கிரந்தங்களை யுடைய ஸ்ரீ மஹா
பாரதத்தில், பீஷ்மபர்வத்தில், உபநிஷத்ரூபமானதும்
பரப்பிரஹ்மவித்தையாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ச்சன
சம்வாதரூபமான யோகசாஸ்திரத்தில்
மோக்ஷ ஸந்த்யாஸ யோகமென்னும்
பதினெட்டாவது அத்தி
யாயம் முற்றிற்று.

விவேகாநந்த சுவாமிகள்

உபந்யாஸங்களாகிய

ஞானத் திரட்டு

[விவேகாநந்த சுவாமிகளின் சரித்திரமும், அவர் செய்த
அற்புதமான பிரசங்கத் திரட்டும் சுவாமிகள் திரு
வருவப் படத்துடன் விலை ரூபா 1.]

இதில் சுவாமி விவேகாநந்தர் சிகாகோ சர்வமத மஹா சபையில்
கர்மயோகம் ஞானயோகம் பக்தியோகம் என்னும் அரிய விஷயங்க
ளையும், ஆரிய மதத்தின் உண்மைப் பொருளையும் வெற்றியுடன் நிலை
நாட்டி ஆங்கிலத்தில் செய்த பிரசங்கத்தை ஸ்ரீமான் வி. நடராஜ ஐய
ரால் தமிழில் மொழிப் பெயர்க்கப் பட்டது.

பட்டினத்தார் பிரபந்தத் திரட்டு

பட்டினத்தடிகள் திருவுருவப் படத்துடன் உயர்ந்த பட்டு
காலிகோ பைண்டு செய்தது: விலை ரூபா 3-8-0]

பட்டினத்தடிகளால் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பெற்ற பிரபந்தங்க
ளாகிய கோயினுன்மணமாலை, திருக்கழுமல மும்மணக் கோவை,
திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி, திருவொற்றியூரொருபாவொரு
பஃது என்பனவற்றிற்கும், கோயிற்றிருவகவல், திருவேகம்பமாலை,
திருவிசைப்பா, பொது, புதல்வன்முறையீடு, அருட்புலம்பல், இறந்த
காலத்திரங்கல், நெஞ்சொடு புலம்பல், பூரணமாலை, நெஞ்சொடு மகிழ்
தல் என்னு மிவைகளடங்கிய திருப்பாடற்றிரட்டு, உடற்கூற்றுவண்
ணம் என்பனவற்றிற்குத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஆ. சிங்காரவேலு முதலி
யாரவர்களால் பதவுரையும், வச்சேடம், உதாரணம் இவைகளமைந்த
விருத்தியுரை எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

B. இரத்தின நாயகர் அன்னை சன்ஸ்,

ஸ்ரீமத் தாயுமானவர் பாடல்

மெய்கண்ட விருத்தி யுரையுடன்.

730 பக்கம்: ஸ்வாமிகளின் திருவுருவப் படத்துடன் உயர்ந்த
பட்டு காலிகோ பைண்டு: விலை ரூபா 4.

திருவருட்பெருஞ் செல்வமாகிய தாயுமான சுவாமிகள் தமது
சுவாதுபூதியினிற் பிறந்த அற்பக சின்மய மதுரமான செம்பாடற்
றிரட்டினுக்கு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மகாவித்வான் சித்தாந்த
சரபம் அஷ்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியாரால் பத
வுரையும், விசேடவுரையும், பிரமாணங்களும், உபநிடத கருத்துக்க
ளும் எடுத்துக்காட்டி ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் இன்றியமையாத
பெரியோர்களுடைய ஞானசாஸ்திரங்களி லிருந்து மெற்கோட்பாக்
கள் உதகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

பார்க்கடவுன், சன்னே?

தேவீ பராக்கிரமம்

நக்காடு. இரத்தினவேலு முதலியார் இயற்றியது.

சமஸ்தலோக காமண பூதையாய் ஐம்பெருந்தேவர்க்கு உற்பத்தி
லய ஸ்தானமாய் பிரமேந்திராதிகட்கு எமதுமிடுக்கணைக் களைந்தும்
அவரவர் இஷ்ட சித்தியருளும் கருணாநிதியாய் விளங்கும் சர்வ
லோகமாதாவாகிய பராசக்தியின் லீலாவிபூதிகள் தேவீ பராக்கிரம
மெனப்படும். இந்நூலைத் தமிழில் தெள்ளிய நடையில் இயற்றி அவ்
வற்புதங்களை நேரிற் கண்டாற்போல விளக்கத்தக்க அறுபத்து
நான்கு திருவுருவப்படங்க ளமைத்து முக்யமான இடங்களில்
வேதம், ஆகமம், புராணம், இதிகாசம் முதலிய வடநூல் மேற்கோ
ளுந் தமிழ்நூல் மேற்கோளுங் காட்டி இருக்கின்றன.

[அறுபத்துநான்கு படங்களடங்கியது: விலை ரூபா 1-4-0]

B இரத்தின நாயகர் அண்டு சன்ஸ்,

பார்க்டவுன் சென்னை,